

گولبریریک

له وقاره کانی شهید

ماموستا عبدالله قه سر

بهشی دووهم

چاپی یه کهم

کوگردنه وهی

بوخاری عبدالله

پیداچوونه وهی

م.حسن بابکر

2010ز-1431ک

منتدی اقرا القالی
www.iqra.ahlamontada.com

منتدایِ اِقْرَأُ الثقافِی

للكتب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

گولڊنٽريڪ له وتاره ڪانى شهيد ماموستانا عبداللہ قهسرين

گولڊنٽريڪ له وتاره ڪانى شهيد

ماموستانا عبداللہ قهسرين

به شى دووهم

ناماده ڪردنى: بوخارى عبد الله

پيداچورنه وهى: م. حسن بابكر

هوليز - ۲۰۱۰

ناوی کتیب: گۆنیزیریک له وتارهکانی شههید ماموستا عبدالله قهسری

- نامادهکردنی: بوخاری عبد الله

- پینداچوونهودی: م. حهسه ن بابکر

- نهخشهسازی ناوهوه: شاخهوان عزیز

- بهرگ: رینوار

- بهشی دوووم

- چاپی یهکه م _ ۲۰۱۰

شونینی بلاوکردنهوه: ((کتیبخانهی حاجی قادری کۆیی))

له بهرینووبه رایهتی گشتی کتیبخانه گشتیهکان ژمارهی سپاردنی: ۱۶۸ ی سالی ۲۰۱۰

بلاوکارودی کتیبخانهی

حاجی قادری کۆیی

بۆ فروشتن و چاپکردن و بلاوکردنهوه

ههونیئر - کوردستان - عراق

(۰۷۵۰ ۶۶۷ ۱۳ ۹۴ / - ۰۷۵۰ ۱۱۸ ۱۹ ۱۹ / ☎ ۰۶۶ ۲۲ ۲۲ ۸۶۸)

مافی له چاپدانهودی پاریزراوه

گولڈ پریکس لہ وتارہ کانس شہید ماموستا عبداللہ قہسری

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ

قَضَىٰ حُبَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾ ﴿الاحزاب/۲۳.

گولښېرېږتک له وتاره کانی شههید ماموستا عبدالله قهسرين

پيشكه شه

➤ به گيانی شههید ماموستا عبدالله قهسري و هاره لانی.

➤ به دايکی به سوزم.

➤ به سهرجه م بانگه واز کارانی ريگای خوا (سبحانه وتعالی).

➤ به خویند رانی به ريز و سدنګين.

پيشه کيی ناماده کار

زور سوپاس و ستايش يو خواي بهرزو ميهربان که به يارمه تیی و پرتوینی پر له لوتفی نهو توانیمان نه م بهشی دووهمهش به چاپ بگه یه نین له (گولډبريک له وتاره کانی شهيد ماموستا عه بدولای قهسري).

نه م کارو پروژه يه مان بریتی يه له نوسينه وهو خستنه سرکاغه زی به شيکی زوری وتاره کانی ساوکی شهيدم که له شيوی (گولډاردن) و زنجيره چاپ دهیځه ينه بهردهستی خوینه رانی نازيزه وه، بویه به پشتیوانی خوا هه ولده دهین نه م بهرگهی بهردهستان بهرگی تر به دواي خویه وه بهیینی ان شاء الله، له گه ل نامارهش به وې که وتاره کانی نه م گولډبريک ده قاعدق نه قلی سرکاغه ز نه کراون به لکو ماموستا حه سەن بابە کر به دهستکارییه وه پيداچونه وې يوکر دوون و دواتر له شيوی دهقی نوسراو دا داريژراونه ته وه.

وه له پاستيدا پيوسته له ناخه وه بلیم "سوپاس" يو نهو هه موو هاندان و دلپهروشی و دلسوزییه ی که دایکی نازيزم نواندی له ناقار نه نجامدانی نه م کاره مدا، وه دوعا خوازيشم خواي ميهربان ته مهن دريژی بکات و له دونياو دواړوی دا سهرکه وتوو بی.

نیدی بهو نومیده ی که نه م کتیه بېته تويشويیه کی قیامه تیی به نرخ يو هه موومان و خوینه رانیشی به نه ندازه ی پيوست لی به هره مهن دین.

بوخاری

۲۰۰۹/۱۲/۱۹

هه ولیتر

پيشه کي ماموستا عه لي باير

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسول الله محمد وآله أجمعين من الصَّحْبِ والازواج والقراة والتابعين لهم بإحسان الى يوم الدين.

يه کيک له ياساکان (سُنن) ی خوا که له ژيانی به شردا دایناون نهو هیه، که هر کاتیک مروژ بوو به بنده (عَبْدُ) یه کی بو خوا صولحاوو خوئی به نیمان و کرده وی چاک رازاندوه، خوی به به زهیی و کار به جی له لای خه لکی ناسمان و زه وی خو شه ویستی ده کات و ریزو حورمه تی بو پیدا ده کات، وه که فرموویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ ۹۶- مریم، واته: بیگومان نهو که سانه ی نیمانان هیناوه و کرده وه باشه کان نه نجام ددهن، خوی خاوهن به زهیی خو شه ویستیان بو دهره خسیتن.

پیغه مبهری خواش ﷺ لهو باره وه فرموویه تی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ فَقَالَ: إِنِّي أُحِبُّ فَلَانًا فَأُحِبُّهُ فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ فَيَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا فَأُحِبُّهُ فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يَرُضَعُ لَهُ الْقُبُولُ فِي الْأَرْضِ) متفق عليه عن أبي هريرة.

واته: بیگومان هر کات خوا به ننده یه کی خو شویست بانگی جویرائیل ده کات و پیی دهره رموی که من فلانه که سم خو ش ده وی تو ش خو شت بوئ، جویرائیل خو شی ده وی، پاشان جویرائیل له ناسمانی بانگ ده کات که: خوا فلانه که سی خو ش ده وی نیوه ش خو شت بوئ، نیدی خه لکی ناسمانیش (که فریشته کانن) خو شیان ده وی، پاشان خو شه ویستی و قبول کرانی بو دهریته سهرزه ویش...

هر وه ها (عبدالله ی کوری عه بیاس) خوا له خو ی و بابی پازی بی گوتوویه تی: (إِنَّ لِلْحَسَنَةِ نُورًا فِي الْقَلْبِ وَضِيَاءً فِي الْوَجْهِ وَقُوَّةً فِي الْبَدَنِ وَسَعَةً فِي الرِّزْقِ وَمَحَبَّةً فِي قُلُوبِ الْخَلْقِ)، واته: به راستی چاکه کردن مایه ی رووناکی نیو دل و گهشی پروو و هیزی جهسته و فراوانی بژیو و خو شویسترانه له دلی خه لکیدا، جا من پیموایه که

گولبېژېڼېك له وتاره كانې شهيد ماموستا عبدالله قهسرى

برای خوشهويستان (ماموستا عبدالله) قهسرى شهيد - ان شاء الله تعالى - هر چنده بهس خوا په نهانزانه و به بنده كانى ناشنايه، يه كيك بوو لهو جوړه بهندانى خوا كه خواى به خشر قبول و خوشهويستى و ريز و حورمهتى بو خستبووه دل و دهر وونى خهلكيهوه و لههر كويتهك بووي خهلكى دهوروبهري خوشيان ويستوه و هزيان به تيكه لېي و نزيكى كردوه، هر بويهش كاتيك كه خوى و چوار پيشمه رگه حيمايه كى به ناهق كوژان و هواله كه به نيو خهلكى كوردستاندا بلاوېوه مه گهر چوڼ دنا همرماليك ناشنايه تيان بهو ماموستا ديندار و دلسوزه بووي تازيهيان بو گرت و بوى خه مبار و دلته نگ بوون.

ئينجا دياره هوكارتيكى گرنكى له سر ناستيكي فراوان ناسران و خوشويسترانى (ماموستا عبدالله) ش بريتى بوو له وتاره كانى كه هفتانه له مزگه وتى مه لېه ندى رانيه راسته وخو پيشكه شى خهلكيكي زورى (رانيه) و دهوروبهري ده كردن و، پاشان له پي كه ناله كانى راگه ياندنوه به زوربهى شار و شاروچكه و گونده كانى كوردستاندا په خش دهبوون، هر بويهش كاتيك هاوسر و كوره كانى ماموستا راويژيان پيكر دم و بيوكهى كوكردنه وهى گولبېژېڼېكي وتاره كانيان خسته روو، پشتگيريم كردن و رينمايشم كردن كه چوڼ چوڼى بهو كار هه لسن.

جا خوينهري بهريز!

هم كتيبه ي بمرده ست گولبېژېڼېكي وتاره كانى (ماموستا عبدالله) قهسريه كه كاكه (بوخارى) كورې ژيرانه و چالاكانه له كاسيته وه هيناو نيه سر كاغز و تايي كردوون و نايهت و فرموده كانيشى (تخريج) كردوون و، براى بهريزېشم (ماموستا حسن بابكر) كاتيكي باشى ترخان كردوه بو چاوپندا گيرانه وه و ورده دهستكاريه كى هه نديك وشو رسته ش كه جياوازي نيوان شيوازي ناخاوتن و نووسينيش دهخوازي، هر چنده موړكى شيوازي ناخاوتن و وتاردان هر ماوه ته وه و دهستكارى نيوه روكي وتاره كانيش نه كراوه.

خوا پاداشتي ماموستا حسن بابكر و كاكه بوخاريش بداتمه وه و نهم بهرهمه ش بكا ته مايه بهرچا وروني زياتري مسولمانان، تاكو (ماموستا عبدالله) ش له م ريه شهوه خير و پاداشتيكي ديكه ي بېچي وهك پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تي: (اذا مات الانسان انقطع عمله الا من ثلاث: صدقة جارية او علم ينتفع به او ولد صالح يدعو له) رواه مسلم.

واته: مروث كه مرد كرده وي (چاكي) ده بري مه گهر له سي رتيانمه وه: خيرتيكي دريځاين و بهر ده وام، يان زانباريه كه كه كه لكي ليوه ربگري، يان منداليكي چاك كه بوي ده پارته وه.

جا توميدم وايه ماموستا عبدالله له هر كام له م سي ريه وه خير و پاداشتي بېچي، چونكه: ۱- (كومه لي نيسلامي) كه ماموستا مه لا عبدالله به كيك بو له مشور خوراني ماندوو و دلسوزي، پرور و خيرتيكي بهر ده وامه و، ۲- وتاره كانيشي سوباس بې خوا شتيكي زور چاك و به سووديان تيدياه و هتا نيستا له تelfزيون و راديويه كانى كومه لي نيسلاميه وه سوودي باشيان لي بينراوه و له مه و دواش نهم گولڤرېر هيان به شيوهي كتيبيش ده كه ونه بهر ده ستي خوينه ران، ۳- وه له خوا به زياد بي منداله كانيشي خواناس و باشن و هيواي چا كتر بوون و گه شه كردن و بهر ده و پيشچوونيشيان لي ده كړي، كه بينگومان دايكيان خوا پاداشتي بداتمه وه، لهو باره وه كاريگري زوري ههيه.

خواش به كه رد و به زه ي بي سنووري خوي پله ويايهي نهو برا دلسوز و خوشه ويسته مان بهر تر بكا ته وه و دامه زراويي و راوه ستاويي زياتريش به هه موو لايه كمان بيه خشي و سره نجامان خير بكا ت.

عەلى بابەر

گولڊبريک له وتاره کانس شهيد ماموستا عبدالله قهسرين

بسم الله الرحمن الرحيم

※ نهم بهشي دووه مې (گولډبريک له وتاره کانس شهيد ماموستا عبدالله قهسرين) که ۱۴ چوارده وتاري له خو گرتوه، بهه مان شيودي بهشي يه کم تنيا وتاره کانس يه کم مې پوژاني جومعن، که ناوبراو له چمند کاتيکي جياوازا پيشکشي کردون.

※ به مهبستي ريکخستني زياترو گواستنه وي له مهيداني وتاردهو بؤ رووپري کتيب، به پيوست زانراوه له هينديک شويتان که شيوازي نووسين ده بخوازي دهستکاري هينديک وشه و برگه بکري.

※ به هوي ليراني ماموستاو چيزي تايبه تي وتاره کانس، که بهشي يه کم کهوته بازاره وه له ماوه يه کي کورتدا له کتيبخانه کان ته واو بوو، بهو نوميده ي نهم بهشي دووه مهش بهر ده تدارو جيني سودي خه لکي بي و بؤ ماموستاي شهيدش مايه ي گرانتر بووني تا ته رازووي خير ه کانس بي له قيامه تدا.

حسن بابکر

گولڈنریک له وتاره کانس شهید ماموستا عبدالله قەسری

کۆشتنی بەناهەق

کوشتنی به ناهه ق

تیبینی / نهم وتاره دواهمین وتاری ماموستای شهیده که له بهرواری
۲۸/۲/۲۰۰۳ز پیشکشی کردووه، واته چوار رۆژ بهر له شهید بوونی.

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَعِيزُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلِيلَ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ،
وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ
وَرَسُولَهُ، هَذَا الرَّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ
حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا، لَا يُزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ،
صَلَاةَ اللَّهِ وَسَلَامَهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، وَمَنْ تَبِعَهُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ...، أَمَا
بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيَكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ
اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا
اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾

(۱) النساء.

سوپاس وستایش بۆخوای پهروهردگار، دروودو سهلام و بارانی په همت بباری
بۆسه‌رگیانی پاکي پیغه‌مبه‌رمان محمد ﷺ وه بۆسه‌رگیانی شوینکه‌وتوانی
له توممه‌ته‌که‌ی هه‌تا رۆژی قیامه‌ت.

خوشه ويسته کان.. نيمانداراني بهرېز:

يه کيک لهو گونا هه گه ورانه ي که نينساني مسولان پتي ده چي ته جه هه ننه و پتي تاوانبارو گونا هبار ده بيت لاي خوي پروهردگار، بريتي يه له (کوشتني به ناههق)، دياره گونا هي گه وره زورن، (کوشتني به ناههق) يه کيک لهو گونا هه گه ورانه که نينسان بامسولمانيش بي، با نويز که رو پوژووگريش بي، با نه هلي جومعه و جه ماعه تيش بي، باحه جي مائي خواشي کردبي، به لام به هوي نهو گونا هوه ده چي ته جه هه ننه !!!

به لي، زورن نه وانه ي که سوود له نويزو پوژوو کانيان نابین!، سوود له عيباد ته که يان و درناگران!، زورن نه وانه ي که ماندوبوونيان به هه در دپرات، چونکه وه پتويست نه نجامي نادن و له گونا هيان ناگير نه وه، وه له نه نجامي نهو گونا هه گه وره يه دا له پوژي قيامت خه جاله تي به رده ستی خواده بن (جل جلاله)!. شهرمه زاري مه حکمه ي نيلاهي پوژي قيامت ده بن، له بهر نه وه پتويسته نيمه مسولمان بزاني و له دينه که ي خومان شاره زابین، بزاني کوشتني به ناههق چهنده گه وره يه و تاوانه که ي چي يه؟!، حوکه که ي له نيسلامدا چي يه؟!، چ کاتيک نينسان ده بيت قاتيل؟!، چهنده جوړي هه يه قاتيل؟!، بابزاني و وريابين و وشيارين بونه وه ي ليمان تيکنه چي و نه که وينه نهو تاوانه وه!، شهرمه زاري مه حکمه ي پروهردگار نه بن و، ماندوبووني دنيامان به هه در بپرات!، خوي پروهردگار له قورثاني پيروزدا ده فهرموي: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَا﴾ (٩٢) النساء، واته: بو هيچ مسولمانيک نيه هيچ مسولمانيک بکوژي تنها به هه له نه بي، که واته هه لال نيه هيچ مسولمانيک به نياز ي کوشتن چ به گولله بي، وه چ به هر شتيکي تر نياز ي کوشتني نيمانداريک بکات تنها به هه له نه بي، - نه وه که دواي ديمه سهر ي چوته به هه له -، پيغه مبهر ﷺ ده فهرموي: (إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ عَن أُمَّتِي الْخَطَا

گوئی بزرگ له وتاره کانس شهید ماموستا عبدالله قهسری

وَالنِّسْيَانِ وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ^۱ فەرمووی: خۆی گەوره گوناھی سێ شتانی له سەر ئومەتە کە ی من لایردوو، له سێ شتان لێیان ناگری و عەفووی کردوون: یەكەمیان: (الْخَطَا) واتە شتێك بەهەڵە بیکات، لە دەستی دەر بچیت، ناگای لێ نەبێ... ئەو بەهەڵە یە!، دووهم: (وَالنِّسْيَان) لەبیری بچی، لەبیر چوونەو هەیه له گوناھو هەڵە دا، له توشبوونی حەرامدا، ئەو کە نەزانی حەرامە یان لەبیری چوێو، سێ هەم: (وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ) شتێك بە زۆر پێت بکەن!، تۆزی و جەبریت لێ بکەن، ئەو کاتەش خۆی پەرودەرگار لێت ناگری نەگەر دەستەلاتی نەکردنیت نەبوو، پزگاریبونت نەبوو.

بەلێ خۆشەویستە کائەم، سێ شت خۆی پەرودەرگار لێت ناگری، ئەو هەش عەدالەتی خۆی پەرودەرگەر! کە خۆی گەورە ئەگەر تۆ شتێك بەهەڵە کرد، حەرامێك بەهەڵە خوارد، کە سێك بەهەڵە توشی نازار بوو بە دەستی تۆ، لێت ناگری! بەهەڵە یان بەلەبیر چوونەو یان نەگەر بە زۆر پێت بکری، نینجا باتیمە ی مسوڵمان لە ژێر سیبەری نایەتێکی قورئانی پیرۆزدا کە مێك بەوردی تەماشاکەین بزانی تاوانی کوشتنی بەناھەق چەندە وە کوشتنی بەناھەق چۆنە وە کێن ئەوانە ی کە دەبنە قاتیل ی بەناھەق؟، خۆی پەرودەرگار (جل جلاله) دەفەرموی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ (۹۳) النساء، با بەوردی تەماشای تەفسیری ئەو نایەتە پیرۆزە بکەین، نایەتێکە کە هەموو ئینسانێکی مسوڵمان دەبێ دلی بەرزی، دەبێ بترسی، دەبێ باش تەماشای بکات، دەبێ گوێی دلەکانی بۆ بکاتەو، بزانی و تێی بگا، بزانی مەبەستی خۆی پەرودەرگار لەو نایەتە دا چی یە؟ بۆ ئەو ی بەهەڵە دانەچین، تەماشاکە سەردتا بە کورتی تەفسیری نایەتە کە دەکەین، پاشان چەند خالێک و چەند دەرسێک لەو نایەتە وەر دگرین:

^۱ سنن ابن ماجه، کتاب الطلاق، باب: طلاق المکره والناس، رقم الحدیث ۲۰۴۵

ده فهرموۍ: هرکه سيک، جا مسولمان بۍ يان نا مسولمان بۍ! شو
 مسولمانه پاريز کار (مُتقي) بۍ يان تنه نيمانيکي پروتي هبۍ، پياو بۍ يان
 ثافرت، هرکه سيک نيمانداريک به ناهق — به نه نقه ست — بکوږي و دهستي له
 کوشتني مسولمانيکدا هبيت: (فَجَزَاوُهُ جَهَنَّمَ) عيقابه کهي جهه ننه مه!!
 (خَالِدًا فِيهَا) تييدا ده ميټيټه وه لهو جهه ننه مه دا، (وَعَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ) وه خوا
 غه زه بي خوښي به سرده د باريني و لتي تور ده بي!، (وَلَعَنَهُ) له عنه تيشي لي
 ده کات، دووري ده کاته وه له رجه تي خوي، (وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا) وه سزايه
 و عه زاييکي زور گهوره شي بو ناماده ده کات له جهه ننه مه، شو ته فسيري
 نايه ته که به کورتي، با تماشا بکهين!:

ليړه دا نه گهر به وردی ته ماشا بکهين خوشه ويسته کانم، له چهنده وشه يه کدا
 ده رسي زور گهوره ودر دگرين:

يه که ميان: ده فهرموۍ: {وَمَنْ} هرکه سي!

که واته نه گهر کچي پيغه مبهريش ﷺ شو تاوانه بکات شو حوکمه
 ده بگريټه وه، بو يه نالين کوري پيغه مبهري ﷺ، چونکه کوري گوره ي نه بو وه!
 روژيکيان پيغه مبهري ﷺ به فاتيمه ي کچي فهرموو: پشت به من مبهسته بو
 روژي قيامت و بوخوت کاربکه!، من له هانات نايټم له روژي قيامت نه گهر
 کرده وي باشت نه بو وي!، فهرموۍ: (لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعَ
 مُحَمَّدٌ يَدَهَا)^۱ نه گهر فاتيمه ي کچي پيغه مبهري ﷺ که خوشه ويستي پيغه مبهري
 بو وه ﷺ دزي بکات پيغه مبهري دهستي ده بري!، ديفاع له حرام ناکات با له
 کچي خوښي دا بيت!، له بهرته وه هرکه سيک بيت، خواي گهوره ليړه به
 نه زانراو (نِكرَة) ي هيناوه (مَنْ: هرکه سيک)، پاشان ده فهرموۍ: (يَقْتُلُ)
 بکوږي، سبي به سه به بي کوشتني نيمانداريک (مُؤْمِنًا)، تماشا بکه:

^۲ صحيح البخاري، كتاب الانبياء، باب: حديث الغار، رقم الحديث ۳۲۸۸

نه يفه رموو (مُؤْمِنًا مُتَّقِيًا) نيمانداريكي به ته قوا!، نه يفه رموو: (عَالِمًا) زانايهك! يان نه يفه رموو: (مُجَاهِدًا!)، فهرموو: (مُؤْمِنًا) هر نيمانداريكي بي، جا نيمان قابيلي به رزي و نرمي يه، ده كړي بلين كسيكي نيماندار نيماني زور به هيزه كسيكيش نيماني زور لاوازه كه تنها نيماني هيه و كرده وي نيه، ياني دروست ني يه و حرامه هيج مسولمانيك نيازي كوشتني نيمانداريكي هه بي با نيمانيشي لاواز بي!!.

مادام پني بگوتري (نيماندار)، باوهري به خوا هيه، باوهري به پژي قيامت هيه، باوهري به پيغه ميران هيه (عليهم الصلوات والسلام) باوهري به كتيبه ناسانيه كان هيه، باوهري به زيندو و بوونه و دو به هشت و جهه ننم هيه، باوهري به قهز او قهډر هيه، نيمانداره، نه گهر عيباده تي زوريشي نه بي مادام نيمانداره نابي بيكوړي!.

نه وچاره له درسي سيهم سهرنجېده: (مُتَعَمِّدًا) واته به نه نقهست بيكوړي، زانايان ده فهرموون: سي جوړه كوشتن هيه، هه نديكيان ده فهرموون دوو جوړي هيه، نه وانه ي كه نه فهرموون دوو جوړي هيه، ده فهرموون كوشتني به نه نقهست هيه، كه كه سيك به مه بهستي كوشتن و به شتيك كه پني ده كوړي نيازي كوشتني كه سيكي هه بي، جا چ به سيلاح ليبي بدات، به ششير ليبي بدات، به چه قو ليبي بدات، به ناگر بيسوتي، يان به رديكي گوردي ليبي بدات، نه وه به شتيكي وا كه غاليب وايه به وشته نه وينسانه ده مري نه وه پني ده گوتري (قَتْلُ الْعَمَد) كه به نه نقهست و به نيازي كوشتن ليبي داوه، وه به شتيك كه پني ده كوړي، نه وه به نانقهسته!، وه نه فهرموون (خَطَا) هيه، نه وېش نه وده تو به نيازي خو شتيك كرده وه ده في خو جا نه گهر گولله بي، نه گهر تيريكي بي، يان به رديك بي يان چه قويهك بي ده يهاويزي به لام نه پشته وه نازاني كه سيك له ويه (پياويك يان نافرته تيك له ويه) يه كسر نه نيشانه كي

خوت پرتدهدهی دهچی لهپشتهوه نینسانیک دهکوژی و توش ناگات لی نیه که نهو نینسانه لهوئییه! تو لهوت نهگرتبوو بهلام بهو کهوت، نهوه پینی دهگوتریت (ههله)، دیاره وهکو باسانکرد خوی پروهردگار نهو نینسانه ناگات به قاتیل ی به نانقهست بهلام دهبی کهفارهت بدات وههم خوتیش بدات! زانایان هندیکیان فرموویانه: جوړیکي تریش هیه نهویش پینی دهگوتری (عمدُ الحطأ) یان (شبه عمد) نهویدان که کهسیک به گوچانیک یان بهبهردیک، به داریک، یان بهدهست یان به هرشتیک که عادهتن کهسی پتاکوژی له نینسانیک بدات بهلام نهو نینسانه بری، نهویش هیه، بهلام دیاره هندیک دهفرمون تنها دوو، یان بهنهقهسته یان بههلهیه، جاههرچونیک بیت نیمه باسی کوشتنی بهنهقهست دهکین، کهسیک مسولمانیک بهنانقهست بکوژی و کوشتهکهی پی حلال بی نهوکات کهفارهتی لهسهرنی یه بهلکوعهزایی جهههنهمی بو نامادهکراوه! چونکه بهو حالکردنهی پینی کافر سووه، بویه خوی پروهردگار فرموی: (فَجَزَأُوْهُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا)، جا تماشابکهن نهو نینسانهی کهمسولمانیک دهکوژی جهزای چی یه، خوی پروهردگار بهپینج دهرهجه عقوبهی نهوجوره قهتلهی داناوه که زور گورهیه!

یه کهمیان: دهفرموی (فَجَزَأُوْهُ جَهَنَّمَ) شوینهکهی جهههنهمه، چ جهههنهمییک؟ (ذاتُ لُحْب) جهههنهمییک که بلنسهداره! جهههنهمییک کهلهو روزهوه خوا خهلقی کردوه دهوتی وگهرم دهبی!! جهههنهمییک که ناوی دی لهدونیا نینسانی مسولمان لیتی دهترسی! نابی نینسان نهونده بی ناگابی، نهونده نهقام بی، بهناسانی خوی توشی نهو جهههنهمه بکات بههوی قهتلکهوه! (فَجَزَأُوْهُ جَهَنَّمَ) عقوبهی نهوینسانه کهقهتلی بهنهقهستی کردوه جهههنهمه! جا نهک ههرجهههنهم، بهلکو دووهمیان: تییدا دهمیپنیهوه بهنهبهدی، واتا وهختیک نهوینسانه کهسیک دهکوژی و بهحلالی بزانی و پینی

وابې دروسته نهو مسولمانه بکوړی، نهوه پټی کافر دهبی!!، چونکه به حلالی زانیوه، هر که سیك كوشتنی مسولمانيك به حلال بزانی پټی کافر دهبی و له دین دهچټه درې و هیچ په یوه ندى به دینی محمد ﷺ سامیټی، وه پټی دهچټه جهه ننه م، { خَالِدًا فِيهَا } تیدا ده مینټه وه به نه به دی مادام به حلالی بزانی، سییه میان ده فرموی: { وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ }، - پاش نهوهی که دهچټه جهه ننه م، پاش نهوهی که تیدا ده مینټه وه - خوی په روډ دگار غزه بی خوی به سر دا ده بارینټی، نینسانیکیش خوی لټی تور دهبی عه زابی دده به جهه ننه م به ناگریک که خوی دروستی کردوه، دیاره خوی په روډ دگار عقوبه ی قه تلې ناوا داناوه بو نه وهی نینسان خوی لی دوور کاته وه لټی برسی پیش نهوهی که توشی بی و حیساب بو روژی قیامت و پاشه روژی خوی بکات. نینجا ده فرموی: (وَلَعَنَهُ) له عنه تیشی لیده کات، له عنه تى لټی کردن یانی ده کردن له رده می خوا، چون خوی په روډ دگار شیتانی ده کردوه کاتی خوی که سه جده ی بو نادم نه بردوه ناواش نهو نینسانه ده ده کات له ژیر رده مته تی خوی و دووری ده کاته وه له رده مته تی خوی و به چاوی رده مته ته ماشای ناکات!، له مه حکه مه ی روژی قیامت دا غزه بی خوی لی ده گری و له عنه تی لیده کات، نینجا ده فرموی: (وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا) و ده عه زابیکی گه وره ی بو ناماده کردوه!، ته ماشاکن: که سیك که سیکی نیماندار به نه نه مست بکوړی پاشه روژی چونه (جهه ننه م) و تیدا ده مینټه وه! پاشان خوا غزه بی خوی لیده گری! پاشان له عنه تی لیده کات! پاشانیش عه زابیکی به نیشی له جهه ننه م بو ناماده کردوه.

خوشه ویسته کانم، بوچی سزای قه تل نه ونده گه وره ده!!، چونکه نینسان مه خلوقیکی به ریزه لای خوی په روډ دگار، خوا نه فرموی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ

گولډېرېک له وتاره کانس شهيد ماموستا عبدالله قهسرين

خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ الإسراء، واته: نيمه رېزمان له نهوې نادهم گرتووهو له وشکايی و دهريادا هلمانگرتون و له شته پاک و چاکه کان رोजيمان داون و بهسر هموو مه خلوقاتی تر بهرزمان کردوتهوهو رېزمان لیناوه، خوشهويسته کاتم: دياره خواي پهرودرگار که ريزی له عهبدی خوئی ناوه رازی نابي به نه نقه ست و به زولم، به دوژمنکاری، به ناهق ...، نهو مسولمانه يا نهو عهبدی خوا بکوژي، بويه هر که سي به وکاره هستی نهو جهه نهم و نهو زنجيره عهزابهی که باسکردن بوي ناماده کراوه.

به لي دياره پيغه مبه ريش ﷺ دده رموي: (لَقَتْلُ مُؤْمِنٍ اَعْظَمُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ زَوَالِ الدُّنْيَا) ^۲ واته: کوشتنی مسولمان لای خواي پهرودرگار گه ورده تره له تیکچوونی هموو دونيا!، يانی کوشتنی مسولمانیک به ناهق لای خواي پهرودرگار لهو ده ورده تره که دونيا تیک بچی، نه گهر که سيک که عبه بروختی، که عبهی پروژ که قیبله ی هموو مسولمانانه نه هو ده تره لهو دی که مسولمانیک به ناهق بکوژی، یان نیازی کوشتنی هبی یان ددستی تیداهه بی، چونکه نهو مسولمانه خوا ريزی لیناوه، هموو کهون له خزمه تی نینساندا دروست کراوه، نهو نینسانه بکوژی به ناهق به تاییه ت که خواپه رسته، عهبدی خواپه و دهیوی خوا لی رازی بی، نیمانی له دل دایه، تو به ناهق بیکوژی، خواي پهرودرگار لیت قه بول ناکات له دونیاو له قیامه تیش!

به لي خواي پهرودرگار (جل جلاله) فرمویه تی: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا اُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ﴾ (البقرة، ۱۷۹) واته: له تولده ژيان هیه، خواي پهرودرگار توله ی داناوه، نه گهر مسولمانیک مسولمانیک به ناهق بکوژی، ده بی نهو بکوژه بکوژیتته وه، له بهر نه وه مسولمانیکی به نه نقه ست کوشته وه.

^۲ سنن ابی یحیی الکبری، کتاب لفقات، باب: تحریم القتل من السنة، رقم الحديث ۱۵۶۴۷

بۆنه وهی خهلك ته مېی بېی و تهوبه بكات و په شیمان بیتمه وه، وازیښی لهو کاره درېندانیه، نیسلام نایه وی خوینی خهلك به فېرېو برېوا، قورنن نایه وی خوینی خهلك بریژی، بهلكو تۆله (قصاص) ی داناوه.

بۆیه ده فهرموی: {وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ} له تۆله دا ژيان ههیه، چونکه نه گهر که سیک که سیک به ناههق کوشت تۆله لی کرایه وه. نهو کاته خهلكی تر واناكا، ژيان به رده وام ده بی!، به لام که سیک که سیک بکوژی و کهس پېی نه لی هه له ت کردوه، کهس تۆله لی نه ستینی ته وه هه موو خهلك فیر ده بی و خهلكی تر ده ستی ده کریتمه وه، خهلكی تر ری بۆخوش ده کری، نهو کاته ژيان تیکده چی!، به لام نه گهر تۆله هه بی خهلكی تر عیبه ده تی لی ودرده گری، تهوبه ده کا، نهو کاره خراپه ناكا، که ده بیته مایه تی تیکدانی شیرازی میلله ت و کومه لگا، بۆیه ده فهرموی: ﴿يَا أُولِي الْأَلْبَابِ﴾ نهی خودن عه قلان، چونکه نهو دی عاقل بی نهو حه قیقه ته تیده گا، وه هه موو که سیک ده کوژریتمه وه، تنه ا باوک نه بی که کوری خوی بکوژی نا کوژریتمه وه، نه گهر نا هه موو که سیک ده کوژریتمه وه.

خۆشه وېسته كانم، جا مادام نهو كرده نهو دنده مه تر سیداره، بابزانين ښانسان چۆن ده بی به قاتیل؟، بۆ نهو دی خوانه خواسته رۆژنیک له رۆژان توشی نهو به لا گه وړه نه بین!، بهلكو له خوا بپارېینه وه خوا بمان پارېزی لهو به لایه، لهو موصیبه ته، یارده بی خوا به بمان پارېزی، یارده بی خوا به بمان پارېزی له هه موو نهو بیره خراپانه، نهو پیلان (تخطیط) د خراپانه ی که به میشکمان دابی رۆژنیک له رۆژان شهیتان فیتیمان لیبکات بۆ کوشتنی مسولماننیک به ناههق.

خۆشه وېسته كانم، نه گهر ښانسان پاسته وخو به نه نقه ست که سیک بکوژی یان خوی بکوژی، نهو قاتیل، خوی په رودرگار (جل جلاله) ده فهرموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ (۲۹) النساء. نه فهرموی: خۆتان

گولڊېرېك له وتاره كانس شهيد ماموستا عبدالله قهسرين

له جهه ننه م له قيامت بهو شته عذاب دهرې و عذاب دهخوا، جا نه گهر به
 سلاح خوی کوشتبې، به سلاح بهردهوام له جهه ننه مدا خوی ده کوژتته وه،
 نه گهر به ناگر خوی سوتاندي، نه وه له پوژي قيامتدا بهردهوام بهو ناگره خوی
 ده سوتینې، وه نه گهر خوی له شاخیکدا فريدا بیتته خواره وه، خوی کوشتبې،
 بهردهوام خوی له بهر زایی فري ته داته خواره وه له جهه ننه م، نه گهر خوی به
 کاره باوه کردبې یان خوی خنکاندي یان به ژهر خوی کوشتبې بههر جوریک
 به چه قو خوی کوشتبې، پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: بهو شته بهردهوام له
 جهه ننه مدا خوی ده کوژتته وه.

جا حیفه ینسانې مسولمان شهیتان فیلی لیبکات، نهو بهه شته
 بهرینه ونه نازو نیعمه ته له دست خوی بدات و خوی توشی نهو جهه ننه مه
 بکات که نه زانی خوی بکوژی ده چیتته جهه ننه م، بانویژیش بکاو با پوژووش
 بگری، با زه کاتیش بدا، با حه جی مالی خوی کردبې، مادام خوی کوشت نهو
 ده چیتته جهه ننه م! پیغه مبهه ﷺ له فهرموده یه کدا رپوایه ده کات له خوی
 پهروهر دگار (جل جلاله) که یه کیک له مسولمانان بریندار ده بی، به لام له خوی
 بیتزار ده بی، له برینه که ی خوی بیتزار ده بی، نازاری زور ده بی، نهو ینسانه
 چه قویه که ی له برینه که ی خوی وهرده دا بونه وهی که زوو بری، خوی پهروهر دگار
 (جل جلاله) فهرمووی: عه بدی من په له ی کرد، رانه وهستا له سر فهرمانی من،
 (حَرَمْتُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ) فهرمووی: بهه شتم له سر حرام کرد!، له بهر شه وهی خوی
 کوشتووه و به رهوای زانیوه، با مسولمانیش بی، به لام خو کوشتن ناوایه نه نجام و
 به ره مه که ی!.

^۵ صحیح البخاری، کتاب الجنائز، باب: ما جاء فی قاتل النفس، رقم الحدیث ۱۲۹۸

جا مه گهر که سيک، نافره تېک، که خوی سوتاندووه يان خوی کوشتووه نهيزانيبې حېرامه و گوناھو تاوانه، نه وه نه گهر توبه بکا ان شاء الله خواي پېرو درگار (جل جلاله) عه فوی دهکا، نه ما نه گهر بزاني حېرامه، وه که گویت ليدېې دهزاني حېرامه دهبي خوتي لي پياريزي، وه واجبي نيمه مسولمانه نه ودي که من ليرد دهليتم که قسه ي پيغه مېره ﷺ دهبي هه موتان بهو خه لکه بلين که گوياي لي نيه، که نايزان، پيغه مېره ﷺ ده فرموي: (بَلُّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً) واته: قسه ي من به خه لکي بگه يه من نه گهر نايه تنيکيش بي، مه لين نيمه مه لا نين، شتيک که دهزاني حېرامه و گویت لي بسووه حقه، که سيک رايگه ياندووه توش راي بگه يه نه، خيتر ده گاتي، وه نه گهر راي نه گه يه ني که مته رخه مي، وه ليرد شدا نه وه پيوسته بليم که هه موو نه و که سانه ي هوکارن له خو سوتاندني نافره ت يان خو کوشتني نافره ت يان هه ر پياويک، نه وانيش به نه ندازيهک لهو قه تلدها به شدار ده بن!، جا نه گهر ماموستايه کي تايينه، کاتي خوي نه و کچه ي به زور مارده کردووه له پياويک، نه گهر پياويکه و کچه که ي خوي به زور داوه به که سيک و کچه که پتي رازي نه بووه به زور ليتي مارده کردووه، يان نه گهر برايک به زور خوشکه که ي خوي مارده کردووه له پياويک که پتي رازي نه بووه، دوايي خوي سوتاندووه، نه وه نه و باوک، نه و براي، نه و ماموستايه، وه نه و شاهيدانه، که نه زانن و ناگايان ليتي، نه و کچه، نه و نافره ته، به ناهه ق، به زور مارده دکري لهو پياوه، چيگاي خوي نيه نه و شاهيدانه ش به شدار ده بن لهو قه تلدها، چونکه سه به بن!، دهبي ناگادارين نه و شته زور گهرديه، نه و ماموستايه ي که ماره ي دهکات دهبي بزاني موشکيله ي تيدانيه، نه و پياوه که کچه که ي خوي نه داتي، هه واه تاره زووي خوي نه وي، هه واه تاره زووي کورده که ي نه وي که کچي بو ديني و نافره تيکي بو ديني، به لکو دهبي مه به مستي رده زابوني کچه که ش بي، شويني باش

بۆكچە كەش نامادە بكا، ھەروەكو چوڭ بۆ كورەكەى شوڭنى باشى دەوى،
لەبەرئەو ە باوك، دايك، برا، خزم و كەس، شاھیدەكان، ماموستا، ئەگەر
قصوريان ھەبى، لە بەشودانى ئافرەتەكە وەختىك كە خۆى دەسوتىنى، ئەوانىش
دەبنە سەبەب لەو قەتلە، يان ئەو مالەى كە ئەو پىاو، ئەو ئافرەتە تىيدا
دەژى دەبنە سەبەب لە خوستاندن يان خوكوشتنى ئەو پىاو: يان ئەو ئافرەتە،
يان ئەگەر ھەر پىاوېك خۆى بكوژى يان خۆى بسوتىنى، لە رقى كەسانىك كە
نارەحەتى بكن.

جا خوڭشەويستەكانم، يەكەم: با لەود وريابىن، نەخۆمان بكوژىن، نەخەلكىش
بەناھق بكوژىن، چونكە بەھەشتان لى حەرام دەبى و توشى جەھەننەم
دەبن! دووهم: وە ئەگەر نىنسان لەگەل كۆمەلنىكدا بوو بەيەكەود ھەولياندا
كەسنىك بكوژن، ھەموويان بەشداربوون لەكوشتنى كەسنىكدا نەود ھەموويان لە
گوناهەكەدا بەشدارن، چونكە نىمامى عومەر خودا لى رازى بى، بريارى دا
حەوت كەس يان پىنج كەس لە ئەھلى صەنعا بكوژىنەود لەبەرئەو ە
ھەموويان يەك مەسولمانيان بەناھق كوشتبوو!، جا ئەگەر سەد كەسش بى
وەكو عبداللەى كورى نىمامى عەباس (ابن عباس) صەحابەو فەقيھى
سەردەمى پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ئەگەر كۆمەلنىك مەسولمان يەك كەسيان
كوشت، ئەوا دەبى ھەموويان بكوژىنەود با سەد كەسش بن!، لەبەرئەو ە
يەك كەسيان بە ناھق كوشتوود.

بەلئى خوڭشەويستەكانم... سىيەم: نەود كە نىنسان بەشدار بى لە برياردان بۆ
كوشتنى كەسنىك، بۆخۆى بەشدار نابى لە كوشتنەكەى، بەلام لە برياردەكەى
بەشدار دەبى، زۆرجار صولحى عەشانىرى دەكرى، دەگوترى: دەبى فلانە كەس
بكوژىتەو، كۆمەلنىك ريش سى و پىاو ماقول كۆدەبنەود، بريار تەدەن دەبى
فلانە كەس بكوژى، پى وايە ئەگەر بۆ خۆى گوللەى لىنەدات نابىتە قاتىل!
لەو ديوەخانەى بريارى لىداو، ئەو دەبى بە شەرىكى گوناھى قاتەكە!!، چونكە

گولڊېنبرگك له وتارمكاسي شهيد ماموستا عبدالله قهسرين

نهو برياري داوه!، هممو نهوانه ي بريار نه دهن بؤ قمتلي كه سيك مسولمان، هممو نهوانه ي كه به دشار دهن، قاتيلن!!، چواره ميشيان: كه سيك كه كوشتني مسولمان به پهوا بزاني، به هقي بزاني، با ليشي دوور بي، پتي حلال بي و پتي پهوا بي، كه سيك كه سيك ده كوژي، مسولمانيك ده كوژي، پتي وابي كه شتيكي باشي كردوه، له دلي خويدا پتي دلخوش بي و تنييدي بكا، كه له مالي خوشي دانېشته وه ناگاشي لي نيه، مادام تنييدي ده كا به حلالتي بزاني، نهو هس به راستي به شيك لهو قه تل، به شيك لهو موحاسه به به ودرده گري كه خوي پهروهر دگار (جل جلاله) بؤي ناماده ده كات له روژي قيامهت.

به لي خوشه ويسته كام... جا مادام وابي، با نيمه وشيار بين و ناگامان له خويمان بيټ، توشي نهو هه لانه نه بين!، نه گهر كه سيك پيمان ده كا!، يان بؤ خويمان شهيتان فيلتمان لي ده كات، له بهرامبر هر مسولمانيكدا كه نه گهر كي شهو گرفتنيكيشمان هاته پيشي، نهو هان ناگا ليبي!!.

له كوتاييدا ده ليم: تنهنا له چهند حالتيكدا دروسته نينسانى مسولمان بكورژيتموه، حالتي يه كه ميان: وه كو پيغه مبر ﷺ فهرموي: (لَا يَحِلُّ قَتْلُ امْرِئٍ مُّسْلِمٍ إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ)^٦ فهرموي: مسولمان كوشتني حلال نيه تنهنا لهو سي حاله تانه دا نه بيټ، يه كه ميان: (كُفِّرَ بَعْدَ إِيمَانٍ) واته: كه سيك له دوي ثيمان كافر بوو، وهك زانايان ده لين: نهو كاتييك كه ثيمان يان خهليفه به بهر ژوهندي بزاني برياري شهرعي بؤ نه دا، دووه ميان: كه سيك زينا بكا، دوي نهو ه ي كه ژني هيناوه، دوي نهو ه ي كه نافره تيكي ماره بريوه له لاي ماوه ته وه، واته: نهو پياوه كه ژني هيناوه له گهل نهو ژنه دابووه، ژني به حلالتي ماره كردوه، جا نه گهر مندالي هه بيټ يان نه بيټ، گرنگ نهو هيه مادام

^٦ تلخيص الحبير، جزء ٤، صفحه ١٤، كتاب الجراح، رقم الحديث ١٦٧٧، الشافعي وأحمد والترمذي وابن ماجة والحاكم من حديث أبي أمامة بن سهل... الخ.

نيکاحي حلالی له نافرته تیک بووه له گهل نافرته که ی دابووه، پاشان زینا له گهل نافرته تیک بکا، نهوه دهبی بکوژیته وه وړه جم بکری.

سی یه میشیان فهرمووی: (وَقَتْلِ نَفْسٍ بِغَيْرِ حَقٍّ) واته: که سیک مسولمانیک بکوژی به ناهق، به زولم، نهوهش دهبی بکوژیته وه، (قصاص) ی بؤدانراوه له دنیا وه له قیامه تیشدا نهوهی که باسمرکدا، به لام زانایان فهرموویانه: که سیکیش دهبی بکوژي که دهیهوی مالت لی داگیر بکات یان دهستدریژی بوسر نامووست بکات یان دهیهوی بتکوژی، تو دیفاع له خوت دهکهی نهوه دهکوژی با مسولمانیش بی، به لام مادام نینزارت دایی، مادام خوت پاراست له کوشتنه کهی، مادام نهوه وازی لی نه هیئای و تو نهوت کوشت، نهوه نه کاته نهوهش حاله تیکی تایبه ته، که هه موو زانایان فهرموویانه ههقی دیفاع له خوکردنت ههیه.

کوژتایی وتاره که به فهرمودهیه کی پیغه مبر دینم (عليه الصلاة والسلام) ده فهرمووی: (مَنْ أَعَانَ عَلَى قَتْلِ مُسْلِمٍ وَلَوْ بِشَطْرِ كَلِمَةٍ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ آيِسٌ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ)^۷ نه فهرمووی: هر که سیک هاوکاری که سیک یان کوژمهلک بکات بو کوشتنی مسولمانیک به ناهق، با به نیوه که لیمهیه کیش بی، نافهرمووی (بِکَلِمَةٍ)، نه فهرمووی: به به شه که لیمهیه کیش بی، به شداری بکا له کوشتنی مسولمانیک به ناهق، نهوه له روژی قیامه تدا دیت له نیوچه وانی نوسراوه (آيسٌ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ) واته: ناو میډو بیبه شه له ره همتی خوی پهروردگار (جل جلاله)؛ ، دهرده کری له ژیر ره همتی خوی پهروردگار (جل جلاله)؛ وه هر که سیکیش ره همتی خوی پهروردگاری له گهلدا نه بیت ناچیت به هشت، جا نهوه که سهی که به شدار دهبی له کوشتنی که سیکدا به هشتی لی حرام ده کری، وه جهه نه می بو خوی مسوگر کردووه؛ جا با وشیار بین نیمه ی مسولمان نه

^۷ سنن ابن ماجه، کتاب الدیات، باب: التغلیظ فی قتل مسلم ظلما، رقم الحدیث ۲۶۲۰

شهيتان فيلتمان لي بكا وه نه شوينكه وتوانى شهيتانيش فيلتمان لي بكن، نيمه مسولمانين؛ قورثانمان ههيه، سروننه تي پتغه مبه رمان ههيه (عليه الصلاة والسلام)، با قهبرى خو مان بو كهس پر ناگر نه كهين؛ وه هركايتك كي شهيه كيان ململانيهك، وه زعيكمان هاته پيشه وه، دهبي قورثان بينينه بهر چاوى خو مان؛ خوا نه فهرموى: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ (٥٩) النساء، نه گهر كي شهيه كتان له نيواندا دروست بوو، نه گهر وه زعيك هاته پيشه وه چاره سهره كه بگيرنه وه بولاى خواو پتغه مبه ر وانا قورثان و سوننه، بزان قورثان چ پر يارتان بوته دا، نه ورك خوا نه خواسته توشى بهلايهك بن دوايى له سهرى قهرزدار بينه وه، وه كو نيمامى نه همه ديش خوداى ليتى پازى بى فهرموى: (كُنْ مَعَ الْحَقِّ وَلَا تَكُنْ مَعَ الْخَلْقِ) نه گهر ههركه سيك داواى ليكردن بو كوشتنى مسولمانيك، بزان ههقه يان نا ههقه، نه گهر ههق بوو، نه وه بللى پشتگيريت ده كه م و زور پيم باشه؛ نه گهر ناهه قيش بوو، به هيچ شيو دهكه به قسه ي مه كه، مه لى نه وه فلانه كه سهو جا چون دهبي له قسه ي ده رچم؛ ههروه كو يرايهك قسه يه كى بو گيرامه وه كه كه سيك يه كيك له برا گه وركه كاني ته كليفيان ليكردوه بو كوشتنى مسولمانيك، نه مسولمانهش پتي گوتووه به وكه سنه نايا قسه ي خوات له لا گه وركه تره (جل جلاله) يان قسه ي برا گه وركه ت؛ نه ويش گوتويه تى قسه ي خوا م له لا گه وركه تره (جل جلاله)، نه ويش وتى باشه نه وه برا گه وركه ت پيت ده لى برو فلانه كه سى بكوژد، كه ده شزاني ناهه قه، ده شزاني زولمه، وه خوداى پهروه ردا گاريش (جل جلاله) كوشتنى نه و نيمانداره ي لي حه رام كر دووى، لي ره خوا نه فهرموى مه چو. نه توش ددتي برا گه وركه كم ده لى بيكوژد، به قسه ي كامه يان ده كه ي؟ به قسه ي خوا ده كه ي (جل جلاله) يان به قسه ي برا گه وركه ت؟؛ نه ويش له ولا مدا گوتويه تى؛ جا برا گه وركه سهو ناتوانم له قسه ي ده رچم؛ مه جبورم به قسه ي بكم؛ نه وه ولا مى كه سيكه كه نيماني زور لاوازد، نه وه كه سيكه كه

به شهيدان ناوړي، به نه فسي خوي ناوړي، که جهه نه هم يو خوي مسوگر ده کا، که بير له عاقبه تې خوي ناکاته وه.

جا با تيمه وشيار بين، شو که سې که ده کوژي به ناهق، له پژي قيامت به جلي خوي ناوړي له مهيداني مه حشر راوه ستاوه، شو دلته خوي تانه ي له لاشي دينه خوارې، شو نينسانه قاتيله ش ديت له گڼ شو کوژ راوه به ريز راوه وستن، شو کوژ راوه هاوار ده کا ده لي پوره درگارا شو قاتيلمه، که له تنيشتم راوه ستاوه، هيچ شتيک له خوا ون نابي، با وشيار بين، خومان خه جالته تي بهر دهستي خوي پوره درگار (جل جلاله) وه مه حکمه ي (رب العالمين) نه که ين له پژي قيامت.

يا رېبي خوايه له و تاوانه گوره يه بيا پاريزي، تيمه ش و هم موو مسولمانان (يا رب العالمين)، يا رېبي خوايه خه جالته تي بهر مه حکمه ي خومان نه که ي نه پژي قيامت، يا رېبي خوايه تيمانان سه لامه ت بکه ي، يا رېبي خوايه بمانکه ي به شوي نکه و تووي راسته قينه ي پيغه مبه ر ده که ت ﷺ، يا رېبي خوايه خوشه ويستي خوت و پيغه مبه ر ده که ت و قورنانه که ت له دلماندا بچه سپيني، يا رېبي خوايه تيمانان زياتر بکه ي، براه تيمان زياتر بکه ي، خيرو خوشيمان به سهر دا بباريني، به سهر خومان و به سهر ولاته که ماندا، به سهر ميلله ته که ماندا، خوايه به سهر هم موو مسولماناني دونيا، خوايه حالي هم موو مسولماناني دونيا چاکتر بکه ي، تيمه و هم موو مسولماناني دونيا له ناخوشي و نارېحه تيه کان پاريزي (يا رب العالمين)، يا رېبي خوايه شيفاي نه خوشيه کاغان بيني، خوايه له مردووه کاغان خوشي، خوايه رېحه به مال و مندالمان بکه ي، خوايه دوعاي پيره کاغان قبول بکه ي. خوايه هيدا يه تي گه نجه کاغان بده ي، خوايه هر که سيک خيرو خوشي ده وي بهر مسولمانان خوايه ته و فيقي بده ي، وه هر که سي که ناخوشي و نارېحه تي ده وي بهر مسولمانان خوايه ته و فيقي نه ده ي، خوايه نه و فيل و مه کرو پيلانانه ي بهر خويدا بشکينيده و، آمين.

كحول بترتلك له وتاره كانى شهيد ماموستا عبد الله قهسرين

أقولُ قولي هذا وأستغفرُ اللهَ لي ولكم ولسائرِ المسلمين فاستغفروه إنه كان
غفّاراً،

اعوذُ باللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
(رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)
أَمِينَ.

گولبژیریک له وتاره کانس شهید ماموستا عبدالله قهسری

برایه تی مسؤلمانان

برايه تبي مسولمانان

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُسْتَهْدِيهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلْلَ لَهُ وَمَنْ يَضِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، هَذَا الرِّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ، صَلَوةَ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، وَمَنْ تَبِعَهُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ...، أَمَا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيَكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) النساء.

سوپاس و ستایشی بى پایان و نه پراوه بوځواى گهوره (جل جلاله)، وده دروودو سه لام و بارانى رده حمت بو سهر گيانى پاکی پيغه مبه رمان محمد ﷺ. مسولمانانى به رږيز، سه لام و رده حمتى خواى په روه ردگار تان له سه ربيت له م پوړه پوړزه دا و، به تايهت له و کاته پوړزه دا.

به رږيزان: خواى په روه ردگار (جل جلاله) نازو نعيمه ته کاني خوى زور به سهر نييمه دا رشتوون، به کيک له و نعيمه ته گه ورانه بريتي به له نعيمه تى نيمان، وده پاشان نعيمه تى برايې ته که به ځوى نيمان هوه دروست ده بيت، هه لېه ته نينسانى مسولمان چ پياو بيت چ ژن، هه موو هه ول و ته قه لايه کى بو نه وديه خواى گه وده له خوى رازى بکات، وده به هه شتى به رين وده دست بي نيت، به کيکيش له و مهرجانه ى که نينسان به هه شت و رده زابونى خواى گه وده ى پى وده دست

دهيت بریتی په له برایتی و په کتر خوشیست له بهر خاتری خوا، به تاییهت له بارودڅخکی وه کو نه مړوی دنیا، که مسولمانان له هر کوښه هه پتویستیان به یه کتری هیه، پتویستیان به دعای خیری به کتری هیه، پتویستیان به پالېستی کردنی به کتری هیه، پتویستیان به مشورت و راو هلوتی به کتری هیه، له هه موو دنیا، وه به تاییهت تر له کوردستانی خوماندا له رڼگارځکی وه کو نه مړو که هه موو جیهان پییدا تیده پری، کوردستانی نیمه ش له ناو نابلقه نهو موعانات و کیشهو مملاتییه جیهاندا، که پتویسته نیمه مسولمانیش: به کم، شوکری خوی پوره دگار (جل جلاله) بکین که نهو نازادی و به خششی خوی به نیمه به خشیه، که چند ساله پییدا دژین به نارامی، نیمه نه مړو پتویستیمان به وه هیه دوی سوپاس و شوکری خوی پوره دگار (جل جلاله) خوشان وه کو میلله تی کورد هه موو تیکرا ناگامان له برایتی به کتری بیت، وه ناگامان له وه زعی دنیا بیت، وه بتوانی به کریزو یه هلوتیست بین به رامبر به هه ده شه کانی کوفری جیهانی، که دست و بازوی خویناوی خویان لی هه لکردوه به رامبر به مسولمانان، وه به رامبر به میلله ته لاوازو بی ده سه لاته کان به گشتی.

جا له بارودڅخکی وه کو نیستای کوردستان و عیراق و دهوروبه، وه جیهان به گشتی، نیمه میلله تی کوردی مسولمانی کوردستان، پتویستیمان به برایتی و دروستکردنی نارامی و ناشتی زیاتره له هه موو کاتیک.

برایتی چوں دروست ده بیت؟

به پزان، نایا برایتی به پاره دروست ده بیت؟، نایا برایتی به ترس و چاو لی سوورکردنه وه تو قانندن دروست ده بیت؟، نایا برایتی راسته قینه کامه یه؟، نهو برایتیهی که مه سلحه تی دنیا دروستی ده کات؟، نهو برایتیهی که به هیزی ماده دروست ده بیت؟، یان به هیزی نیمان؟، نیمه مسولمان

گولډزېړېک له وتاره کانس شهید ماموستا عبدالله قهسرين

له پروانگه یی قورناني پيروزو سوننه تی پیغه مبه رمان محمد ﷺ، له ده لاقه یی نیسلامه وه ته ماشای دروستیونی برایه تی ده کین، ده لیتین، برایه تی له دوو خالان دروست ده بیت:

یه که میان: نیمان، دوه میشیان: یه کتر خوشیستن، نه وهش له ژیر سیبه ری فرموده ی صه حیچی پیغه مبه رمان ﷺ، که فرموی: (لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُوْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا ادْلُكُمُ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ)؛ فرموی: هی نوممه ته که م نیوه ناچنه به هه شت هه تا نیمان نه هیتن، وه نیمانتان نابیت هه تا یه کترتان خوش نه ویت؛ نایا شتیکتان پیبلیم نه گهر جیبه جیتان کرد یه کترتان خوشیوی؟ فرموی، سه لام زور له یه کتری بکه ن؛ بویه پیویسته بزاین سه لام کردن و هاتوچوی یه کتری کردن و پته و بونی په یوه ندی کوومه لایه تی مایه ی به هیزی نیمانه، تینجا با بزاین یه کتر خوشیستن به چی دروست ده بیت؟:

جاری پیته کی ده بی نه وه بزاین که تنه نا نیمانداران برای یه کن، وه کو خوی په روه ردگار (جل جلاله) فرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ (١٠) الحجرات، واته: تنه نا نیمانداران برای راسته قینه ی یه کترین، نه وه نایه تی قورنانه، له دنیا نه وانه ی که به گیان و به دل، به مال و به روح، خو فیدایی یه کتری ده که ن تنه نا به هو ی نیمانه وه یه؛ تنه نا برایه تی نیمانیه، هه رنه وانیش له قیامه تدا به که لکی یه کتری دین، نه وانن که له قیامه تدا تنه نا برایه تی به که لکیان دیت، نه وانه نیمانداران، وه کو خوی په روه ردگار ده فرموی: ﴿الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ (٦٧) الزخرف، واته: هاورپیان و براده رانی دنیا، هه موویان له قیامه ت له پروژی مه حشر له گه ل یه کتری دا دوژمنن، تنه نا پاریزکاران نه بیت، تنه نا له خواترسان و ته قواداران برای یه کن له پروژی قیامه ت، نه وانه ی له خوا

^۸ صحیح انسلم، کتاب الایمان، باب: بیان أنه لا یدخل الجنة إلا المؤمنون، رقم الحدیث ۵۴

گولڊبريگ له وتاره کانی شهيد ماموستا عبدالله قهسري

ترساون، وه پينغه مبهريش ﷺ دده رموي: (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا)^۹ واته: نيماندار بؤ نيماندار وه كو خشتي ديوار وايه يه كتری دهبه ستنه وه، (وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ) په نجه کانی له ناو يه كتری نا و فهرموي: ناوا نيمانداران يه كتری دهبه ستنه وه!، نه يفه رموو نينسانه کان يه كتری دهبه ستنه وه، نه يفه رمو عهره به کان يه كتری دهبه ستنه وه، نه يفه رمو فلا ته بنه مالهو تيره وه هوزده، فلا ته عه شيره ت، فهرموي نيمانداران!، جا كه ده شلین نيمانداران مهبه ست له پياوان و نافر تانه (برايان و خوشكان)؛، چونكه ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ (۷۱) التوبة، واته: نيمانداران پياوان و نافر تانيان دوست و پالېشتي يه كترین، ته واو كتری يه كن، نه و براي ته يی و خوشكايه تيبه له نيوان نيمانداران، له نيوان پياوان و نافر تهانی نيماندار دا چؤن دروست ده بيت؟.

نيمان واته پروا بوون به هه موو فقه پره کانی نيسلام، به هه موو به شه وردو درشته کانی نيسلام، هه چي له قورنان هاتووه، له (ب) يی (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) هتا (س) ی (مَنْ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ)، باوه رمان پتي هه يه، وه كو نيماندار، وه كو مسولمان، به هه موو فقه پره به شه کانی، وه به هه موو بنده کانی نيسلام كه سه رچاوه كه ی قورناني پيروزده، خوی گه وړه (جل جلاله) ريزی له نيمه ناوه به ودي كه نه و قورنانه پيروزده ی بؤ نيمه ناردوده، خودايه كي داناو زاناو به ده سلا ت، خوايه كي گه وړه ده و له مهند (جل جلاله)، بؤ عه بد يكي نه فامی بئ ده سلا ت و بچو کی فقير، په يام (رسالة) ی هيدايه تی بؤ ناردوده، نه وه گه وړه ترين ريزه كه خوی گه وړه له به نی ناده می ناوه! ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ الاسراء، واته: به راستی نيمه ريزمان له به نی ناده م ناوه.

باوه رمان به هه موو وشه کانی قورنان هه يه وه كو يهك، له به رنه وه خوی پهره ردگار (جل جلاله) كه برياريكي دا نيمه ی تيدا سه رېشك (مُحَوَّل) ناکات،

^۹ صحيح البخاري، كتاب الصلاة، باب: تشبيك الأصابع في السجدة وغيره، رقم الحديث ۴۶۷

نه گهر له مه سله حه قمان بو جېبه جېتي بکهين، نه گهر له مه سله حه تيشمان نه بو نهء! نایا نيسلام به پېتي ژيان د پروا يان ژيان به پېتي نيسلام؟، نایا ده کړي بو بهر ژوه وندي خومان ده ستکاری فقه ريه کی دين بکهين؟، بو بهر ژوه وندي دونيامان مه سله حه تي کاره که مان، مه سله حه تي نيش و کارو وه زيفه که مان ده ستکاری به نديکی نيسلام بکهين؟، يان و دکو خوی ده بيت جېبه جې بکريت؟، خوی پروه ردگار (جل جلاله) ده فرموي: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ (٣٦) الاحزاب، واته: هيچ ئيماندارنک پياو بيت يان ژن، بوي نيه نه گهر خوی گه وره يان پيغه مبه ره که ي محمد ﷺ برياريکیان دا ده ستکاری نهو برياره بکهين، تييدا سه ريشک (مخير) نين، سه ريه خو نين، بريار برياري خواو پيغه مبه ره ﷺ، که س بوي نيه ده ستکاری برياري خوا بکات، که س بوي نيه ده ستکاری برياري پيغه مبه ره ﷺ بکات.

وه ختيک خودای نيته (جل جلاله) پيمان ده فرموي: ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ (١٢) الحجرات، واته، جاسوسی مه کهين، ده ليتين: به سه رچاوان!، ملکه چين!، وه ختيک پيمان ده فرموي: ﴿اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾ (١٢) الحجرات، واته، خوتان له زور گومان بپاريژن، ده بي بلتين به سه رچاو!، وه ختيک پيمان ده فرموي: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزُّنَى﴾ (٣٢) الإسراء، واته: نزیکي زينا مه که ونه وه، ده بي بلتين به سه رچاوان، وه ختيک پيمان ده فرموي: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ (٣٤) الإسراء، واته، نزیکي مالی هه تيوان مه که ونه وه چونکه شاگرد، ده بي بلتين به سه رچاوان، خوايه نيته نازانين تو باشتر ددزاني!، وه ختيک پيمان ده فرموي: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ (٣٦) الإسراء، واته: وه دواي شتيک مه که وه که زانياريت دهر باره ي نيه، ده بي بلتين به سه رچاوان، وه ختيک پيمان ده فرموي: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمْ﴾ (٣٨) المائدة، واته: دز پياو بيت يان نافرده دده ستی برين، ده بي بلتين: به سه رچاوان، وه ختيک پيمان

ده فرموي: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ﴾ (٢) النور،
 واته، زيناكهر پياو بيت يان ثافرهت، مادام كورو كچ بن، سهد جهلديان ليدهن،
 دهبي بلتين به سرچاو! نابي ره حمان پتياندا بيتهوه، خواي پهروه دگار (جل
 جلاله) ده فرموي: ﴿وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (٢) النور، واته:
 با خه لكيش نامادهي عه زابه كهيان بي و بييني چونكه نهوه پاداشتي
 كرده ده كهيانه، وهختيك خواي گهوره (جل جلاله) پيمان ده فرموي: ﴿لَا يَسْخَرُ
 قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ﴾ (١١) الحجرات، واته: با ههنديكتان گالته به ههنديكي تر نه كهن
 له پياوان، دهبي بلتين به سرچاو، وهختيك خواي گهوره (جل جلاله) پيمان
 ده فرموي: ﴿وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ﴾ (١١) الحجرات، با ثافره تانيس ههنديكيان
 گالته به ههنديك ثافره تاني تر نه كهن كه مسولمانن، دهبي بلتين به سرچاو،
 نيمه نازانين، چونكه خواي گهوره (جل جلاله) ده فرموي: ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
 تَعْلَمُونَ﴾ (٢١٦) البقرة، واته: خوا ده زاني و نيوه نازانن، دهليين به سرچاو
 خوايه، خوا ده زاني نيمه نازانين، وهختيك پيمان ده فرموي: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ
 أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ (١٥) فاطر، نهي خه لكينه
 نيوه هه زارن، پتيويستيتان به خوا ههيه، خوا دهوله مهنده كه پتيويستي به هيچ
 نيهو بي نيازو جتي نياز (صمد) ده، دهبي بلتين: به سرچاو ان نهي (رَبُّ الْعَالَمِينَ)،
 نه تو دهوله مهندي و نيمه فقيرين، نه تو گهوره و نيمه بچوكين، نه تو خالقي و
 نيمه مه خلوقين، نه تو ژيئنهرو مريئنهري، نيمهين دهمرين و دهژين به برياري تو
 ﴿أَلَا لَهُ الْخُلُقُ وَالْأَمْرُ﴾ (٥٤) الأعراف، بريارو دروست كردن هه مووي به دههستي
 تويه يا (رَبُّ الْعَالَمِينَ)، بومان نيه دهستكاري ديني خوا بكهين.

نايا نيسلام به پتي ژيان يان ژيان به پتي نيسلام؟، نيسلام له گهل ژيان
 بگونجنيين، له گهل مهسله حهتي خومان بگونجنيين يان خومان و
 مهسله حهته كه مان له گهل ديني نيسلام بگونجنيين؟، نايا خومان زاناترين يان
 خوا (جل جلاله)؟.

خوای گه وره (جل جلاله) ده فرموي: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٢١٦) البقرة، ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ (١٩) النساء، واته: زور شت هه يه نيوه پيتان ناخوشه به لام خيره بو نيوه وه به پيچه وانه شه وه، جا خوا (جل جلاله) ده فرموي: خوا ده زاني و نيوه نايزان!، بويه ده بي بلين (رَبُّ الْعَالَمِينَ) نيمه بي ده سه لاتين و تو به ده سه لات، نيمه نه فامين، نه زانين، نهو عيلمه ي که تو به نيمه ت داوه هه نه وه ونده مان هه يه، نهو عيلمه ش زور که مه!، ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (٨٥) الاسراء، بويه ده بيت نهو نيمانه مان هه بيت، ده بي نهو نيمه تيه مان هه بيت، نايه ده کري برايه کي مسولمان له بهر نه وه ي قازانجي زياتر له معامله له که بيدا ده کات بلي خوايه گيان نهو نايه ته ي هه لگړه له قورنان؟، يان بهو نايه ته ليم مه گره؟، نايه ده کري برايه کي مسولمان بلي (رَبُّ الْعَالَمِينَ) له بهر نه وه ي که پاردم نيه، موچه م نيه ليم گه ري با له گه ل زولم و سته مدا تیکه ل م بهس موچه يه کم به ده ست بکه وي بو مال و مندا لم؟، نايه ده کري نينسان بلي خوايه نهو نايه ته با له قورناندا له سر من نه بيت که نه مړو پيوستيم به پارديه خو م توشي حرام ده که م؟، موعامه له که م توشي حرام ده که م؟، نايه ده کري بلين خوايه گيان من له بهر نه وه ي نه فسم پي خوشه مه شروياتي بخو مه وه ليم مه گره؟، نهو نايه ته با نهو ماو ديه مو حاسه به ي له سر نه بيت؟، يان نهو نايه ته با له قورناندا نه بيت؟، ده کري خوشکي کي مسولمان بلي خوايه له بهر نه وه ي پيم خوشه بچه ده ده وه ناو پياوان و له گه ل پياوان گه شتوگوزارو سهيران بکه م خوايه ليم مه گره؟، يان خوايه گيان نو يژ ده که م و رژو ده گرم به لام سه رم روته و له چک له سر ناکه م؟، يان ده کري له بهر نه وه ي بازارو سهيران و گه شتوگوزاري زور پي خوشه بلي خوايه گيان ليم مه گره بي پرسی مي تر ده که م ده چه ده ده وه؟، يان ليم مه گره له بهر ده رگا داده نيشم؟.

مادام خوای گه وره حېرامی کرده حېرامه، حېرام نه ویه که خوا حېرامی کرده، وه حېلالیش نه ویه که خوا حېلالی کرده، نیمانان به هه موو فقه ریه کی دینی نیسلام هیه، جا بانیمه ی مسولمانیش نیقتیدا به پیغه مېهر محمد ﷺ بکهین، با هه موو پیغه مېهران بکهین به سر مه شقی خوْمان، شوینکه وتوانیان بکهین به غونه بوْخوْمان، گوئی بگرن له غونه یه کی قورتانی پر وُز که خوای گه وره (جل جلاله) بوْ هه موو نیمانداران ده یه نیئتسه وه: خیترا نی فیرعه ون، نه و فیرعه ونه ی که خوی به په روه ردگاری سه رزه وی ده زانی!، به قه ومه که ی ده گوت: ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ (٢٤) النازعات، نه من په روه ردگاری هره به رزی نیوه م، بم په رستن!، خیترا نه که ی له به رنه وه ی نیماندار بو و نیمانه که ی نه ونده به خوای په روه ردگار پته و بو و داوای دونیای نه ده کرد، بیتزاربو له و ژيانه ی دنیا، بیتزاربو له و باخچه و روباره ی که به ژیر قه سری فیرعه ونی میړده کهیدا ده ووی، بیتزاربو له و قه سرو ناو مالیه ی که فیرعه ون هه یبو و، بیتزاربو له و غولام و خزمه تکارانه ی که فیرعه ون هه یبو و، بیتزاربو له و پاره و سه روه ت و سامانه ی که فیرعه ون هه یبو و، بیتزاربو له و زه وی و زارو میوه جاته ی که فیرعه ون هه یبو و، بوچی؟! له به رنه وه ی باوه ری هه بو و به خوای گه وره، پی و ابو که ژيانی دنیا ژيانی راسته قینه نه، ژيانی دواړو ژيانه که هه تاهه تاییه!، قورتان - له سه ر زمانه نه و نافره ته - ده فرموی: ﴿رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَتَجْنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَتَجْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (١١) التحريم، بزانه چ دوعایه کی کرده!، بزانه چ داوایه کی کرده له خوای گه وره (جل جلاله)!، نه و نافره ته ی که له دنیا له هیچی که م نه بو وده، به لام نیمانداره، ده فرموی: په روه ردگارم، قه سرو خانوو یکم بو دروست بکه له لای خو ت له به هه شت، وه پزگاریشم بکه له فیرعه ون و له کرده وه کانی، وه پزگاریشم بکه له قه ومی زالم و سته مکار.

تەماشاکن چەندە عیږه‌تی تیدان ئەو داوایه‌!، ئەو داوایه‌ گه‌وره‌و شه‌رعی یه‌ که‌خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر زمانی ئەو نافره‌ته‌دا بۆ ئیمه‌ی نومه‌تی محمد ﷺ ده‌گێریته‌وه‌، بۆ ئەوه‌ی عیږه‌تی لی وهریگرین:

یه‌که‌جار ده‌فه‌رموی (رَبِّ) په‌روه‌ردگارم، بۆ داخوازی و پتویسته‌کانی خۆی هاوار ناکات بۆ که‌سی تر، به‌لکو به‌س بۆ خوای گه‌وره‌ (جل جلاله‌)!، داوای چی لیده‌کات: ﴿رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا﴾ خوايه‌ قه‌سرو خانویه‌کم بۆ دروست بکه‌ له‌به‌هه‌شت له‌ موقابیل ئەو قه‌سه‌ری که‌ نیتسا هه‌مه‌ له‌دوניה، چونکه‌ بۆ قیمه‌ته‌، چونکه‌ ئیمانی پتوه‌ نیه‌، چونکه‌ زانیله‌و ده‌روا، خانویه‌ک له‌کوی؟ (عِنْدَكَ) له‌لای خۆت!، نه‌ک له‌دوניה، له‌لای خۆت، له‌کوی؟ (فِي الْجَنَّةِ) له‌ به‌هه‌شت!، تەماشاکه‌ نینسانی موسولمان داوای دوניה ناکات، داوای قیامه‌ت ده‌کات، بۆ دوניה ناژی به‌لکو بۆ قیامه‌ت ده‌ژی، چونکه‌ ئەو دوניהیه‌ ته‌نها ئیمتیحانه‌.

دلنیا بن خۆشه‌ویسته‌کانم، ئەو دوניהیه‌ ته‌نها ئیمتیحانه‌، وه‌للاهی خوا ی گه‌وره‌ پتویستی به‌عیباده‌تی ئیمه‌ نییه‌!، برایان و خوشکاکانمان با شانازی به‌عیباده‌تی خۆیانوه‌ بکه‌ن، شانازی به‌روژوه‌که‌یانوه‌ بکه‌ن، شانازی به‌ می‌رده‌که‌ی خۆیانوه‌ بکه‌ن، شانازی به‌و موعانات و ده‌رده‌سه‌ری و ناخۆشی خۆیانوه‌ بکه‌ن که‌ له‌سه‌ر ئیسلام تووشیان ده‌ییت، وه‌ ده‌ییت دلنیا بن که‌ ئەو دوניהیه‌ ته‌نها دنیای تاقی کردنه‌وه‌یه‌، خوا پتویستی به‌عیباده‌تی ئیمه‌ نییه‌ چونکه‌ عیباده‌ته‌که‌شمان قازانجی خۆمانی تیدایه‌، خوا پتویستی به‌وه‌ نییه‌ ئیمه‌ حوکمی ئیسلام ده‌هێنینه‌وه‌ یان نایه‌نینه‌وه‌، خوا پتویستی به‌ئیمه‌ نییه‌ به‌وه‌ی نایا به‌هۆی ئیمه‌وه‌ ئیسلام به‌عیززه‌ت ده‌ییت؟، چونکه‌ ئیسلام عیززه‌تی هه‌ر هه‌یه‌ و هه‌ر عه‌زیزه‌!، نایا به‌هۆی ئیمه‌وه‌ حوکم و ده‌سه‌لاتی ئیسلام ده‌گه‌ریته‌وه‌ یان نا، خوا منه‌تی پی نییه‌، خوا ده‌سه‌لاتداره‌، خوا ده‌وله‌مه‌نده‌ پتویستی به‌هاوکاری کردن نیه‌!، ئەو دوניהیه‌ ته‌نها ئیمتیحانه‌: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ (٢) الملك،

خوای گهوره ژيان و مردنی داناوه تهنه بډ تاقي کردنه ودي نيوده، هيچي تر نا، نه گهرنا تهماشای پيغه مبهراڼ بکهڼ (عليهم الصلوة والسلام)، تهماشا نه کهين پيغه مبهري وا ههيه له روژي قيامت نومه ته کهي دوو کهسه!، هي را ههيه نومه ته کهي يک کهسه!، هي وا ههيه نومه ته کهي هيچ نهسي نيه!!، کهسي له گهلدا نيه له روژي قيامت، تو بلتي نهو پيغه مبهره خزي ماندوو نه کردبي؟!، تو بلتي نهو پيغه مبهره حيکه ته نه بويي؟!، تو بلتي نهو پيغه مبهره ودحي بو نه هاتي؟!، لينه زان بويي؟!، نه خير! (نَعُوذُ بِاللّٰهِ)؛ پيغه مبهراڼ هه موويان زانا برون، هه موويان به غيره ت برون، هه موويان به حيکه مت برون، نهی بو پريزي ديار نه بوه له دونيا؟!، چونکه حيکه ته خرا وابدو خه لکه که کهله ردق بود، دياره دونيا هيچ نيه، دياره سڼگي مه حه ک دونيا نيه، ته رازوو دونيا نيه، نه نجامي هه لسه نگاندن له دونيا نيه، بنه مايه که نييت و بو خوا ماندوبون و بو خوا کارکردنه، له بهر نه وه دونيا جينگای تاقي کردنه وديه و بهس، نه گهر تو شهوو روژ نه خوي به سهدان وتار بلتي و به سهدان کتيب ته تليف بکهي، وه به سهدان له شکري نيسلام و مسولمانان پرچک بکهي تهنه تاقي کردنه وديه، کاره که به نييت ته، وه خوا هه ر به ددسته لانه وه ددسته لات و دوله مه نديه کهي هيچ زياد ناييت، وه نه گهر که سيش له سهر زهوي عياده تي خوا نه کات قهت له ددسته لاتي خوای گهوره کهم ناييت و له ددوله مه ندي خوای گهوره کهم ناييت، وه کو خوا (جل جلاله) ددهر رموي: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا أَنتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ (۸) ابراهيم، واته: نه گهر نيوه هه رچي له سهر زهوي يه هه مووتان کافرين، خوا هه ر دوله مه نده وه هه ر سوپاسي ددکريت: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ خَلِيفًا غَفُورًا﴾ (۴۴) الاسراء، واته: هه ر ههوت ناسمانه کان و شهريش، وه هه رچي تتياندايه ته سبب حاتي خوا ده کهن!، خوا منه تي به نييمه نيه ناخو نييمه

ته سبيحاتی ده که یان نا، به لآم تنها تاقي کردنه و ديه له دونيا، خوی گه و ره
(جل جلاله) ده یه وی یتیم نیسپاتی بکه یان ناخو تا چنده ناماده یان له پیتناوی
خوادا مالمان بهخت بکه یان، له پیتناوی خوادا خویتمان بهخت بکه یان، له پیتناوی
خوادا خوشیمان بهخت بکه یان، له پیتناوی خوادا مال و مندالمان بهخت بکه یان،
له پیتناوی خوادا لؤمه و لؤمه کاری خه لکمان بیتته سر، تنها تاقي کردنه و ديه،
بویه خیزانی فیرعه ون ده لی چی؟ ﴿رَبُّ ابْنِ لِي عَبْدَكَ نَبِيًّا فِي الْجَنَّةِ﴾ (۱۱)
التحریم، خوايه له لای خوٚ، له به هشت شوینم بو دابین بکه، نه و دویایه
زائیلوه و دپروا هیچ نیه، ﴿وَتَجْنِي مِنْ فِرْعَوْنَ﴾: خوايه رزگاریشم بکه
له فیرعه ون، چونکه لی بیزارم، لی بیتاقه تم، کافر، ﴿وَعَمَلِهِ﴾ و ده
له کرده و ده کانیسی رزگارم بکه، چونکه کرده و ده خراپی چاندووه له سر روی
زه ویدا، نیازم و ده ستوری خراپی داناره له سر زه وی، نه و ده به لگه یه بو
خوشکانی به ریزمان، خوشکانی به ریزی نیمه ش دبی نه گهر میړده کانیان توشی
گوناوه تاوان و کوفرو نیلحد بون، ددبی بلین: خوايه رزگارمان بکه ی
له کرده و ده میړده کانمان، چونکه کرده و ده کانیان پیسن، کرده و ده کانیان بی
شهرعین، کرده و ده کانیان مایه ی تورپه بونی خوان، ده بیت خوشکانی یتیمه
ته ماشای نه و نافره ته مسولمانه بکه یان که خیزانی فیرعه ونه، نینجا ده یت:
﴿وَتَجْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ خوايه له قهومی زالمیش رزگارم بکه ی، که
مه بهستی قهومی زالم ده ورو به ری خوی بووه، خزم و که سه کانی خوی بوون،
بیتار بود له خزم و که سی خویچی چونکه مسولمان نه بوون، ددبی سهنگی
مه حه که له لای نینسانی مسولمان نیمان بیت، نه که له به رنه و ده نه و ده باوکیه تی
(با کافریش بیت) هر فرمانی به سر به سرچاو! نه و ده له به رنه و ده برای
دایک و باوکیه تی با کافریش بی، به لآم هر فرمانی به سر به سرچاو،
نه خیر برایه تی نه گهر نیمانی تیدا نه ما، برایه تی نابیت، دوو برا نه گهر یه کیان
مسولمان بیت ونه ویت کافر بیت، میراتی له یه کتری ناگرن!، باوک و کور نه گهر

گوئیڭزېڼېك له وتاره كانې شهید ماموستا عبدالله قهسرين

یه کیان کافر بې و نهویر مسولمان، میراتی له یه کتری ناگرن، له بهرنه وه نیسلام
سهنگی مهحه که و ترازووه.

خوشه ویسته کانم، نه وه نیمانه!، ده بیټ نیمانان واییت، به هه موو فقهه پوه
به شه کانی نیسلام، نه و نیمانه مان هه بیټ، له سر بنه مای نه و نیمانه بتوانین
له دونیادا شه ریعتی نیسلام پیاده بکهین.

ئینجا نه توانین ده ست به دروستکردنی خالی دوهم بکهین، که له بهر خاتری
خوا یه کتر خوشیسته: مادام نیمانی ته و او مان هه بیټ نه و جار له بهر خاتری
خو اش یه کتریان خوش ده ویت، یه کتر خوشیست به ده ست خو مان نیه
خوشه ویسته کانم، چونکه پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) فرموی: (وَلَا تُؤْمِنُوا
حَتَّى تَحَابُّوا) واته: نیمانیستان نیه هه تا یه کتریان خوش نه ویت، جا نه گهر
که سیک بلی من نیمانم هه یه به لام نابی مسولمانیشم خوش بوین!، نه وه راست
ناکات!، پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) راست ده کات، نایا ده کری بلیین
پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) راستی نه کردووه؟! ناکری، له بهرنه وه نینسان
نه گهر نیمانی هه بیټ مسولمانیشی خوش بوین، له بهرنه وه هر که سیک
رقی له مسولمانان بیته وه، نه وه موخالیفی نه و فرموده یه ی پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
کردووه!، وه به پتی نه و فرموده یه ی پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یان نیمانی نیه یان
نیمانه که ی زور لاوازه، پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموی: (ثَلَاثُ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ
الْإِيمَانِ)^{۱۰} واته: هر که سیک سی شتی تیډا هه بن نیمانی ته و او وه شیرنایه تی
نیمانی چیتشووه: (أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا) واته: خوا و
پیغه مبهه که ی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له هه موو شتی زیاتر خوش بوین، نه وه نیشانه ی نیمانی
ته و او وه، واته له پیناوی ره زابونی خوا و ره زابونی پیغه مبهه که ی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ناماده ی
هه موو شتی بیټ، وه پاشان: (أَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا اللَّهُ) واته: مسولمانی

^{۱۰} صحیح البخاری، کتاب الایمان، باب: حلاوة الایمان، رقم الحديث ۱۶

گولڈن بڑیک لہ وتارہ کانی شہید ماموٰنا عبداللہ قہسری

خۆشبوین تەمەنە لەبەر خاتری خوا، وە پاشان پێی ناخۆش بێت بگەڕیتەوه سەر کوفرو نەفامی، وەکوچۆن پێی ناخۆش بێت بێخەنە ناو ناگەر!

جا به کتر خوشبوست مهرجی نیمانده وه بهرهمی نیمانیشه، (مَنْ أَعْطَى اللَّهَ وَمَنْعَ اللَّهَ وَأَحَبَّ اللَّهَ وَابْغَضَ اللَّهَ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْأَيَّانَ) ^{۱۱} واته: هه که سیک له بهر خاتری خواشت بیه خشی، وه له بهر خاتری خواشت مهنع بکات، وه له بهر خاتری خوا که سیک خوشبویت، وه له بهر خاتری خوا رقی له که سیک بیتسه وه، تهوه نیمانیه تهواوه!، فرموده ی پیغه مبهرد وَعَلَيْهِ السَّلَام، پرسیاریان له پیغه مبهرد وَعَلَيْهِ السَّلَام کرد: (الرَّجُلُ يُحِبُّ الْقَوْمَ وَلَمَّا يَلْحَقْ بِهِمْ) ^{۱۲} فرمویان: یا رسول الله جاری وا هدیبه پیاوئیک قهومیکی خوشدهویت، پیاوئیک کومه لئیک خوشدهویت به لآم له گه لیشیاندا نییه نایا تهوه حوکمی چیه؟، فرموی: (الرَّءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ) ^{۱۳} نینسان له گه لئ تهوه که سه دا له قیامه تی حشر ده کریت که خوشی ویستوه وه دنیا دا، خو به لئ له گه لئاندا نیه به لآم کیت خوشبویتبی له دنیا له گه لئ نه ودا حشر ته ده کریت له قیامت.

جا با بۇخۇمان سەر پشك بىن لەدۇنيا كىمان خۇشبویت؟، يەكترىمان خۇشبویت
 وەدۇكو مسولمان يان كافرو بى دىن و موشريك؟، كە ئەو كاتە لەرۇژى قىامەت
 لەسەرى تووشى عەزاب دەبىن، لەبەرئەوۋە فەرمۇدەى پىغەمبەر ﷺ لەسەر چاوانە،
 وە نىمەى نەزان و نەقام ئەگەر جار جار سەرمان ئى دەشىوئى و جار جار لىمان تىك
 دەجى، لىمان و ن دەبىت، با خۇمان بەو فەرمۇدە پىرۇزانە و شىار بکەينەوۋە.
 خۇشەويستە كانم، بەكورتى دەلئىم خۇشەويستى بە چەند شتىك دروست
 دەست، لەوانە:

١١ سنن أبي داود، كتاب السنّة، باب: الدليل على زيادة الأيمان ونقصانه، رقم الحديث ٤٦٨١

١٢ صحيح البخاري، كتاب الأدب، باب: علامة حب في الله عز وجل...، رقم الحديث ٥٨١٨

١٣ صحیح البخاری، کتاب الأدب، باب: علامة حب فی الله عزوجل...، رقم الحديث ٥٨١٦ و ٥٨١٧

ليږورډن له يه کتري، وه خو به که مزانين له بهرامبەر يه کتري (تواضع)، جا سهاره ته به چاوپوشي له يه کتر کردن و عه فوکردن، راسته خواي گه وره (جل جلاله) له قورثاني پيروزدا له موقابيلي هله ي مسولمانتيک، له موقابيلي زولميکي يان ته حه ددايه که مسولمانتيک ده يکات تۆله ي داناو، به لام ده شفه رموي، ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (٤٠) الشوري، واته، که سيک له موقابيلي تۆله سه ندنه وه، عه فوي بکات و چاکه له گهل موقابيلي بکات پاداشتي ده که ويته لاي خوا، جا ده فه رموي، ﴿وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (٢٢) النور، واته: چاوپوشي له يه کتري بکه ن و يه کتري عه فوو بکه ن، ناي پيتان خو ش نيه خوا عه فووتان بکات؟، زور براي مسولمان هيه له سر قسه يه کي که م دلي له براي مسولمان ده هيشي، له سر هله يه کي که م که مسولمانتيک له موقابيلي ده يکات، قسه يه که يان رډفتاريکه، برياري خوي له سر نه دات قسه ي له گهل ناکات نيدی هتا مردن يان ده لي هتا ده مري گهر دنت نازا نه بيت!، يان ده لي قهت ليت خو ش نايم!، نه و براي ته ييه به و شيويه دروست نابيت، نينسان له دونيا بي هله نابيت، ته نها پيغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) مه عصوم بوون نه ما نينسانه کان -ته نانه ت صه حابه کانيش- بي هله نه بوون له بهرامبەر يه کتري دا، ناي ده کري نينسان بلي ناي هيچ هله ت هه بيت؟، ده ي له و کاته دا هونه ر نينسان له موقابيلي هله يه کدا عه فوي بکا، نه گهر هيچ هله ي نه بن چ عه فو بکه م؟، نه و کاته خو هونه ر نيه!، له به رنه وه زور برامان هيه -ته نانه ت براي دايک و باوکي- برا له گهل برا قسه ناکات، له سر ميرات جاري وا هيه، يان له گهل خوشکه که ي قسه ناکات يان خوشک له گهل برا قسه ناکات، له به رنه وه ي به شي له شتيک نه داوه ده لي گهر دنت نازا نه بي هتا مردن!، يان ژن و ميړد له بهرامبەر يه کتري دا پوژتيک له پوژان دلي يه کتريان شکاندووه، نه و ده لي قهت گهر دنت نازا نه بي تا مردن، وه نه و يش ده لي گهر دنت نازا نه بي!

يان کور بهرامبەر باوک يان باوک بهرامبەر کور يان دايک بهرامبەر منداله کانی وه ههروهه منداله کانیش بهرامبەر به دايک و باوکيان، وه خزمه کان، جيرانه کان، زور جار شتی وا دهبی له سەر شتیکی کهم، له سەر مندالیک، له سەر بسته زهویهک، له سەر داریک، له سەر چهند دیناریک، له سەر شتیکی کهم عاجزی دروست ده بیئت، پیتی ده لی گهر دنت نازا نه بی!، په جمه تی خوا له نیمامی شافعی بیئت که کاتیک گفتوگوي له گهل که سیک کردوه، پیتی خوش بوه ههق له سەر زمانی موقابیلی ده رکهوی، وه خاوه نی عه فوو و سه ماحهت بوه^{١٤}.

پیتغه مبه رمان محمد ﷺ له مه که که دا نه و په ری ناخوشی و نارده تیان بو هیتانیه پیتش، له که عبه له سه جده دا!، که عبه له هه موو کاتیک زیاتر له خوا نزیکه!، هه تا فاطمه ی کچی (په زای خوی له سەر بیئت) هاتوه پیسای و پیتخوی ورگی خوشتری له سەر سه ری لاداوو پیتغه مبه ر ﷺ خوی پیتغه نه ستاوه ته وه، تاوا نه زیه تیان داو!، له (طائف) به رد بارانی ده کهن خوین به لاقی دا دیته خواره وه!، سی سالان له دوی کوتچی دوابی نه بو طالب گه ماروی نابووری و کومه لایه تی و هه موو لایه نه کانی ده خریته سەر کهس هاتو چۆ نا کات، زن و ژنخوازی له گهل نا کهن، نان و ناو نییه مه گه ر به نه یینی به شهو بۆیان بجی، ناچار دواتر له مه که که وه کۆچ ده کات بو مه دینه، له گهل نه وه شدا که فه تی مه که که ده کری، دوی چهند سال له مه دینه ده گه رینه وه بو مه که که، پیتغه مبه ر ﷺ به نه هلی مه که که ده فهرموی: نایا نیوه پیتان وایه چیتان لی ده که م؟!، نه وانیش ده لین (أخ کریم و ابن أخ کریم): تو براهی کی به ریزی و برازایه کی به ریزی.. نیمه و ته ماشا ت ده که ی، چونکه ده زان پیتغه مبه ر ﷺ چۆ نه! نه ویش ده فهرموی: ((إِذْهَبُوا فَأَنْتُمْ الطُّلَقَاءُ))^{١٥}، فهرموی: ده برۆن نیوه

^{١٤} و دکو ده فهرموی: (وَدِدْتُ إِذَا نَظَرْتُ أَحَدًا أَنْ يُظْهَرَ اللَّهُ الْحَقُّ عَلَى يَدَيْهِ).

^{١٥} ((عن أبي هريرة رضي الله عنه - فذكر الحديث قال فيه فجاءت الانصار فأحاطوا برسول الله صلى الله عليه وسلم عند الصفا فجاء أبو سفيان فقال يا رسول الله ابعدت خضراء قريش لا قريش بعد اليوم فقال

هه مووتان نازاد بن!، نمو نازاره ی پتغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) به ده ست شهلی مه که موه بينيوپه تی له ژمار نایه ت، چهند سال!، نه که چهند پوژو چهند مانگ!، نینجا لیږه له بهر خاتری خوا فهرموی: پروڼ نیوه نازاد بن!.

نایا نینسانى مسولمان ته گهر هه لیه کی له موقایبلدا ده کریت، مسولمانیک هه لیه کی له موقایبلدا ده کات، قابیلی نه وه نییه عه فوو بکریت؟، یان ژن و میړد بهرامبر یه کتری یان براو خوشک، براو برا، خزم و خزم، وه جیران و جیران... له بهر نه وه خوا ده فهرموی: ﴿أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۲۲) النور، واته: پیتان خوڅ نیه خوا عه فووتان بکات، توخوا عه فوو و لیخوڅ بوونی لای خوا خوڅتره، نه جرو پاداشتی لای خوا خوڅتره یان نینتیقام و توڼه سهندنه وه ی دنیا؟، جا من به ناوی قورنانی پیروز، که نایه تی قورنانه بوستان ده خوینمه وه، داوا له هه موو مسولمانان ده که م به تاییه ت

من دخل داره فهو آمن ومن القى سلاحه فهو آمن ومن دخل دار أبي حفيان فهو آمن ومن اغلق بابَه فهو آمن - اخرجه مسلم في الصحيح من حديث يحيى بن حسان عن حماد الا انه لم يذكر قوله من دخل داره فهو آمن - (آخبرنا) أبو عني الترمذیاری أنبأ أبو بكر بن داسه ثنا أبو داود ثنا مسلم بن ابراهيم ثنا سلام بن مسكين ثنا ثابت البناني عن عبد الله بن رباح الانصاري عن أبي هريرة رضى الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم لما دخل مكة سرح الزبير بن العوام وابا عبيدة بن الجراح وخالد بن الوليد على الخيل وقال يا ابا هريرة اهتف بالانصار قال اسلكوا هذا الطريق فلا يشرفن لكم احد الا اغتموه فنادى فنادى لا قريش بعد اليوم فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم من دخل دارا فهو آمن ومن القى السلاح فهو آمن وعمد صناديد قريش فدخلوا الكعبة فغص بهم وطاف النبي صلى الله عليه وسلم وصلى خلف المقام ثم أخذ بمنى الباب فخرجوا فبايعوا النبي صلى الله عليه وسلم على الاسلام - زاد فيه القاسم بن سلام بن مسكين عن ابيه بهذا الاسناد قال ثم أتى الكعبة فأخذ بعضادى الباب فقال ما تقولون وما تظنون قالوا نقول ابن اخ وابن عم حليم رحيم قال وقالوا ذلك ثلاثا فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم اقول كما قال يوسف (لا تشرب عليكم اليوم يغفر الله لكم وهو ارحم الراحمين) قال فخرجوا كأنما نشروا من القبور فدخلوا في الاسلام - (آخبرناه) أبو بكر بن المؤمل أنبأ أبو سعيد الرازي ثنا محمد بن أيوب أنبأ القاسم بن سلام - فذكره (وفيما حكى الشافعي) عن أبي يوسف في هذه القصة انه قال لم حين اجتمعوا في المسجد ما ترون انى صانع بكم قالوا خيرا، اخ كريم وابن اخ كريم قال اذهبوا فانتم الطلقاء)) (سنن الكبرى، جزء ۹، كتاب السير، باب: فتح مكة حرسها الله تعالى، صفحة ۱۹۹، رقم الحديث ۱۸۲۷۵).

له پړوژگاريکي وهکو نه مړېدا، نو شته بچوک و گچکه لانه له نيوان يه کتري نه خوښنه وه، دايک و باوک له بهرامبهر منداله کانيان، ژن و ميترد له بهرامبهر يه کتري دا، خوشک له بهرامبهر برا دا به پيچمه وانه وهش...، خزم و کهس، جيران و جيران، هم مووتان گهر دني يه کتري نازاد بکه، نه جرتان ده که ويته لای خوا (جل جلاله)، کي پتي خوښ نيه خوا عه فووي بکات؟، پاداشتي لای خوات ده وي يان نو شته ي که وتوته: که ده لتي گهر دني نازاد ناکم...!، نا... له بهر خاتري خوا بلې: خوايه گيان له بهر خاتري تو گهر دني هم موو مسولماننکي سره پروي زه وي نازاد بي!، له نافرته تان و له پياوان، با هقي منيشيان له سر بي، مادام ناتواني بده توهو، مادام منيش ناتوانم ليتي وهر بگر مهو.

به لتي خوښه ويسته گام، پاشان خو به که مزانين: نه وهش به راستي خالتيکي تره که کات موله تم نادات له سهر ي پرؤم، به لام ده بي به راستي نهو نايه تهمان له بهر چاوبې که خواي گه وره (جل جلاله) ده فهرموي: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ (٣٧) الإسراء، واته: له سهر زه وي به خويه زلزانين (تکبر) ده مهرو، بو خوت لي ده گوري مسولمان؟، خوت به چي ده زاني؟، له سهر زه وي که شخه (تکبر) ليتمه ده!، ﴿إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ (٣٧) الإسراء: خو نه نه تواني زه وي شق بکه ي، وه نه نه تواني دريژاييه که ت بگاته شاخه کان!، نيقتيدا به پيغه مبه ره که توه ﷺ بکه، خوا (جل جلاله) نه فهرموي: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (٢١) الأحزاب، پيغه مبه ره که مان (عليه الصلاة والسلام) به لاي پيردونيک دا تيپه ريوه کوله دارنکي ليکه وتووه، کوله داره که ي له سهر پشتي خوي داناوو وي هه لگرتووه، خوي به گه وره نه گرتووه، پيغه مبه ره که مان (عليه الصلاة والسلام) گه وره تريني خه لقه له سر وي زه وي، نه نجا نمونه به بو نيتمه، نه خانوي جيا بووه له صه حابه کان!، نه خواردني جيا بووه له صه حابه کان!، نه جلوه برگي جيا بووه

له صهحابه کان!، کابرا هاتوته لای پتغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) له گهل صهحابه کان دانيشتووه، وتويه تی: (أَيُّكُمْ مُحَمَّدٌ) ١٦ کيټان (محمد)؟!، چونکه نه جلو بهرگی جيا بووه!، نه قهسری جيا بووه، نه سهارهی جيا بووه - واته نه سپ و وشری سواری نه وکاته -، نه خانووی جيا بووه، جاری وا هه بووه میوانی هاتووه، صهحابه یه ک فرمویه تی: کي میوانی پتغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) ددهباته وه مالی خوی؟، نان نه بوه له مالی خوی!، له بهر شه وه نيمه ش به راستی نه گهر بمانه وی بجينه به هه شت، نهو به هه شته ی پتغه مېهر محمد ﷺ لييه تی، وه صهحابه کانی لين، ده بی نيمه ش بليين خوايه گیان نيمه ش وا ليېکه و وه کو نه وان بين، نه گهر هه رنا توژيک به نه وان بچين، بو شه وه ی له گهل نه وان بچينه به هه شت، با نيمه ش خو به که مگیری (تواضع) مان هه بیت و خو به که م بزائين، با به خو سه رسامبوون (عجب) نه مان گری، چونکه {له خو رازيبيون و به خو سه رسامبوون} گونا هتيکی گه وره یه!، نه گهر که سيک پيمان بلی له خوا بترسه يان ناگات له خو ت بیت، يان له سر پنگای راست به يان نهو هه ليه ت چاک بکه وه، با له خو زمانه وه توره نه بين!، به لکو با قسه ی خیر وه رگرين، وه لاهی برای راسته قينه نهو که سیه که ناموژگاری چاکت ده کات، برای راسته قينه نهو که سیه که پنگای به هه شت نيشان ده دات، برای راسته قينه نهو که سیه که ده ست ده گری و له گونا هان ده تگير پته وه، نهک نهو که سیه له دونيادا مووجه (مه عاش) ت بو ده بر پته وه يان پاره ت بو په یدا ده کات!، يان مه سله هه تيکی دونيات بو جی به جی ده کات!، به لکو خوشک و برای راسته قينه نه وان نه که ناموژگاری چاک پيشکه ش به تو ده کهن، له بهر شه وه مه منويان به!، ده ست خو شييان ليېکه!.

١٦ صحيح البخاري، كتاب العلم، باب: ما يذکر في المناولة، رقم الحديث ٦٣

جا له خواى گهوره داواكارم كه نهو چهند سيفه تهمان تيدا بينيتهدى بؤ
 نهودى برايه تى راسته قينه مان هه بى، كه نيمان و يه كتر خوشويستن برايه تى
 راسته قينه دروست دهكات، يه كتر خوشويستن به له يه كترى بورردن و خو
 به كه مزانين بهرامبهر به يه كترى و چاكه و هاوكارى يه كترى وسه لام له يه كترى
 كردن و په روضى يه كترى و (پشار) واته خه لك هه لېږاردن به سهر خوټ و
 به ماناى وشه برايه تى دروست ده بيت، ياره بى خوايه برايه تى راسته قينه مان
 بؤ دروست بكه، خوايه تيمانان سه لامه ت بكه، چونكه نه گهر تيمانان
 سه لامه ت بى رها بونى تۆو به هه شتى به رينمان هه به، ياره بى خوايه له
 خراپه وه هيدايه تمان بدهى بؤ چاكه، خودايه نهودى چاكه چا كترى بكه، نهودى
 خراپه وه هيدايه تى بدهى، خوايه داوات لى ده كه ين و له تۆو دپار پينه وه هيمنى
 و نه من و ناسايش بؤ ولاته كه مان بنيرى، ياره بى خوايه له ناخوشى و
 ناروحيه تيه كان بمانپاريزى و دوورمان بكه يه وه، ياره بى خوايه نهو گهرده لول و
 ربه شه بايه كه له دونيادا به رپړويه بؤ ولاتانى لاوازو مسولمان، خوايه له هه موو
 مسولمانانى لادهى، ياره بى خوايه نهودى كه خيترى بؤ نيسلام دهوى ته و فيقى
 بدهى، ياره بى خوايه نهودى شه ريشى بؤ مسولمانان دهوى، خوايه پششى
 بشكيښى، ياره بى خوايه خوشه ويستيمان له نيواندا زياتر بكه و
 هه لوښته كانان له گهل يه كترى شه رعيى و باش و جوان بن.

نامين

أقول قولي هذا وأستغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين،

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

{ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ } آمين.

گولڈنبرگ لہ وتارہکانی شہید ماموستا عبدالله قەسرى

ئىسلام ئەمانەتە

تيسلام ته مانه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَغِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَغِيْثُهُ، وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْر
اَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَّهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مَضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَّضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ،
وَنَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُوْلُهُ، هَذَا الرِّسَالُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى اَلْاَمَانَةَ وَنَصَحَ الْاُْمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللّٰهِ
حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلٰى الْحُجَّةِ الْبَيضَاءِ، لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا هَالِكٌ،
صَلَاةَ اللّٰهِ وَسَلَامَهُ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ، وَمَنْ تَبِعَهُ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ ...، اَمَّا
بَعْدُ يَا عِبَادَ اللّٰهِ اَوْصِيْكُمْ وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوٰى اللّٰهِ وَطَاعَتِهِ، فَاِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا
وَالَّذِيْنَ هُمْ مُحْسِنُوْنَ، قَالَ اللّٰهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى فِيْ كِتٰبِهِ الْحَكِيْمِ: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِيْمِ: ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
رُؤُسَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسْأَلُوْنَ بِهٖ الْاَرْحَامَ اِنَّ
اللّٰهَ كَانَ عَلٰىكُمْ رَقِيْبًا﴾ (١) النساء.

نيماندارانى بهرېز، نهى نومتهى محمد المصطفى ﷺ، ميهره بانى و پردهمتهى
خوای گهوره (جل جلاله) برژى به سهر نيمهى مسولمان و هممو مسولمانانى
دونيا لهم پرژه پيرژه دا.

خوشه ويسته كان، هممو ماندوو بونيكى نينسان، يو نهويه كه خوای
پهرو دگار له خوى رازى بكات، وه خوای پهرو دگار (جل جلاله) نه گهر نيمهتهى
پهزابونى خوى رشت به سهر عهده كاندا گهوره ترين نيمهتهى پيداون، وه كو
ده فهرمووى: ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ﴾ (٧٢) التوبة، واته: پهزابونى خوای
پهرو دگار گهوره ترين نيمهته، وه بنگومان نينسان ناتوانى نهو نيمهته
وه دهست بينى هتا كومه لتيك پلهو كومه لتيك دهرده همن وه دهستيان نه هيتنى،
نهوجا دهې به خوشه ويستى خوا جل جلاله (حبيب الله)، په كيك لهو دهرده جانه

دورهه جي نه مينداريتيه، نينسان ببي به نه مين، نهو کاته خواي پهروه ردگار (جل جلاله) خوشي دهوت، نهو پلهيهي که خواي گهوره (جل جلاله) داويه تي به پيغه مبهران (عليهم الصلوات والسلام)، که له قورناني پيروذا وهختيک پيغه مبهران ناموژگاري نومهته کاني خوڻيان کردوه، پييان گوتوون (اِنِّي لَكُمْ ناصِحٌ اَمِينٌ) وتويانه: نيتمه بو نيته ماموستايه کي دلسوزو نه ميندارين و به خه مين بو نيته، وشه (امين)، نيتمه تي نه مينداريه تي، که گه ورتين نيتمه ته خواي پهروه ردگار (جل جلاله) بو ره زابوني خوي داويه تي به پيغه مبهران (عليهم الصلوات والسلام).

نينجا پيغه مبهرانيش نهو پلهيهيان به خشيو به شوتنکه وتواني خوڻيان، وه به تاييه تي زانايان و ماموستاياني ناييني، که ريبازي نهو پيغه مبهره پياده نه کنه وَعَلَيْهِمُ، که له فمرموده يه کدا فمرمويه تي: (الْفُقَهَاءُ اُمنَاءُ الرُّسُلِ مَا لَمْ يَدْخُلُوا فِي الدُّنْيَا وَيَتَّبِعُوا السُّلْطَانَ فَاِذَا فَعَلُوا ذَالِكَ فَاحْذَرُوهُمْ^{١٧}) واته: زانايان نه مينداري پيغه مبهرانن (عليهم الصلوات والسلام)، به لام به مهرجيت که له گهل دونيا تتيکه له نه بووين و به دواي دهسته لاتداران نه که وتبن و ملکه چيان نه بووين، به لام نه گهر تتيکه له بوون له گهل دهسه لاتداراني دونيا خوړو دونيا په رست نهو کاته پيغه مبهره وَعَلَيْهِمُ به نومهته کهي خوي دهه فمرموي: (فاحذروهم) خوتان لهو زانايانه بپاريزن، وهختيک زانا شوتنکه وتووي پيغه مبهره وَعَلَيْهِمُ که ريبازه کهي نهو بگريته بهر، سوننه تي نهو جيبه جي بکات که برتیه له راگهياندي حقه يقه تي خواپه رستي و ديني نيسلام، چونکه پيغه مبهره (عليه الصلاه والسلام) فمرموي: (الْعُلَمَاءُ وَرَثَةُ الانبياء)^{١٨} واته: زانايان ميراتگري پيغه مبهرانن (عليهم الصلوات والسلام)، به لام بابزان که

^{١٧} العسكري من حديث العوام بن حوشب عن أبي صادق عن علي بن مرفوعا وهو ضعيف السند. انظر:

(المقاصد الحسنة في بيان كثير من الاحاديث المشتهرة على اللسان)، صفحة ٣٠٧، رقم الحديث ٧٤٦.

^{١٨} صحيح ابن حبان (الطبعة الثانية- مؤسسة الرسالة/بيروت)، كتاب العلم، ذكر وصف العلماء، رقم

پېغه مېهران (عليهم الصلوة والسلام) دینارو دره میان به جی نه هیشتووه، به لکو زانستیان جیهیشتووه، به لکو راگه یاندنی نهو زانسته یان که وتۆته سەر شان، بۆیه فەرمووی: وه ختیك زانایان نه مینداری پېغه مېهران (عليهم الصلوة والسلام) که له گهل دنیا تیکه نه بن، شوینی دنیا نه که من، دنیا هه لیان نه خه له تینی، شیعارێ نهو دینه بهرز بکه نه وه، شیعارێ نهو دینه پاکه رابگرن، نهو کاته ده بن به نه مینداری پېغه مېهران (عليهم الصلوة والسلام).

به لێ خۆشه و یسته کانم: وشه ی (أمین)، نېعمه تی نه مینداریه تی، پېغه مېهریش (عليه الصلاة والسلام) به خشیویه تی به نومه ته که ی خوی و له سه روی هه موشیان وه نهو ماموستایان ه ی که به حه قیقه ت دینی خوا راده گه ی من و شوینکه وتوی پېغه مېهران (عليهم الصلوة والسلام)، هه روه کو به نه بو عوبه ی ده ی کوری جه راحی فەرموو (أَمِينُ هَذِهِ الْأُمَمِ) : نهو نه مینی نهو نومه ته یه، نه مینی نهو نومه ته نهو عوبه ی ده ی جه راحه (ره زای خوای له سه ر بیت) که یه کیتکه له {عشرة المبشرة} ^{١٩}.

خۆشه و یسته کانم، نه مینداریه تی پله و پایه یه کی چهنده گه وره یه له ئیسلامدا؟ وه ئیمه ی مسولمان چۆن نهو پله یه و ده دست ده ی تین؟ بۆ نه وه ی خوای په روه ردگار خۆشی بو ی تین، وه نه مانه ت چی یه و چه ند جوړی هه یه؟، خوای په روه ردگار پشتیوانیمان بکا له وتاری ته مرۆی هه یی دا له سه ر نهو با سه ده دو ی تین، هیوادارم هه موومان گو ی چکه ی دل مان هه ل خه یی بو ری نیشان دان و ریتنموونی (رَبُّ الْعَالَمِينَ)، ری نیشان دان و ریتنموونی پېغه مېهری نه مین ﷺ، بۆ نه وه ی ئیمه ی مسولمان بزانی نهرک (وظیفه) ی ئیمه چی یه هه تا بگه ی نه نهو پله یه، بۆ نه وه ی خوای په روه ردگار خۆشی بو ی تین.

^{١٩} صحیح البخاری، کتاب المغازی، باب: قصه أهل نجران، رقم الحديث ٤١١٩، وفي صحيح مسلم:

کتاب فضائل الصحابة، باب: فضائل أبي عبيدة، رقم الحديث ٢٤١٩

^{٢٠} ده هاوه له موژده پندراوه که پېغه مېهر ﷺ موژده ی به هه شتی پیدان {ره زای خویان لیتی}.

خۆشەويستەكانم، ئەمانەت پېچەوانەكەى خىانەتە، (أمين) پېچەوانەكەى (خائىن)ە، جا بەراوردىيان بكة، بزانە وشەى ئەمانەت لەگەل ئەمىن، بەرامبەر بە خىانەت وخائىن چەندە جىاوازيان ھەيە؟، چەند خۆشە بە يەكېك بلىيىن ئەھلى ئەمانەتە، چەند خۆشە بە يەكېك بلىيىن {ئەمىن}ە، بەلام چەند ناخۆشە كاتى ئىنسان گوتىي لە وشەى خىانەت و خائىن دەبىت، ئىنسانى ئەمىن لەناو مىللەت و ناوہدانىدا ناسراوہ، خۆشەويستە، باوہر پىكراوہ، جىگای باوہرە، خەلك خوشيان دەوى چونكە كارى مسولمانان رادەپەرېتى، مسولمانان كارى پى دەسپىرن، بەلام ئىنسانى خائىن خەلك رقى لىيەتى، بەلايدا تىنپەرې، دوغای لىدەكرى، بەلكو كەس ناچىتە مالى، كەس خوشى ناوى، كەس پرس و پاى پىناكات، بەلام بەپېچەوانەوہ ئىنسانى ئەمىن و دەست پاك و داوتىن پاك، خۆشەويستە لەلاى خەلك، خۆشەويستە لەلاى خوا (جل جلاله)، جا بۆيە زانايان فەرمويانە: ھەر كاتېك كۆمەلگای ئىنسان ئەمىنى تىدا نەما، نەوہ دونيا تىك دەچى، چونكە يەكېك لە نىشانەكانى ناخىر زەمان نەويە ئەمىن كەم دەبن، وە ئىنسانى ئەمىن نامىتن، بۆيە فەرموودەى پىغەمبەرە ﷺ دەفەرمووى: لە ناخىر زەماندا كە ئەمانەت كەم دەبى و ئەمىن كەم دەبن، دەگوترى: (إِنَّ فِي بَنِي فَلَانٍ رَجُلًا أَمِينًا)^{٢١} واتە: لە ناخىر زەماندا دەلەين فلان تىرە، فلان عەشیرەتە پىاويكى ئەمىنى تىدايە!، نەوہندە ئەمىن كەم دەبن!!.

خۆشەويستەكانم، بۆيە ئىنسان ئەگەر بەراوردىك بكات لەنىوان ئەمىندارو خائىن دا، نەو جىاوازيە گەورەيەى بۆ دەكەويت، عەلى كورې نەو طالب (خواى لى پاىزى بىت) دەگىرپتەوہ دەفەرمووى^{٢٢}: نىمە لە خزمەت پىغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) دانىشتبوين، پىاويك ھات و گوتى: (يا رَسُولَ اللَّهِ، أَخْبِرْنِي

^{٢١} صحيح البخاري، كتاب الرقاق، باب: رفع الأمانة، رقم الحديث ٦١٣٢

^{٢٢} مسند البزار، رقم الحديث ٨١٩

بِأَشَدِّ شَيْءٍ فِي هَذَا الدِّينِ وَالْيَنَةِ) گوتی: نهی پیغه مبهري خوا گه وره ترين و قورسترين شتم پي بلې لهو دينه دا وه ناسانترين شتیشم پي بلې لهو دينه دا، فهرمووی: (أَلَيْسَ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) فهرمووی: ناسانترينيان نهو په نينسان بلې (أشهد أن لا اله الا الله وأشهد أن محمدا رسول الله)، شايه تمان بيتي، نهو دوو شايه تيه ههقيقه بيتي، كه هه موو كهس نه تواني نهو بلې، نهو ناسانترينيانه! وه فهرمووی: گه وره ترين و قورستريني نهركي نهو دينه بريتي به له (الأمانة) نه مانه ت!، (إِنَّهُ لَا دِينَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ) فهرمووی: هيچ نينسانيك ديني نيه نه گهر نه مانه تي نه بي، وه فهرمووی: (وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ) واته: نينسان ديني نيه نه گهر په يمان (عهد) نه بي، خاوه ني به لتي و په يمان خوي نه بي، نه گهر به ليني دا نه يمانه سر، نه گهر نيمزاي كرد نيمزايه كه نه باته سر، نه گهر په يمانی دا په يمانه كه نه باته سر، نه گهر كه سيك په يمانی شكاند نهو ديني نيه!، يان دين وئيمانی لاوازه.

به لې خو شهويسته كام، فهرمووی: (وَلَا صَلَاةَ لَهُ وَلَا صِيَامَ لَهُ) واته: نويزيشي نيه، وه رږووشي نيه، واته كه سيك نه گهر نه مانه تي نه بي، نويزيشي به كه لك نايه ت، وه رږووشي به كه لك نايه ت به پي نهو فهرموده ي پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام).

جا بزيه نه مانه ت نه گهر نه ما، سيفه تي دووړوويي (نفاق) له نينساندا پهيدا ده بي!، چونكه پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی: (آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثُ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ)^{۲۳} واته: نيشانه ي نينساني دووړووي كرده يي سي شتن، په كه م: نه گهر قسه ي كرد درو بكات، زمانى به درو بيت، دوو م: نه گهر په يمانی دا، په يمانه كه ي خوي جي به جي نه كا، جا په يمان له گهل خوا (جل جلاله) بدات يان په يمان له گهل عهده كاني خوا بدات، سي يه م:

^{۲۳} صحيح البخاري، كتاب الايمان، باب: علامة المنافق، رقم الحديث ۳۳، وفي رقم آخرى ۲۵۳۶ في كتاب الشهادات، باب: من أمر بإيجاز الوعد وفعله الحسن...

کاتیک خه لک به نه مینې داده نې خیانت بکات، وه خیانت ده کات له خوا، خیانت ده کات له پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام)، خیانت ده کات له ئیسلام، خیانت ده کات له خه لک، نه وه نیشانه ی نینسانی دووړووه، هر که سینک نه وانه ی تیدا بوون نه وه سیفاتی دووړووه (منافق) ی تیدا هاتوته دی. بویه نه مانی نه مانه تیش به کیک له نیشانه کانې قیامت، چونکه پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) فرمووی: (إِذَا ضُيِّعَتِ الْأُمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ)^{۲۴} فرمووی: نه گهر نه مانه به زایه دان چي به؟، چونه؟ له وه لامدا فرمووی: نه کرا، نه وه چاوه ړی هاتنی قیامت بکه ن!، به کیک فرمووی: (يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا تُضَيِّعُهَا؟) واته: نه مانه به زایه دان چي به؟، چونه؟ له وه لامدا فرمووی: (أَإِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ) فرمووی: کار بسپړدری به که سانی ناشیاو، که سانی نانه هل، نه وه به کیک له نیشانه کانې قیامت و نه وه نه مانه به زایه دانه، وه ختیک که سانیک ده بنه پیشه وای نومته و پیشه وای خه لک، که نه هلی نه شوینه نین، شایه نې نه شوینه نین، جا هر له سه روکی ده ولته وه بگره هتا خواری، هتا کویتخوا هتا نه نجومه نې دیکه، نه گهر بریارو پرس و رای خه لک و نه مرو فرماني خه لک که وته دهستی خه لکی ناشیاو، نه وه نه مانه به زایه چوه و چاوه ړی هاتنی قیامت بکه ن.

خوشه ویسته کاتم، نایا چون ده توانین پله ی نه مانه ده ده ست بینین؟، نه مانه چنه جوری هیه له ئیسلامدا؟، با هه موومان گوی بگرین له فرموده ی (رَبُّ الْعَالَمِينَ)، که خوی گه وره (جل جلاله) ده فرموت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۲۷) الأنفال، واته: نه ی نماندارینه، خیانت له خوا مکه ن، وه خیانت له پیغه مېهری خوا ﷺ مکه ن، وه خیانت له سپارده کانتاندا مکه ن واتا

^{۲۴} صحيح البخاري، كتاب الرقاق، باب: رفع الأمانة، رقم الحديث ۶۱۳۱

نهوشتانهی که خورای گه وره پیتی داوون و نیعمه تی خوان بښو نښه وهك عه قتل و نه دنامه کانی لهش و عیلم و... له کاتیکدا که نښه نهوه ده زانن.

که واته یه که میان: کاتیک نینسان ده بی به نه مین، نهو نیعمه ته گه وره ی پي نه دري، که له گهل خوادا راست بي، له گهل پیغه مېهر ﷺ راست بي، له گهل نیمانداراندا راست بي، هر وه ختيك نینسان خیانه تی له خواو پیغه مېهر نه کرد، وه پاشان خیانه تی له مسولمانان نه کرد، نهو کاته ده بیته نه مین، دووه میس: لهو نایه ته دا بومان دهرده که وی که نه مانه ت چند جورېکن، هه تا نیستا خه لکی مسولمانی نیمه زوری و حالی بووه که نه مانه ت نه نها بریتی یه له وهی که سیک بیت پرېسکه یه کت له لا دابی، یان شتیکت له لا به جی بهیلي، بلې نهوه نه مانه ت بی هه تا ده گه ریمه وه، به لآم نه مانه ت هر نهوه نییه، به لکو نهوه بچو وکترینی بهشی نه مانه ته!، بویه پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) فرمووی: نه گهر که سیک نه مانه تی نه بی، دینی نیه، نینسان به شتیکي ناوا له دین ناچیته دهر!، که و ابو نه مانه ت شتیکي گه وره تره، که نیمه ی مسولمان به راوردمان نه کردووه لمی حالی نه بووین و تیتی نه فکریوین و نه چو وینه ته ناو ناو وړوکی قورنانه وه تا بزاین هه قیقه تی نه مانه ت چی یه، نه مانه تی گه وره چی یه نه مانه تی بچوک چی یه، بویه ده لیتن وه کو زانایان فرمویانه: نینسان کوم لیک هه قی له سهره، هه قی خوا (جل جلاله)، وه هه قی خه لک، نه وهی هه قی خوابه پیتی ده گوتری (حق الله)، نه وهی که هه قی خه لکه پیتی ده گوتری (حق الناس)، هه موو نهو مافانه ی که ده که ونه سهر نینسان نه مانه تن به رامېهر به خوا (جل جلاله) و به رامېهر به خه لک.

خوشه ویسته کاښم، با بزاین گه وره ترینی نه مانه ت چی یه؟، گه وره ترینی نه مانه ت بریتی یه لهو دینه ی که بومان هاتووه، بریتی یه لهو قورنانه که له بهر ده ستمان دایه، چونکه خوا (جل جلاله) فرمووی: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ

گولډبريک له وتاره کانس شهيد ماموستا عبدالله قهسرين

عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَيُّنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
 الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ الأحزاب، واته: ئيمه شو نه مانه ته مان
 نارده سهر ناسمانه کان و زهوى و شاخه کان، به لآم قبوليان نه کرد، نهوه خوا (جل
 جلاله) نه فهرمووى! نه مانه ت چى به؟!، نه مانه ت واته فهرمان بهر يتى، طاعه ت
 و به نديا به تى، واته ملکه چ بون بو خوا (جل جلاله)، ناسمانه کان نه يانتوانى بلين
 خوا به نه توانين شو نه مانه ته هه لگرين!، شاخه کان نه يانتوانى!، زهوى
 نه يتوانى! ﴿فَأَيُّنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا﴾ گوتيان پيمان هه لئا گيرى، به لآم خواى گه وره
 (جل جلاله) پرووى له ناده م کرد، پتي فهرموو: نهى ناده م نه تو ناسادهى شو
 نه مانه ته هه لگري؟، گوتى: (يا ربى) شو نه مانه ته چى تيدا به و چى بکه م
 باشه؟، خوا پتي فهرموو: نه گهر گوپرايه ليم بکهى پادا شتى به هه شت دده ده مى،
 نه گهر گوپرايه ليشم نه کرى، سزاي شو که سه نه دهم که نه مانه تم پاناکرى و
 گوپرايه ليم ناکات، ته فهرمووى ناده م هه لئى گرت، بويه پاقه و انان (مفسرين)
 دده فهرمون: کاتى خوى خواى په روه ردگار (جل جلاله) ناواى به ناده م (عليه
 الصلاة والسلام) فهرمووه، بابه گه ورهى ئيمه، به که م پيغه مبه رى نينسان بو
 سهر زهوى، ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾: نينسان هه لئى گرت، به لآم ﴿إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا
 جَهُولًا﴾ (٧٢) الأحزاب، واته: هه رچه نده نه مانه ته کهى هه لگرت به لآم
 سته مکارو نه زانيشه، نه يزاني هه قيقه تى شو نه مانه ته چنده گه وره به!، به لئى
 نيستا شو نه مانه ته مان هه لگرتووه!، شو نه مانه ته برى تى به له دين، بويه
 پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) له پوژى قيامت له لای خواى په روه ردگار
 (جل جلاله) شکا به ت ده کات له نوم ته کهى خوى نه گهر دينيان پشتگوئى
 خستبى، خويان لئى به رى ده کات، قورئان له سهر زمانى شو پيغه مبه ره ﷺ
 دده فهرمووى: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ (٣٠)
 الفرقان، واته: نهى په روه ردگار نوم ته کهى من له دواى من وازيان له قورئان

هينابوو، وازيان له نهمانه تي خوا (جل جلاله) هينابوو، چونکه هر که سيک لهو
دونيابه دا واز له نهمانه تي خوا بيتي که ديني خوايه، پشتگوټي بخت و
پياده ي نه کات، گرنگي پي نه دات، خوي گه وره (جل جلاله) هم له دنيا
کوټري ده کات هم له قيامه تيش به کوټري حشري ده کات؛ کوټري کوټري چاو
ني يه؛ به لکو کوټري دل؛ نينسان به دل کوټري بي شهوه موسي به تيکي
گه وره يه؛ وه کو خوي گه وره (جل جلاله) فهرموي: ﴿فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ
وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾^{٢٥} (٤٦) الحج. ﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ
أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾^{٢٦} (٧٢) الإسراء. ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ
عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾^{٢٧} (١٢٤) طه.

رږږي قيامت له سهر حوزي کهوسر کومه لیک له نومته پيغه مبر (عليه
الصلاة والسلام) ده يانه وي بيتي ټاو بخونه وه، مه لانيکه ته کان رينگا نادهن،
پيغه مبر (عليه الصلاة والسلام) که شه کاته له ويته، ده فهرموي: شه
مه لانيکه ته کان بږ رينگا نادهن، نهوانه نومته تي من بوون، نهوانيش ده فهرموون:
نهوانه له دواي تو ديني تو يان گوټري و پرويان له ديني تو ودرگيټرا، ټا له وي
پيغه مبر (عليه الصلاة والسلام) بهو که سانه ده فهرموي: (سَحَقًا سَحَقًا لَكُمْ)^{٢٨}،
واته: به هيلاک بچن ياخوا، به هيلاک بچن که ناواتان کرد، بږ واتان کرد، بږ ديني
خواتان پشتگوټي خست، بږ رينبازه که ي منتان پشتگوټي خستود؟.

^{٢٥} واته: .. جا ودهمبي چاوان کوټري بووين، به لکو نهو دلانه کوټري دهن که وان له سينه کاندې {چونکه هر
ره والته د هينن و ناوهر وک ليک ناده نه وه}.

^{٢٦} واته: جا شه وي لم دنيا به دا - دل و دهر وون و بيروه وښي - کوټري تيت. شهوه له قيامه تيش چاوي کوټري وه
زور سرگره ردانتر و سرلښتياوتره؛ چونکه چاوي سهر بږ بينايي و تيفيکرين به کار نه هيناهو له دنيا دا.

^{٢٧} واته: شهوه که روو ودرگيټري له بهرنامه و يادي من و پشتي تي بکات، بينگومان بږ شه جوړه

که سانه رښانيکي ټال و ناخوش دپته پيش، له رږږي قيامه تيشدا به کوټري حشري ده که ين ..

^{٢٨} صحيح البخاري، كتاب الرقاق، باب: في الخوض وقول الله تعالى (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ...).

بږيه خوښه ويسته کاتم، گوره ترين نه مانهت بریتی يه له هه لگرتنی نهو دینه، نيتمه نيستا نهو دینه مان هه لگرتوهو مسولمانين، باوه پرمان به خوا هيه، باوه پرمان بهو دینه هيه، نه گهر به شيويه کی رېښک و پېښک نهو نه مانه ته هملنه گرین، نهو قورنانه شکايه تمان لی ده کات له رږږی قیامت، چونکه پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی: (وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَّكَ أَوْ عَلَيْكَ)^{۲۹} واته: نهو قورنانه له قیامت یان شاهیدیت بږ ده دات، یان شاهیدیت له سر ده دات، چهند خوښه نینسان قورنان شاهید بیت بږی!، به لام چهند ناخوښه قورنان شاهیدی له سر نینسان بدات!، بلی خوايه گیان هر به زمان دهی وت باوه ږم به قورنان هيه، باوه ږی به من نه بوو، پشتی له من وهر گیترا، نه گهر نهو قورنانه شکايه تمان لیتکات نهو کاته چ ده کین؟، خوا (جل جلاله) ده فهرمووی: ﴿فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ﴾ واته: بږ کوئی ده چن؟، هر ناگه رپنه وه بهر دهستی خوا؟!، دوايي نهو مه حکه ميه هه رناکری؟!، نه مږو نيتمه که خو مان به شوتیکه ووتوی پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) ده زانين، سوننه ته که ی پیاده ناکه ين، نه وه نه مانه تی پیغه مېهر ﷺ فه وتاندو ومانه، هه موو نهو فهرمودانه ی پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) نه مانه تن له ده ستمان، نه مانه تی نهون بږ نيتمه، کوا نهو فهرمودانه ی که نيتمه پیاده مان کردوون؟، کوا نهو سوننه ته ی که رېزمان لیتاوه؟، کوا ری و شوتینی پیغه مېهر مان گرتووه (عليه الصلاة والسلام)؟، به لکو که سانیک که رېگا و شوتینی پیغه مېهر یان (عليه الصلاة والسلام) گرتووه له سر دهم و زه مهنی نه مږو دا، خه لک به نامو ته ماشایان ده کات، به سه یر ته ماشایان ده کات، دنیا لیتان بږ ته دوژمن، ناشیرین ده کړین به هزار ناوو ناتوره و درو پرویا گنده یان بږ هه لده به ستری، به لام ان شاء الله هه وله کانیان بی بهرهم ده بن.

^{۲۹} صحیح مسلم: کتاب الطهارة، باب: فضل الوضوء، رقم الحديث ۲۲۳

بډيه پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) موژده دى داوه بهو كهسانه دى كه له ناخير زه مان پهيدا نهين و نه مانته رانه گرن، دينى پيغه مېهر ﷺ رانه گرن و سوننه ته كى زيندوو نه كنهوه كه نه فرموى: (مَنْ أَحْيَى سُنَّتِي فَقَدْ أَحْبَبَنِي وَمَنْ أَحْبَبَنِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ) ^{۲۰} واته: هر كه سيك سوننه تى من زيندوو بكتاهوه، نهوه منى خوشدهوى، وه هر كه سيكيش منى خوشويست نهوه له گهل من دايه له بههشت، صه حابهيك بهرامېهر پيغه مېهر ﷺ راوه ستا فرموى: (طُوبَى لِمَنْ رَأَى وَأَمَّنَ بِكَ) واته: مزگيڼى بؤ نهو كه سى كه تودېينى و باوهرت پى دينى؛ پيغه مېهر ﷺ فرموى: (طُوبَى لِمَنْ طُوبَى لِمَنْ لَمْ يَرَانِي وَأَمَّنَ بِي) ^{۲۱} واته: سى جار مزگيڼى بؤ نهو كهسانه دى كه نه يان بينيوم و نيماغم پيدين، موژده دى داوه بهوانه دى كه له كوتايى زه ماندا دواى نهو پهيدا دېن، دينى پيغه مېهر ﷺ راوده گرن، رېبازه كى به بهرز راوده گرن، سوننه تى پيغه مېهر ﷺ پياده ده كهن و زيندوى ده كنهوه، روژيک پيغه مېهر ﷺ له سهر گورستانيك راوه ستابوو له گهل كومه ليك صه حابه فرموى: (وَدِدْتُ أَنَا لَوْ رَأَيْنَا إِخْوَانًا) ^{۲۲} واته: خوژگه برايه كانى خو مانمان دېينى؛ يه كيك فرموى: (أَوْلَسْنَا إِخْوَانَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟) واته: نيا نيمه براى تو نين نهى پيغه مېهرى خوا ﷺ؟ فرموى: (أَنْتُمْ أَصْحَابِي وَإِخْوَانُنَا الَّذِينَ لَمْ يَأْتُوا بَعْدُ مِنْ أُمَّتِي) واته: نيوه هاوهلى من، برايه كانى نيمه نهوانه كه نيمه نه مان بينيون و تاتيستا نه هاتون له نومه تى من.

جا نيمه نه گهر خو مان به براى پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) ده زانين، خوشكافان كه خو يان به خوشكافى پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) ده زانن، با

^{۲۰} في الحديث قصة طويلة، هذا حديث حسن غريب من هذا الوجه وضعفه الالباني.

سنن الترمذي، كتاب العلم عن رسول الله (صلي الله عليه وسلم)، باب: ما جاء في الاخذ بالسنة واجتناب البدع، صفحة ۶۰۳، رقم الحديث ۲۶۷۸.

^{۲۱} مسند أبي يعلى، من مسند أبي سعيد الخدري، رقم الحديث ۱۳۷۴

^{۲۲} صحيح مسلم، كتاب الطهارة، باب: استحباب اطالة الغرة والتحجيل، رقم الحديث ۲۴۹

سوننه تي ټو پياده بکھين، بړ ټووي بېين به خوښه ويستي ټو، ټه مانه ته کهي ټو که له بهر ده ستماندايه، چونکه ټه گهر ټو وه فاتي کردووه، به لام سوننه ته کهي زيندووه، فرموده کاني زيندوون، پړ و شويته کهي زيندووه با بيا پريزين و پياده بکھين، ټه گهرنا خوا نه خواسته هم مو ټه وانه شکايه تمان ليده کهن له پوژي قيامه ت.

زور جار منته له سر نيسلام ده کھين، منته له سر خوا ده کھين، که ټيمه زورمان کردووه، زور ماندوو بووين، زور بړ نيسلام ماندوو بووين، به لام نازانين که واجب و ټه مانه ټيکو جيبه جيمان کردووه، بزيه خوي گه وره (جل جلاله) ده فرموي: ﴿يَمْنُونُ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَّا تَمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ﴾ (١٧) الحجرات، واته: منته ت له سر ده کهن که مسولمان بوون، بلې منته تي مسولمان بووتان له سر من مه کهن!، به لکو خوا منته له سر ټيوه ده کات که خوا هيدايه تي داوون بړ نيمان، ټيمه خوا هيدايه تي داووين، ټه گهر خوا هيدايه تي نه دا باين مسولمان نه ده بوين!، خوا هاوکاري کردوين، کاتيک که نيهه تي خو مان و ابووه که بهر و خوا بيين خوا هاوکاري کردوين، خوا زولم له هيچ که سيک ناکات، خوا له هيچ که سيک ناگوري تا خوي له خوي نه گوري!، به لام به هاوکاري خوا ټيمه له سر ټو دينه راو ده ستاوين، ده بي ټو نيعمه ته زور به بهر زانين.

بابزانين ټه مانه تي خوا چون راده گرين؟، خوي گه وره (جل جلاله) ده فرموي: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَتَعَدَّوْا مَعَهُمْ﴾ (١٤٠) النساء، واته: ټه گهر له مه جليسيک دانيشتن، باسي ديني خوا به خراپه کرا، گالته و کوفر به دين کرا، قه بول مه کهن و له وي دامه نيشن، خو ټه گهر هيچيشت پي نه کرا، پيت پي له خراپه نه گيرا، برې دهر ووه له وي دامه نيشه، له گل که سانيکدا مه گري که کوفر به ديني خوا ده کهن و نارازين به ديني خوا، يان گالته به سوننه تي پيغه مبر (عليه الصلاة والسلام) ده کهن، خوي گه وره (جل جلاله) فرموي: ﴿إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ﴾ (١٤٠)

النساء، واته: نه گهر ئيوه بهوه پازي بوون و هر دانېشتن، نيودش وهكو نهوانن، وهكو نهوان وان، هر كه سيك له گهل كه ساني بي دين هه لسي و دانېشي كه نهو قسه دهكات نهو يش گوڼي بژ شل بكات، نهو كوفر دهكات، نهو يش گوڼي بژ پاده گري، نهو قسه به مسولمانان بلې و به نيسلام بلې و نيسلام ناشيرين بكات، نهو يش به دده ميهوه دابنيشي، نهوه حيسابي له گهل نهوه له رږڅي قيامت!، خوا (جل جلاله) فه رموي: ﴿إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ﴾، كه لاميتكي پاست (صحيح)، كه لاميتكي رهوان (فصيح)، كه لاميتكي روون (بليغ)، هه مورو كهس تتي دهكات: نيوه نهوكاته وهكو نهوانن!، نه نوښري به كه لك ديت، نه رږڅوي به كه لك ديت، نه زه كاتي به كه لك ديت، نه خيري به كه لك ديت.

راگر تني نه مانه تي خوا تاوايه، ديفاع له نه مانه تي خوا بكه، تا خوا بتكات به نه مين، نه گهر ده توږي خوا بتكات به نه مين، ده بي ديفاع له ديني خوا بكه، كه نه مانه تي خوايه نينسان هه لي گرتووه.

جا هه يفه به راستي نينساني مسولمان بژ پينج و دوو رږڅيكي دونيا، قيامت له ده ست خوږي بدات، هه يفه هه يف!! نينسان نهو ته مهنه پر له بهر كه ته ي كه له دونيا پتي دراوه، دونيا له سر شاني خوږي داني و قيامت له بير بكاو وازي لي بهيتي، بژ چنډ رږڅر شه ويكي دونيا نينسان ناگاي له قيامت تي خوږي نه ميڼي كه ددزاني له سه دا سه د زيندو ده كرتيه وهو موحاسه به ي ده كريت.

خوشه ويسته كان، به شي دوو دومي نه مانه ت: نه مانه تي خه لكه كه بريتي يه له (حق الناس): يه كيك لهو نه مانه تانه باوك و دايكن، كه نه مانه تن به سر نينسان وه، خوي گه وره (جل جلاله) زږر ته نكيد له سر مافي دايك و باوك دهكات، وه له زږر وتاردا باسكراوه، نينسان بهر پرسياريه تي له سره بهرام بهر دايك و باوكي، وه بهرام بهر مال و مندالي، وه بهرام بهر خيزانه كهي، هه وه ختيك نينسان شهو بهر پرسياريه تيه ي به چاكي جيبه جي نه كرد موحاسه به

د دكرېت له رۆژى قىامت، گوناھبارن ئەو كەسانەى كە مافى باوك و دايكى
 خۆيان نادەن لەدونيا، لەرۆژى قىامت پروو زەردن ئەو كەسانەى كە باوك و
 دايكى خۆيان رەنجاندووه، پەشيمانن ئەو كەسانەى كە لەدونيادا مافى
 خېزانەكانى خۆيانيان خواردووو مافى مندالەكانى خۆيانيان نەداوه، چونكە
 پېغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) فەرمووى: (كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ
 رَعِيَّتِهِ)^{٣٣} واتە: هەمووتان چاودێرن، وە هەمووشتان بەرپرسىيان بەرامبەر
 شوێنكەوتوانتان و نەركى سەرشانى خۆتان!، سەرۆكى دەولەت چاودێرو
 بەرپرسە، سەرۆكى مائەوە شوانە بەرپرسە و مندالى خۆى، ئايا ئەگەر شوانىك
 مەرو ماللەكەى جوان نەلەوهرېنى، ئەو ئەمانەتى كە لەبەر دەستى دايە كە
 مەرو ماللە باش بەخۆيان نەكاو خواردنى خراپيان بداتى و زەريان پېيكاو
 تووشى نەخۆشيان بكات، ئايا موحاسبە ناكريت؟، ئەى تۆ كەخوای پەروردگار
 (جل جلاله) نەركى پى سپاردوى لەسەر پرووى زەوى، باوك و دايكت كە
 بەسالچوون لەژێر دەستى تۆى داناو، مال و مندالى خۆتى لەژێر دەستى
 دانوى، ئەو ئەمانەت رانەگرتى، چۆن موحاسبە ناكريت؟، زۆرن ئەو كەسانەى
 كە ئەمرو باوك و دايكيان رەنجاندووه فرتيان داو، حيسابيان بۆ ناكەن، حيساب
 بۆ رەئيان ناكەن، حيساب بۆ قەسيان ناكەن، حيساب بۆ هەستيان ناكەن، وە
 زۆرن ئەوانەى كە لەبەرامبەر خېزانەكانيشياندا تاوانبارن، بەرامبەر مال و
 منداليان تاوانبارن، تەرييهتيان نادەن، كە ئەمانەتن بەسەريهوه، خوا (جل جلاله)
 ئەفەرمووى: ﴿قُلُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾ (٦) التحريم، واتە: خۆتان و مال و
 مندالتان لە دۆزەخ بياريزن بە تيگهيانندن و نامۆژگارى و پەروردەى نىسلامى.

بەئى خۆشەويستەكان، بەشيكى تر لە ئەمانەت، ميللەتە، ميللەتە
 ئەمانەتە بەدەستى دەسلەتدارانەوه، پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: (الإمامُ راعٍ

^{٣٣} شعب الأيمان، رقم الحديث ٢٧٤٣

گولڤېرېڼك له وتاره كاسې شهيد ماموستا عبدالله قهسرين

وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ) واته: سهرۆكى دهولت چاوديرهو بهرپرسياره لهو خهلكهى لهژيردهستى دايه، نهگهر بهچاكى سهرپرشتياري نهكردبن، نهوه بهراستى دهبي لهخوى بترسى، پيغهمبر (عليه الصلاة والسلام) فرمووى: هر كهسيك بهرپرسياريهتي پتسيپردرا، بوو به سهرپرشتياري كۆمهليك خهلك، مافى نهو كۆمهله خهلكهى نهداو دلسوز نهبي بوى، (إِلَّا لَمْ يَجِدْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ)^{۳۴} فرمووى: نهو ئينسانه بۆنى بههشت ناكات!

جا نهگهر سهرۆكى دهولت بيت، نهگهر سهرۆكى شارليك بيت، نهگهر نهغومهنى دتيهك بيت، نهگهر سهرۆكى مالى خوشت بيت، مادام وهك پتويست مافى نهوانهى كه لهبهر دهستت دانه جيبهجييان نهكهى و كهمتهرخمميان تيذا بكهى نهوه بۆنى بههشت ناكهى، بزيه پيغهمبر (عليه الصلاة والسلام) به نهبو ذهرپرى غهفقارى فرموو: (يَا أَبَاذَرٍّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ)^{۳۵} فرمووى: نهى نهبو ذهر تهتو لاوازي، (وإنَّهَا لَأَمَانَةٌ) فرمووى: نهو مهسئوليته نهمانهته! دياره نهبو ذهر پتي خوش بوو ببي به مهسئول بو كۆمهليك صهحابه، بهلام پيغهمبر ﷺ پتي فرموو: تو لاوازي، (وإنَّهَا خِزْيٌ وَتَدَامَةٌ) فرمووى: نهوه سهر شوږى و پهشيمانى يه لهروژى قيامت بو كهسيك له تواناي دا نهبيت و بهرپرست بيت، مهسئوليته سهر شوږى و پهشيمانى يه لهروژى قيامت، روو زهردي يه لهروژى قيامت، (إِلَّا مَنْ أَخَذَهَا بِحَقِّهَا وَأَعْطَى الَّذِي كَانَ فِيهَا) فرمووى: تنها كهسيك بههق وهري بگرى، وه نهوهى كه لهسهرپريهتي جيبهجيى بكات، نهو مافانهى كه لهسهرپريهتي جيبهجيى بكات، نهو بهرپرسياريهته به هق ودربرى، نهك بوخوى وهپيش

^{۳۴} صحيح البخاري: كتاب الأحكام: باب: من استرعى رعية فلم ينصح: رقم الحديث ۶۷۳۱

^{۳۵} صحيح مسلم: كتاب الأمانة بغير ضرورة، رقم الحديث ۱۸۲۵

خەلك بكموى و دىكتاتور بىت، بەلكو دەبىت خەلك لەو شوئەنى دابنى؟!، وه مافەكانيشيان بدات ئەگەرنا بۆنى بەهەشت ناكات.

خۆشەويستەكانم، جۆرىكى تر لە ئەمانەتەكان، برىتى يە لەو زىندەوهرانى
كە لە دەوروپەرمان دەژين (حيوانات): ئەگەر كەسێك مەرو مالانى هەيه
ئەمانەتە لەبەر دەستى، ئەگەر كەسێك گوڤدریژىكى هەيهو بارى لىدەنىت
ئەمانەتە، چونكە يەكێك لە نافرەتان بەهوى سجن كردنى پشیلەيهك دەچیتە
ناو دۆزەخ، پێغەمبەر ﷺ دەفرمووى: نافرەتيك دەچیتە ناو جەهەننەم،
بەهوى ئەوى پشیلەيهكى سجن كردو، نان و ناوى نەداوەتى هەتا مردووه:
(عَذَّبَتْ إِمْرَأَةً فِي هِرَّةٍ حَبَسَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ جَوْعاً فَذَخَلَتْ فِيهِ النَّارُ)^{٣٦} فرمووى:
نافرەتيك چوو ناو جەهەننەم بەهوى ئەوى پشیلەيهكى سجن كردو نە ناوى
دايى و نە نانى دايى هەتا مرد، جا ئەگەر خواى پەروەردگار (جل جلاله) لەسەر
ناژدەتيك كە بەستەزمانىكە ئىنسان ببات بۆ جەهەننەم، ئەى ئەگەر ئىنسان
ئىنسانىك بچەوسىتتەوه؟! ئەگەر ئىنسان مىللەتيك بچەوسىتتەوه؟! ئەگەر
ئىنسان باوك و دايكى خۆى بچەوسىتتەوه؟! مال و منداالى خۆى
بچەوسىتتەوه؟! دەبى خوا لەسەر ئەوه چيمان لىبكەت؟!، ئەگەر پشیلەيهك
ئەوئەندە قەدرۆ قىمەتى هەبى و لای خواى گەورە (جل جلاله) مافى بزر نەبى،
خاوەنەكەى كە حەبسى كردووه و پىتى مردووه بچیتە جەهەننەم، دەبى ئىمە
ئەگەر مافى خەلك بفرۆشێن دهبى حالىمان چۆن بىت؟!.

بەشێكى تر لە ئەمانەت، ئەو ئەمانەتانەن كە لەلامان دائەنرى و ئىمە بە
ئەمانەتى هەقىقى دەزانين: ئەگەر سەيارەيه لاماى بەجێدەهێلدرى ئەمانەتى

^{٣٦} صحيح البخاري، كتاب انساواة الشرب، باب: من رأى أن صاحب الحوض والقرية آحق، رقم الحديث

که سټیکه، دوکانټیکه له لاملان به جیده هیلدریت، که سټیکو سه فمر ده کات ده لټی ناگات له مالّه که م بیت تا ده گپریمه وه، شټیکه له لات داده نی، شریکو ده لټی ناگات له که لویه له کان بیت، تا ده گپریمه وه، نه وهش نه مانته، خوی گوره (جل جلاله) ده فمر موی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (۵۸) النساء، واته: خوا فمر ماتان پیته دات که نه مانته کان بگپریمه وه بو خاوه نه کانیان، له کوی نه مانته که تان بو هاتوه، بیگپریمه وه شوینی خوی، خیانه تکرده له نه مانته خیانه تکرده له نه مرو فمرانی خوا (جل جلاله).

به شټیکي تر له نه مانته نه وه یه که سټیک قسه یه کت له لا داده نی و ده لټی نه وه نه مانته بیت: نه وه نه مانته ده بی بهرز رابگری، نابی نه وه قسه یه بگریه وه بو هیچ که سټیک چونکه نه ونسانه گوتویه تی: با نه مانته بی!، که گوترا: نه مانته...! نیدی نه مانته و نابی لای که س باسی بکه ی، به لام زور که س به داخوه که یه کیل پیی ده لټی: کاکه با نه وه قسه یه نه مانته بی له به نی خوامندا بی!، له وی ده لټی به لټی، به لام دواپی دروی له گم ده کات و ده بگریته وه له لای خه لک!، دوی نه وه نه نیی نه وه که شف ده کات، جا نه وه یه خیانه تی نه مانته له خه لک که نینسان به هو نه وه ده له رژی قیامت نالایه کی بو هه لته دري و پیی نه گوتري نه وه نالای فلانته که سی غادیرو خائینه!، که خیانه تی له نه مانته تا کرده، به که می مه زانه!، پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) ده فمر موی: (إِذَا حَدَّثَ الرَّجُلُ بِحَدِيثٍ ثُمَّ التَّثَبُّهُ أَمَانَةٌ)^{۳۷} واته: نه گهر که سټیک له مه جلیسټکدا قسه یه کی کرد، پاشان به نه م لاو نه ولای خوی دا روانی نه وه نه مانته، نه گهر نه شلی نه مانته بی، نه وه نه مانته له لای توی کرد چونکه به و روانینه ی مبه سټی نه وه بووه خه لکی دیکه گوپی

^{۳۷} سنن البیهقي الکبری، باب: ما یکره من رواية الأرجاف...، رقم الحدیث ۲۰۹۵۰

ليتی نه بې، نه گهر که سيک قسه يه کي له لا کړدي و دوايي پږيشت، نهو قسه يه له لاي تو ده بيته نه مانه ت.

به شيکي تر له نه مانه ت، کاتيک که خه لکيک ديت پرس و رات پيډه کات: بؤ چاره سوري کيشه يه ک، پيغه مبه ر ده فهر موي: (وَإِذَا أَسْتَنْصَحَكَ فَاَنْصَحْ) ^{۳۸}، وده فهر موي: (المُسْتَشَارُ الْمُؤْتَمَنُ) ^{۳۹} واته: که سيک که نيستيشاره ي پي ده کړي، نه مينداره و رهنی وهرده گري، ده بي چي به هق ده زاني وا بلتي، شاهيدي هق بدات، نه ک شاهيدي به درو (زور) بدات، نه ک درو بکات به رامبه ر نهو که سه ي که داوي ناموزگاري ليده کات، که سيک هاتوه کيشه يه کي هه يه، هاتوه ره نيت وهرگري و پرست پيډه کات، نه تو چي به هق ده زاني ده بي نهوه ي پي بلتي، نه گهرنا خيانه ت ليکړدوه، نهوه جوړيک له نه مانه ت، چونکه پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) ده فهر موي: (المُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ) واته: نهوه ي که پرس ي پيډه کړي، به نه مين دانراوه نه مينداره.

به لتي خو شه ويسته کاتم، وه هه روه ها ده نگدانيش نه مانه ت: ده نگدان نه مانه تيکي گه وره يه، خه لکيک که پرس و رات پيډه کات بؤ سه رپر شتيا ريک، بؤ به رپر سياريه تيه ک، بؤ سه روکي ده ولت، بؤ هه ر به رپر سياريه تيکي تر... ده بي نهو نه مانه ت به هق رابگه يه ني که ده نگدانه، گو ي بگرن له فهر موده ي پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) ده فهر موي: (مَنْ اسْتَعْمَلَ رَجُلًا عَلَى عِصَابَةٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَفِيهِمْ مَنْ هُوَ أَرْضَى اللَّهُ مِنْهُ فَقَدْ خَانَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ) ^{۴۰} واته: هه ر که سيک که سيک بکات به به ر پر سيار به سه ر مسولمانانه و، هه ر که سيک ده نگ بدات به که سيک، که لهوي چاکتر هه بيت له ناو مسولمانان دا، نه فهر موي: خيانه تي له خوا کړدوه، له پيغه مبه ر (عليه

^{۳۸} صحيح مسلم. کتاب السلام: باب: من حق المسلم، رقم الحديث ۲۱۶۲

^{۳۹} استدرک على الصحيحين، کتاب الاطعمه، رقم الحديث ۷۱۷۸

^{۴۰} استدرک على الصحيحين، کتاب الأحکام، رقم الحديث ۷۰۲۳

الصلاة والسلام) کړدووه، له نيمانداران کړدووه، جا که سيک تهنه بؤ قه له ميک ناماده بيت خيانت له خوا (جل جلاله) بکات، له پيغه مبر (عليه الصلاة والسلام) بکات، له مسولمانان بکات، نه وه ده بئ چ فه هميکي هه بيت؟ چ دين و نيمانتيکي هه بيت؟ که واته ده بئ زور به ورياييه وه لهو مه جاله شدا هه نگاو بنيتن و هه لويت بنويتن و راي خو مان بؤ که سيک بده دين که پاک و چاک و ليها توه و له خوا ده ترسي.

له کو تاي شدا ده ليتن: نايان نه گهر که سيک خيانه تي له نه مانه ت دا کړد بهرامبر تؤ، تؤ وه لامت چي يه بؤ نهو؟ پيغه مبر (عليه الصلاة والسلام) ده فهرموي: (أَدُّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ أَنْتَ مَنَّكَ وَلَا تُخْنَنَّ مَنْ خَانَكَ)^{٤١} واته: ته مانه تي خاوه نه کانيان بگه يه نه وه شوي تي خوي که به ته ميني داناي، وه خيانه ت لهو که سه مه که که خيانه تي ليکړدوي، نه وه نيسلامه؛ نه وه نيسلامه که عه قل و په حمت و به زه يي و ناشتي و خوشگوزه راني و سه عاده تي بؤ نينسان دوي، نه گهر که سيکيش خيانه تي ليکړدي خيانه تي ليتمه که وه، نه گهر که سيک له نيسلام حالي بيت، غه يري نيسلامي ناوي چونکه نيسلام سه عاده ته و سه رکوتني دونياو قيامه تي تي دايه.

کو تايي وتاره که شم به فهرموده يه کي پيغه مبر ﷺ ديسم که ههر له سه ر نه مانه ت ده فهرموي: له پوژي قيامه ت، خوي گوره (جل جلاله) که سيک ديتي، نه مانه تي فهورتاندوه، نه مانه تي خواو پيغه مبري فهورتاندوه (عليه الصلاة والسلام)، نه مانه تي مسولماناني فهورتاندوه. خوا (جل جلاله) پيتي ده فهرموي: نه ي نينسانه (أَدُّ أَمَانَتَكَ)^{٤٢}: ده ي. نه مانه ته که ت بده وه؛ ليره نه مانه ته که ت

^{٤١} المستدرک على الصحيحين، کتاب البيوع، رقم الحديث ٢٢٩٦ و ٢٢٩٧

^{٤٢} سنن البيهقي، کتاب الوديعة الكبرى، باب: ما جاء في الترغيب في إداء الأمانات: رقم الحديث

جېبه جې بکه!، نهو نينسانهش ده لې: (ياربې آتې وَقَدْ ذَهَبَتِ الدُّنْيَا)، چوڼ بتوانم نهو نه مانه ته جېبه جې بکه م و بده مه وه خو نيتا دونيا نه ماوه!، نه وهی که له دونيا بوم ده کرا نيتا قيامه ته و ليرده چوڼ بتوانم؟!، خواي پوره ردگار (جل جلاله) جاري دووهم پتي ده فرموي: (أَدُّ أَمَانَتَكَ): نه مانه ته که ت بده وه، نه ویش هه مان وه لآم نه داته وه، جاري سييهم خواي گه وړه ده فرموي: (أَدُّ أَمَانَتَكَ) نه مانه ته که ت بده وه، نه ویش هر نهو وه لآمه نه داته وه و هيچ ده سه لاتيکی ديکه ی نيه، نينجا خواي پوره ردگار (جل جلاله) فرمان ده کاو ده فرموي: (إِذْهَبُوا بِهٖ اِلَى الْهَٰوِيَةِ)، واته: بروڼ بيبن بؤ جهه ننم که ناوي (هاويه) يه، (هاويه) نه وهی که له کوټايي سوره تي (القارعة) خواي گه وړه (جل جلاله) باسي ده کاو ده فرموي: ﴿فَأَمَّهُ هَٰوِيَةً، وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهٗ، نَارٌ حَامِيَةٌ﴾ (۹-۱۱) القارعة، (هاويه) له زماني عمر بيیدا ده لېن: به شوي تيکی نه ونده قول ده وتری نه گهر شتيکی بکه ويته ناو جاريکی ديکه درنه يه ته وه، بيري که له ناو جهه ننم نه ونده قوله!، بؤ نهو که سانه ی که خيانت له نه مانه تدا ده که ن، خوا بانياريزي، نيمه ده بي چ جوړنه تيکمان ه بييت له سر ناگري جهه ننم، ناوا به بي منته تانه خيانت له نه مانه تدا بکه ين؟، چ نه مانه تي خوا بي، وه چ نه مانه تي نينسانه کان بييت.

خوشه ويسته کانم، جا له ودا بومان دهرده که وييت که نه مانه ت ته نها نه مانه تي نينسانه کان نيه، نه مانه ت هه موو نهو هه قانه ی که له سر نينسانه، هه قي خوام له سرده نه مانه ته، ته نانه ت مافي له شم نه مانه ته به سر مه وه، نه گهر هه قي چاوم نه دهم نه مانه ته به سر مه وه و گونا هبار دهم، هه قي هه موو نه ندانه کاني ديکه ی جهسته ش به هه مان شيوه ده بي له شتي چاک به کاريان بهيتم، وه نه گهر هه قي مال و مندا ل و باوک و دا يک و جيران و خلکي گهړه ک و ميلله ته که م نه ددم گونا هبار دهم و نه وانه نه مانه تن به سر مه وه، نه گهر که سيک دوکاني هه يه، نه مانه تي خلکي به سره وديه، نه گهر که سيک نازوقه ی بايه عی

گولڊبريک له وتاړه کانس شهيد ماموستا عبدالله قهسرين

هډيه ته مانه تې خه لکې به سهره وهيه، نه گهر که سيک نهوت دابهش دهکات
ته مانه تې خه لکې به سهره وهيه، هه روه ها هه موو سهره رشتياريک که نيش و
کاري خه لکې به دهسته، جا با نيمه ش بير له حالي خومان بکهينه وه بهر له وهی
بچينه نهو روزهی خوا (جل جلاله) پيمان بفرمووی: ته مانه ته که تان بدهنه وهو
دهسه لاتيشمان نه ييت.

ياره ببي خوايه حالمان چاک بکهی، ياره ببي خوايه هاوکاريمان بکهی بږ
نه وهی بتوانين نهو ته مانه تهی له سرشانمانه جبهه جی بکهين، ته مانه ته کاغان
بدهينه وه، ياره ببي خوايه هاوکاريمان بکهی له سر خير، ياره ببي خوايه نه وهی
که شپرو نازاوه و ناخوشي و بی شريعی يه خوايه ليمان دوور بکهينه وه، خوايه
خومان و ميلله ته که مان ناسوده بکهی له ژير سيبه ري قورئاندا، ياره ببي خوايه
رهحم به مال و مندالمان بکهی، ياره ببي خوايه شيفای نه خو شه کاغان بيئنی،
خوايه رهحم به پيره کاغان بکهی، خوايه له گونا همان خوشبې، خوايه
له رابردومان خوشبې و داهاتوشمان بږ به خير بيئنی، ياره ببي خوايه حالي نيمه
هه موو مسولمانانی دنيا چاک بکهی لهو روزه پيروزده، خوايه دوعای نيمه
هه موو مسولمانان قهبول بکهی (يارب العالمين).

أقول قولي هذا وأستغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين، فاستغفروه إِنَّه كان
غَفَّاراً ،

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

{رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ} آمين.

گولڈن ٹریک له وتاره کانى شهيد ساموننا عبدالله قهسرين

پاکی و ساغی دل و دھروون

پاکي و ساغي دل و دهرورن

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُسْتَهْدِيهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَلٌ لَهُ وَمَنْ يَضِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ،
وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ، هَذَا الرِّسُولُ الَّذِي بَلَّغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ
حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا، لَا يُزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ،
صَلَاةَ اللَّهِ وَسَلَامَهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
...، أَمَا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيَكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ
الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ، بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ
وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) النساء.

تيماندارانی بهرېز، نهی شونکته وتوانی پیغه مبهري پيشه و امان موحه ممد
وَعَلَيْهِ، نهی عاشقانی خوا (جل جلاله)، عاشقانی پیغه مبهري خواو دينی خواو،
نهی نهو که سانهی خوا و پیغه مبهري و دينه که تان له خوتان و له خزم و کهس و
هه موو دونيا خوشتر ده و یت، سه لامی خواي پهره ردگار تان له سهري بیت،
ميه ره بانی و په همه تی خواي گه و ره برژی به سهري نیتوه هه موو مسولمانانی
دونیا له و پرژه پرژه دا، یاره بی خوايه نیتوه هه موو مسولمانانی دونیا
له به هشتدا بهیه که وه کونیکه یه وه، یاره بی خوايه به گوناوی نیتوه له گهل نیتوه
نه که ی و په حمی خوت به سهري ماندا برژینی، قه له می عفو به سهري گوناوه کافاندا
بیینی، خوايه شیفای نه خوشیه کافان بدهی، خوايه دل و دهرورن بوضوت ساغ

بکهيموه، خوايه له مردووه کافان خوښې، خوايه هيدايه تان بدهی بڼه وهی زياتر بتوانين عه بدي راسته قينهی تو بين، يارب العالمين، ثامين.

بهريزان، همموو نينسانيتک دوو ديوي هميه: ديوي ناووهی، وه ديوي دهره وهی، ناوهرؤکی نينسان که بریتی په له قه ناعهت، بریتی په له بيروياوهر (مبدأ)، بریتی په له نييه تی ساغ، نهوه په يوه ندي به ناوهرؤکی نينسان و به ديوي ناووه و لايه نی مهنه وی نينسانوه هميه، ديوي دهره وهی نينسان بریتی په له کار و نهرک و فرمانانهای که نندامه کان: به چاو، به زمان، به دهست، به جولهای به دهنی تر...، کاریان له سر ددکريت، دياره ديوي ناووهی نينسان گرنگتره له ديوي دهره وه، نه گهر خوانه خواسته ديوي ناووهی نينسان بوخوا په کلا نه بيته وه نه وهی که له ديوي دهره وه دا به رواالت ده بينري نيستيفادهی لی ناکات، بوغونه خوی گه وره (جل جلاله) ده فرموی: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (۲۷) المائدة، واته: خوی گه وره (جل جلاله) ته نها کرده وه کانی ته قوا داران وهرده گری، وه خوی گه وره (جل جلاله) پاداشتی خیريان له سر نه داته وه، ته قوا له کوته؟، پیغمبر ﷺ نیشارده تی بوسینگی موباره کی خوئی کردو فرموی: (التَّقْوَى هُنَا)^{۴۳}، واته: ته قوا لی ریه، له ناو سینگدایه، ته قوا په یوه ندي به دل و دهر وونه وه هميه، نه گهر نينسانيتک دل و دهر وونی پاک بیت نهوه مانای وایه نه دنامه کانی تريشی پاک دهر دچن، وه زيفه و کاری رواالتی تريشی پاک دهر دچن، جا نيتمه له سر نيخلاص و پابه ندبون به شمع و له سر صبر و سوور بوون و مانه وه له سر نيخلاص و پابه ندبون به شمع له وتاره کانی رابردوودا له سريان دواين، له وتاری نه مړوشماندا ده موی له ژير روشنایی چهند ثايه تیک و فرموده یه کدا ناماژه به گرنگی ديوي ناووهی نينسان بکه م که دل و دهر وونه.

^{۴۳} سنن البیهقي، کتاب الحدود، باب: ما جاء في تحريم القذف، رقم الحديث ۱۶۹۰۶

ده گوتري فلانه کس پياوې چاکه، پياوېکې پاکه، مانای وانيه که ده گوتري پياوېکې پاکه، تنها پاکې جلويه رگ بيت!، له بهر شه پيې بگوتري پياوېکې پاکه، له بهر شه نييه شمېر چوته همام و جوان سهر و له شي خوي شور دوه و هاتوته دهره و پيې دهوتري پياوې پاک!، نه گهر شه د هس ته واره يه راست بيت، دهبي بهو که سانهي که هر رږږيک نا رږږيک، جاريک نا جاريک به لای کهم ده چنه همام و دينه دهره و، به وانه بگوتري پياوې پاک و پياوې چاک و نه وېشي که رهنګ و روخساري له ناره قمي نيشکردن و ماندوبون و کړيکاري و جوتياريدا دهينري شه پيې نه گوتري پياوې پاک و پياوې چاک که نه مه وانيه.

دياره مېه ست له پاکې و چاکې، پاکې و چاکې کرده و مه غنه وي يه، که ده گوتري فلانه کس چاري پاکه، يان زما ني پاکه، يان داوېني پاکه، يان ده ستې پاکه، يان دل و دهر وني پاکه، مانای وايه له پروي مه غنه وي يه وده پاکه، مانای وايه گونا و تاواني به سهر دا نايه، که ده گوتري دهمي پيسه، مانای وانيه شتيکې پيسي به ده مه ويه!، که ده گوتري ده ستې پيسه، مانای وانيه شتيکې پيسي به ده سته ويه!، مانای وايه ده ستې له خراپه به کار دېني، له دزي به کار دېني، له ليداني چه و ساوه مه زلومان به کار دېني، ده ستې له خيانت و فيل و تله که بازي به کار دېني، که ده گوتري داوېني پيسه، مانای وايه له بي شهر عييدا به کاري دېني، که ده گوتري دهر وني پيسه، مانای وايه دل و دهر وني پرې له خيانت، دل و دهر وني پرې له فيل، دل و دهر وني پرې له غه ش، دل و دهر وني پرې له له حيق د و بوغز به رامېر مسولمانان و پرې له لايه نگرې ناهق و پرې له هسه د... و ده که گوترا زما ني پيسه واته کاري بريتي يه له درو و بوھتان و جاسوسي کردن، له قسه هيټان و بردن له ناو مسولمانان، که ده گوتري دهر وني پاکه، مانای وايه دهر وني له پروي مه غنه وي يه وده پاکه، خيانه تي تيډا نييه، غه شي تيډا نييه، پرې له ئيمان و خوشويستي خوا، دروي تيډا نييه، بوھتان و فيل و پيلاني خراپې بؤ مسولمانان تيډا نييه،

قهناعه تي پاك، واته قهناعه ته له سهر بنه ماي ديني خوا (جل جلاله)، دلي بهرامبر خوا (جل جلاله) پاكه، دلي بهرامبر پيغه مبر ﷺ پاكه، دلي بهرامبر به نيمانداران پاكه، ماناي وايه بهرامبر به خوا (جل جلاله) يه قيني هيه، وه كو له وتاريكي رابردودا باسي يه قينمان كرد، نينسان بهرامبر به خوا (جل جلاله) ده بيت يه قيني تهواوي هه بيت، نهك گومانيش!!، وه بهرامبر پيغه مبر ﷺ، بهرامبر به نيسلام، يه قيني تهواوي هيه، دل و دهر ووني پاكه، وه بهرامبر مسولمانانيش گوماني چاكي هيه!، قهناعه ته و مهبدهني له دل و دهر ونييدا، نيسلامه كه وي پيده لي، كه دلي پاك بيت بهرامبر به نيمانداران. خوشه ويسته گانم: خوا (جل جلاله) پاكه، نايينه كه يشي پاكه، پيغه مبر ده كه وي ﷺ پاكه، مزگه و ته كانيشي پاك، بويه نه وان هاش كه خويان به شويكه و توي ديني خوا ده زان، نه وان هاش كه خويان به خاوهني په يامي (رب العالمين) ده زان، خويان به ته هلي مزگه و ته ده زان ده بيت پاك بن، چونكه خوا (جل جلاله) پاكه، چونكه پيغه مبر ده كه يان ﷺ پاكه، چونكه نايين و بهرنامه و مهنه جه كه يان پاكه، خوي گوره (جل جلاله) ده فرموي: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ (٤٢) فصلت، وه له سوره تي (المك) دا ده فرموي: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (١) المك، خوا پاكه، نه و خوا بهي كه خاوهني مولكه، نه و خوا بهي پاكه، له هه موو كه مو كورتيهك بي عه يبه، ﴿اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ (١-٤) الاخلاص، سوره تي (الاخلاص) نه و سوره ته يه كه سيفاتي پاكي (رب العالمين) دهرده خا، خدا پاكه، محمد ﷺ و دينه كه وي كه بوي هاتوو پاكه، نه و دينه، نه و نيسلامه عمريزه، خوي گوره (جل جلاله) عزيزه تي داناوه بوخوي، پاشان بو پيغه مبر ده كه، پاشان بو نيمانداران: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (٨) المنافقون.

خوشه ويسته کاتم، نه گهر بهر اورد بکهين: پتچه وانهی دلپاکي دلپيسی يه، پتچه وانهی دهسپاکي دهسپيسی يه، نه گهر پياويک پاک نه بيت، دهبی پتي بگوتري پيس، نه گهر ساغ نه بيت، دهبی پتي بگوتري نه خوش، له پروی معنه وی يوه نه خوش واته فيلباز، واته دهر وون پيس، واته بی قناعهت، نهو قناعه تهی که له سر بنه ماي دینه وه بوی دروست نه بووه، قناعه تیکه که له سر بنه ماي راستی بوی دروست نه بووه، بویه نینسان کاتيک پاکه: له زمانه وه، له گوچکه يه وه، له دم و زمانی يه وه، له چاويه وه، له دهر ونيه وه، له دهست و قاچيه وه، له داوینيه وه.. نه وکاته پاکه که ثیماني ته واوله دل و دهر وني دا هبی و له سر بنه ماي نیسلامه تی قناعه ته که ی بوی دروست بوویت، وه بوی همووشيان سرچاوهی پاک بوون په یوډندی به دلته وه هیه.

خوشه ويسته کاتم، دل مه لېه ندی بریاره، سرچاوهی پاکبونه ودی نه ندامه کانه، وه سرچاوهی پیسبونه ودی نه ندامه کانیشه، بویه پتچه مبرور صلی الله علیه و آله فرموي: (الا ان في الجسد مضغة اذا صلحت صلح الجسد كله واذا فسدت فسد الجسد كله.. ألا وهي القلب) واته: يهک پارچه گوشت له ناو لاشه ی نینساندا هیه، نه گهر نهو پارچه گوشته بوخوا صولحا، چاک بوو، ساغ بوو، پاک بوو، همووه نه ندامه کانی تر چاک دهبن، نه گهر نهو پارچه گوشته فاسدو خراب بوو، همووه نه ندامه کانی تر پيس و خراب دهر دهچن!، (ألا وهي القلب) واته: ناگاداربن نهو پارچه گوشته ش دل، بویه نه گهر که سيک بلی دلَم پاکه، له پاش نه وهی له گهل گونا هاندا غه رق بووه، نه وه راست ناکات!، چونکه نه گهر دلی پاک بیت چاويشی پاک دهبی و دهسپيشی پاک دهبی و داوینيشی پاک دهبی، همووه نه ندامه کان به ستر اونه ته وه به دل، چونکه دل مه لېه ندی بریاره، بهر له وهی که

^{٤٤} صحيح البخاري، جزء ١، كتاب الايمان، باب: فضل من استبرأ لدينه، صفحة ٢٨، رقم الحديث ٥٢، وأطراف الحديث في البخاري ((١٩٤٦)). وأخرجه مسلم في المسند، باب: أخذ الخلال وترك الشبهات، رقم الحديث ١٥٩٩.

چاو گوناھنک بکات ده بېټ دل بریاری بډات، بیکات یان نه بیکات، بهرله وهی هرکه سیک به ده ست خیانه تیک بکات دل بریاری بډات، بیکات یان نه بیکات، وهکو گوتمان له وتاریکی رابردوودا هر ټینسانیک که ده یهوی قسه یه بکات یان ده یه ویت بریاریک بډات، نهو بریاره بریاری فردی بېټ یان جهماعی بېټ، ده بېټ به دل دوو شت لیکبډاته وه، یه که م: نایا نهو بریاره ی به پی شمرعه؟، وه بزانی له گهل شمرع تیک ده کاته وه یان نا، چونکه نه گهر له گهل شمرع تیک نه کاته وه هه موو ماندوبونه که ی به خه سار ده چی، دوو دمینیش: نایا بریاره که ی، قسهو گوftar و کرداره که ی له بهر خاتری خوا به یان له بهر خاتری خو به تی یان دونه یه یان مه صلهحه تیکی تره، گوتمان نهو دوو شته زور پیویستن، بویه ش هه موو جار پیغه مبهرو صلی اللّٰه علیہ وسلم که ده یه ویست نیشیک بکات ده یفه رموو: (بسم الله)، نینسان که کار ده کات ده بېټ بلی (بسم الله)، به ناوی خوا وه ده ست به هه موو نیشیک بکات، نه گهر له مه جلیسیک ده یه ویت قسه بکات ده بی بلی: (بسم الله)، نه گهر بیهوی هه لبتی له مه جلیسیکدا دوا ی ته و او بوون، سوپاسی خوا ده کات، ناوی خوا دینیت، نه گهر بیهوی ده ست به کاریک بکات (بسم الله) ده کات، بجیتته سه فره تیک (بسم الله) ده کات، ده ست به کاریکه وه بگری، مو عامه له یه که ده ست پیده کات ده بېټ بلی (بسم الله)، (بسم الله) مانای چییه؟ (بسم الله) واته سی شت، یه که م: خوا به به ناوی تو ده ست پیده که م، به پشتیوانی تو ده ست پیده که م، دوو دم، واته: خوا به له بهر خاتری تو نهو نیشه ده که م، سییم، واته: خوا به له سهر بنه ماو بنچینه ی بهر نامه که ی تو ده ست بهو کارد ده که م، جا هر ټینسانیک له هر کارو کرده وه یه کیدا نهو سی شته ی تیدا به دی کرا نهو نیشه که ی تیدا سه رده که وی و ناجیح ده بېټ، با له دونه یاشدا ناجیح نه بېټ به لām له قیامه تدا چونکه له بهر خاتری خوا کرده و یه تی پاداشتی نه برا وهی له سهر ورده گری، به پشتیوانی خوا، له بهر خاتری خوا، له سهر بنه مای دینی خوا.

خوښه ويسته کاتم: دلې پيس هيچ کاتيک هق وه رناگري، بويه خواي گه وره (جل جلاله) له قورناندا ده فرموي: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ (١٧٩) الأعراف، واته: نيمه يو دوزه خه لکيکمان ناماده و دروست کرده که هيدايه تيان وهر نه گرتووه، دليان همن به لام به دله کانيان تيناگهن و هق وهر ناگرن، نافر موي دليان نين؛ ده فرموي دليان هميه به لام به دله کانيان هق تيناگهن، هق وهر ناگرن، حالي نابن، زور جار که سيک داده نيشي له بهرام بهرت ده تهوي حالي بکهي له بابه تيک و تيسي بگهي نني، داده نيشي به لگهي ثايهت و فرموده دي يو دينيه وه، خوا (جل جلاله) و ده فرموي، پيغهم بهر ﷺ و ده فرموي، زانايان (پره زاي خويان له سر بيت) و ده فرمون، راستيه که ناوايه، به لام خوي قناعهت ناکات، له بهر چييه که قناعهت ناکات، له بهر نه وهي دلې نه خوښه؛ چونکه هر که سيک دلې ساغ بيت ده بيت ته تسليمي ثاياتي (رب العالمين) بيت، هر که سيک دلې ساغ بيت نابي مونا قه شه له بهرام بهر فرموده دي پيغهم بهر ﷺ بکات.

به لې خوښه ويسته کاتم: دلپاکي واته ته تسليم بوون به خوا، واته نهو دلې خوا به پاکي ده زانيت، نهو دلې ئيسلام به پاکي ده زانيت، نهو دلې سونته تي پيغهم بهر ﷺ پياده ده کات، بويه هم مو کاتيک جياوازي نيوان دلې مسولمانان و دلې بي پروايان و دوو پروان بريتي يه له چهند شتيک: دل و دهر ووني ئينساني مسولمان له گهل نندامه کاني دهر وهي دا موافيقه، گوتمان ئينسان ديوي ناو وهي هميه، وه ديوي دهر وهي هميه، له دهر ووندا بريارتک ده دات، به زمان جيبه جتي ده کات، به ده ست جيبه جتي ده کات، به چاو جيبه جتي ده کات، مسولمان نه وهي که له ناو دلې دايه له گهل نه وهي که جيبه جتي ده کات موافيقه، به پيچه وانه ئينساني کافر و ئينساني دوو پروو.

خواي گه وره (جل جلاله) سهارهت به ئينساني مسولمان و دله کهي نمونه به حهره تي ئيبراهيم دينيه وه ده فرموي: ﴿إِذْ جَاء رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ (٨٤)

الصفات، حەزرەتی نېراھیم بەرەو پەرورەدگاری خۆی چوو بە دلتيکی سەلیم، دلتيکی سەلیم واتە دلتيکی سەلامەت، دلتيکی پاک و بەنيمان، دلتيکی بى غەش، دلتيکی بى فيل، دلتيکی بى خلتەو خال، دلتيك لەسەر بنەماى دينى خوا، ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ﴾ (١٣١) البقرة، واتە: خواى گەورە (جل جلاله) پيتى فەرموو نەى نېراھیم تەسليم بە: نېراھیم چى فەرموو؟ ﴿قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (١٣١) البقرة، واتە: تەسليمى پەرورەدگارى جيهانيان (رب العالمين) بوم.

بەلێ خۆشەويستە کاتم: ئا ئەو نېراھیمە دواى ئەوێ کە خۆى يە کلا دەکاتەوہ بۆ خوا کاتيك فریى دەدەنە ئاو ناگر دلەکەى ئەوہندە پاک بۆتەوہو ئەوہندە پەر لە نيمان و قەناعەتە بەرامبەر بەخوا، دەفەرموى: ﴿حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾، واتە: بەسە خوا بۆ من، وە باشترین پەناو پالپشتە، کەسى لە دەورويەر نەبوو، چ سوپای لە دەورويەر نەبوون، چ پاسەوانى لە دەورويەر نەبوو، چ هيزى لە دەورويەر نەبوون تا بەهيزى ئەوانەوہ بنازی، بەلکو کە فرتيان دايە ئاو ناگر، دەيفەرموو: بەسە خوا پالپشتم بێت، ﴿وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾: وە باشترین پەناو يارمەتيدەرە بۆ من، باشترین پالپشتە بۆ من، ﴿نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾، خواش (جل جلاله) فەرموى: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ (٣) الطلاق، ھەر کەسيك پشت بەخوا ببەستى و راست بکات لەگەڵ خوا، خوا بەسيەتى، خوا بەھانای ديت، بۆيە حەزرەتى نېراھیم بەو قەناعەتە، بەو دەروون پاکی يە، بەو مەبدەئە راستەقینەيە پڤيشت بۆ ئاو ناگرە کە، کاتيك کە خواى گەورە (جل جلاله) حەزرەتى نېراھیم دەبينى بەو شيوەيە قەناعەت و مەبدەئى دامەزرادەو بۆ خوا گونجاو، خواى گەورە (جل جلاله) بە ناگر دەفەرموى: ﴿يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ (٦٩) الأنبياء، واتە: نەى ناگر ساردبە، ساردتيکی سەلامەتیش بە لەسەر نېراھیم، ئەوہ لەسەر بنەماى چى؟، لەسەر بنەماى قەناعەتەکەى حەزرەتى نېراھیم، لەسەر بنەماى عەقيدەکەى حەزرەتى نېراھیم، دەبى عەقيدەو بروای نينسان ئاوا دامەزراو بێت، بۆ خوا بگونجيت، لەبەر خاترى خوا بڤى، وە لەبەر خاترى خواى گەورە (جل جلاله) بمرى.

به لئی، بویه هزاره تی موشاش کاتیک که پروبه پرووی فیرعمون ده بیتموه نه وانهی که له ده وروبه ری هزاره تی موشان دهرسن: ﴿قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ﴾ (۶۱) الشعراء، واته: براده رانی هزاره تی موشا گوتیان سویای فیرعمون ده مانگاتی، به لام هزاره تی موشا فهرمووی: ﴿كُلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ (۶۲) الشعراء، واته: نه خیر وانییه، به لکو په روه ردگاری من له گهل مندايه، وه هاوکاریمان ده کات، پړپړوونیمان ده کات، خوا به فیرومان نادات.

خوشه ویسته کاتم: که سیک نیمانی به خوا ه بیتم، له گهل دینی خوادا بیتم، قه ناعه تی پاک بیت وه که نه ووی که نیسلام فهرمانی پتکردوه، خوی گه وره (جل جلاله) قهت به فیروی نادات!، پیغه مبه ر^ص چونکه دهروونی پاک بوو، چونکه به (بسم الله) دهستی پتکرد له نه شکوه تی (حراء)، چونکه به (بسم الله). له ماله کهی خویه وه دهستی پتکرد، که خوی و خیزانه کهی (خه دیجه) و نه بویه کری صیدق -له پیاوان- و عه لیبی کوری نه بی تالیب -له مندالان- بوون، به لئی پیغه مبه ریک و پیاویک و نافرته تیک و مندالتیک.. به لام چونکه به (بسم الله) دهستی پتکرد، خوی گه وره (جل جلاله) پشتی گرت و به ره که تی خسته شیشه کهی، خوی گه وره (جل جلاله) وایکرد گه شمی به دینه کهی و به بیروباوهره کهی بدات، بویه ش دوی نه ووی که ماوهیه که ودهی راوده ستا وکافره کانی قوریه ش نه و پړوپاگنده یان بلاؤ کرده وه و گوتیان: خوی موچه ممد وازی له موچه ممد هیتاوه، چیت ودهی بۆ نانیروی و په یوهندی له گهل پچراندووه، خوی گه وره (جل جلاله) پیلانی هاوبه ش دانه ران و بی باوهران پوچ ددکاته وه، نایه تی نارد خواره وه له سورته تی (الضحی)، فهرمووی: ﴿وَالْضُّحَى، وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى، مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾ (۱-۳) الضحی، خوا نه فهرمووی، سویند به چیسته نگاو، وه سویندم به شو -کاتیک که به تاریکیه کهی زه وی داده پووشی- خوی په روه ردگار وازی لی نه هیتاوی، ﴿وَمَا قَلَى﴾: وه لیشت تورپه نییه، نینسانیک له گهل خوادا بیت خوا قهت لی تی تورپه ناییت، له گهل خوادا بیت خوا

قوت پشتي بهرنادات، له گهل خواډا بيت خوا قوت ريسواي ناکات له دونياو له قيامت، به لام خواي گه وره (جل جلاله) ده فرموي: ﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ﴾ (۱۸) الحج، واته: هر که سيک خوا سوک و ريسواي بکات، که س ناتواني ريزي بگري، به لام که سيک خوا ريزي لينا که س ناتواني بي ريزي بکات، ﴿تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ﴾ (۲۶) آل عمران، واته: نه وهی که عزيزي ده کات هر خوايه، نه وهی که زه ليلي ده کات هر خوايه، نه وهی که مولک و ده ستلائی ده داتئی هر خوايه، نه وهی که مولک و ده ستلائی لی ده ستيتيه وه هر خوايه (جل جلاله).

خوشه ويسته کاتم: دلی نيماندار دليکي پاکه، بزيه خواي په روه ردگار (جل جلاله) ده فرموي: ﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ﴾ (۳۳) ق، واته: دلی نيماندار نه دله په که له خوا نه ترسي و به ته ويه کاري ده گه پريته وه لای خوا، به لام دلی کافر چونه؟ دلی کافر، موافق نيه له گهل کرداره کاني، نه وهی له دلی دايه له گهل نه وهی ده ري ده بري له گهل مسولمانان شتيکی تره!، خوا له قورنان ده فرموي: ﴿يَقُولُونَ بِأَفْوَهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ (۱۶۷) آل عمران، واته: شتيک به زار ده رده برن که له دل و ده رونيان دا نيه، خوا فرموي: ﴿يَقُولُونَ بِالسِّنِّتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ (۱۱) الفتح، واته: شتيک به زمان ده رده برن که له ناو دل و ده رونيان دا نيه، ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا﴾ (۱۴) الحجرات: نه عرابيه کان و تيان باوه رمان هيناوه نهی موحه مه د، ﴿قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا﴾: نهی موحه مه د پتيان بلئی نيماننان نه هيناوه، ﴿وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾: به لکو پتيان بلئی ته تسليم بوون له ناچاري!، ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾: هيشتا نيمان نه چوته ناو دلتان!، که و ابو نينساني بي دين و نينساني بي باوه هر هميشه نه وهی که به زمان ده يلی له گهل دل و ده روني تیک ناکاته وه، برای مسولمانم: که م وايه نينسانيتک باوه ري به خوا نه بيت له بهرام بهر تودا راست بکات!، مه گهر کومه ليتک په يمان و به ليتن يان له سهر بنه ماي هاويه يمانی يان

گولبژېړنېك له وناره كانې شهيد سامونځا عبداللہ قەسەم

لەسەر بنەمای بەرژەوه‌ندی هەردوولا، مەگەر لێژەدا راست بکات، بۆیە خواى گەورە (جل جلاله) لەقورئاندا بۆ ئێمەى پروونکردۆتەوه.

ئینجا ئینسانی دووروو دلەکەى پێچەوانەى دلێ ئینسانی موسولمانە، خواى پەرورەدگار (جل جلاله) سەبارەت بەدلێ دوورووان دەفەرموی: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ (١٠) البقرة، واتە: لەناو دلێاندا نەخۆشى هەیه، ئەو نەخۆشیەى کە هەیانە نەخۆشى دوورووییە، بە پروویەك لەگەڵ موسولمانان بەجۆرێکە و لەگەڵ خەلکی غەیرە موسولمانیش بەجۆرێکی ترە، هەروەکو خەلکی زەمانەى خوشمان نەمڕۆ بەداخەوه زۆرى وا هەیه لەبەرامبەر موسولمان دەستى لەسینگى دەدات، لەبەرامبەر نا موسولمان دەستى لە سینگى دەدات؛ بەپێى مەسلەحتەى خۆى، مەسلەحتەى لەکۆى بێت پرووى لەوى دەکات، تەماشای قیامەت و بەرژەوه‌ندى قیامەتى خۆى و داهاى خۆى ناکات، لەکۆى دونیای دەستکەوتى پروو لەوى دەکات؛ وە خوا نەخۆشیەکیان بۆ زیاد دەکات بەهۆى بەردەوامبوونیان لەسەر ئەم نەخۆشیە، بەپێزان: نەخۆشى دووروویی گەورەترین نەخۆشى یە؛ پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: (إِنَّ شَرَّ النَّاسِ ذَا الْوَجْهِينَ) ٤٥ پۆژى قیامەت خراپترین کەس ئەو کەسانەن کە دووروون؛ (الَّذِي يَأْتِي هَؤُلَاءِ بِوَجْهِ هَؤُلَاءِ بَوَجْهِ) واتە: کە لەگەڵ ئەو کۆمەڵە بە پروویەك قسە دەکەن بەجۆرێک، لەگەڵ ئەوانى تر بەجۆرێکی تر قسە دەکەن، دیارە ئینسانی موسولمان یەك پرووى هەیه وە دل و دەروونی موافیقە لەگەڵ کردەوه‌کانى خۆى، ئەوەى کە بەدل قەناعەتى پێ هەیه هەر ئەوەش دەلێ، نە فێل لەخوا دەکات چونکە فێل لەخوا ناکریت،

٤٥ صحیح البخاری، کتاب المناقب، باب: قول الله تعالى (يا أيها الناس إنا خلقناكم من ذكر وأنثى...)

نه خيانت له خوا ده کات، نه له ديني خوا ده کات، وه نه له مسولمانانېش ده کات، نه وهی که به دلې قهناعتی پټی هیه هر نه وهش درده پرې.

به لې خوشه ويسته کام: دياره هر نه قهناعت و بړو باوه رپه و له نينسانې مسولمان ده کات که ماندوو بټت بو خوا، گيانې خوی بهخت بکات له پټناوی خوا، نه گهر نينسانينک قهناعتيکې پاکې هه بوو، نه وکاته سرفې نه زهر له حالې خوی و له مال و مندالې خوی و له خزم و کس و عهشيره تي خوی و کارو که سابه تي خوی ده کات له پټناوی نه وهی که خوا لټي پازي بټت، نه گهر مال و مندالې بو خوا پرستي نه هاته پالې، نه وه مال و مندالې خوی وه لاده نې، به لام ته زحيه به ديني خوی نادات، ديني خوا زور به قيمه ته، په زابوني خوا زور به قيمه ته، هر نه قهناعت و مېده نه يه که مسولمان هيه تي که نه مړو له فله ستينک که جوله که به هه موو هټزي خوی زولم له مسولمانانې فله ستين ده کات، نه وانېش به بېردو بهو بړو باوه رپه پاکې که هيه نه بهر پرچي دوزمنانې دين و دوزمنانې خوا، دا گير که راني قودس ده ده نه وه، نه قهناعت و مېده نه يه مسولمان به وه زيفي خوی ده زانې ماندوو بټت له بېر خاتري خوا، خوی به وه نه به ستوته وه ده لته تي نيسلامې پي ته شكيل ده کري يان نا، نه گهر له سهر بنه ماي نه وه بټت که نينسان نه گهر بټوانيت بيکاو نه گهر نه توانيت نه يکا، ماناي وايه ده بټت زورينه ي ثايه ته کاني قورن ان فهراموش بکه ين وله کار خه ين (تعطيل) يان بکه ين، جهاد هر نه مي نې، به لام هر نه قهناعتيه که وای له مسولمانانې فله ستين کردووه، ده شزانن چه که کيان بهرام بېري چه که کي جوله که کاري گهري وای نييه، به لام چونکه به واجبي ده زانن، چونکه به بي غيره تي و به بي عيز زده تي ده زانن که (بيت المقدس) که کيان له ژير دهستي جوله که دابي و نه وانېش له مالې خويان له سهر دوکان و بازارو کريکاري و جوتباري و موعامه له کي خويان بهرده وام بن، نه قهناعتيه و ايان ليده کات، با له پټناوی خوادا شهيد بن، با له پټناوی خوادا درېده ر بن، با خانووه کي

بروخی، با منداله کوی بکوړی، به لآم با خوا لئی پازی بیت؛ خوا نهو دینه ی که ناردووه دینیکی گرانه، خوی گه وره (جل جلاله) به موحه مده ﷺ ده فرموی: ﴿إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا﴾ (٥) المزل، واته: نیمه قسه یه کی قورسمان به سر تودا ناردوته خواره نهی موحه مده ﷺ، که قورسانی پرورزه، {ثَقِيلٌ} واته: قورس، نهو دینه دینیکی قورسه، نهو که سهی که بیهوی که به ناسانی دینه که ی بگری و پاشان خواش بیاته به هشت، خه یالی خاوه؛ نهو دینه دینیکی قورسه، ده بیت نینسان به گرنگی بیگری بۆ ته وهی خوا بیاته به هشت، نهو مسولمانانه ی که خویان به کوشت ده دهن له هر شوینتیکی نهم دنیایه دا قمناعه تیان به وه هیه که هر کی خوی جیبه جی ده کن، وه زیفی خویانه، گیان به خشین و خوین به خشین له پیناو خواو رزگاری چه رساوان، نهو مسولمانانه ی له قورنان حالی بووین، حالی بووین لهو نایه ته ی که خوی گه وره (جل جلاله) ده فرموی: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ﴾ (٢١٦) البقرة، بۆ حالی نه بین لهو نایه ته؟ بۆ تینه گه ین لهو نایه ته؟ ده فرموی: جهنگتان له سر فهرز کراوه، ﴿وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ﴾: پیتان ناخو شه!! چون ده فرموی: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ (١٨٣) البقرة، واته: رۆژووتان له سر فهرز کراوه، به هه مان عیباردت ده فرموی: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾، واته: جهنگتان له سر فهرز کراوه، به لآم له رۆژووه که نافه فرموی: ﴿وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ﴾ پیتان ناخو شه، به لآم له جهنگ و جیهاده که ده فرموی: ﴿وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ﴾ جهنگ و جیهاد دتان له سر فهرز کراوه به لآم پیتان ناخو شه!، ته بیعه تی هه موو نینسانیک وایه، ته بیعه تی هه موو نیمانداران، صه حابه کانی پیغه مبه ریش ﷺ له سره تادا پینان ناخو شو، به لآم نایا قیاس پینا خو شو بوونی نینسانه؟، نه خیر خوا (جل جلاله) ده فرموی: ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ (٢١٦) البقرة، واته: زور شت هیه ئیوه پیتان ناخو شه به لآم خیری تیدایه بۆخوتان، وه ک جیهاد، وه ک عزز دتی نیسلام و مسولمانان، ﴿وَعَسَى أَنْ تَحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ﴾ (٢١٦) البقرة، واته: زور

گولڊبريک له وتارمکانې شهيد ماموستا عبدالله قهسرين

شت هديه نيوه پيتان خوښه به لام خراپه بؤ نيوه، ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾
(البقرة، ۲۱۶) واته: خوا نه زانئ و نيوه نايزانن.

به لئ خوښه ويسته کاتم: ماندوبون له سر بنه ماي شو قه ناعه تيه که
ئينسان له دل و دهر وونيدا هيه، نه گهر ئينسان قه ناعه تي به شتيک هه بوو
له سري به دنگ ديت، تز خيزانه که ي خوژ و ناموسي خوژ خوښده وي، ناي
قه بولته که سينک جوين به خيزانه که ت بدات؟، نه گهر که سينک له بهرامبر تدا
جوين به خيزانه که ت بدات، خوژ له سري ناده ي به کوشت؟، بيگومان هه رکات
که سينک هه ره شهي کوشتن و هه ره شهي ته حه ددا کردن و نيهانه پيکردن بهرامبر
به دا يکت، بهرامبر به خوشکت و کچه که ت و خيزانه که ت يان بهرامبر به
دا يک و باوکت بکات، ليئ قه بول ناکه ي؟، نه ي نه گهر نيهانه به ديني خوا
بکريت؟، نه ي ديني خوا خوښه ويستر نيه له خيزان و دا يک و باوکت؟، ديني
خوا خوښه ويستر نيه له هه موو شتي؟، که و ابو نه وي که له فه له ستين خوژ
به شهيد کردن ددهات، له سر بنه ماي حیکمه تيکه، له سر بنه ماي بهرگري له
ژيان و دينه، نه گهر نا نه گهر مه به ستي نه وه نه بيت چؤن چفند مليؤن که س
نيستا موهاجير و له فه له ستين چؤته دهري! چهند مليؤن ش ماوه له ژيژر زولم و
سته مي صه هيؤنيه کان شهيد و مال کاولده کري، نه وه هه مووي چونکه
نه وگله چؤک دانادات و خوژ به قورباني پيرؤزه کان ده کات .

بؤيه بهريزان: ماندوبون و خزمه تکردني ديني خوا عه قيد و مه بده نه، بؤيه
ده بيت نيتمه ي مسولمان دل و دهر وونمان پاک بيت له بهرامبر ديني خوا،
عه قيد هيه که ي پاکمان له دل و دهر ووندا هه بيت، بير له وه نه که ي نه وه شاخو له
دونيدا ده گينه نامانچ؟، گرنه نه وه يه له قيامه تدا له بهرامبر خوا روو سوور
بين، وه شهر مه زاري روژي قيامه ت نه بين.

دياره ئينساني مسولمان له بهرامبر خوادا ده بيت دلئ پاک بيت،
له بهرامبر پيغه مبهري خوادا ﷺ دلمان پاک بي، چونکه گه وره ترين

خوشهويستيمان دهبيټ بۆ خواو پيغه مېهر بيټ، (أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا)^{٤٦} واته: مسولمان دهبيټ خواو پيغه مېهره كهي له هه موو شتيك زياتر خوشبويټ، واتا به دل وه به قه ناعه ته وه ته تسليمي ديني خواو ته تسليمي سوننه تي پيغه مېهر ﷺ بيټ، چونكه هر كه سيك بلي خوام خوشده وي (جل جلاله)، دهبي شويټكه وتوي دينه كهي بيټ، هر كه سيك بلي پيغه مېهرم خوشده وي ﷺ، دهبيټ شويټكه وتوي سوننه ته كاني بيټ، وه پاشانيش له بهرامېهر ئيمانداراندا دل و قه ناعه قه ناعه تيكي پاك بيټ، گوماني خراب به خهلك نه بهين، گوماني چاكان بهرامېهر به مسولمانان هه بيټ، خوا (جل جلاله) دهفرموي: ﴿اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾ (١٢) الحجرات، واته: خوتان له زور گومان بپاريزن، هر چي كه گومانه به خه يالټدا ديت، به دلټدا ديت بهرامېهر به مسولمان بيناي له سر مه كه، خوا (جل جلاله) دهفرموي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا﴾ (٦) الحجرات، واته: نه ي ئيماندارينه كاتيكي كه سيكي فاسق ديت خه به ريكتان بۆ دينيت، ليتي بكولنه وه نه و جار برياري له سر بينا بكن، هه روا به گوته ي كه سيك كه قسه يه كتان بۆ دينيت باوهر مه كهن، كه سيك بيټ بۆ لات بلټ: فلاټه كهس پياوي خراپه، يه كسهر زه ربي سفر ي مه كه و زه ربيكي به سر دا مه هينه، كه سيك بيټ بۆ لات بلټ: فلاټه كهس زه مي كړي، يه كسهر برياري ناشيرين كړدن و برياري حيقدو بوغزت بهرامېهر ي مه ده، دياره نه وه پيچه وانه ي نهو نايه ته پيروزديه و پتويسته روڼ كړدنه وه بكري، دهبيټ ئينساني مسولمان قه ناعه تي دل وده رووني پاك بيټ له بهرامېهر ئيمانداران، له بهرامېهر دايك و باوكي، چونكه هر نهو قه ناعه ته شه كه وا له ئينسان ده كات، رواله ته ظاهر يه كهي پاك بيټ، من نه گهر دل م پاك نه بيټ زمانيشم پاك نايټ، دل م پاك نه بيټ رووشم خوش و شيرين نايټ،

^{٤٦} صحيح البخاري، كتاب الايمان، باب: حلاوة الايمان، رقم الحديث ١٦

مسولمان نه گهر دهیوئ له مالیش پروخوش بئ و له بهرو بازار پروخوش بئ و له ناو رسولمانان پروخوش بیټ، با دل و دهر وونی ساغ و پاک بیټ، نهو کاته پروی خوش ده بیټ، به داخه وه زور کس که ده چیته وه مالئ پتی عه یبه سلام له مال و مندالئ خوی بکات، پروی نه ونده گرزه؛ پتی وایه ته نازوله نه گهر سلام له خیزانه کوی بکات؛ له سغه ر دیته وه له جیاتی نه وهی بلئ: نه ری خاوو خیزانم حالتان چونه؟ حالتان چون بوو؟ هیچ قسهی وای له گهل ناکا، له وانه یبه خوی به شایه نی نه وه نه زانیت که زور قسه له گهل خیزانی خوی بکات؛ له وانه یبه خوی به شایه نی نه وه نه زانیت که هاته وه سلامی لیټکات بلئ (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته)، خو سلام کردن هر بؤ کومه لیک نییه؛ نینسان که ده چیته وه مالئ خوی با که شیش له مالئ نه بیټ با سلام بکات له مال نه وه؛ فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ ﴿٦١﴾ النور، که ده چیه وه مال نه وه، به پروی گه شه وه له گهل خیزانت و منداله کانت، به پروی گه شه وه له گهل دایک و باوکت و دراوسی و نه هلی موعامه له ت هتوکه وت بکه، چونکه قناعه تی دل و وات لیده کات پروت خوش و گهش بیټ، نه گهر قناعه تی دل و دهر وونت پاک بوو نه وکاته نه ندانه کانی دهر ودهشت پاک دهر وچن، به پیچه وانه وه، نه گهر دلت پاک نه بوو، قسهی پیسیش به سر زماندا دیت و نه وکاته ده ستیشت پیس ده بیټ.

وله لاهی برا به ریزه کانم: که سیک له گهل خوادا راست نه بیټ، خیانه ت له گهل دایک و باوکی خویشی ده کات، خیانه ت له گهل خزم و که سی خوی ده کاو له گهل خیزان و مال و منداله کانی خویشی ده کات، چونکه پیغه مبه رمان ﷺ فرموئ: (إِذَا لَمْ تَسْجُحْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ)^{۴۷}: نه گهر حیات به خوت نه بیټ و

^{۴۷} صحیح البخاری، کتاب الانبیاء، باب: أم حبت أن أصحاب الکهف، رقم الحدیث ۳۲۹۶.

شهرم له خوا نه كهي، ههرچي ده كهي بكه!، واتا كه سيك شهرم له خوا نه كات شهرم له هيچ كه سيك ناكات.

جا با شهرم له خوا بكهين، به دل و دهر وون له گهل خوادا بين، دلمان پاك بيت، له سر بنه ماي دين بهرپوه بچين، با له لومه لومه كاران نه ترسين، خواي گه وره (جل جلاله) له سيفه تي مسولمانه راسته قينه كاندا ده فرموي: ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ (٥٤) المائدة، واته: له لومه لومه كاران ناترسين، جا نه گهر تو له بهر خاتري نه وه لومه نه كړي خوت شهرمه زاري قايي خوا ده كهي، تو ههر دهرمي، خو نه و خه لكه لومه ههر ده كات!، نه ري به راستي له بهرو بازارې نه مړو كي هيه كبرا باوه ري به خوا نه بي و به ديني خوا نه بيت، مه دحي خواو پيغهمبه ري خوا بكات؟، كي هيه نه گهر دوستي خواو ديني خوا نه بيت مه دحي خواو مسولمانان تو بكات؟، ينگومان كه سيك رقي له تو بيتوه شتي چاكت تو نالي، كبرا هاتوه يه خهي پيغهمبه ري ﷺ گرتوه و پتي گوتوه: (إِعْدِلْ يَا مُحَمَّدُ!!)^{٤٨}: تو داد گهر نيت نه ي موحه مه د؟، عه داله ت بكه، پيغهمبه ري ﷺ توره نه بوو، عومهر كوري خه تباب فرموي: يارسول الله ليتم گه ري با به شمشيريك له ملي بدهم!، پيغهمبه ري ﷺ فرموي ليتم گه ري (وَيَحْكُ وَمَنْ يَعْدِلْ إِذَا مَا أَعْدِلْ) واته: مالويزان نه گهر من عادل نه يم كي عادل؟!، له گهل نه وه شدا هيمن بووه، به لام مه به ست نه وه يه كه هه موو خه لك ليت پازي نايبت، خه لكی ناحمز و خه لكی نامسولمان قهت له مسولمان پازي نه بووه تا مه دحي بكات!، كه واته نايي له لومه لومه كاري خه لك بگه رپيه وه، له سر بنه ماي ديني خوا بهرپوه بچو خواي گه وره (جل جلاله) پالپشتت ده بيت هه مه له دونيا وه هه مه له قيامه تيش، نينسانيش بوو دونيا نازي، به لكو بوو قيامه تي خوي ده ري، جا خوشحالي بوو نه و كه سي له بهر خاتري خوا ده ري و

^{٤٨} صحيح البخاري، كتاب استنابة المرتدين، باب: من ترك قتال الحوارج، رقم الحديث ٦٥٣٤

گولډېډيټيک له وتاره کانس شهيد ماموستا عبدالله قهسرين

له بهر خاتري خوا دده مړي، له سهر بنه ماي ديني خوا بهر پټوه ده چي، قهنا عت و
دل و زمانې په که، وده له گهل مسولمانان ساغ و سافه، يو ديني خوا ده گونجي.
ياره ببي خوايه حالمان چاک بکه، ياره ببي خوايه عاقيبته تي هه مړولايه ک
خير بکه، ياره ببي خوايه دين و ثيمانان سه لامهت بکه، ياره ببي خوايه
نه ودي راسه پاستري بکه، ياره ببي خوايه نه ودي خواړه پاستي بکه يه وده،
ياره ببي خوايه وامان لي بکه ته نها له بهر خاتري تو بژين، وه به مسولمانيتي
برين، خوايه شيفاي نه خوشيه کانمان بيني، خوايه له مړدوه کانمان خوشي،
خوايه مسولمانان له هه موو دونيا سهر بخه، خوايه له ژير نيري زولم و ستم
رژگار يان بکه، ياره ببي خوايه ديني خوتمان يو عه زيزو سهر که وتوو بکه،
ثيمه ش به هوې نه و دینه وده عه زيز بکه، خوايه نه و عيززه ته مان
لینه ستينه وده، أمين.

أقول قولي هذا وأستغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين، فاستغفروهُ إِنَّه كان
غَفَّاراً ،

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

{ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ } أمين.

گولڈنبريک له وتاره کاني شهيد ماموستا عبدالله قەسرين

روئي گەنج له ئيسلامدا

ړولۍ گه نج له ئیسلامدا

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكِرُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهِدُهُ ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا ، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلِيلَ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ، وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ ، هَذَا الرِّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّ الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحُجَّةِ الْبَيضَاءِ ، لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا ، لَا يُزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ صَلَوةُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ ، صَلَوةً وَسَلَاماً إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ... ، أَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۖ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (٧٠-٧١) الأحزاب.

ئیماندارانی بهرپر، شوینکه وتوانی پیغمبره ی پيشه و امان موحه مه د ﷺ ، عاشقانی خوداو پیغمبره و پیاوچاگان... ، سه لامی خوی پهروه د گارتان لیبت له ړوژتکی مباره کی وه کو شه مروی جومعه دا داوا له خوی پهروه د گار ده کهین و ده لئین یاره بی خواجه رهم به حالی ئیمو هه موو مسولمانانی دنیا بکه ی، یاره بی خواجه له سر نه ساسی ئیسلامه تی بمانژیتنی و بماغرتنی و، به مسولمانیتنی زیندو و مانکه یموه، یاره بی خواجه رهم به حالی ئیمو نه خوشه کاغان بکه ی، شیفایان بو بنیری، له مردو و کاغان خوشی، هیدایه تی خو مان و مال و مندالمان بده ی، یاره بی خواجه رهم به مسولمانان بکه ی که له جیهان دا له هه رشوینیکدا هه ن و ناره حه تن له دهر دو کو سپ و گرفت و ناره حه تی پرزگاریان بکه ی .

خوښه ويسته کاتم، خواي پوره ردگار نينساني که دروستکردوه به جوړيک غه ريزه يه کي تايبه تي پيداوه که خوشويستني دونيواو ژياني دونيواو ناره زووي نه فس و خوشگوزه رانييه، که هموو نينسان يک هه ريه که به پتي خوئي ههستي پيډه کات، خواي پوره ردگار دهه رموي: ﴿كُلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ * اُن رَاهُ اسْتَغْنَى ﴿٦-٧﴾ العلق، واته: به راستي نينسان خوئي لي ده گوړي و، ياخي ده بي، له سنوور ده ده چي، وه ختيک که خوئي ده بينيت ده وله مهندهو بي نيازه! ده وله مهندي نه که تنها ده وله مهندي مال به لکو وه ختيک که خوئي ده بيني له ژيان يکي خوشدايه، له گوزه رانيکي چا کدايه، خوئي لي بايي ده بيت و خوئي لي ده گوړي و خوئي له بير ده چيته وه که له چي دروستکراوه له لايه ن خواي پوره ردگار وه! به لام خواي گوره وهيري دنيته وه ههردواي نه وه پتي ده لي: ﴿إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ﴾ (٨) العلق، واته: به راستي ده گه رتيه وه لاي خوا، نه ي نينسان خوئي لي نه گوړي، خوئي لي ون نه بيت، خوئي بناسه که تو دواي مردن ده گه رتيه وه لاي خوا بو لپرسينه وه دادگاييکردن.

جا بويه خواي پوره ردگار کومه ليک بنچينه ي داناون که نينسان له سر نهو نه ساسانه بهو رپنگايه دا بروات بوته وه ي که خوئي لي نه گوړي و سهري لي نه شيوي، ههست بکات به مهنولييه تي خوئي، شعور به بهرپرسيارتي خوئي بکات له دونيا، نهو عومره ي خوئي له شتي پروپوچ سهر نه کات، نهو وه قته ي خوئي به فير نه دات!، پيغه مبهرو ﷺ فهرموي: (إِغْتَنِمَ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ)^٩ واته: نه ي نينسان پنج شتان نيستي غلال بکهو به فورسه ت بزانه پيش نه وه ي پنج شتي ترت بو بيت که نهوکاتي چارت ناچاره، ته تسليمي واقع ده بي.

له دونيادا نينسان ده حالت و قوتاغي هه ن بويه پيغه مبهرو ﷺ نيشاره ت بهو ده حالته ده کات لهو ده ديسه دا، نه فهرموي (شَبَابُكَ قَبْلَ هَرَمِكَ) واته:

^٩ المستدرک على الصحيحين. كتاب الرقاق، رقم الحديث ٧٨٤٦

گه نجايت پيش پېرېوونت؛ دوو قوتساغن: گه نجايتي قوتناغيكه پېرېوونيش قوتناغيكي تره، نه فهرموي ناگات له گه نجايتي خوت بي كه پېر بوويت دوايي دهسته لانت ناميني؛ خوزگه به وهختي گه نجايتي ده خوازيت نه وکاته كه دهسته لانت نيه؛ دوو حالته تي تايبت به رامبر يه كه زور ليك جياوازن؛ دوايي ده فهرموي (صَحَّتْكَ قَبْلَ سَقَمِكَ) واته: لهش ساغيت پيش نه خوشيت، نينسان كه لهشي ساغه، جهسته و هوتي ساغه، نه تواني كار بكات و ماندوو ببی، دلسوزيت و چاكه كار بيت، خزمه تكاريت، به لام نه گهر نه خوش بوو لهسر جیگا ده كه وي، چاري ناچاره ده بي رازي بي به نه خوشييه كه وي خوي و خوزگه به کاتي لهش ساغي و هوتي ساغي ده خوازي؛ وه ده فهرموي (فَرَاغَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ) واته: نهو کاتانه ي كه بي نيشي به فورست بزانه پيش نه ودي كه كاروبارو مه شغلته و سهرقاليته به سهردابي و خوزگه به وکاتانه بخوازي كه نيشته نه بووه بوته ودي كاري خيري تيدا نه نجام بده ي، نهو کاتانه ي بي نيشي به فورست بزانه، بويه زانايه كه ده لي: (الْوَقْتُ سَيْفٌ إِنْ لَمْ تَقْطَعْهُ يَقْطَعْكَ) واته: كات شميريكه نه گهر نه يري ده تېري؛ نهو کاته ي كه نيسا نيمه به فيروي نه دهين به پاره دهست ناکه وي؛ به لام نيمه قه دري نازانين نهو کاته چهنده به نرخه؛ کات له لاي بيباوه ران نه مړو به نرخه كه شه وروژر ده خنه سهر يه كه له ولاتاني نه وروپاو روژناوا، شه وروژر ده خنه سهر يه كه بوته ودي وه قتيان لي نه روا ت بو دونيای خويان، بو وه دهسته ناني نامانج و دهسته لاتي دونيای خويان، به لام به داخوه کات له لاي نيمه ي مسولمان زور بي نرخه به راستي؛ وه زور به زايه ي نه دهين؛ بويه پتغه مېهر ﷺ فهرموي: نه ي مسولمان کات به زايه مده، ناگات له خوت بيت نهو کاتانه ي كه بي نيشي نيس تيغ لالي بکه و

^{۵۰} جد الحثيث، باب الواو، رقم ۵۹۵، فيه يقول: .. من كلام بعض الحكماء، وأيضا: كشف الخفاء، باب

حرف الواو، رقم ۲۹۳۵

به فورسېتي بزانه پېش نه وهی قوتاغی نیشکردنت به سهر دابی؛ پاشان
 فهرمووی (غِنَاكَ قَبْلَ فُقْرِكَ) واته: حاله تی دهوله مهنديت به فورسېت بزانه
 پېش نه وهی که فه قیربیت، زور کس هیه که نیستا فه قیربووه، پېشتر له
 حاله تیکدا بووه که دهوله مهنديووه، دهلی: خوزگه له حاله تی دهوله مهنديم دا
 یان له سالانی رابردووم، یان له فلانه زه مهندها چاکه و خیرو پیاو دتیم
 به ماله که موه بگردایه!

به پړزان: قوتاغی گهنجیتي قوتاغیکه نیعمه تی خوايه بو نینسان و پاشان
 لی وهرده گریته وه؛ بویه پتویسته هموو نینسانیک به حقی خوی نه دای
 بکات، جا یان له دنیا لی وهرده گریته وه یان به مردنی لی وهرده گریته وه و
 نیدی نیستیفاده ی لی ناکات که له حاله تی ژيانی دا نیستیغلالی نه کردووه.

وه کوتاییشی ده فهرمووی (حَيَاتُكَ قَبْلَ مَوْتِكَ) واته: ژيانت پېش مردنت
 نیسیغلال بکه، نینسان نه گهر مرد هموو کرده وه کانی ده پچرین، جا هونه ر
 نه ویه نینسان له ژيانی دنیادا ناگای له خوی بیت خوی لی نه گوړی و بزانی
 تهوژيانه بوچی دروست بووه؟ بزانی نینسان بوچی هاتوته سهر شو دنیایه؟!،
 وه زیفه ی نهو نینسانه چیه و بو کوی د پروات؟، له کوی هاتوین، بوچی
 هاتوین و، بو کویش د پروین؟!

به لی خوشه ویسته کاتم، نیمه له وتاری نه مروی جومعه دا له خزمه تی یه ک
 حالت لهو حاله تانه دبین که نه ویش رولتی گهنجه، که حاله تی گهنجیتي یه،
 خوی گه وره چون ریزی له گهنج ناوه؟، نیسلام چون د پروانیتته گهنج؟، گهنجی
 مسولمان ده بی چون بیت؟، وه زیفه و اجبی گهنجی مسولمان چیه؟ گهنجی
 مسولمان چون داهاتوویه کی چاک له دنیاو له قیامت بوخوی و ده د سته ینی؟،
 خوشه ویسته کاتم: له سی خالاندا ده مه ویت له خزمه تی براو خوشکه
 گهنجه کافاندا به تاییه تی بویه ده لیم گهنجه کان چونکه ده مه وی زیاتر له وتاری

گولډېږېک له وتاره کانی شهید ماموستا عبدالله قهسري

نهمړوی جومعه دا ږوو له گه نجه کان بکهم به راستی زوړ ټک له گه نجه کان ږنزم
بوځان ناگایان له خو نیه خوځان دوړاندووه!، له نیسلام دهرچوون!، سنووریان
به زاندووه!، یان هر مسولمان نین!، ده بی نیمه ی مسولمان به زه یمان
پیتاندا بیتوه، نو راستیانه ی که له لای نینسانی مسولمان ده ست نه که ون
له کانیای پرله گوه هری قورثان وسوننه تی پیغه مبه ر^ع ده ست نه که ون ده بی
براو خوشکه گه نجه کافان لپی ناگادار بن.

بویه ده بی چند خالیک بزائن:

یه که م: قوتاغی گه نجیتی چنده گرنگه، وه چنده نیسلام ږیزی لیناوه.

دووه م: خو پینگه یانندی گه نجی مسولمان چوڼ ده بی؟

سییه م: نهرک و وه زیغه ی گه نجی مسولمان چیه؟

خوشه ویسته کاتم: نه گهر به اوروړدیک له نیوان قوتاغی گه نجیتی و قوتاغی
ږیږتی بکه ین زوړ شتی ناشکرمان ده ست نه که ون و ده بین، له قوتاغی
گه نجیتی دا نینسان هو شی ساغه، فیکری تیږه، له شی ساغو به هیږه، نه توانی
کاروبار ږاږیږتی و به هیږو جوړنه و به توانیه، به لام کاتی ږیږو دیارده ی بی
هیږی له هممو لایه نه کانه وه تیډا دهرده که وی!، سهری دی شی، چاری زده عیف
ده بی، ددانی ده که ون، گوپییه کانی زده عیف ده بن، به دهنگی به رز نه بی شت
نابیستی، ده ستی ده له رزن، دلای کوته کوته ده کات و ده یان نه خوشی وه کو زده ختی
خوین و شه که وه هممو نه خوشییه کانی بی هیږی لی په یدا ده بن!، لاق و نه ژونی
ده له رزن، نو نه ندامانه ی که تادوینی ساغ و سه لامه ت بوون و شان وشکو
ده ست و بازووی له کارکردن و به ږیږوهردنی کاروباری دنیا به کارده یتا نه مړو
نه وانه نه ماوه!، با به اوروړد بکه ین بزاین جیوازی نیوان گه نج و ږیر چیه؟
بزاین چنده فهرقیان هیه، بویه به راستی زوړ جار نه گهر گه نجیک له لای پیساویکی
ږیر داده نی شی نو پیساوه ږیره ده لی: خو زگم به کاتی گه نجیتی!!، نه گهر بزانیبایه

وام ده کړد و وام نه ده کړد؛ بهرپرستی نه وه دهرسيکي زور گوره يه بو نو گه غچه که گوځي لي ده بيت نو پياوه پيره چي ده لي جا نه گهر ژنه يان پيره پياويکه نه و قسه يه ده کات، دهرسيکي زور گوره يه به معنی نهی گه غچه توش بزانه نه و قوتاغت به سر دادي، نو قوتاغي گه غچتي هدرنامي تته وه؛ توش روژنيک دي ده گه يه نو قوتاغي که من نه مړو تييدام؛ جا به فورسهي بزانه، بويه پيغه مبر ﷺ ناگادارمان ده کاته وه و پيمان ده فرموي ناگاتان له قوتاغي گه غچايه تيتان بي.

قورناني پروژ مه دحي نه وانه ده کات که له گهل پيغه مبر ﷺ بوون و زور به يان گنج بوون، ده فرموي: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ (٢٩) الفتح، واته: موحه مه د نيردراوي خودايه (جل جلاله) وه نه وانه ي که له گه لي دان دو سيفه تي زور گوره يان هه يه: به کيکيان رهق و توندن له سر بي باوه ران له کاتي جهنگدا، به جورته ت و به غيره تن له سر کافرو بي باوه ران، له نيوان به کتريشدا زور به به زه يي و به رحم و لي بوورده ن، براهه يي يان زور به هيره، که نه وه بهرپرستی دوو ده رسي زور گوره ن: به که ميان نينساني مسولمان ده بي به غيره ت بي، چاونه ترس بي، له خو بوورده بي...، چونکه نينسان به جار ده مري نه ویش نه و مردن هه که خوا ديارى کردوه؛ گياني خو ي له خزمه تي ديني خوادا به خت بکات، مسولماناني خوش بوين، بي ديتاني رق لي ببنه وه، له بهر خاتري خوا، وه له نيواني خوشياندا مسولمانان ده بي تبا و براين، ريك و پيك بن، به به زه يي و نهرم و نيان بن، خو به زور نه زانن و، دل و سينه يان فره وان بي، حيقد و بوغزو هسه ديان به رامبر به يه کتري له دلدا نه بي، قورنان ناوا مه دحي صه حابه کان ده کات، صه حابه کاني پيغه مبر ﷺ که له سر ده تاوه هه موويان گنج بوون ته نها که سانيکي که م نه بي؛ نه بوويه کر (ره زاي خوي لي بي) ده فرموي: خو م ده بيني له ناو نه وه موو گه غچانه دا ريشم

سپيه!، هممويان گهنج بوون له سمرده مي هيجره تدا!، دهولته تي مه دينه يان دامه زړاند هممويان گهنج بوون، نهوه دهرسي زوري تيدايه، نه گمر ته ماشاي سړه ي پتغه مبهريښ ﷺ بکمين نهو نيسلامه بهريزو پيروزو به نرخه که به نيمه گهيشتوه له ريځاي نهو گه نجانوه به نيمه گهيشتوه!.

به لي خوشه ويسته کاتم، قورنن مه دحي نهو کومله گهغه ش دهکات که پتيان ده گوترا (أَصْحَابُ الْكَهْفِ) ده فرموي: ﴿إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى﴾ (۱۳) الکهف، واته: نهوانه چند گهغيځک بوون باوهريان به پهروهرديگاري خويان هينابوو، چند گهغيځک بوون!!، نهو گه نجانوي که خوي پهروهرديگار قانوني کهوني بو گورين که نينسان له شهوو روژيځکا دهبي چند سعاتيځک بخهوي، نهوان سپسه دونو ۳۰۹ سال له نهشکه وتيځکا خهوتن!، نهوانه باوهريان به خوا هيناو مليان کهچ نه کرد بو سته مکاراني سرده دم و لييان راپه رين و رتي هيجره ت و دهر به دهر يان له وييناوه دا گرته بهر، له بهر نهوه خوي گهوره مه دحيان دهکات، بويه پتغه مبهريش ﷺ وهسيه تيکي تاييه ت بو گهغه کان دهکات و، ده فرموي: (أَوْصِيكُمْ بِالشَّبَّانِ خَيْرًا فَإِنَّهُمْ أَرْقُ أَفْنَدَةً) واته: نه ي نيمانداره کان (پياوان و نافرته تان) گوستان لينيت، ناگادارتان ده که موه که ناگاتان له گهغه کان بيت (چ برايان و چ خوشکان) چونکه دلته رمترين که سن!، گهنج وهکو داريکي شلک وايه، داريک که تازه پتده گات، نهو باو په شه بايه که دي دهيسوريځي به ولايه دا و به ولايه دا... له بهر نهوه ناگاتان لييان بيت زور جار براو خوشکي گهنج به دلدانه وهيه که دتته سر کاري خير، زور جار يش به کار دانه وهيه که خراب، به قسه يه که ناشيرين، به هلويسي تيکي نه گونجاو له لايه ن بهرام بهر ده که يوه نه گه باوکی يان دايکي يان برايسته تي... ريځايه که هله ده گريته بهرو دوايي له ده ست هممويان ده چيت، بويه فرموي ناگاتان له گهغه کان بيت دلان نمرمه و زوو شت وهرده گرن و، زوو رد فعل پهيدا ده که ن!، بو چاکه زوو دينه پيش به لام له بهر نهوه دي شعوريان ناسکه له گهغيځي دا زور

جار وهکو رد فيعلتک بهردو خهراپه دهگورين نهگه ههلوټستيتکي خراپتان له بهرامبهريان ههبي، بويه فهرمووي ناگاتان له گهغهکان بيت!

نيسلام ناوا ته ماشاي گهنج دهکات بهلام گهغهکانان چوڼ خويان پيټگهينه؟
 يه کهم ههنگاويان: به مزگهوت پيټدهگه، مزگهوت نينسان دروست دهکات، مزگهوت که شويڼي خواپه رستيبه نينسان دهگهينهټه پلهيه کي بهرز بهتاييه تي گهغهکانان، پيغه مبهري خوشه ويستان ﷺ دهفهرموي: (سبعة يضلهم الله في ضلّه يوم لا ضلّ الا ضلّه) ^{٥١} واته: ههوت جوړه نينسان له روژي قيامه تدا خوي گهوره دهياغخته ژير سيپهري خوټه وه که نه وروژه هيچ سيپه رين جگه له سيپهري نهو، يه کيک له واته: (شأب نشتا في عبادة الله) گهغتي که له ناو خواپه رستي دا گهوره بووي چ کوربي چ کچ! گهغتي که له مزگهوت پهروده بوويټ، پيغه مبهري ﷺ فهرموي: (إذا رأيتم الرجل يتعاهد المسجد فاشهدوا له بالإيمان) ^{٥٢} واته: نهگه ر پياويکتان بيني بهروده وام هاتوچوي مزگهوت دهکات، هاتوچوي جومعهو جهماعهت دهکات نهوا شاهيتي بو بدن که نينسانيتکي نيمانداره!، نهوهي که دلي پهيوسته به مزگهوت و دلي له لاي مزگهوت، نهوهي که نوټده کاني له مزگهوتن و هاوهلي مزگهوتو نههلي مزگهوتو خوا مهدهي دهکات، پيغه مبهري ﷺ مهدهي دهکات، له بهرنهوه براي گهنج يه کهم ههنگاو دهبي له مزگهوتو دهستيبکات، دهبيت له مهدهسهي موحه مهده ﷺ بخويڼي که مزگهوتو، وه له کتيبي خدا (جل جلاله) که قورثاني پيروژه دهرس وهريگري، نهو خودايهي که دروستيکردوه نهويش دهزاني چ بو وي باشته بو دونياي، خوا نهفهرموي: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (١٤) الملك، خوايه که دروستي کردوي هه نهو دهزاني بهرنامهت بو دابني! ههرنهو

^{٥١} صحيح البخاري، كتاب الجماعة والإمامة، باب: من جلس في المسجد وانتظر الصلاة، رقم الحديث ٦٢٩

^{٥٢} سنن الترمذي، كتاب الايمان، باب: حرمة الصلاة، رقم الحديث ٢٦١٧.

ده زانې چ بۆ دنيای تو، وه چ بۆ دواى مردنى تو باشه! بېنگومان خواى گه وړه به نيتمه زاناره له خومان بۆخومان!.

خوشه ويسته کاتم، دووهم ههنگاو بریتى يه له فيربونى زانست و زانيارى، به دهرس خويندن له لای ماموستايان وه له حله قاتى دهرسى مزگوته کان، وه به دهرس خويندن له لای پياوړتک، يان خوشکان له لای خوشکيتک که شاره زايه به دين، نينسانى مسولمان هه تا زور بزاني هيشتا هيچى نه زانيوه!، چونکه نايينى نيسلام زور فراوانه!، نه وه قتهى که نينسانى گنج هيه تى دواى به دهستيه وه ناميڼى و له دهستى دهروات و په شيمان دهبيت هوه!، نه وه عومره چاکه ي با له خواپهرستى دا به کارى بهيڼى نه ک خوانه خواسته روژى له روژان بوى په شيمان بيت هوه که نه وکاته دادى نادات!، سه د حيف و محابن بو نه وه گنجانه ي که کاتى خويان به فيرو نه دهن! سه د حيف و محابن بو نه وه گنجانه ي که ناگايان لى نييه وه قته به خيراى به سهر ياندا تيده پهرى به لام به فورسه تى نازان!، ته ماشاکه ن پيغه مبه صلى الله عليه وسلم فهرمووى: (اغتنم) فهرمووى: به غه نيمه تى بزانه کاتى گه بختيت!، غه نيمه ت مال و سهر وه ت و سامانيکه که مسولمانان به شهر له کافره کانى ده گرن!، بويه پيغه مبه صلى الله عليه وسلم فهرمووى: کاتى گه بختيت به غه نيمه ت بزانه!، به لام به راستى نيتمه زور به بى نرخ ته ماشاى ده کهين، بويه ده ليين حيفه، سه د حيف بو نه وه گنجانه ي به روژو به شو ته نها خه ريکى نه وه دن ناره زووى جينسييان تير کهن!، به داخه وه که له کوردستانمان خه لکيتکى زور ته قليدى روژناوا ده کات و، خه ريکه نه وه ه موو داب و نهرت ه ي روژناوا له کوردستانى نيتمه شدا پياده ده کريت به تاييه ت له باب ه تى ثافره ت و به پره لايى ثافره تان له فيلم و زور ده زگاگانى نيعلام دا...، که کارى گه رى له سر نه خلاقى ميلل ه ت هيه، به راستى خه ريکه به شيويه کى گشتگير ته قليدى روژناوا ده کهين، که نه وه ش خه تر ريکى گه وره يه له سر ه موو ميلل ه ت!، بويه ده ليين حيفه بو نه وه گنجانه ي که ناگايان له خو نييه به ناراسته وخو به ريگاي شه يتان

ده پرون و شهيتان فيلى ليكردوون، وه حميفه بير له هيچي تر ناكه نه وه له وه نه بى تاخو كهى پرون بو خاريچ! تاخو كهى سهره يان ديت و نه وانيش ده پرون، كهى له گهل فلانه كهسه ريځگاي ده بى و ده روا بهو شاخ و كيښودا تا ده گاته لاي برادره كانى يان لاي فلانه ولاته!، كه پيى وايه نه گهر پويشت بو نه وي ئيتر هه مووشتى ته واو كرد، دين و دنياي هه موو له وي مسوگهره!!، ناگامان لى نيه زوركس هه يه له سهرى قهرزار بوته وه دينى له سهر داناوه!، زوركس هه يه سهر و مالى له سهر داناوه!، مال و مندالى له سهر داناوه!، سومعهى خوي له سهر داناوه!، تمنانه زيانى به سومعهى ميللهت و ولاته كهى گهياندووه!، ده لئين نه وه فلانه كورده له فلانه شوينه فلان نيشى كردووه!، فلانه قسه يه ده كات!، بويه خوشه ويسته كام: زور باوك و دايك هه نه نه مپرو شاخ و داخيان له سهر نه وه يه كه كورپه كه يان پويشتووه پرسيشى پتيان نه كردووه! مال و منداله كهى خوي به جيبه شتووه، به بى پرس و مهشوره تى مال و منداليشى سهرى كردوودو پويشتووه، حميفه نه و گه نجانه مان ته نها بير له وه ده كه نه وه چون پرون پارديه كه پيدا كهن و بده نه قاچاخچيه ك و پرون بو خاريچ!!، به راستى حميفه برايه كى گهنج ناوا روشنير له قوناغيكي پرله هيز و تواناو فيكردا ته نها بير له وه بكاته وه چون ولاتى خوي به جيبه لى، ولاتى له دايك بوونى، ولاتى باوك و باپيرانى! ته نها پروات بو شوينى كه له وي نازانى خزمهت به چ كافريك ده كات!!، ريزم بو نه و براو خوشكه مسولمانانهى كه له وي دين و نابرووى خويان و ميلله ته كه يان پاراستووه، ده ستخوشييان لى ده كم، به لام به راستى خه تهر يكه پرووى له ميلله تى ئيمه كردووه نه وه به راستى به لاو موسيبه تيكه بو ميلله تى ئيمه!، كه گه نجانه كانان بير له هيچي تر نه كه نه وه ته نها نه وه نه بى پروين بو خاريچ، به لكو ده بى بير له وه بكه نه وه داهاتووى خويان له دونيا و له قيامهت چون داين ده كهن!

نينجا خالي کوتابي، وه زيفه ي برا و خوشکه گه نجه کافان چيهه؟، نايه به وه
خوای گه وړه لييان ده گهرې که تنهها بوخويان مسولمان و ديندار بن و، نه هلي
مزگوت و قورناخوين بن، وه له ده رسي عيلم دابنيشن، به وه لييان ده گهرې
تنهها قوتابي بن؟ بينگومان نه خير!، تادويني نه گهر قوتاغي مندا ليتي بو،
نه مړو قوتاغي گه نجيتي ته، تادويني نه گهر يه کي بهرپرست بوو نه مړو تو
بهرپرسي!، تادويني نه گهر باوک و دايکت تويان به ختوده کرد له ژيانت، له
په وړه ده کردنت، له شمو روژت نه وان بهرپرست بوون نيستا تو بهرپرسي لييان،
خوا له قورثان ده فرموي ده بي بلتي: ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا﴾
(٢٤) الإسراء، خوايه له دايک وياو کم خوش بهو به زه بيت پتياندا بيت هوه
هروه کو منيان به گچکه يي په وړه ده کردوه، به لام به داخه وه نه مړو زور گه نج
هن باوک و دايکي خويان فريداوه!، ناگايان لي نيهه، ليشي ناپرسنه وه!، يان
به جتيان هيتووه روشتوون بو هنده ران!، مندالي مسولمان ده بي به وه فابي
به رامبه ر باوک و دايکي، له بهر خاتري خوا نه ويان به گچکه يي په وړه ده کردوه و
به ختويان کردوه، شه وخواويان له سهر کيت شاوله!، (هروه کو له چهند وتاريکي
را برودا باسکراوه) بويه ده لپن واجبي يه که مي گه نج به رامبه ر باوک و دايکي
يه تي، تادويني نه ويان به ختو کردوه و ژياندويانه، غه ميان پيوه خواردوه، ده بي
نم له وه وودوا پزيان بگري قسه يان نه شکيني وه ده بي له وه وودوا حورمه تيان
بودابني، نيشيان بو ثاسان بکات، به ختويان بکات، ماندوويان نه کات!.

مه سئولييه تي دوه مي به رامبه ر به ختزانه که يه تي: که هتا دويني بي ختزان
بوو نه مړو مالي داناوه، ختزانتيکي له بهر ده سته، ماليکي بوداناوله، نافر تتيکه
له بهر ده ستي نهو پياوه دايه، نهو پياوه لي ي بهر پر سه، پتغه مبه ر ﷺ فرموي:
(كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ) هه مووتان چاوديرن، وه هه مووتان بهر پر سن
له وه ي له بهر ده ستاندايه!، نينسان له مالي خو ي مه سئوله به رامبه ر مال و مندالي
خو ي، بهر پر سياره ليان و له روژي قيامت لني ده پر سريته وه، هروه کو چون

په نيسی د هوله ت بهر پر سه له ولاته کي خوږ و بهرام بهر به ميلله ته کي خوږ، هره و کوڅي خاي د نيه ک يان نه نجومه نني د نيه ک که کراوه ته براگه وړه، په نيسی شاري ک که کرابي ته براگه وړه بهر پر سه له قازانچ و بهر وړه د نيه کاني نه و ميلله ته و نه و دانيس ته وانه ي که له بهر ده ستي دا به، به نه ندازه ي که مته رخه مي له روژي قيامت ليږي ده پر سر ته ووه موحاسه به ي ده کړي!

پاشان بهر پر سياري تي بهرام بهر منداله کاني، په وړه وړه کړ دنيان وليږي چانه وديان، له بهرام بهر چا که کړ دندا ته شجيع کړ دنيان و، له بهرام بهر هله کړ دنيان موحاسه به کړ دنيان، نه و بهر پر سياري تي گه غجه که قوتا غي که و د يته پي شي، نينجا بهر پر سياري تي تريش نه و يه بهر پر سياره بهرام بهر به واقعي کي نابه جي، بهرام بهر خراپه کاري به که له ناو شارو ولاته کي هيه، ده بي نه و گه غجه هولېدا بيگوږي، کورد ده لي: نه گهر برا له پشت برا بي مه گهر قهزا لاي خودا بي! خو نه گهر گه غجه کان پالېشتي يه کتري بن و ريزه کانيان تووندو ته و او بيت، نه گهر مسولماناني دوني نه و مر و هه موويان يه که هه لوږي ست(موقف) د دېن ده توان واقعي خراپ بگوږن! به لام گه نج نابي ته نها بير له وه بکاته وه به ياني به کي پروا بو سر دوکاني و نيوا ري بيته وه، وه زيفه کي به جوړي ک نه نجام بدات که ده وامي ته و او بوو بيته وه ماله وه، پاروويه ک نان بو مال و مندالي په يدا بکات و نيتر ته و او... نه خيتر! واجبي گه وړه تري له سر شانه که بريتي يه له هه لگرتني دروشم و شيعاري دين! هه لگرتني نه رک و وه زيفه ي نيسلامه تي، خوي په وړه دگار له سهر ي دانا وه، بو يه خوي گه وړه ده فرموي: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ (٢٣) الاحزاب، اته: له نيمانداران پياو نيك هه لته که ون که راستيان کړ دوه له و په يمانه ي به خوياندا وه، نه و پياو انه کين؟ نه و پياو انه زوړ به يان نه و گه نجانه بوون که له سر ده مي پيغه مبه ردا نه و نيسلامه تي يه يان به نيتمه گه يان دو وه، بهر ده و ام بوون تا هه ندي کيان شهيد بوون وه دوا يي نه واني تريش هر به پله ي شه هاد هت

روښتن، گنج دهبی وایی...، نو پیاوړه چ پیاوړتیا که خوی گوره مه دحیان دهکات ددهرموی: ﴿رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ﴾ (۳۷) النور، واته: نه وانه پیاوړتیا که نه تیجاره غافلان دهکات له دین و خواپه رستی و نه کرپن و فروشتن مه شغولیان دهکات نه دوکان و بازار، دهبی نینسانی مسولمان هم مو نه وانه وده کو وه سیله یه که بو خزمه تی دین به کار بهی، به لام نایی له سهرووی هم مو پیاوړه دینی له بیر بچیته وه!، خزمه تکر دنی به نیسلا می له بیر بچیته وه، خوی گوره مه دحی نیبراهیم دهکات (علیه الصلاة والسلام) - که باوکی پیغه مبرانه - ددهرموی: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۱۲۰) النحل، واته: نیبراهیم به تهنه نومه تیک بوو، بوچی؟، چونکه گنجیک بوو بو خوا ساغ بوو بویه وه، نو گنجی که خوی گوره له قورنانه به نیمه ددهرموی: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ (۴) الممتحنة، وهختیک که نیبراهیم به باوکی و قوممه کهی خوی وت: ﴿إِنَّا بَرَاءٌ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (۴) الممتحنة، واته: نیمه بهرین له تیوه له نه وانهش که دیانپه رستن جگه له خوا!، بهرین له تیوه له په رستراوه کانیشن و له بیروباوړه کشتان، نیبراهیم ناوای وت به قوممه کهی و ناوای به باوکی خوی گوت، تهنه گنجیک بوو، هم مو بته کانی به تهنه شکاندن!، نه وه روللی گنجی، نه وه وه زیفه و اجبی گنجی که، بته کانی هم مو وشکاندن نینجا که گه راویه له بهرام بهر کافره کاندانه تهنه راوه ستاو موناقه شهی کرد، وه به لکو نامادهش بوو خوی بخاته ناو ناگر دواي نه وهش که خرایه ناو ناگر خوا له بهر حورمه تی نو گنجی که بو خوا ساغ بوتسه وه فدهرموی: ﴿يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ﴾ (۶۹) الانبیاء، واته: نهی ناگر سارده به وه ساردیکی سه لامه تیش به!، خوی گوره قانونی ناگری که سوتاندنه گوړی به سارد له بهر گنجیک که بو خوا ساغ بوتسه وه!، بویه خورشه ویسته کانه نیمه ش به راستی دهبی ته ماشای نو پیغه مبره پایه بهر زانه

بکمين که له تمه مني گه غچيتي دا هاتنه مهيداني، هممويان پيش تمه مني پيري وه چي يان بو هاتووه که تمه مني گه غچيتي و کامل بوونه، عيسا پيغمبر (عليه الصلاة والسلام) له تمه مني سي و سي سالي دا بووه به پيغمبر، له پيري گه شه سندنې بونيهي گه غچيتي نينساندا، بويه نابي گه غچ کانيشمان هروا به خويانه وه خريک بن ناگيان له واقع و دهوروبه ري خويان نه بي، ته ماشاي نه صحابه کاني پيغمبر ﷺ بکمين هممويان گه نج بوون، وه ته ماشاي هاو لاني پيغمبره کاني دیکه بکمين (عليهم الصلاة والسلام) گنج بوون، بويه کافره کان به پيغمبر نوح (عليه الصلاة والسلام) ده لتي: ﴿مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنْ يُبَادُوا وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ﴾ (۲۷) هود، واته: نيتمه نابنين کسي چاک و ه دواي تو که وتبي تنها نه وانن که تازه گه بن و پيده گن و هرزه کارن، په نييان لاوازه (به پي ياي نه وان)؛، دياره گه غچ کان ه لگري مه شخلي خوا پرستي بوون بويه به راستي ده بي نيتمه ش گه غچ کانمان براوخشکه کانمان بير له وه بکمنه وه...، سد حيف و محابن بو نهو گه غچانه ي که سيکي وه کو موحه محمد ﷺ پيغمبريکي و سهر کرده ه بي، دينيکي و گشتگري بو هينابن که باسي هممو لايه نه کاني ژيان ده کاو به چاک ترين شيوه ريکي خستووه به لام ريکاي شهيتاني بگري؛، پيغمبره ري به قانيد و سهر کرده ي خوي نه زاني؛، ده رسي لي و هرگريست، که نه مړو سوننه ته پروزه کاني له ناو ماندا هيه، پيغمبره که مان له نيتواناندايه بهو حه ديس و فرمودانه ي که فرمودوني و بو نيتمه ي به جيتيشتون، که فرمودويه تي نه گهر قورناني خوا له گه ل سوننه تي من ده ستيان پيوه بگرن سهرتان لي ناشيوي، جا نهو گه غچانه ي خوشمان نه گهر ده يانه وي دنياشيان ه بي و قيامه تيشيان ه بي با ده ست به دينه وه بگرن، ده ست به نيسلامه تي يه وه بگرن سهر به رزي دونيوا قيامه ت ده بن، نهو گه غچانه ي که وشيارن با به دواي راستي دا بگه ريڼ و بزائن راستي له

کوی همیه؟، بزائن دکوتزی دهرده کان له کوی همیه؟ زور گه نجهان همیه زورجار له خوی بیزارده بی لهوه زعی خوی بیزار ده بی خه ریکه خوی ده کوژی، بی پاره یه، یان وه زعیکی به سرده اها توهو نه خوشی نه فسی همیه که به داخه وه نه مړو له چاره سهری نه خوشی نه فسی دا زورکس تیدا به هله چوه، هه موو نهو براو خوشکانه ی که نه خوشی نه فسیان همیه بیرکړدنه وه خه یال و غه م و دلتووندی و نه وانه... هه مووی عیلاجه که ی له قورنانی پیروزدا همیه، چ به وه که گوئی لی بگری وه چ به وه ی که جیه جیی بکات، عیلاجه که ی هه رته وه یه بهس چونکه خوا فهرمووی: ﴿وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ﴾ (۸۲) (الاسراء)، نهو قورنانه شیفایه، خوا راست نه کات نیمه راست ناکه یین نه گهر بلین شیفامان له قورناندا نییه، خوا فهرمووی شیف له قورناندا همیه، خوا چاک ده زانی، خوا فهرمووی: ﴿وَاللّٰهُ یَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ (۶۶) آل عمران، واته: خوا ده زانی و نیمه نایزان، جا خوشه ویسته کاتم به راستی وه ختیک نینسان سرکه وتوه که سهربازی خوا بی، خوا نه فهرمووی: ﴿وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ (۱۷۳) (الصافات)، واته: به راستی سهربازده کانی نیمه سرکه وتوون، نینسانیش نه گهر له گهل خوی خویدا ساغ بوو له هه موو شتیک گرنه گره، نه گهر له گهل خوی خویدا بی خوا واده کات له گهل خه لکیش چاک بی، به لام نه گهر له گهل هه موو خه لکی دا چاک بی له گهل خوادا چاک نه بی هیچ نییه، پیو نهو پیاهویه خوا به پیای چاک بزانی نه ک من و تو به پیای چاک بزاین، پیو نهو پیاهویه که خوی گهره له پیزی پیوچاکانی دابنی و پیزی لیبنی نه ک نیمه پیزی لیبنی، زور کهس همیه له دنیا پیزی لی دهنری و له قیامه تیشدا بی پیره، خوا نه فهرمووی: ﴿وَمَنْ یُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّکْرَمٍ﴾ (۱۸) الحج، واته: که سیك خوا بی پیزی بکات و پیزی لی نه نی هیچ که سیك ناتوانی پیزی لی بنی و هر بی پیره، ﴿وَمَنْ لَّمْ یَجْعَلِ اللّٰهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّوْرِ﴾ (۴۰) (النور)، واته: هه رکه سی خوا نوور و پروناکیی نه داتی، نوری

دهستناکهوئ! بويه حهيفه بو گهغجه کافان ناره زووی نهفسيان زال بکهن بهسهر
خواپه رستی دا! پيغه مبهرو ﷺ فهرمووی: ﴿الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَ عَمِلَ لِمَا
بَعْدَ الْمَوْتِ﴾ واته: عاقل نهوکه سیه له دونیایی خوئی به کهم بزانی و سه رکونهی
خوئی بکاو کاربکا بو دواي مردن! نهک کاربکات بو دونیاو ناگای له مردنئ
نهبی! رابیعهی عهدهوی رهحه تی خوی لیبي دوعای کردو له خوا پارایه وه
فهرمووی: (إِذَا صَحَّ مِنْكَ الْوَدُّ فَالْكُلُّ هَيِّنٌ، وَكُلُّ الَّذِي فَوْقَ الثَّرَابِ تُرَابٌ)^{۵۳}
نهوه تیمانه!! نافره تیکی گهنج، شوی نه کردوه له بهر خواپه رستی، فهرمووی:
یاره بیی ته گهر نه تو لیم پازی بی نهوی تر هه مووی ناسانه، ته نه نه تو
خوشه ویستیت له گهل من هه بی نهویر هه مووی ناسانه! نه تو لوتفت هه بی
نهویر هه مووی ناسانه، وه نهوهی له سهر خوئه و له دونیایه نه مپوه هه مووی
دهمروئ و پروئی له روتان ده بیته وه خوئ!، نهوه تیمان و عه قیده مه بده نه!
نهوه تیگه یشته له نیسلام! که سیک پی وانه بی سبهی ده بیته وه خوئ به هه له
حالی بووه له ژيانی خوئی! نیمه ده بی بزانی به یانی ده بیته وه خوئ!، نه مپوه
که به لای گوړستان تیته پهرین وانه زانین به ناو بهر داندانه پروئ!، نازانین پروئی له
روتان نیمه ش بولای تهو گوړستانه دین! ده مانخنه سهر داره مه یته و بو نهو
گوړستانه مان دین، به جیمان دین به ته نهایی!، نهو مردنه بو هه مووانه
خوشه ویسته کانه، جا ده بی گهغجه کافان براو خوشکه کافان به راستی ناگایان
له خویان بی شیتان فیلیان لی نه کات، هاوړتی خهراپ فیلیان لی نه کات و به
گوئی پيغه مبهرو ﷺ که پییان ده فهرموئ: (لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا)^{۵۴}
ته نه هاوړیته تیماندار بکه!، به گوئی پيغه مبهرو ﷺ بکهن که فهرمووی:

^{۵۳} یثیمه الدهر: الرومات من غرر أبي فراس، جزء ۱: صفحه ۹۵، فیه: ... ولقد أحسن أبو الفراس فی

هذا المعنى.. فی قوله: إذا صح منك الود.. الخ. وأیضا: دیوان عبدالغنی النابلسی، رقم ۱۲

^{۵۴} صحیح ابن حبان. باب: الصبغة والمجالة، رقم الحديث ۵۵۴

گولڊزبريڪ له وتاره کانسې شهيد ماموستا عبدالله قهسرين

(المرءُ على دينِ خليله)“ نينسان له سر ديني هاوړتپه كه يه تي!، واته نه گهر هاوړتپه تي كه سيكي كرد له گهل وي حشر ده كړي له پوژي قيامت!، بوته ددبي و شيارو ناگدارين له خوتمان وردبینه وده خوتمان بناسين، دنياش بناسين و ناگامان له قيامه تي خوتمان بي.

له خواي گه وړه داواكارم ده ليم: ياره بي خوايه هيدايه تي گه نجه كانان بدهي، ياره بي خوايه دين و نيسلامه تيمان سه لامه ت بكه ي، ياره بي خوايه خوشه ويستي خوت و پتغه مبره كه ت و دينه كه ت له دلماندا بچه سپيني، ياره بي خوايه هيدايه تي گه نجه سرليشيتواوه كانان بدهي، خوايه هيدايه تي گه نجه كانان بدهي، خوايه نيسلامه تيمان له دلدا خوشه ويست بكه ي، ياره بي خوايه ته و فيقي پيره كانيشمان بكه ي، ياره بي خوايه دوعاي چاكي پيره كانيشمان قبول بكه ي، خوايه عيباده تي گه نجي تي پيره كانيشمان قه بول بكه ي، ياره بي خوايه شيفاي نه خوشيه كانان بهي تي، خوايه له مردووه كانيشمان خوشي، خوايه حالي مسولمانان له هم موو دونا خوش بكه ي و چاك بكه ي، خوايه ميلله ته كه شمان له هم موو ددردو به لايه ك بپاريزي، ولات و شارو ناوه داني يه كانان به نووري تيمان و نيسلام و به ناشتي و به براي ته تي ناوه دان كه يوه يا رب العالمين.

ثامين

أقول قولي هذا وأستغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين، فاستغفروه إِنَّه كان غَفَّاراً

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

{ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ } آمين.

^{۵۵} المستدرك على الصحيحين، كتاب البر والصلة، رقم الحديث ۷۳۱۹

شاردنه وهی عيلم تاوانه

شاردنه وهى عيلم تارانه

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الحمد لله نحمده ونشكره ونستغفره ونستهديه، ونعوذ بالله من شرور
 اَنفُسنا وسينات اَعمالنا، من يهده الله فلا مضلَّ له ومن يضلل فلا هادي له،
 ونشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له ونشهد اَن سيدنا ونبينا محمداً عبده
 ورسوله، هذا الرسول الذي بلغ الرسالة وأد الأمانة ونصح الأمة وجاهد في الله
 حق جهاده وتركنا على المحجة البيضاء، ليلها كنهارها، لا يزيغ عنها إلا هالك
 صلواة الله وسلامه عليه وعلى آله وأصحابه الى يوم الدين ...، أما بعد يا
 عبادالله أوصيكم ونفسي أولاً بتقوى الله وطاعته، فإن الله مع الذين اتقوا
 والذين هم محسنون، قال الله سبحانه وتعالى في كتابه الحكيم، بسم الله الرحمن
 الرحيم: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
 زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) النساء.

نيماندارانى بهرپر، نهى نوممه تى محمد المصطفى ﷺ، له پرورڙى هه ينى
 پرورڙدا له خواى گه وره ده پاريښنه وه، ده ټيښ ياره بى خوايه قه له مى عه فو به سر
 گونا هه ڪانمان دايښى، ياره بى خوايه له گونا هه ڪانمان خوښى، ياره بى خوايه
 شيفاي نه خوښيه ڪانمان يښى، ياره بى خوايه عاقيبه تى كرده وه ڪانمان خير
 بكهى، له سر نيمان و نيسلام بمانڙيښى، وه له سر نيمان و نيسلام بمانڙيښى،
 وه له سر نيمان و نيسلام زيندوومان بكهيه توه، له گه ل محمد المصطفى ﷺ
 حشرمان بكهى و له به هه شتدا ڪو زمان بكهيه وه.

نيمانداران: خواناسين و خواپه رستى فپرزه له سر هه موو ناده ميزاده ڪان،
 نه وه فپرزه ته ش جيڙه جى ناکري به بى زانينى زانست و عيلم، ٻويه

گولڊزبرگ له وتارگانې شهید ماموستا عبدالله قهسرين

پنځه مېرمان ﷺ دده فرموي، (طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ وَمُسْلِمَةٍ)^{۶۶} واته: فيربوني عيلم واجبه له سهر هموو مسولمانيك، چ پياو بيت چ نافرت، چونكه نينسان نه گهر زانيارى نه بى بهرامبهر به نيسلام، زانيارى نه بى بهرامبهر به خواى پوره دگار (جل جلاله)، بهرامبهر به پنځه مېره كمى ﷺ، بهرامبهر بهو نيسلامى كه ناردويه تى بو ناده ميزاده كان ناتوانى خواپه رستى بكات!، نازانى خواپه رستى بكات، له شتيك شاره زان نه بى ناتوانى پياوه بكاو به پړوهى بهرى، بويه فيربوني عيلم واجبه.

جا له راستيدا فيربوني عيلم نهك هر بوخت بهلكو بو دهوربه ريشت واجبه فيرى بى و بيگيه نى، بويه له وتارى نه مړوى هه نيدا باسى بابه تيك ده كه ين، له بابته گرنگه كانى نيسلام، باسى گونا هيك ده كه ين له گونا هه كانى گه وره كه مسولمانان به تايه ت نه هلى عيلم پتي توشى سزى سختى دونياو دواړوژ دهن كه برى تى به له شاردنه وهى عيلم، كه ده ليين شاردنه وهى عيلم، مېهه ستمان هر ماموستايانى نايينى نيبه!، بهلكو مېهه ستمان هموو مسولمانان، زانايان نه وهندهى زانستيان هه به دهراره نيسلام، مسولمانان نه وهندهى كه فيرى بوون له وتاره كانى هه نى، له كړو مناسبات، له مناسه باتى تعزیه، له شوينه گشته كاندا، له شوينه تايه تيه كاندا، لای ماموستايان، يان به ووى نهو خوینده واريه كه هه يانهو خويان به دیراسه كردنى كتيبه كان وهریان گرتووه، واجبی سرشانيانه هرچی فيرى بوون بيگيه نى به خهلكى.

عيلم دهره جاتى هه به بويه خواى پوره دگار (جل جلاله) دده فرموي: ﴿وَقَوْقُ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ﴾ (۷۶) يوسف، واته: له سهر ووى هموو خاوهن عيلم كيه وه زانتر هه به، له سهر ووى هموو زانايه ك، زانايه كى پايه بهرتر هه به، هر نينسانيك به قه دهر خوى زانيارى هه به بهرامبهر به نيسلام، هه به زانيارى

^{۶۶} سنن ابن ماجه، باب: فضل العلماء والحث على طلب العلم، رقم الحديث ۲۲۴

بهرامبهر به نیسلام ههیه وه کو بابته تیکی گشتی، هه مه لایه نه، ماموستایه که یان زانایه که فه توای لی وهرده گیرئ، کوششکار (مجتهد) ه له هه موو بابته کانی نیسلام شاره زایه، هه شیانه ته نه له مه زه بیته شاره زایه، هه یانه ته نه له بابته تیک شاره زایه، هه یانه ته نه له مه سه له یه شاره زایه، هه یانه ته نه له مه سه له ی بچوک شاره زایه، نه وه نیسانه کان ناوا خوای پهروه ردگار (جل جلاله) عیلمی پیداون به قه دهر تیکوشانی خو یان، بو فیرونی عیلم، خوای گه وره (جل جلاله) فیری کردون، ﴿وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾.

به لئ خو شه ویسته کان، دیاره نیمه ی مسولمان ده بی چاوه ریتی عاقیبه تی کرده وه کانی خو مان بکه یین له قیامه تدا، نه گهر چاکه مان کرد چاکه مان دیتته وه ریئ، وه نه گهر گونا همان کرد بن سزاو توله ی گونا هه کافان لی دستیزیتته وه، یه کیک لهو گونا هانه ی که نیمه لیتی بیتا گاین بریتی یه له شارد نه وه ی عیلم، جا چ ماموستایانی تایینی بن، وه چ مسولمانیک ته نه خاوه نی خیزان و مال و مندالی خو ی بی، چ باو کیک بهرامبهر منداله کانی، چ پیاو تیک بهرامبهر به خیزانی، چ خیزانیک بهرامبهر به منداله کانی یان بهرامبهر به میرده که ی که زانیاریه کی سه باره ت به نیسلام هه یه و نایگه یه نی، عیلمیک ده زانی، سه باره ت به نیسلام، بابته تیک یان مه سه له یه شاره زایه و نایگه یه نی، ده بیته چاوه ریتی سزای دواوژ بکات نه گهر به نه نه قه ست نه و عیلمه ی شارد بیتته وه و نه یگه یه نی!

خو شه ویسته کاتم: پیغه مبه رمان ﷺ کاتیک له ناو سه حابه کان کو ده بو به وه و داده نیشت، دوا ی نه وه ی که وتاری بو ده دان له کو تاییدا ده یفه رموو: (فَلْيُبَلِّغِ الشَّاهِدِ الْغَائِبِ)^{۷۷} واته: نه وانه ی که ناماده ن، نه و زانیاریه ی که لیتره وه ریانگرت با به و که سانه بلین که لیتره نین، ته نه به ماموستایانی نه ده گوت!

^{۷۷} صحیح البخاری، کتاب الحج، باب: الخطبة أيام المنى، رقم الحديث ۱۶۵

تهنھا به نه هلی عیلمی نه ده گوت!، به هه موانی ده فرموو!، هه موو ناماده بوان، نه وهی که لیره به با بهو که سانه رابگه یه نی که لیره نین، هر کهس که ده گه پټه وه ناو مال و مندالی خو، هر کهس که ده گه پټه وه ناو قهوم و عه شیره و هوزو تیره ی خو ده بی نه وهی که فیری به بیگه یه نی، شاهد که ناماده به با به غایب رابگه یه نی، یان ده یفرمو: (بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً)^{۵۸} واته: له منته به خه لکی رابگه یه نن نه گه ر نایه ټیکش بی، با و ته یه کیش بیت که له منته وه وری ده گری و فیری ده بیت با رابگه یه نی، نه لئ من هیچ فیر نه بوو!، نه لئ من زانا نیم!، به لکو هر شتیک بزانی و خه لک پیوستی پی بی و بیشار پټه وه بهر هه ر هه می خوا ده که وی و گونا هه بهر.

به لئ خو شه و یسته کانم، نه بو هور هیره صه حابه یه کی به پزی پیغه مبه ر ﷺ بوو، ده یفرموو: (لَوْ لَا آيَتَيْنِ مَآخِذَتُ حَدِيثًا)^{۵۹} واته: نه گه ر دوو نایه ت له قورنانه نه بوو نایه هیچ قسم نه ده کرد بزو مسولمانان، نه و نیسلامم رانه ده گه یاند، له ترسی نه و دوو نایه ته نه وهنده ماندووم و نه وهنده سوورم له سر و هر گرتنی فرموده کانی پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام)، وه له بهر کردنیان و گه یاندنیان به خه لک، چونکه هیچ که سیک به قه ده ر نه بو هور هیره فرموده ی له پیغه مبه ر وه (عليه الصلاة والسلام) ریوایه ت نه کرد وه!، که له پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) و دريگرتبی به بی نه وهی بینوسیتته وه، نه و ترسه تهنه یو نه بو هور هیره نیه، نه و ترسه و نه و هه ر هه یه ی له و دوو نایه ته دا هاتوه بزو نیمه شه، بابزانین نه و دوو نایه تانه چین؟، وه چ هه ر هه یه کیان ټیډایه؟، چ مه ترسی گه وره یان ټیډایه بزو دنیاو قیامت؟، گو ی بگرن یه ک له و نایه تانه خوی پهره ر دگار (جل جلاله) له سوړه تی (البقرة) دا نه فرمو ی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ

^{۵۸} صحیح البخاری، کتاب الانبیاء، باب: ما ذکر عن بني إسرائيل، رقم الحديث ۳۲۴۷

^{۵۹} صحیح البخاری، کتاب العلم، باب: حفظ العلم، رقم الحديث ۱۱۸

يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ
 أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ، إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ فَأُولَٰئِكَ
 أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩-١٦٠﴾ البقرة، واته: به دلنیايي
 نه وانهی نهو زانين و زانیاړیهی که نیمه نار دومانته خواره وه له قورناني پیروز
 دواي نهو هی که روغانکردو ته وه له کتیبه کانی پیښ قورشان که (تینجیل و
 ته وورات) ن، دېشارنه وه به خه لکی ناگه یمن له دواي نهو هی نیمه بز خه لکیمان
 رو نکر دو ته وه له کتیبه کاند او نه وانهی که لیبی ناگادارن دېشارنه وه به خه لکی
 راناگه یمن: ﴿أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ﴾ تا نه وانه خواي پوره ردگار
 (جل جلاله) له عنه تیان لیده کات!، ﴿وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ﴾: وه له عنه تکارانیش
 له عنه تیان لیده کهن (چ مه لایکه ته کانی خرابن چ نیمانداران بن)، بیتجگه
 له خوا (جل جلاله) مه لایکه ته کان و مسولمانانیش نه فرین و له عنه تیان
 لیده کهن له وانهی که عیلم ده شارنه وه هه قیقه تیک که خواي پوره ردگار (جل
 جلاله) له قورشان و کتیبه کانی نار دویه تیه خواره وه دېشارنه وه به خه لکی
 راناگه یمن، ﴿وَيَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ﴾ که نه وه هره شهیه کی زور
 گوره یه!، له عنه ت واتای چی به؟!، له عنه ت واتا دهر کردن له ژیر په همتی
 خوا!، خوا دهریان ده کات له ژیر په همتی خوی، خوا (جل جلاله) لیړه دا باسی
 نه وه ناکات نه گهر عیباده تیان کرد بیت دهبانوریت، خواي گوره (جل جلاله)
 هره شه به وه ده کات که سانیک نهو عیلمه بشارنه وه که خوا نار دویه تی
 موسته هقی له عنه ت و نه فرینی (رب العالمین) و وه نه وانه شن که له
 نینسانه کان و له مه لایکه ته کان له عنه تیان لیده کهن، ته نها که سانیک نه بی
 خوا (جل جلاله) فهرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ مه گهر نهو که سانه که تهویه
 ده کهن و ده گهر پنه وه په شیمان دهنه وه، ﴿وَأَصْلَحُوا﴾: کرده وهی باش ده کهن و
 هه لده ستن به چاره سهری کاروباری مسولمانان، ﴿وَبَيَّنَّاهُ﴾: وه نهو عیلمه شیان
 که پییه ناشکرای بکهن، به یانی نهو عیلمه بکهن که فیری بوون و هه تا نیستا

شاردويانه ته وه، پټويسته رايگه يه نن نه گمر ده يانه وي له له عنه تي خواي پمروه ردگار (جل جلاله) پاريزراو بن، له له عنه تي نيمانداران و مه لانيکه ته کان پاريزراو بن، با ته وبه بکن، چاکه کار بن، عيلمی خويان رايگه يه نن نه وي که شاردويانه ته وه له خه لک، ﴿فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾: نا نه وانه ته وبه يان لي قه بول ده کم، ﴿وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾: وه بيگومان من ته وبه له به نده کان قه بول ده کم و خاوه ني به زديم، نه وه نايه تي به کم.

نايه تي دوهم - که نه بو هوړه يره فمرووي زوري لي نه ترسم - نه ويه هر له سوړه تي (البقرة) دا دواي نه وه خواي پمروه ردگار (جل جلاله) ده فمرووي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ﴾ (١٧٤) البقرة، نه وانه ي که ده شان نه وه نه و عيلمی خوا ناردويه تبه خواره وه له کتيبي خويده، ﴿وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ (١٧٤) البقرة: مالي دونيای پي وهرده گرن به هو ي شاردنه وي عيلم، دونيای پي ده خون و له ترسي مالي دونيا ده ري نابرن، له ترسي سهروه ت و سامانيک که له ده ستیان بجي ده ري نابرن يان له ترسي دوژمنانيک ده ري نابرن که لتيان نه ترسن، پارديه کي که مي پي وهرده گرن به هو ي نه وه وه هه قيقه تي خواي نالين و جيبه جبي ناکن، ﴿أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ﴾ (١٧٤) البقرة، واته: نه وانه ته نها ناگر ده خون له روژي قيامت، نه وانه ناگر له ناو زگيان ده بي له روژي قيامت، ناماده يه له پيناوي وده ده ستيناني دونيا، له پيناوي لومه نه کردن، له پيناوي له ده ستنه چوني مه سله حه تي دونيا، له پيناوي له ده ستنه چوني مه سله حه تي خو ي و مال و خزم و کهس و کاري و سهروه ت و ساماني و حيزه که ي نه و عيلمی که خوا ناردويه تي بيشار تته وه، خوا نه فمرووي ته نها ناگر له ناو زگيان دا ده يت له روژي قيامت له جهه نه مده، نيسانيک که بوخوي بجي ته ناو جهه ننم، ناگر ده چي ته ناو زگي، ناگر ده چي ته ناو ريخوله کاني، ناگر ده چي ته ناو هه ناو ده کاني، ﴿مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ﴾: ناگر نه بي ناخون، ﴿وَلَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (١٧٤) البقرة،

واته: خوا قسه یان له گهل ناکات له رۆژی قیامت، ﴿وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (١٧٤) البقرة، واته: تهزکیهشیان ناکات، پاکیان ناکاتهوه له گوناهان، لیان خوښ نابیت، مه دحیان ناکات به چاکه و سه رزه نشتکراون، ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ واته: وه سزایه کی به نیشیان ههیه!

به پێزان، خوی گهوره لهو نایه ته داشاردنه وهی عیلم دههینیتته پێزی خواردنی مالی ههتیو، مالی ههتیو که نیمه زور جاران خوی لی دهپاریزین، له بهرنه وهی گوناھی گهورهیه، خوی گهوره (جل جلاله) دهفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ (١٠) النساء، واته: نهوانه کی مالی ههتیو دهخۆن به بی هق، نهوانه ناگر دهخۆن له رۆژی قیامت، وه دهخرینه ناو کلپه ی ناگره وه، نهوانه ش که عیلم دهشارنه وه به هه مان شیوه ناگر دیته ناو زگیان و له رۆژی قیامت ههناوهکانیان دهسوتین و دهکولین.

به پێزان: جا شاردنه وهی عیلم تاوانیکه چ ماموستایه کی نایینی ههقیقهتیکی له لایه بشاریتتهوه، یان ههکه سیکی دیکه زانیاریه کی له لای و له خه لکی بشاریتتهوه له کاتی کهدا که خه لک پێوستیان پێتهتی. خوی گهوره (جل جلاله) دهفرموی: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ (١٠٩) المائدة، واته: خوی گهوره (جل جلاله) رۆژی قیامت ههموو پێغه مبه ران ریز دهکات، کۆیان دهکاتهوه لیان دهپرسی: نه ری چۆن وه لامتان درایه وه؟ ته ماشاکن زور جیگای سه رنجه! یه کهم پرسیار له پێغه مبه ران (عليهم الصلوات والسلام) دهکرت، یه کهم پرسیار له ماموستایان دهکرت، یه کهم پرسیار له پێشهواو له نیمامه کان دهکرت، نه ری چۆن خه لک وه لآمی نیوهی دایه وه؟ سه رده تا پرسیار له خه لکه که نا کريت چۆن وه لآمی پێغه مبه رانتان دایه وه (عليهم الصلاة والسلام)؟ به لکو پرسیار له پێغه مبه ران دهکرت (عليهم الصلوات والسلام)،

خواى گه وره (جل جلاله) دده فرموى، چوڼ وه لامتان درايه وه؟ ﴿قَالُوا لَا عَلِمَ لَنَا﴾: ده لټين په روډه دگارمان زانياريمان نيسه، ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾: هره نه توى به هم موو نه پټيښه كان زاناي و ده زاني چوڼ وه لامان درايه وه، نه وهى جيگاي سهرنج بيت نه وهى خوزه ويسته كانم سهره تا پرسيار له نه هلى عيلم ده كريت، له پيشه وا(قاند) و سهر كرده كان ده كريت، نه رى چوڼ نومه ته كه تان چوڼ كومه له كه تان چوڼ خه لكه كه تان كه له ژير دهستان دابووه وه لاميان دانه وه؟! كه واوې ده بى بزاني نه وه مه ستوليه تيكى قورسه له سهرى.

بدلى خواى په روډه دگار (جل جلاله) به پټغه مبه رمان (عليه الصلاة والسلام) دده فرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (٦٧) المائدة، واته: نهى پټغه مبه رى خوا (عليه الصلاة والسلام) نه وهى كه خوا بوى نارډوى رايگه يه نه، نه گهر رايه گه يه نهى واتا ته بليغى ريسالهى خوات نه كرده، ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ واته: خوا ده تباريزى له خه لك، كه واته كه كه نيماندار بى و نيمانى به خوا هه بيت، كه خوا خاوه نهى ده سلا ته، خوا سودگه يتن (النافع) و زيان گه يتن (الضار)، خوا لينگره وه (المانع) و پيدهر (المعطي) يه، خودا مرتنهر (الميت) و ژينهر (الحى) نهى نايى ترسى و نهو ترسه واى لټيكات شتيك پټويستى بگوتري به لام بيشار تته وه!، نهى {گيان} به ده ده ست خوا نيه؟، مردن به ده ده ست خوا نيه؟!، كاتيكي تايه تى بو ديارى نه كراوه؟، نه جهل به ده ده ست خوا نيه؟، له شوټنى تايه ت، له كاتى تايه ت؟، به شتيكى تايه ت؟، هيچ شتيك له ده ده ست نينسانه كه نيسه له مردن و له كاتى نه جهلدا نهى بو ده ترسى؟، بو نه وه هقيقه ته نهى كه لاته نايلى؟، بو ده يشاريه وه؟، ناگرى رږږى قيامت توشى خوت ده كهى، سزاي سه ختى دواړوژ بوخوت ده هټينه پيش، خواى گه وره (جل جلاله) دده فرموى: ﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ (٣٩) الأحزاب، واته: نه وانهى كه ته بليغى ريسالهى خوا ده كه ن، نه وانهى كه په يامى خوا راده گه يه نهى و له كه س

ناترسن تنها له خوا نه يټت، ﴿وَكَفَى بِاللّٰهِ حَسِيبًا﴾ واته: بهسه خواى گهوره چاودير بى بڼينسانه كان، ﴿وَمَنْ يَتَّكِلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ (۳) الطلاق، واته: هر كه سيك پشت به خوا بهستى خوا بهسيه تى! زور ماموستا هيه -ريزم بڼ ماموستايانى نايينى- كاتيك كه له ناو مه جليسيك داده نيشى، عوزر بڼ خوى بهوه ديتنه ته وه يان بيانو بڼ خوى دروست ده كات ده لى: كاكه وده لاهى كه لكى نه ماوه ناموزگارى خه لك بكهين، چ قسه يان بڼ بكهى چ قسه يان بڼ نه كهى هروه كو يه كه، نهو خه لكه تازه به كه لك نايهت، ناگه رپته وه سهر دينى خوا، زه مانه كه زور خراب بووه، فسادو بى نه خلاقى زور بلا بڼ ته وه، خه لك زور رووى له بى دينى كرده به راستى به كه لك نايهت ناموزگاريان بكهى! به لام به راستى نهوه عوزريكي بى شهرعى يه كه بڼ خوى ديتنه وه! خواى پروه ردگار (جل جلاله) نه مر به چاكه وريگرى له خراپه ي رانه گرتو له سهر نهوهى خه لك وه لام ده داته وه يان نايداته وه، پيغه مبهري واديت له پورى قيامت نومته كهى دوو كه سن! هى وا هيه ديت نومته كهى يه كه كه سه! هى وا هيه ديت كهسى له گه لدا نيه!! نه رى ده بى نهو پيغه مبهريه خوى ماندو نه كرده بى؟! وازى له ته بليغاتى دينى خوا هينابى؟! نايا كه خه لك به قسه ي نه كرده و ماناى وايه نهو پيغه مبهريه وه زيفه ي خوى به جى نه هيناوه؟! دياره هه موو ماموستايان نهو ياسايه ده زانن: (الْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ لَا يُسْتَلْزَمَانِ إِلَّا جَابَةً): فرمان به چاكه وريگرتن له خراپه، نهوه نيه كه خه لك وه لامت نه داته وه بيكهى يان نه گهر نه داته وه نه يكهى، واجبى سهرشاني هه موو كه سيكه كه نه هلى عيلمه، وه هه موو كه سيك كه شاره زاييه كى له نيسلام هيه، دينى خوا رابگه يه نى.

به لى به ريزان: موعاذى كورى جبل(خوا لى رازى بيت) له ترسى نهوهى كه عيلمى خواى پروه ردگار (جل جلاله) عيلمى نيسلام نه شاريتته وه، يه كه

فەرمودەى پېغەمبەرى لە لا بوو (عليه الصلاة والسلام)، کە پېغەمبەر
فەرمووبوو: جارى مەيلی! لەسەرە مەرگدا رايگەياند، لەترسى ئەوەى کەخوای
گەورە موخاسەبەى نەکات، يەك فەرمودە!!، پېغەمبەرى خوا پوژيکیان سواری
حوشتریک بوبوو موغاذیشی لەدوای خۆى سوار کردبوو، بە معاذى فەرموو:
(ما مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدَ رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا
حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ)، فەرموى: ھەر کەسێک بەدلىکی پاکەوہ بلی (لا اله الا
الله و محمد رسول الله) ئەوہ خوای گەورە (جل جلاله) بە ناگر نایستوتینی.

دیارە زانایان لە شەرحى ئەو فەرمودەيەدا بەمانای کارکردن بە (لا اله الا
الله و محمد رسول الله) یان لیکداوہتەوہ، دەلی (معاذ) فەرموى: (يارسول الله
أَفَلَا أَخْبِرُ بِه النَّاسُ فَيَسْتَبْشِرُوا) ئەرى نەچم ھەواڵ بەدەمە خەلکی بۆ ئەوہى
دلخۆش بن و خۆشحال بن؟، پېغەمبەر فەرموى: (إِذَا يَتَكَلَّمُوا): نەخیر نەچى
ھەوالیان پى مەدە، چونکە ئەو کاتە پشت بەو فەرمودەيە دەبەستن و خۆ
ماندوو ناکەن، ئەفەرموى: (وَأَخْبِرْ بِهَا مَعَاذُ عِنْدَ مَوْتِهِ تَأْتُمَا) لەسەرە مەرگدا
مەعاذى کورى جەبەل ئەو فەرمودەيەى راگەياند لەترسى گوناھ، (تَأْتُمَا): بۆ
ئەوہى گوناھبار نەبیت، ئەو صەحابە بەرپزە کە يەك فەرمودەى نەشاردۆتەوہ،
ئەى دەبیت حالى ئەو کەسانە چۆن بىت کەدینى خوا راناگەيەن؟!، حالى ئەو
زانو شارەزايانە چۆن بىت کەدینى خوا راناگەيەن؟، جا من چ لە عیلمىک
بکەم کە ھەموو کتیبەکانى لەدەورى خۆى کۆ کردۆتەوہ نەگەر تەماشای
کتیبخانەکەى دەکەى ھىچى کەم نییە، بەلام ھەمووى لەناو سینگی خۆیدا
سجەن کردووەو نایلی، وەکو کانیاوێک کەناوێکی زولالى لەژێردایەو نە ئینسان
و نە ھەيوان سودى لى وەرناگرى، ئەو ئاوہ ھەتا ئیوارى سازگارێ و صاف و
بێگەرد بىت، بەلام من چ لە ناوێک بکەم کە خەلک ئىستيفادەى لىناکات.

بۆيه بهراستى عيلم كاتيك كه راناگه يهندرى، تنهها عهزاب بۆ خاوه نه كهى
 زياد دهكات، بۆيه پتويسته نهوانه ي كه خاوه نى عيلمن نه له ترسى دونيا نه
 له ترسى رزق، عيلمى خويان نه شارنوه و خويان توشى خه جالته تى دواړوژ
 نه كهن، پتغه مبريش (عليه الصلاة والسلام) به نيمه ده فهرموى: (لَتَأْمُرَنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا ثَمَّ تَدْعُونَهُ فَلَا
 يُسْتَجَابُ لَكُمْ)^{٦١}، واته: نه گهر نيوه فهرمان به چا كه نه كهن و رى له خراپه
 نه گرن، نزيكه خواى گه وړه سزايه كتان بۆ بنيرى پاشان زور دوعا بكهن و له خوا
 بپارينه ووه دوعاتان قه بول نه كرى و عيقاب و سزايه كه تان له دونيا له سره
 لانه چى، به داخه ووه زورن نهوانه ي كه نه مړو ده لىن دهست به كلاوى خوتنه ووه
 بگړه و با نه يات، ناگره سووره له خوځم دووره، بهراستى نه گهر فيتنه كه وته
 ناو مسولمانان، گونا ه كه وته ناو مسولمانان، نه ووى ته نيشتى نه هى لى
 نه كات، خوشى به ناگرى نه ووه ده سوتى، بويه خواى گه وړه (جل جلاله)
 ده فهرموى: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (٢٥) الأنفال، واته: خوتان له به لاو موسييه تيك بپاريزن كه
 به تنهها توشى زالمه كان نايهت، بۆ نيوهش ديت، كه نيوه له ته نيشت زالمه كانن
 و پتيان نالين زولمه دهيكهن.

خوشه ويسته كانم: شاردنه وى عيلم له هيچ شتيكدا دروست نيه، كاتيك
 كه پرسيارت لى ده كريت، نابى نه و عيلمه ي هته بونه و پرسياره بيشاريه ووه، جا
 نه گهر زاناي به هموو بابته كه يان به شتيك زاناي يان به به شتيك له بابته كه،
 بۆ نمونه: پرسيارت لى ده كريت سهارهت به دزيه كه كه كراوه له و گره كه ده،

^{٦١} المغني عن حمل الأسفار، باب: الأول، في وجوب الأمر بالمعروف، رقه التخریج ٢٢٣٥: ٣٠٤٢ من
 حديث عمر بن الخطاب والطبراني في الأوسط من حديث أبي هريرة و كلاهما ضعيف وللمتذني حديث
 حذيفة نحوه إلا....، قال هذا حديث حسن.

نه گهر زانياريت له سهری ه بېت و نه يلی گونا هبار ده بېت، شاهیدیه که ده یشاریه وه، نه گهر پرسپارت لی بکریت سهاره ت به دووکس زالم و مه زلوم کامیان زالم بوو که به شهر هاتن؟، کامیان مه زلوم سوو؟، له بازار تړ بکمن به شاهیدو به ناوېژوان، کابرای زالم به زالم نه زانی و مه زلوم به مه زلوم نه زانی هه قیقه ته که نه یلی و بیشاریه وه، نه وه شاهیدیه که تشاردو ته وه له رڼی قیامه تدا پتی موحاسه به ده کری، یان ته ماشای هق و ناهق بکه ی، ناهق ت به هق له قه له مداو به پیچه وانه شه وه، به راستی نه وه شاهیدیه کی به درو یه و رڼی قیامه ت له سهری موحاسه به ده کری، پیغه مېر (علیه الصلاة والسلام) ده فرموی: (مَنْ سُئِلَ عَنْ عِلْمٍ فَكْتَمَهُ أَجَمَهُ اللَّهُ بِلُجَامٍ مِنْ نَارِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ)^{۶۲} واته: هر که سیک پرسپاریکی لی بکری سهاره ت به مه سله یه ک یان بابه تیک بیشاریته وه نه یلی، هه قیقه تیک کی له لایه که پرسپاری لی ده کری و نه یلی، نه وه خوی گوره به له غاویکی ناگرین له رڼی قیامه ت له غاوی ده کات له جهه نه نم، نه و پرسپاره ته نها بڼ ماموستایانی نایینی نییه، سهر نییه که نه مړو زور کهس پرسپاری لی ده کریت سهاره ت به بابه تیک ده یشاریته وه هه قیقه ته که نالی جا له ترسی خویه تی یان له ترسی هر مه سله حه تیک خویه تی، نالی!! به لام بیر له و فرموده یه ناکاته وه (مَنْ سُئِلَ عَنْ عِلْمٍ فَكْتَمَهُ كَسِيَتْكَ بِرِسِيَارٍ لِيَكْرَا سَهَارَةً بِهْمَسَهْلَه يه ك وَ ده یشاریته وه، (أَجَمَهُ اللَّهُ بِلُجَامٍ مِنْ نَارِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ) واته: خوا له غاوی ده کات له جهه نه مدا به له غاویکی ناگرین.

خو شه ویسته کانم: شاهیدی قه ت مه شیرنه وه، خوی په روه ردگار (جل جلاله) ده فرموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (البقرة، ۱۴۰) واته: کی له و کهسه زالم تره که شاهیدیه کی لایه و

^{۶۲} المستبرک علی الصحيحین، کتاب العلم، رقم الحديث ۳۴۴

نايلی و دهشاريتهوه؟! کي لمو کهسه زالم ترد؟!، شاهيديهکت لهلايه سهبارت به کهسيک، سهبارت به مهسهلهيهک، سهبارت به بابستهک، بههيج شتويهک مهشارهوه بيلي و پايگهيهنه، له لومه لومه کاران مهترسي!، وه لمعيب و عاري خه لک مهترسي عهيدارت بکن، لهبرخاتري خوا شاهيديهکت بلې، خوي پروهردگار (جل جلاله) ددهرموي: ﴿وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آتَمَ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ (۲۸۳) البقرة، واته: شاهيدي مهشارنهوه، همرکهسيک شاهيدي بشاريتهوه نهوه خوي گرناهار کردووه.

خوشهويسته کاتم: لهباسي قهرزدا، خوي پروهردگار (جل جلاله) ددهرموي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ...﴾ (۲۸۲) البقرة، واته: نهی نيماندارينه نهگمر قهرزتان دا به يهکيک بؤ کاتيکي دياريکرو با کاتيک بينوسي، ﴿وَلْيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ﴾ واته: با کاتيک بهعهدالت لهنيواتاندا بينوسي، لهروژي نهوندهی نهونده، فلانه کهس نهونده پارهيهی نهونده مالهی بهقهرز دا به فلانه کهس بؤ نهونده ساله يان بؤ نهونده پروژه يان نهونده مانگه، ﴿وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ﴾ واته: نابي کاتب ريگر بيت لهنوسين، دهبيت بينوسيت، ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا﴾ واته: دهبيت پاريز لهخوا بکات و برسي، وهکو خوي بينوسي هيجی لی کم نهکاتهوه، چونی پندهلین ناوا دهبيت بينوسي، شاردنموهی هيج شتيک دروست نيه، دزانن زوريه گيوگرفته کان که لهنيوان قهرزارو خاوهن قهرزهوه دروست دهبيت لهزدهمهی نهمرودا نهويه که نوسينيان لهنيواندا نيه؟!، کهسيک لهسر بنه ماي متمانه بهکهسيک قهرزيکی نه داتي بهبي نهوهی شاهيديکی بؤ دابني، بهبي نهوهی کهسيک بينوسيتهوه، بزيهش دوايي هردووکيان توشي کيشه دهبن، يان لهسر

نندازه ی پاره که توشی کیشه دهن یان له سر نه ندازه ی کاته که توشی کیشه دهن یان هر مانع ده بی ده لی قهرزی نه داومی و راست نییه، به لام خوی پروهردگار (جل جلاله) ده فرموی ﴿فَاكْتُبْهُ﴾ واته: بینوسن، وه به یمانداران ده فرموی، که اوبو پیوسته یمانداران لهو مه سه له یه شدا ناگادارین شت نه شانر نه وه، شو کاتبه له نیوانیادا بینوسی وه ک پیوست شتیان لی نه شارته وه.

له مه سه له ی وه سیه تدا.. وه کو ته نکید، وه کو شتیکی گرنګ به کابرای خاوهن وه سیه ت و سه رو سه یه ته که خوی پروهردگار (جل جلاله) نه فرموی: ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقره، واته: کاتیک که سیک تو ده کاته سه رو سه یه ت، وه سیه ت ده کات بو خه لکیک به توش ده لی کاکه تو سه رو سه یه ت به، به هیچ شتیه یه ک بو ت نییه شو وه سیه ت ده دستکاری بکمی، ته نها مه گهر بی شرعی بی ت، که بی شرعیش بوو نه وه شو کاته له حزوری خویدا له حالی حیاتیدا پی ده لی نه وه بگور، نه گهر نا خوی پروهردگار (جل جلاله) نه فرموی: ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ﴾ واته: هر که سیک شو وه سیه ت به بگوری، ﴿فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ﴾ واته: گونا هه که ی له سر نه وه که سانه یه که ده یگورن، نابی بیشاریه وه، که سیک نه تو ده کات به نه مینی وه سیه ت، به خاوهن نه سانه تیک ده بی وه کو خوی رایگه یه نی و نه بیشاریه وه.

سه باره ت به نیوان ژن و میرد، خوی پروهردگار (جل جلاله) به نافره ت - خیزان- نه فرموی: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (۲۲۸) البقره، واته: سه لال نییه بو نافره تان که ته لاق ده درین نه وه ی که له ره حمیاندا به بیشارنه وه، وه میرده کانیان شایسته ترن به گیرانه وه یان له عیدده دا نه گهر ناشتی و چاکه یان بو ی.

بۆیه وه کو پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) دواى وتاره که فهرموى:
 (فَلْيُبَلِّغِ الشَّاهِدَ الْغَائِبُ) واته: نه وانهى که نامادهن، نهو عيلمى که لیږه
 وه ریانگرت با بهو که سانه بلین که لیږه نین، جا چ پیاو بن چ نافردت، به راستی
 باوکی به پړیز به پرېسى له مندالنه کانت!، به راستی به پرېسى به رامېهر به
 خیزانه که ت!، برای به پړیزم به پرېسى به رامېهر مال و مندالت!، نهو شتهى که
 فیږی دهې له ههینى دا دهې بگه پړیه وه پنی رابگه یهینى له مالنه وه، نهو نافردته
 چ ده زانې نه گهر تو شتیکی بو نه گپړیه وه؟!، یان مه گهر له رادیو ته له فزیون
 گوږی لى بیى، نه گهرنا کوا نه مړو کوړیک بو نافردتان وه زه مانى
 پیغه مېهر ﷺ نافردتانی تیدا کو بېنه وهو پیغه مېهر ﷺ روژیک بو نافردتان
 تهرخان بکات و قسه یان بو بکات، به پرېسیاریه تی سهرشانى تویه برای به پړیز،
 ثایا چهند جار جهنابت که گه راپته وه مالنه وه خیزانه کهى خوټ بانگ کردوه
 بلینی خیزانه کهم وهره نه وهم گوی لى بو له ماموستا با بوټ باس بکه م؟، چهند
 جار گه راپه وه بانگت کردو پرسیارت لیکرد سهاره ت به بابه ټیک و پنی بلینی
 وهره بابزانم ده زانې یان نازانې یان چوڼی لى حالى بویت؟، چهند جار که
 گه راپه وه له وتاری ههینى بو باوک و دایکى خوټ که چاودریت ده کهن
 له مالنه وه په ککه وتهن، شتیکت گپړاوده وه؟، چهند جار مندالنه کانت بانگ
 کردوه له ده دورى خوټ کو کردونه ته وه له مالنى نه وهى که فیږی بویت له روژى
 ههینى رابگه یهینى به مندالنه کانت که په یو دندى به وانه وه ههیه؟، نهو
 به پرېسیاریه تی یه له سهر شانى تو، به پرېسیاریه تی یه که تو دتیه جومعه که
 واجبه له سهر پیاوان و واجب نییه له سهر نافردتان بو نه ودهیه تو که گه راپه وه
 نه وهى که دهیزانې پتیاو رابگه یهینى، جا شار دنده وهى عيلم ته نها بو
 ماموستایان نییه، هه موو خه لکینکى مسولمان تاوانبار له ودى که دهیزانې له
 کاروبارى دین به خیزانه کهى رانه گه یهینى به مندالنه کانی رانه گه یهینى، به خوشک و
 براکانى رانه گه یهینى، به دایک و باوکی رانه گه یهینى، به پپرو په ککه وته کانی

گولڊېرېڼک له وتار، کانن شهيدي ماموستا عبدالله قهسرين

پانه گه پهنې، واجبي سر شاتنه نه گهرنا له بابې تېکدا پرايان باوکان دايکان
خيزانه کان منداله کان هله بکهن، تو فېرت نه کردېن، که مته رخه ميت تېدا
کردېي، تو تاوانباري دونياو قيامت دهبي، با له خوا بترسين، نهو دينه
نه مانته به سر شاغانه وه به لکو خوي گه وره په حمان پېښکات بو خومان با
پياده بکهن به پي توانامان له وهی که دهيزانين له بهر خاتري خوا، وه
به خه لکيشي رابگه پهنين.

ياره بېي خويه زياتر حاليان بکهي له دين، ياره بېي خويه حاليان بکهي
لهو نيسلامه پاکهي که خوټ ناردوته، حاليان بکهي له سوننه ته کاني
پيغه مېر (عليه الصلاة والسلام)، خويه له سر بنه ماي نيسلام و نيمان
بمانږيښتي و بمانږيني، خويه شيفاي نه خوشيه کافان بدهي، خويه په حم به
مردوه کافان بکهي، خويه هيدايه تې گه نجه کافان بدهي، خويه نهو گه نجه مان
که سر لي شتوان هيدايه تيان بدهي، ياره بېي خويه شيفاي نه خوشيه کافان بو
بيښي، خويه ميلله ته که مان له به لاو ناره حه تي و دهرده سري بپاريزي، خويه
ولته که مان له نافات و به لاو موسيبت بپاريزي، ياره بېي خويه عاقبې ته
عومرمان خيتر بکهي، خويه له گونا هه کاني رابردومان خوش بي، خويه
دەرگای خيرو په حه تمان لي بکهي وه، أمين.

أقول قولي هذا وأستغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين، فاستغفروهُ إِنَّه كان
غَفَّاراً ،

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

{ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ } أمين.

گولېزېرىك لى وئارەكانى شەھىد مامۇستىنە ئابدۇللاھ قەسىرى

بەرپرسىارىيەتى و چەند رېنمۇونىيەك بۇ خوشكان

به پرسیاریه تی و چهند پینموونیه ک بو خوشکان

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكِرُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَعِذُّ بِهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، هَذَا الرُّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا، لَا يُزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكُ صَلَوةِ اللَّهِ وَسَلَامِهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ...، أَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيَكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) النساء.

تیماندارانی بهر پریز، نهی شونتکه وتوانی پیغه مبهری شه کړم ﷺ، نهی عاشقانی نوری خوداو عاشقانی دیداری پیغه مبهري ﷺ، سه لامی خوی پهره ردگار تان لیبت، میهره بانی خوا، برژی به سر نیوه هه موو مولمانانی دنیا له روزه پیروزه دا.

تیمانداران ... نهو نیسلامی که خوی گهوره نار دویه تی، بهر پرسیاریتی به له سر شانی مروه کان، بهر پرسیاریتی به به گشتی، نه مانه تیکه به سر شانی نیسانه کانه ویه، نه مانه تیش به راستی راسپارده یه کی به نرخ و پر له بهر پرسیاریه تی، نه گهر ته نه بهر اورد بکهین له نه مانه تی نیسانه کان، که به کیک نه مانه تیکت له لا داده نی، دواپی کاتیک دیت لیت و رده گریته وه نه گمر

که موکورتیت تیدا نه نجام داییت، لیت قه بول ناکات و گلهمی و گازانده ت لید دکات، ده بیت و ده کو پیوست که له شونی تاییه تیت داناو، و ده کو پیوست بیده یوه، بژت دهرده که وی که نه مانه تی خوی په روه رد گاریش (جل جلاله)، که نیسلامو له لای توی داناو، و ده بژتوی ناردوه، بهر پر سیاریتیه که ی زور زور قورستره لهو نه مانه ته ی که نینسانیک لای توی داده نی، خوی گوره (جل جلاله) لهو نیسلامه د پیچیتته وه، له پیغمبر ﷺ دهرسی سهاره ت به نومه ته که ی، سهاره ت بهو نیسلام و قورثانه ی که بوی ناردوه، نهو دینه نه مانه ته، به سهر هموو نینسانیکدا، بهر پر سیاریتی هیه، یه کیک لهو بهر پر سیاریتی یه دهریتته دایک و باوک، باوک و دایک له بهرامبر منداله کانیا ندا بهر پر سیاریه تیکی گوره یان له سهر شانه! نه مانه تیکی گوره یان له سهر شانه!، جا جاری و هیه باوک و دایک نه مانه ته که یان جیبه جی ده کن، ههر له سهره تای مندالیتی منداله کانیا نه وه گرنگی پیته ده ن، له ته مهنی گوره یی دا له بهر ده سیی منداله کانیا ن نیسراحت ده کن، جاری واش هیه گرنگی به منداله کانیا ن ناده ن، نهو دایک و باوک دهرده سهری و سهریش له بهر ده سیی منداله کانیا ندا ده یینن کاتیک که گوره دهن، خوی په روه ردگار (جل جلاله) سهاره ت به بهر پر سیاریه تی دایک و باوک دهره رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (٦) التحريم، واته: نه ی نیماندارینه، خوتان و مال و مندالتان له ناگر بیاریزن، نهو ناگره ی که سوته مهنیه که ی بهر دو خه لکه! ناده میزاده کانن! ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ﴾، خوی گوره (جل جلاله) سهره تا داوی خوپاراستن له نیمانداره کان ده کات بؤ خویان: ﴿قُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ نه فسی خوتان بیاریزن له ناگر، پاشان کی؟ ﴿وَأَهْلِيكُمْ﴾ وه مال و مندالیشان!، نهوانی که له ژیر ده سیی نینسان دان، نهوانی که له ژیر ده سلاتی سهر پر شتیته تی نینسان دان، نهوانه نه هلی نینسانن، وه زور جار خزم و که شیش همر ده که ویتته ژیر عیباره تی

نمو نه هله، خوټان و خيزان و مال و منډالتان پياريزن له چي؟ (ناراً) له ناگر، ناگريک: ﴿وَقُودَهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾، سوتهمه نيه کهي چيه؟ (الناس): خه لک، به هوۍ خه لکه وه بليسي ناگره که زياد ده بيت، ناگريک نيه به دارو دره خت کراييتته وه، به نهوت بسوتي، به لکو سوتهمه نيه کهي چيه؟ (الناس): خه لکه بوخوۍ ده سوتي و گروتين و بليسي زياد ده کات و ده بيت سوتينمري خه لکه کهي تر، (وَالْحِجَارَةُ): به رد، به رد سوتينمري نينسانه کانه له دوزه خ، سوتهمه نيه و سوتينمري، بوخوۍ ده سوتي و ده شسوتيني، جا ناگريک بيت له به رد بيت ده بيت نمو ناگره چنده به تين بيت؟! ﴿عَلَيْهَا مَلَانِكَةٌ غِلَاطٌ شَدَادٌ﴾ واته: له سمر دوزه خ، مه لانيکه ته ده رگاوانه کاني دوزه خ راوه ستاون، نمو مه لانيکه تانه (غِلَاطٌ شَدَادٌ): مه لانيکه تي رق و توندو تيژن، مه لانيکه تي وا که کاتيک که داواي په حيان ليده کري په حم به دوزه خيه کان ناکه، وختي هاواريان بو ده کري په حيان پيناکهن! چونکه فهرماني خوا جيبه جي ده کهن، ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ﴾ واته: بي فهرماني خوا ناکه، خوا چيان پي بفهرموۍ ناوا له گهل دوزه خيه کان ده جولينمروه: ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾.

جا بهر پرسياريه تي باوک و دايک قورسه!، بزيه پيغه مېهر عليه السلام ده فهرموۍ (الرَّجُلُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ) واته: پياو چاوديره بهر پرسياريه لتي، نمو خه لکه ي که له بهر ده ستي دايه: منډاله کانيه تي، خيزانيه تي، باوک و دايکيه تي... که له ماله وه سه په رشتيان ده کات بهر پرسياره لييان، بهر پرسياره نهک هر له وه ي که خوارديان بداتي و جلوه برغيان بو بکات، بهر پرسياره له دين و نه خلاق و نه دهب و په وشتيان!!، (وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا) واته: نافره تيش چاوديره له مالي ميړده کهيدا، وه بهر پرسياره له وه ي له ژير ده ستي دايه، روژي قيامت باوک و دايک موحاسبه ده کرين سه باره ت به منډاله کانيان، باوک سه ردارو سه روکي ماله، دايکيش په روره ده که رو قوتا بخانه يه له مال، چون منډال په روره ده بکات نمو منډاله ناوي ليده رده چيت!

به لتي، بويه پتغمه مېر ﷺ له سره تادا به دايك و باوك ده فرموي: (مروا اولادكم بالصلاة لسبع)^{٦٣} واته: فرمان به منداله كانتان بكن به نوټيز كردن له تمه مني حوت سالي دا، بونه وې نهو منداله كاتيك كه گه وړه بوو ليت نه بېته به لا و سمرت نه هيشيني، ته شقه لهو كيشهت بو دروست نه كات، سرگر دانت نه كات، له دوايدا كه خه م و خه فتي له سر بخوي و چاره ت پتغه كريت، (مروا اولادكم): فرمان به منداله كانتان بكن (كوپن يان كچ بن) به نوټيز كردن له تمه مني حوت سالي دا، نهو دايك و باوك نه ي كه نېستا له بهر ده ستې منداله كانيان نارحه تن، كه به قسه يان ناكهن، نه نجامه كه ي نه وديه كاتي خوي به مندالي گرنگيان پتغه داو، كه ده فرموي له تمه مني حوت سالي نوټيزان پي بكن له بهر نه وديه كه نوټيز كوله كه ي دينه!، ماناي وا نيه هه فرماني پتغه كهن به نوټيز، نه، ماناي وايه به گرنگرين شت ده ست پتغه كات كه نوټيزه، تينجا به فوزه كاني تر، به خو وړه وشتي نيسلامه تي، ورده ورده باوك و دايك له گهل خوي رادتين، له تمه مني حوت ساليه وه كه مندا (ميمز) ده بيت، چاكو خراپه ليك جيا ده كاته وه، پاك و پيس ليك جيا ده كاته وه و عه قل و شعوري بو پيدا ده بيت، هه ست به داهاتوي خوي ده كات، لهو كاته وه ده بيت ري نيشانده ري بو بكرت له لايه ن باوك و دايكيه وه، بويه ش ده فرموي: له ده سالي شدا ليتي بدن، واته ليتي قه بول نه كهن ته گهر به قسه ي نه كردن، هه تا ده سالي ته گهر ليتي نه دن هه ناموزگاري بكن، به لام له ده سالي دا ده بيت ليتي بدن، (وفرقوا بينهما في المضاجع) واته: جتيان ليك جيا بكنه وه، كوپو كچ با به يه كه وه له يه كه ژوردا نه خه ون، به تايبه ت له ده سال بهر وژوور.

^{٦٣} ((حدثنا مؤمن بن هشام يعني الشكري ثنا إسماعيل عن سوار أبي حمزة قال أبو داود وهو سوار بن داود أبو حمزة المزني الصيرفي عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم مروا أولادكم بالصلاة وهم أبناء سبع سنين واضربوهم عليها وهم أبناء عشر وفرقوا بينهم في المضاجع))، سنن أبي داود. كتاب الصلاة، باب: متى يؤمر الغلام بالصلاة، رقم الحديث ٤٩٥.

خوښه ويسته گانم، زورچار باوك و دايك له نه نجامي نه وي كه زور به غم - دلي - منداله كانيانه ون و دليان ناشكيتنن توشي سرگرداني و ناخوشي و ناروحي ده بن له داهاتودا، هر چي منداله كان بيانه وي بزيان جيبه جي ده كن: له جلويه رگدا، له سه فهدا، له خوارده مه نيدا، له خانوبه ردها، له هر شتيك كه منداله كان حزيان لبييت دايك و باوك بزيان جيبه جي ده كن، ناله وه زهره ري ليده كن له دواړوژدا، دايك و باوك ده بيت ته رازوو (ميزان) يك و هاوسه نكي يه كه رچاو بكن نه زور به قسه ي منداله كان بكن، و نه هر به قسه يان نه كن و (عطف و حنان) يان بزيان نه بيت.

بويه كاتيک كه باوكيک سرپرشتي منداله کانی خوئی ناکات یان برسیان ده کات یان بارودوخیان باش بهرپوه نابات گوناہیار ده بیت، و ده کو پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی، (کَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَقُوتُ) ^{۶۴} واته: بهسه بو پیاو تهو گوناہه کاتيک كه خه لکيک سرپرشتي مال و مندالي خوئی ده کاو (قوت) ^{۶۵} یان ناداتي، برسیان ده کات، جاري وا هه يه مال و منداق له نه نجامي برسييتي دا توشي تاوان و گوناہ ده بیت، جاري واش هه يه، له نه نجامي تي ري كه هه موو شتيکیان به قسه ده کريت توشي تاوان و گوناہ ده بن، بويه ده بی باوك و دايك هاوسه نگیه كه رچاو بكن بو په روه رده كردن و راگرتني منداله کانيان.

جا نه گهر باوك و دايك به غم منداله کانيانه وه نه بن، له دواړوژدا بزيان ده بنه به لاو سرگرداني، دوايي تهو باوكه يان تهو دايكه به هوئی منداله کانيه وه توشي ناگري دوزه خ ده بیت، كه خواي گه وره (جل جلاله) پتي فہرموون: ﴿قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾، چونكه پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم ده فہرموی: (ثَلَاثٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ) ^{۶۶} واته: سی کس ناچنه به هشت، يه کهم: (الْعَاقُ الْوَالِدِيَه) تهو که سه ي

^{۶۴} المستدرک علی الصحيحین، کتاب الزکاة، رقم الحديث ۱۵۱۵

^{۶۵} قوت: تهو بره خوراکیه كه نیشان پتي تیرده بی وده ری.

^{۶۶} مسند أحمد بن حنبل، مسند عبدالله بن مسعود، رقم الحديث ۶۱۸۰

که نازاری دایک و باوکی خۆی بدات، ناچیتته به ههشت با نوژیښ بکات و با
 رږژووش بگریت، با مسولمانیش بیت به لآم مادام نازاری دایک و باوکی خۆی
 ددهات به ناههق نهوا فهرموده ی صه حیحی پیغه مبه ره ﷺ که ناچیتته
 به ههشت، وه دووه میان: (والدیوث) نهو پیاوهی که گونا له مالنه که یان ده کړی،
 نافرته که ی یان کچه که ی یان خوشکه که ی خراپه ده کات له مالنه وه، زینا ده کات
 یان له گهډ پیاوان بی شهرعی نه نجام ددهات به هر جوریک بیت، وه نهو پیاوه
 چاوپوښی لیدد کات ههولتی چاره سهری بو نادات، که مته رخه مه له بهرام بهر
 چاره سهری نهو کیشه یه ی که له مالنی خویدا هیه، جا نه گهر خیزانیه تی، نه گهر
 کچه تی، نه گهر خوشکته تی، نه گهر دایکته تی، خراپه له مالنی خویاندا هه بیت،
 مهنعی نه کات و چاوپوښی لیبکات، نهو ده پیتی ده گوتری (دیوث) که ناچیتته
 به ههشت، وه سییه میان فهرمووی: (وَرَجَلَةُ النِّسَاءِ) نهو نافرته ی خۆی به پیاوان
 ده چویتی، جا له جلوه برگ دا بیت یان له قسه کردندا بیت یاخود له ره فتارو
 هه لسوکه وتی رږژانه ی دابیت، نافرته نافرته وه پیاویش پیاوه!، له عننه لهو
 پیاوانه کراوه که خویان ده شو به یتن به نافرته تان وه له عننه لهو نافرته تانهش
 کراوه که خویان ده شو به یتن به پیاوان، بویه ده بیت نهو سی مه سه له یه به جددی
 باوک و دایکان لی ناگادار بن، بو خوشیان و بو مال و منداله کانیشیان، جا من
 له ژیر تیشک و رږژنایی نهو بهر پر سیاریه ته قورسه دا که له سهر شانی باوک و
 دایکانه چهند رږنمونه که پیشکهش به خوشکان و دایکان ده کم له جیاتی باوک
 و دایکان، بو نهو دی انشاء الله رږنویتی بکه، قسه کاتم له چنده خالینکدا کورت
 ده که موه تاییه به خوشکان، به لآم وه نه بی پیاوانیش تییدا به شدار نه بن،
 به گشتی بو پیاوان وه تاییه تیش بو نافرته تان، چونکه به راستی هم پیاوان
 پیوستیان به کږو کږونه وه هیه شهوانه پیاوان پیکه وه داده نیشن، له سهر
 که سابهت پیکه وه یه کتر ده بین، له کاتی ناغواردن پیکه وه نان ده خون، له کاتی
 پشودا پیکه وه داده نیشن، به لآم به هه مان شیوه، نافرته تانیش مافی نهو ده یان

همه که بهیه کهوه دابنیشن و سهردانی یه کتری بکه، سهردانی خزمه کان بکه، له مونسه باتی پرسه دا یان له مونسه باتی گشتی دا، له سهردان و زیارت و سه فهدا، نافره تان بهیه کهوه بویان همه دابنیشن و کو بینه وه، سهردانی یه کتری بکه، به لام با بزاین داب و ده ستوری کو بونه وهی نافره تان چیه؟

چند خالیک وه کو رینمونی پیشکش به خوشکانی به ریزم ده کهم، له جیاتی باوکان و دایکان، بهو نومیده ی که سودی لیبین:

یه کهم: خوشکان و دایکانی به ریز، که داده نیشن له ماله وه یان له دهر وه یان له هر جینگایه پتویسته شهره ف و کهرامه تی خویان و کهس و کاریان و موسلمانان بهاریزن، نهو مه جلیسه ی که خوشکینک له گهل خوشکینک کو ده بیتته و تیدا یان کومه لیک نافره ت تیدا کو ده بته وه له سهردانیکدا، له ماوه ی پشودا بوقسه کردن بهیه کهوه نه وهی که زیاتر له هه موو شت ره چاوی ده کهن پاراستنی شهره ف و کهرامه ته، که ده لاین پاراستنی شهره ف و کهرامه ت، نشانه ی نیسلام و نیمانیی نهو خوشکانیه، چونکه شهره ف و کهرامه ت نشانه ی سهره رزی و ووسوری و پرو سپیه تی دونیاو قیامه ته! نه گهر یه کینک حهای نه بیت. له ناو خهلکدا شهرمه زارو وخه ساره تمهنده، ریسوايه، له دونیا شدا حیسابی رویشته وه له قیامه تیشدا حیسابی هر رویشته بویه پتویسته یه کهم شت حهای خوی بهاریزی.

حه یاو شهره ف و کهرامه تی چون ده بهاریزی؟ به وه که له گهل پیاوی نامه حره مدا له مه جلیسه کونه بیتته وه، له هر سهردانیکدا پتویسته نه وه چاودیزی بکات که له ژوریکدا له گهل پیاوان دانه نیشی، له شوینیکدا له گهل پیاوی نامه حره م رانه ووستی، چونکه ده بیتته هو ی گوناوه بوخوی و بو نهو پیاوه ش، شهره ف و کهرامه تیش به پاره ناکری!، که شهره فی شکا به هه موو دنیا بوی ناگه ریتته وه!، شهره فی نافره تیش شهره فی باوکه، شهره فی برایه، شهره فی خرم و کهسه، شهره فی میرده کهیه تی، بویه که ده لاین شهره ف و کهرامه تی خوی بهاریزی زامنی شهره ف و کهرامه تی باوک و براو میردو که سوکاریه تی، نه گهر

نافرەتیک له شه ردف و کهرامه تدا سەرلند بیت باوک و براو میږده کە ی و که سوکاری هه موو پنی سەرلندن، نه گەر نافرەتیکیش خوانه خواسته له پرەوشت و نه خلاقدا نزم بیت ئەوا هه موو خزم و که سوکاری پنی سەرشوړن، هه زناکەن باسی بکەن له هیچ مه جلیستیدا و خوڤان به خزم و کەسی نازانن!، بۆیه یه کەم شت دەبی خوڤی له پیاوانی نامه حەرم پیاویری، پیغه مبهەر ﷺ فەرموی: (لا یخلون رجل بامرأة إلا مع ذی محرم)^{٦٧} واتە: با هیچ پیاوێک له گەل هیچ نافرەتیکدا کۆنه بیتەوه مه گەر مه حەرمیکی خوڤانیان له گەلدا بیت، بۆیه دەبیت پیاو و نافرەت له بهرام بهر یه کدا دانه نیشن و له گەل یهک رانه وەست، چونکه له نهنجامی له گەل یهک راوهستان و دانیشن نه زەر دروست دەبیت، نه زەریش سەرەتای گونا هانه که نافرەته که زیاتر تیدا که مته رخەم (مقصر)ه چونکه نهو هوکاری نه زەرە کەیه، جاری وا هه یه نافرەته که بوخوڤی نه زەر ناکات به لام پیاوه که نه زەر دهکات، جاری واش هه یه پیاوه که بوخوڤی نه زەر ناکات به لام نافرەته که نه زەر دهکات.

پیغه مبهەر ﷺ دوو خیزانی خوڤی له لا راوه ستابون، (عەبدوللای کوری ئومی مه کتوم) به ویدا هات که بانگدەر (مؤذن) ی بوو، کویر بوو، پیغه مبهەر ﷺ فەرموی: خوڤان داپوشن!، وتیان ئەی پیغه مبهەری خوا خوڤی نهو هه عەبدوللایه کویره!، نه ده مانبینی و نه ده مانناسی نیتمه لیره راوه ستاوین، فەرموی: (أفعمیاوان أنتما ألتما تبصرانه؟)^{٦٨} ئایا ئیوه کویرن؟، ئەی ئیوه نایبینن؟، نهو هه نه زەرە بو ئیوه، له خیزانه کانی خوڤی قەبول نه کرد، که عەبدوللای سه حابه یه کهو کویره به لایاندا رەت دەبیت، فەرموی دەبیت خوڤان داپوشن و

^{٦٧} صحیح البخاری، کتاب النکاح، باب: لا یخلون رجل بامرأة، رقم الحدیث ٤٩٣٥

^{٦٨} صحیح ابن حبان، جزء ١٢، صفحە ٣٨٧، باب: ذکر الزجر عن أن تنظر المرأة الى الرجل، رقم الحدیث

ښځه نه زهر نه کهن، که واپو نه زهر هر يو پياوان نيه، يو نافرته تانېشه، نه گهر به چاوي نه زهر ته ماشاي پياوان بکهن وه کو پياوان گونا هيان ده گاتي نه وانيش، چونکه خوي گوره به يک ښځه روو له پياوان و نافرته تان ده کات يو نه وهی که نه زهر نه کړيت، خوي پوره دگار (جل جلاله) ده فرموي: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ﴾ (۳۰) النور، واته: نهی محمد به نيمانداران بلای با چاويان بگر نه وه له ناستی نافرته نامهرمه، (وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ) (۳۱) النور، واته: وه به نافرته تانېش بلای با چاويان بگر نه وه (نرم بکهن) له بهرامبر پياوي نامه حرمدا، يو هر دوولا هر نه زهره.

دوه ميان: دانه نشت له کولان و سر جاده و ريگاوان، له راستيدا نه وه نيتا نه که هر خوي نافرته تانه به لکو خوي پياوانېشه! زورتک له پياوان له سر ريگا داده نشتن حيساي نه وه ناکه نافرته به ويدا رته ده بيت يان پياو به ويدا رته ده بيت، خه لکيک به ويدا رته ده بيت که پتي ناخوشه له سر نه وه ريگايه گشتي به دانېشتووي، نه و ريگايه يان نه و جاده به مادام تايبت نيه به ماله که ي تو، هه قی گشتي مسولمانانې تيدا به، يو نيه له سر نه و ريگاوان بانه دابنېشي با پياويش بي، يو نيه له سر نه و ريگاوان بان و کولان و له سر نه و جاده به رابو هستي، پتغه مبر ﷺ فرموي: (إِيَّاكُمْ وَالْجُلُوسَ فِي الطَّرِيقَاتِ) ٦٩ ناگادارتان ده که موه نهی صهابه کان له سر ريگاوان بان دانه نشتن، (قالوا يارسول الله، ما لنا بُدٌّ مِنْ مَجَالِسِنَا نَتَحَدَّثُ فِيهَا) گوتيان: نهی پتغه مبري خوا چاره مان نيه، له سر ريگاوان بان داده نشتن چونکه که سابه تمان له سر نه و ريگايه به و قسمي تيدا ده که ين، پتغه مبر ﷺ فرموي: (فَأَذَا أَبَيْتُهُ إِلَّا الْجُلُوسَ فَاعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهُ) نه گهر هر دانېشتن له سر ريگا هه قی ريگه بدهن، گوتيان: (وَمَا حَقُّ الطَّرِيقِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟) هه قی ريگه چي به نهی پتغه مبري

٦٩ صحيح البخاري، كتاب النظام، باب: اثنية الدور والجلوس فيها، رقم الحديث ٢٣٣٢.

ګولډبرېک له وناره کانس شهید ماموستا عبدالله قهسرين

خوا ﷺ؟، فهرموى: پېنچ شته، (غَضُّ الْبَصَرِ، وَكَفُّ الْأَذَى، وَرَدِّ السَّلَام،
وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ، وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ) يه كهه: چاوت نزم بكهى له بهرام بهر هر
نافره تيكي نامه حرهه كه بهويده ديت، نهوه بېگومان نه گهر پياو چاوى خوى نزم
بكات ده بيت نافره تيش چاوى خوى نزم بكات، به لام دياره نهوه كه بو پياوان
دروست نه بيت له سر رېنگاو بان و بهر ده رگاو كولاڼ دابنیشن، بو نافره تان هر
دروست نيه!، نهو خيطابه بو پياوانه نهك بو نافره تان، دووهه: (وكفُّ الْأَذَى) كه
لهوى راوه ستاوه نه زيه تهى نه بيت بو هيچ كه سيك، سى يهه: (وَرَدِّ السَّلَام)
سه لامى هم موو كه سيك وه لام بداته وه، كاتيك كه يه كيك ديت سه لامى
ليده كات وه يه كيك ديت قسه يه كى خوشى له گهل ده كات وه لامى بداته وه،
چواړهه: (وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ) فهرمان به چا كه بكات، پېنجهه: (وَالنَّهْيُ عَنِ
الْمُنْكَرِ) كاتيك كه خراپه يه كيشى بينى رېنگرى ليكواو بېگورې به چا كه، اته
فهرمان به چا كهو رېنگرتن له خراپه.

جا نه گهر نينسانيتك ناچار بوو و نيشى له سر نهو رېنگايه بوو ده بيت نهو
پېنچ هقه بدات نه نجا ده توانى له سر نهو رېنگايه رابوه ستى و كار ه كهى خوى
جېبه جى بكات، جا نه گهر نهوه بو پياوان دروست نه بيت به راستى بو خوشكانى
به ريز قه ده غه يه و حه رامه كه له سر رېنگاوبان يان له سر جاده يان له بهر ده رگا
دابنیشن، له به يانيه وه هه تا نيواره، باسى نهه و نهو يان باسى نهه جيران و نهو
جيران يان كي شوى فلاڼ و كي شوى فيسار، خه لكيش بهويده ديت ده بيت له جياتى
نهوه ي نافره تان سه رى خويان شوږ بكهه، خه لكه كهى تر كه بهويده ديت سه رى
خوى نهوى بكواو بهويده تيپه رى!، له بهر نهوه نافره تان ناييت له سر رېنگاوبان و
به رده رگا دابنیشن.

سيهه: نه گهران به دواى عه يى خه لكدا، به خوشكان ده ليم: خوشكانى
به ريز، دايكانى خزه ويست، كاتيك كه له كزيونه وه يه كدا داده نيشن يان

له سهردانېكدا بولاي خوشكه كانت، بولاي جيرانه كانت، بولاي خزمه كانت، بولاي كومهلېك مسولمان كه داده نېشن ههولېدېن به دواى عهيب و عارى خه لكدا نه گهړېن، باسى عهيبى خه لك مه كهن!، كه به داخه وه نه وه نهك ههر عاده تى زورېك له خوشكانه به لكو عاده تى زورېك له پياوانىشه!، داده نېشى نازانى مه جليسه كهى به چى پرازينتته وه، فكر ده كاته وه: نه رى له گهړه كېدا كى كېشهى ههيه بونه وهى كېشهى نه وه باس بكهن، كى عهيبدار بروه له وه گهړه كهى؟، بونه وهى عهيبه كهى نه وه باس بكهن، مه جليسه كهى به باسى كى پرازيننه وه؟، به دواى عهيبى خه لكدا گهړان حهړامه، جا جارى واهيه عهيبى باوكته، عهيبى ميترده كه ته، يان عهيبى براته يان عهيبى خزم و كه سو كارت ته، نافرته بوى نيه عهيبى خوڅى بگيړتته وه، چ جاى عهيبى كهس و كارو خزم و ميرو خوڅه ويست و مسولمانان!، وده هه روډها پياوېش بوى نيه عهيبى خوڅى و عهيبى خيژانى بگيړتته وه يان عهيبى خزم و كهسى بگيړتته وه، گوى بگرن له فهرمووده پېغه مېهر ﷺ كه نه فهرموى: (كُلْ أُمَّتِي مُعَافَى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ)^{٧٠} واته: نوممت هه مووى قابيلى عهفووه، ته نها نه وانه نه بن كه عهيبان كه شف ده كهن، نه وه كه نېسان عهيبى خوڅى كه شف بكات، نه وانه كېن كه عهيبى خوڅيان كه شف ده كهن؟، نه فهرموى: (وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَيَقُولُ يَا فُلَانُ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا) واته: پياوېك شهو كاريكى بى شه رعيبى كردووه هه لده ستيتته وه به يانى له ناو مه جليسيك دانېشتووه، يان نافرته تيكهو شهو كاريكى بى شه رعيبى كردووه، به يانى هه لده ستيتته وه له گهړل نه وهى كه خواى گه وړه پاراستويه تى و نه نېتى نه وهى كه شف نه كردووه، نه وه بوڅوى به يانى له ناو نه و كومهل خه لكده نه نېتى خوڅى كه شف ده كات! ده لى فلا نه كهس من دوينى ناواو ناوامكرد...، بېگومان خواى

^{٧٠} صحيح البخاري، كتاب الادب، باب: ستر المؤمن على نفسه، رقم الحديث ٥٧٢١

گهوره (جل جلاله) بهو شته ليتی تورپ دهبيت، جا نهگهړ پياو بيت يان نافرهت بيت، نهوه بهراستی بى شرعى يهو حهړامه، نابى بکړى.

پاشان نافرهتيك نابيت نهيتى نيوان خوى و ميړدهكهى كهشف بكات هروهكو چون پياو بوى نيه نهيتى نيوان خوى و خيزانهكهى كهشف بكات، پيغهمهر ﷺ نهفرموى: (إِنَّ مِنْ أَشْرِّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ يَفْضِي إِلَى الْمَرْأَةِ وَتَفْضِي إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا) ^{٧١}، نهفرموى: خراپترين كس لهلاى خوا لهپلهو پايه دا نهو كهسپه شهو چوته لاي خيزانى خوى، بهيانى لاي خهلك باسى دهكات، يان نافرهت لهگهل ميړدهكهى خوى راييواردوه، بهيانى لاي نافرهتان باسى دهكات!، نهوه خراپه و حهړامه، نهوه لهو كهسانپه كه لهپوژى قيامت لهپلهو پايه نزمى بى ريزو بى نرخی پوژى قيامت، جا پيوسته هم پياو خوى بپاريږي، عهيبى خوى و خيزانى، وه هم نافرهت عهيبى خوى و ميړدهكهى كهشف نهكات، چونكه شهړف و كهړامهتي خيزان شهړف و كهړامهتي ميړدهكهپهتي، شهړف و كهړامهتي باوكپهتي، شهړف و كهړامهتي براههتي و خزمه كانيهتي، وه هروهها پياوښكيش شهړف و كهړامهتي خيزانهكهى هى خوى، وه هى خوى هى خيزانهكهپهتي، تهواوكهري پهكن.

بهلى، پاشان ناگات لهشهړف و كهړامهتي جيرانهكان و خزمهكان و مسولمانان بيت، خوشكى بهريز ههركيز پيتخوش نهبيت كاتيك خوشكان دادهنيشن با نهگهړين بير بكنهوه چ بابتهتيك نهمرؤ پيوستى بهباسكردنهو مهجليسهكهيانى پى بپهنه سهر، سهعاتيك و دوو سهعات دابنيشن، فلانه مسولمانيك، فلانه نافرهتيك كه كيشه هپه لهگهل ميړدهكهى، تهلاقي دراوه، ماره براوه، يان عهيبتيكيان تيدايه، كهپتيان ناخوشه باس بكرت باسيان دهكرت، هه مسولمانيك پتي خوش بيت لهناو مسولماناندا كيشه و نازاوه

^{٧١} صحيح مسلم، كتاب النكاح، باب: ترك إفشاء سر المرأة، رقم الحديث ١٤٣٧

ناخوشی بلاؤ بیتوه، فسادو بیته خلاقى بلاؤیتوه، نه وه عهزایى به نیش و به نازاریان هیه له پوځی قیامت، وه له دونیا شدا خوا ریسوایان دهکات، خوای گه وره (جل جلاله) به دهقی نایه تی خوی له قورنانی پوځ له سوره تی (النور) دا نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۱۹) النور، واته: نه وانه ی که پیان خۆشه خراپه و خراپه کاری (فاحشه) له ناو نیمانداراندا بلاؤیتوه، سزای به نیش و نازاریان هیه له دونیاو له قیامتیش!، جا بایاوان و نافرته تان وریا بن هز نه کهن به بلاؤ بونه وهی فیتنه و ناخوشی و فسادو بیته خلاقى و به ره لایى له نیوان نیمانداراندا، خوانه خواسته نه گهر مسولمانی تکیش هه له یه کی لی ړوودا ده بی بوی پوځن، هه ولېدری به ناموژگاری چاک بکری، بونه وهی نیسلام له سهری قهزار نه بیتوه، بونه وهی مسولمانان له سهری زدره نه کهن و سومعه ی نیسلام و مسولمانان پاریزراو بیت.

به لی، بویه پیغه مېهر ﷺ هانان ده دات، که نیمه نه یی و عه یی مسولمانان بیاریزین، ده فرموی: (لَا يَسْتُرُ عَبْدٌ عَبْدًا فِي الدُّنْيَا إِلَّا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)^{۷۲}، واته: هیچ عه بدیک عه یی عه بدیک دانا پوځی له دونیا دا مه گهر خوای گه وره (جل جلاله) له دونیاو له قیامتیشدا عه یه کانی داده پوځیت، مادام تو له بهر خاتری خوا عه یی مسولمانی تکت پوځیوه (چ پیاوه چ نافرته) خوای گه وره (جل جلاله) هم له دونیا وه هم له قیامتیشدا عه یه کانت داده پوځی، وه شه ره ف و که رامتت ده پاریزری، وه هه رکا تیک ویستت باسی عه یی خه لک بکه ی، بیر له عه یه کانی خوت بکه وه!!، نایا هه ر نیسانیک عه یه کانی خوی بیته به رچاوی خوی، بوی هیه باسی عه یی

^{۷۲} صحیح مسلم، کتاب البر والصلة والأدب، باب: بشاره من ستر الله تعالى عبیه فی الدنيا، رقم الحديث

خه لک بکات؟، بږيه نيين مه سعود {ره زای خواى له سهر بيت} صه حابهى به پريزي پيغه مبهړ ﷺ، نه فهرموى: (اذا اَرَدْتَ اَنْ تَذْكُرَ عَيُوبَ صَاحِبِكَ تَذْكُرْ عَيُوبَكَ) واته: کاتيک ويستت عه يبيى براى خوت باس بکهى، بير له عه يبيى خوت بکه وه و بينه بهر چاوى خوت!، بږيه خوشکى به پريزيش له مه جليسا له گهل نافرده تان کاتيک که بيه وي عه يبيى که سيک باس بکات با عه يبيى خوى بيتته بهر چاوى خوى، نه وهک خوانه خواسته عه يبيى جيرانه کهى يان عه يبيى مسولماننک له گهره که کهى يان له فلاثه عه شيرت و هوزو بنه ماله يه باس بکات و مه جليسه کهى بى پرازينتته وه.

پاشانيش خوشکى به پريز که دده نيشى له مه جليسه که دده بيت زمانى خوى له نه زيه تدانى خه لک بپاريزي: جا چ به غه ييه ت بيت، چ به بوختان بيت، چ به درو بيت، چ به قسه هيتان و بردن (نيمه) بيت و نهو گونا هباريهى توش بيت، دهبى خوى لهو شتانه بپاريزي، پيغه مبهړ ﷺ له هه مو نه وانه هره شه مان ليده کات، خواى گه وره (جل جلاله) پيش نه وه سهاره ت به غه ييه ت دده فهرموى: ﴿وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ (١٢) الحجات، واته: هه نديکتان غه ييه تى هه نديکتان مه کن، چ پياوان چ نافرده تان، غه ييه ت کردن و اتا باسکردنى يه کيک له پاشمله به شيويه ک که پيى ناخوشبى ﴿اَيُّحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ اَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ اِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ﴾ (١٢) الحجات، واته: نايا هه ريه کيک له نيوه پيى خوشه گوشتى برا کهى بخوا به مردو ويى!، برايه که ت مردو وه هيشتا نه نيژرا وه له گوز نه نرا وه، پيتخوشه بجى گوشته کهى بخوى؟! (فَكَرِهْتُمُوهُ): که نيوه هه زى پيتا کن و چنده بى له زه ته؟، چونکه ناجورو نارنک و ناخوشه، نه وه نده ناخوشه خوا بوخوى دده فهرموى (فَكَرِهْتُمُوهُ): پيتان ناخوشه!، جا که پيتان ناخوشه ماناى وايه غه ييه تى يه کترش مه کن، غه ييه ت نه وه يه وه کو پيغه مبهړ ﷺ دده فهرموى: (اَنْ تَذْكُرَ اَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُهُ) ^{٧٣}، واته: به شيويه ک

^{٧٣} فتح الباري، جزء ١٠: صفحه ٤٦٩، کتاب الادب، باب: الغيبة و قول الله تعالى (ولا يفتب بعضكم بعضا...)

اشير بانه قول الإمام غزالي (رحمه الله).

گولڙيڙيڪ له وٽاره ڪانس شهيد ماموٽنا عبدالله قهسرين

باسي بڪي ڪه پتي ناخوشه، پاشان پيغه مبر ﷺ ده فرموي: (المسلم من سلم المسلمون من لسانه ويده)^{٧٤} واته: مسولمان نهويه مسولمانان له دهست و زماني سه لامهت بن، (جا نه گهر پياوه يان نافرته)، با سئنگي مه حڪ له لاي تو نهويه بيت، نه گهر مسولمانان له دهست و زمانت سه لامهت بون نهويه نيشانهي مسولمانه تي خوته، له دهست سه لامهت بن: واتا زهره رت به دهست بويان نه بيت، خيانه تيان لي نه كهيت، وه به زمانيش: غهيهت و بوختان و زه مي نه كهي، وه قسهي له سر نه كهي ڪه خوانه خواسته به هوي قسه كهي تو وه زهره ري پي بڪه وي، نه شاهيدي به دروي بو بدهي و نه بوختاني بو هه له ستي، له ڪا تي ڪدا ڪه بوختان هه له ستن ده بيته مايه له عنه تي خوا (جل جلاله): ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (٢٣) النور، واته: نهو پياوانه يان نهو نافرته تانهي ڪه زينا يا خود خراپه نه ده نه پال نافرته تي ڪي صالجه له عنه تيان لي ڪراوه له دونيا و له قيامه تيش، مسولمان ده بيت زماني خوي پيا ري زي له وهي ڪه نافرته تي ڪي پاك تاوانبار بڪات، چونڪه به هوي نه وه وه به له عنه تي خوا ده كه وي.

پاشان قسه هيٺان و بردن، له راستيدا نه وهش ڪه نه ميمه پي ده لئين، گونا هي گورهيه بويه پيغه مبر ﷺ به سر دوو قه بردا روشت^{٧٥} فرموي: نهو دوو ڪسه له ناو نهو دوو قه بردها نازار ده درين، به ڪي ڪيان له بهر نهويه ڪه خوي له ميز پاك نه ڪر ده وه، خوي له پشه ڪه ميز نه پاراستوه، وه به ڪي ڪيشيان به هوي

^{٧٤} صحيح البخاري، ڪتاب الايمان، باب: المسلم من سلم المسلمون من لسانه ويده، رقم الحديث ١٠

^{٧٥} ((حدثنا عثمان قال حدثنا جرير عن منصور عن مجاهد عن بن عباس قال ثم مر النبي صلى الله عليه وسلم بمناط من حيطان المدينة أو مكة إنسانين يعذبان في قبورها فقال النبي صلى الله عليه وسلم يعذبان وما يعذبان في كبير ثم قال بلى كان أحدهما لا يستتر من بوله وكان الآخر يشي بالنميمة ثم دعا بجريرة فكرها كسرتين فوضع على كل قبر منهما كسرة فقبل له يا رسول الله لم فعلت هذا قال لعله أن يخفف عنهما ما لم ييبسا أو إلى أن ييبسا باب ما جاء في غسل البول وقال النبي صلى الله عليه وسلم لصاحب القبر كان لا يستتر من بوله ولم يذكر سوى بول الناس))، صحيح البخاري، ڪتاب الوضوء، باب: من الكبائر أن لا يستتر من بوله، رقم الحديث ٢١٣.

نمويه كه قسه ى هيتاوه و پرده له نيوان مسولماناندا، نموه له بهر شو دوو شتانه هريه كيكيان له بهر سيفه ته كه ى خوى له ناو گوږه كهيدا سزا ده دريت!

جا به پريزان: جارى وا هيه گونا هيكټ پى زور كه مه، به لام به هو ى شو گونا هوه پى توشى سزى ناو قه برو سزى دواړو ده بيت، له بهر نموه ناگدار بن و خوتان بپاريزن.

خالى كوتايى: كات به فيرو نه دان، كه به داخوه خوشكى وا هيه ده چيت سى سمعات له گهل خوشكيك داده نيشى كات به فيرو ده دات، سوود له كاته كه ى نابيني، وه جارى وا هيه به شتى بى شرعش ده بياته سر، بوغونه: خورازانده نو ى بى شرع ى ..

يهك دوو شت هيه حمز ده كم به خوشكاني به پريز بلېم كه حرامه و پيوسته خويانى ليپاريزن: يه كم: سرو پرچ ره شكردن بهو سيوغه ى كه نيستا له بازارو له شوينه كان په دابووه، دياره هم بو پياوان حرامه، وه هم بو نافر تانيس حرامه، نه بويه كرى صديق {ره زاي خوى له سر بيت} كاتيك فه تى مه كه كرا، ده ستى باوكى خوى گرت، سرو ريشى سپى بوو، هيتا به خزمه ت پتغه مبه ر (عليه الصلاه والسلام) و مسولمان بوو، كاتيك كه مسولمان بوو پتغه مبه ر ﷺ فهرموى: (غَيْرَهَا وَاجْتَنِبُوا السَّوَادَ)^{٧٦}، واته: سرو پرچى شو- كه سپى بووه- بگوړن و بوى جوان بكن، به لام خوتان له ره ش بپاريزن!، نموه فهرموده ى صه حيحه، حرامه بو پياوان، وه هروه ها بو نافر تانيس كه پرچيان به ره ش سبوغ بكن، له حيكه تيكدا نه بيت كه قازى و پشمه و اى نيمانداران نموه به چاك بزانيت، بوغونه ده فهرمون: كاتيك كه كومه ليك ريش سپى هاتنه مه يدانى جهاد ، مه يدان روبه روى دوژمن، قهينا كه نه گهر سرو پرچيان سبوغ بكن، بوته و ى كه

^{٧٦} صحيح المسلم، كتاب اللباس والزينة، باب: استحباب خضاب الشيب بالصفرة والحمره، رقم الحديث

که برؤی توی ناوا دروست کردووه تو بیتنی به جوړیکې تر دستکاری بکې،
 بویه خوی گهوره (جل جلاله) ده فرموی: ﴿فَلْيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ
 الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا﴾ (۱۱۹) النساء، واته:
 نهوانه کی که ده یانه وی خه لقی خوا بگورن، نهوانه شهیتان زه فریان پیده بات،
 خه لقی خوا له: برؤ و لوت (که پوو) و له دداند، که خوی گهوره (جل جلاله)
 چونی دروست کردوی دواپی بیگوپی چه پامه، دستکاری کردنی خه لقی خوا
 چه پامه، وه هرودها (والمفْلَجَة) واته: نهو نافره ته کی که ددانه کانی خوی چاک
 ده کات، نیوان ددانه کانی ده بری، ده یان تراشی وه کو نه چار، ده یان تراشی بونه وه کی
 شاش و جوان بن، نهو نافره ته ش به هه مان شیوه ده که ویتته بهر نهو هره شه کی
 پیغه مبه (علیه الصلاة والسلام).

وه له کوتاییشدا ده لیم: پیویسته خوشکانی به ریز، له کزیونه وه کانیاندا،
 له دانیشتنیاندا، له سردانیاندا، ناگیان له عیباده ته کانی خویان بیت، جاری و
 هیه نویژی له سر تاخیر ده کهن، جاری و هیه بی فرمانی میرده کانیان ده کهن،
 کابرای واهیه له نیش و که سابت هاتوته وه له ماله وه چاوه رتی خیزانیه تی که چی
 خیزانه که ی ریشته بو سردان و دوو سعات و سی سعاتی پیده چی، به راستی
 نهوه گوناوه تاوانباریه به رامبر خوا، تاوانباریه به رامبر به میرده که یان
 باوکیکی فقهیر حال و پیرو به سته زمانی به جیهیشتوه یان دایکیکی پیری
 به سته زمانی به جیهیشتوه یان نیشی خوی و ماله که ی له سر فوتانده یان مال و
 مندالی یان مندالی ساوی به جیهیشتوه، خوشکانی به ریز پیویسته لهو شتانه دا
 ناگادربن چونکه تاوانباری هر نهوه نیه نینسان نویژی نه کات!؛ به لکو قسوری
 هه بیت یان زولمی هه بیت به رامبر به میرده که ی، به رامبر به باوکی، به رامبر
 به دایکی، به رامبر به منداله کانی، هه مووی هر گوناهن، بونه وه کی که
 نیستیفاده له نویژو رورزو و له حج و له زه کات و له عیباده ته کانی تر وه رگری،

جا نه وانهم تنها بؤ نافرته تان نه بو به لکو بؤ پياوانيشه به راستي، پتويسته مه جليسه کاغان به بيرکړدنه وه و قسمي خير به سهر به رين، پتغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) ده فرموي، (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكَلِّمْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ)^{٧٨}، واته: هر که سيک باوږي به خواو به ږوږي قيامت هميه، با قسمي خير بکات يان بيدنگ بيت! نه گهر قسمي خير نازاني يان بؤت ناکري بيدنگ بيت باشتره، که سيک پيت بليت: "چنده مون و مرچه!"، باشتره له وهی که قسه يه ک بکهی له قيامت له سري قهرزار بيه وه، با گوناخت پينه گات باشتره.

خواي پهره وردگار عاقيبه تي عومري هم مو لايه کمان خير بکات، ياره بي خوايه ئي صلاحی حالمان بکهی، ياره بي خوايه چاکه مان بؤ بيتيه پيش: له خراپه بمانپاريزی، شيفای نه خوښه کاغان بيتي، خوايه دل و دهر و مان به نوري ئي سلام و به نوري نيمان روناک بکه يته وه، له سهر بنه ماي ئي سلام بمانرييتي، له سهر بنه ماي ئي سلام بمانرييتي، خوايه خوشه ويستی خوت و دينه کت و پتغه مبه ر که ت زياتر له دل ماندا جيگير بکهی، هيدايه تي مال و مندالمان بدهی، خوايه هم مو مسولمانان له ژير سته می بي دينان له هم مو و دنيا رزگار بکهی، ياره بي خوايه بمانپاريزی له دهر دو به لاو ناخوشي، خومان و ولاته که مان، ميلله ته که مان له دهر دهری زه مانه بپاريزی، أمين.

أقول قولي هذا وأستغفر الله لكم ولسائر المسلمين، فاستغفروه إِنَّهُ كَانَ غَفَّاراً ،

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

{رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ} أمين.

^{٧٨} صحيح البخاري، كتاب الأدب، باب: من كان يؤمن بالله واليوم الآخر... رقم الحديث ٥٦٧٢

كرپين و فروشتن و خوږ راستن له كه سابه تي حه رام

کړين و فروښتن و خوږاستن له که سابه تي چه رام

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكِرُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَعِذُّ بِهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلِيلَ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، هَذَا الرُّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحُجَّةِ الْبَيضَاءِ، لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ صَلَوةَ اللَّهِ وَسَلَامَهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ...، أَمَا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) النساء...

تيماندارانی بهرېز، شويڼکه وتوانی پينغه مېهری پيشه و امان محمد ﷺ، په جمه تي خوی پروه ردگار، ميه رباني و بهر ده تي خوی پروه ردگار پرېزي به سر نيتمو هه موو موسولمانانی دوتيا لهم روزه پرورده دا، ياره بې خويه په حم به حالي نيتمو هه موو موسولمانانی دوتيا بکه ي، خويه به موسولمانی بانزي تي وه به موسولمانی بانمري تي، خويه له گونا هی خو مان و باوک و دايکمان و مال و مندالمان خو ش بيت، شيفای نه خو شيه کاغان بي تي و له مردوه کاغان خو ش بيت.

بهرېزان... شهريعه تي نيسلام، هه موو لايه نه کانی ژيانی کومه لگه ي نينسانی په چاو کردووه، چاره سهري هه موو نه خو شيه کانی ديار ي کردووه، يه کيک له لايه نانه ي که خوی پروه ردگار (جل جلاله) زور گرنگی پيداوه

له قورناني پيروز، وه پيغه مېر (عليه الصلاة والسلام) له فرموده پيروزو
به پريزه کاني شريعتي نيسلام به گشتي و زانا پايه به رزه کاني نيسلام زور
گرنگيان پيداوه، بريتي به له چونيته تي هلسوکوتي نينسانه کان له گهل
به کتري، وه له ناو نهو لايه نه شدا چونيته تي موعامه لهو که سابهت له گهل
به کتريدا، ناييني پيروزي نيسلام کومهلتيک بنچينه ي داناون بؤ نينساني
مسولمان، بؤته وي بزاني کامه که سابهت هلاله، کامه موعامه له هلاله
دهيپته مايه ي رذابوني خواو وه ديهيپناني به خسته وهر ي دوناو قيامت و
کامه شيان هر امو دهپته مايه ي شهرم زاري لاي خواي په روه ردگار (جل
جلاله) و مايه ي سزا له روژي قيامت.

به پيويستم زاني له وتاري نه مروزي هيني دا هه مومنان له خزمه تي نهو
بابه ته گرنگه دا بين، نه وانه ي که گوښيان ليتيه، نه وانه ش که گوښيان ليتايت
پتيان رابگه يه نين وه کو بهر پرسياريه تيهک، بابزانين نهو که سابه ته هر امانه چين؟
نهو موعامه لانه چين که هر امان و شريعتي نيسلام نه هي ليتکردوون؟ بؤ
نه وي خو ياني لي پياري زين، بؤ نه وي قه بري خومان پر له ناگر نه که ين، بؤ
نه وي قيامه تي خومان له خومان تيک نه دهين و ويران ي نه که ين، بؤ نه وي
خومان خه جالته تي به رده ستي خوا نه که ين له روژي قيامت، بؤ نه وي مال و
مندالمان به هر امان په روه رده نه که ين، پارووي هلاليان پي بدهين، نهک پارووي
هر امان، له بهر ته وه به داخه وه که زور به ي که سابه ته کاني نه مرو، زور به ي
موعامه له کاني نه مرو هر امان تيکه وتوه! بؤيه به پيويستم زاني له وتاري
نه مرو دا باسي نهو بابته بکه ين.

پيش وه خت پيويسته بزانين معامه له ي هلال کاميه؟! بنچينه کاني
موعامه له ي هلال کامانه؟ زانا يان ده فرمون: بنچينه کاني موعامه له ي
هلال بريتين له شش شت، هه موو موعامه له يه که هلال بيت، شش
روکني هيه، چؤ نينسان ده چيته هج، ده بي روکنه کاني هج جيبه جي بکات

نەوجا حەجەكەى تەواو، دهبى له كړين و فروشتنيشدا نەو شەش روكنانه جيپه جى بكهى، نينجا موعامه له كەت راسته:

يه كهەم: (طهارة العين)، پاكي نەو شتەى كه دەيفروشى يان دهيكړى، له زاتى خويدا نەو شتە دهبيت پاك بيت، كه دەيفروشى يان دهيكړى، دووهم: (الانتفاع به) سود لى بينين، شتيك بفروشى سودى لى نه بينرى و بى كه لك بيت، موعامه له كه راست ناييت، شتيك بكړى، سودى لى نه بينرى، كړين و فروشتنى نەو كه لوپه له حەلال نيه، سى يەم: (ملكية العاقد له) واتە: نەو كه سەى كه نهيفروشى دهبى مولكى خوى بيت، كه سينك شتيك ده فروشى دهبيت مولكى خوى بيت، مولكى هيچ كه سى تر نهبيت با دينارنيكيش بيت، يان وديكىلى خاوهن مولك بيت، چوارەم: (القدرة على تسليمه) واتە: دهبى بتوانى نەو كه لوپه له كه فروشيار دهيفروشى، ته تسليمى موشتهرى بكات، نه گەر نه توانى ته تسليمى بكات نەو فروشته كه دروست ناييت، وه پينجەم: بريتى يه له وه كه (كون المبيع مقبوضاً) واتە: نەو شتە دهبيت بگاته ژير دهستى موشتهرى و بتوانى دسه لاشى به سەردا بشكى و وهرى گرى، وه هروها ته عبيرو شيوازيك كړين و فروشته كه بگه يەنى و ديارى بكات.

جا خو شه ويسته كانم، نەو بابە ته زور هەلده گرى به لام نيمه وهك گولڊزيرٽڪ بۆ سەردەمى خو مان يان نەوانهى كه پتويسته بيانزانين ژماره يەك لهو موعامه لهو ژماره يەك لهو كه سابه تانه دهستنيشان ده كه ين كه حەرامه يان پتويسته خويان لى بپاريزين، بۆ نەوهى كه نهبيتە مايهى تورپه بونى خودا (جل جلاله) باسيان ده كه ين:

يه كهەم: غەش و خيانهت له موعامه له دا، به عيبارە تيكي تر: شار دنه وهى عه يبه كانى نەو كه لوپه له كه دهيفروشى، بيگومان نەوانه كو مە ليك جوړو شيوازو كو مە ليك نمونەى هەن، غەش به شيوه يه كى گشتى حەرامه، نه گەر چەند نمونە يەك باس بكه ين بۆ زياتر حالى بون: پياويك ده يه وي خانوه كهى

بفروشي، نو خانوه له لای موشته ری زور مدهح دهکات، دهلی نو خانوه
 تهملیکوه، نو خاوه تاپزیوه بناغه که ی وایه و سهره که ی وایه و حالی وایه
 حیسابی وایه! له راستیشدا کیشه ی له سهره وانیسه!، نهوه غه شه، یان
 خانوه که ی کون بووه بونه و ی بیفروشیته و به پاره یه کی چاک، دیت تعمیریکی
 دهکاو نو دهرزو نو شق بوون و نو هه موو خراپه کاری و نه وانه ی که
 له خانوه که دا دیارن، سوغیکیان لیته داو تعمیریکی ها که زایی و به سینیایی
 دهکاو پاشان به پاره یه کی چاک دهیفروشیته و، کابرای کریپاریش وا ده زانی
 خانوه که تازه دروستکراوه هیچ عه بیی نین، له نا کاو پاشی مانگیك، پاشی
 سالتك دهرده که و ی که خانوه که ی هه موو شقی بردوه بناغه که ی ویران بووه،
 وه عه بیه کانی ورده ورده دهکون، نه ووش غه شوو حرامه، یان له کرین و
 فروشتندا به تایبته میوه جات نه و که کابرای فروشیار (بائع) شته چا که کان
 له سهره و ده دهنی و شته خراپه کان له ژیره و ده دهنی، تماته ده فروشی سهری
 سندوقه تماته که ی هی چاکی لیدانی و هی ژیره و ده خراپه کان بیت، پیکه بیك
 شووتی همیه، شووتیه باشه کان له سهره و ده دانیت و خراپه کان له ژیره و بن و یان
 خیارو ته ریزی بینی به هه مان شیوه یان هر که لوپه لیکی هیه بیفروشی،
 چا که کان و باشه کانی له سهره و ده دهنی بۆ پازاندنوه ی یان له دوکانیک هیثووه
 تری چاک و جوان و ریکوپیک له پیثه و ده دهنی، دوايش که کابرا دیت له ژیره و ده
 بوی له ته رازوو دهکات و بوی ده کیشی، نه و غه شوو حرامه، پاره که ی لی
 حرام ده بیت، یان شتیک ده فروشیته و سهره که ی یان رواله ته که ی هیچ عه بیی
 نیه، به لام له نا و هر و کدا عه بیداره، پیغه مبر ﷺ به بازاری مه دینه دا رژیشت،
 بینی کو گه غیک هه لدرابویه و، نه ویش دهستی له نا و راکرد، دهستی ته ر بوو،
 که دهستی کیثایه و به خاونه که ی فرموو: نه و چی یه؟ گوتی: (أَصَابَتْهُ
 السَّمَاءُ يَارَسُولَ اللَّهِ) ^{۷۹}: باران لی داوه نه ی پیغه مبره ی خوا،

^{۷۹} صحیح المسلم: کتاب الایمان، باب: قول النبی ﷺ من غشنا فلیس منا، رقم الحديث ۱۰۲

گوته بزرگ له وتاره کانی شهید ماموستا عبدالله قهسری

پیغه مبهرو ﷺ فرموی: (أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطُّعَامِ كَي يَرَاهُ النَّاسُ) واته: نه وه
 بۆ - که ته ربووه - له سه ره وهت دانه ناوه تا خه لک بیهینی و بزانی ته ره؟، دوایی
 فرموی: (مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي) هه ره که سیك غهش بکات له نیتمه نیه،
 له شوینکه وتوانی نیتمه نیه، که وایو غهش کردن خیانه تکرده له موعامه له، له
 کرپار، نه وهش هه رامه و پاره کهش هه رام ده کات، وه شو هه ره شهی پیغه مبهرو
ﷺ ده مانگریته وه که فرموی: (لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ بَاعَ مِنْ أَخِيهِ شَيْئًا بِيَعًا فِيهِ
 عَيْبٌ إِلَّا بَيِّنَةً)^{۸۰} واته: هه لال نیه و دروست نیه بۆ نینسانی مسولمان شتیک
 بفروشی و عه بیته کی تیدایی و شاکرای نه کات. هه شتیک ده فروشی پیوسته
 بلئی نه وه عه بیته تیدایه، بۆ نه وهی نینسانه که بزانی و شاره زاییت، یان
 سه یار دیه و کونه یه و ده یه وی بیفروشی، هه لده ستیت سبوغیکی ده کاو توژیکی
 ته عمیرات و دهسکاریه کی ده کاو پاشان ده بات له پیشانگا (معرض)
 ده یفروشیته وه و کابرای پی هه لده خه له تینی، وه کۆمه لیک پاره ی لیوه رده گری،
 دوای هه فته یه ک مانگیک نه و جار ده زانی نه وه سه یار دیه ناوه رۆکه که ی چۆنه؟، که
 به داخه وه زۆریک له مسولمانه کان نه مری تووشی نه وه دهرده بوون، تووشی نه وه
 نه خوشیه بوون، وا ده زانن هه ره نه وه نده به سه که پاره که یان بیته ده ست تیدی
 نازانن عاقیبه تی نه وه پاره یه چیه؟!، نه وه پاره یان لیده بیت به ناگر له رۆژی
 قیامت یان نا؟!، هه لاله یان هه رامه؟!، ده چیتته قورگی منداله کان و
 خیزانه که ی و نه وان قازانجی لیده که یان زهره ر؟!، نازانن له ولاتی خۆمان نه وه
 شته بووه یان نا ان شاءالله نه بووه، به لام بیستراوه که له لایه ن مریشک
 فروشه کان، نه وه مریشکه فه قیرو به سته زمانه، ناوی سویری ده ده نی یان شتی
 سویر کراوی ده ده نی بۆ نه وه ی ناو زۆر بخواته وه گرن بی له سه ره ته رازوو یان
 له کاتی فروشتندا، دان و دانه ویله ی زۆر ده داتی بۆ نه وه ی قورس بیت، چونکه
 نه گهر هه ره یه کیکیان غه رامینکیشی به چیتته سه رو گرانبی، نه وه بۆ نه کیشان و

^{۸۰} سنن ابن ماجه، کتاب التجارات، باب: من باع عیب فالیبینه، رقم الخیث ۲۲۴۶

پټوانه زوره!، نهوه لهو شتوازهيه که پټغه مېر (عليه الصلاة والسلام) نهه
ليکړدوه، يان هر حيوانيتک پټش نهوه يېه مېدان، قهلهوي بکي
له مالهوه، نهو روزهي که نهتهوي بېهيت زور خواردني پټدهيت بډ نهوهي
بهرجاو بټ و ديار بټ، يان مانگايهك دههيت يېفروشي، نهو روزه شيري
گونه کاني نهوشي بډنهوهي له مېداني حيوانات، پټي بلين نهو مانگايه زور
چاکو زور شيردهرهو شيري زوري تيدايه، يان نهو ناشهي که ناوي دهگيري -
وهکو لهشعرعا باسکراود- ناوهکهي بگريهوه، نهو کاتهي که مرشتهري
ناشه که دټ، ناوهکهي بهردهيهوهو بډ نهوهي جوان بسوري و بلين ناشيکي
چاکه!، يان کابري سعات چاکهروه، هلهدهستيت سعات بډ کهسيک چاک
دهکاتهوه، پاش ههفتهيهك تیکدهچي، يان تلهفزيون چاکهروهو شاشهکي فول
دهکات بډنهوهي عهبي پټوه ديار نههيتيت، پاش ماوهيهك مانگيک بهديار
دهکويټ که شاشهکي فول کراوه، بډ خوي دهزاني چي ليکړدوه، بهلام کابري
ههژار لينازانيت، دوايي بډي دهردهکوي که نهوه کاتييه و لټي کهشف دهيت،
نهوانه ههموو غهشن.

يان پارهي دوو رقهه، که نهمرډ بهداخوهو نهو فيل و فرته زوره، پارهي دوو
رقههوهو لهناو شهدهي پارهکاني دهخا، بډ کابري دهباو پټي دهات يان پټي
دهلي يان پټي نالي، نهگهر پټي نهلي نهوه هر قهباحهتيکي گهوره تره، نهگهر
پيشي دهلي و پازي دهبي، نهوهش هر گوناوهو حهراوه، پارهيهك دوو رقهه
بټ با بهکابراش بلي نهو پاره دوو رقههوه، چونکه ليروهو نهو بهرپټي دهکات،
بهلي لهناو شهدهي پارهکاندا دهروا، بهلام دهچيتهوه بانق و دووباره جاريکي تر
ديتهوه ناو خهلك و فهرمانبهرو کارمهندهکان، جاريکي تر دټتهوه سهرو
گوټلاکي خهلك، لهبهرنهوه نهگهر پارهي دوو رقهه بټ يان نهگهر پارهيهك
بټ لايهکي دراو بټ، نهوه نهو پارهيه جيا بکريتهوه چاکه، چونکه روزهيک
دټ ههرديتهوه سر نهو خهلكو ديسان دهگريتهوهو دابهش دهبيتهوه، بزيه

نمودهش به راستی حه رامة، نمودهش گوناومه، نمودهش فیله، تو پاردي چاك ودرده گري، به لام پاردي خراب ده گيرپه وه بو خه لك.

شتيكي تر كه به داخوه له ناو كومه لگاي نيتمه دا به دي ده كريت، نمويش نمويه پاردي به قهرز ددها، له بهرامبه ردا مانگانه شتيك ودرده گري، بومونه: نه ندازه يه ك پاره به قهرز ددهاته كه سيك، نهو كه سه روظانه بره پارديه كي ددهاتي وه پاره كمش هر له شوييني خويه تي، واته: كابرا ده لي نه ندازه يه كم به قهرز پيبنده، هم مو روظي نه من پارديه كت ددهه مي، دوايش كه ي هم مو پارده كت ويسته وه من ددهه موه، نهو حه رامة و ريبايه، يان ده لي بو ماودي شمش مانگ پانزه هزارم بدي، نهو كاته هه ژده هزار دينارت ددهه موه. نمودهش حه رامة و ريبايه، نهو ريبايه ي كه چندين فرموددي پيغه مبه ر ^{صلى الله عليه وسلم} و چندين نايه تي قورناني له سهر هاتوون، نهو ريبايه ي كه پيغه مبه ر ^{صلى الله عليه وسلم} ددهه رموي: بچوكترين به شيان، ودهو نهو وايه نينسان داكي خوي ماره بكات!، نهو ريبايه ي كه نه مړو له بانقه كاندا زوره، نهو ريبايه ي كه نه مړو خه لك هه ستيشي پيئناكات له به رنه وه ي پرسى نه كردوه لاي ماموستايه ك بلي نهو موعامه له ي كه ده يكم حه لاله يان حه رامة!

سيه م: نهو كه به ناو رهن كردنه، به لام رهن ي هه فiqي نيه، رههن له نيسلامدا حه لاله، به لام نهو كه كابرا بيت پاره به قهرز بداته كه سيك له بهرامبه ردا شتيك ودرده گري لي، دوايي سودي ليده بينيت يان خانويه كي ليوره ده گري و بو خوي ده چيته ناو خانوده كهو دوايش ده بي پارده كشي به ته واوي بداته وهو نيسي فاده شي له خانوده كه كردوه!، نهو حه رامة، كابرايه ك پتويستي به پارديه، كوره كه ي ده نيري بو هه نده ران، پاردي له كه سيك ودرده گري و خانويه كي ددهاتي به رههن له لاي بيت، به لام ناييت كابراي خاوهن پاره كه بچيته ناو خانوده كه، به لي خانوده كه له ژير دهستي دايه، وه هه ركاتي ك داوي پاره كه ي كردو قهرزداره كه نه ييو نهو خاوهن پارده كه ده تواني خانوده كه

بفرۆشې و پارډې خړۍ لى هه لگړى، به لآم نابيت نىستيفاده لهو خانوه وهربرگړى، جا نىستا جوړيکى ترپش ههيه به داخووه که همر خاوه نى خانووه که له ناو خانوه که دايه، به لآم کابراى خاوه ن پارډه که ده لى، قهينا که بوخوت له ناوى دابه به لآم ده بى مانگانه کريم بده بى، دوايى پارډه کهى خړۍ هه موو همر ليوهرده گريته وه، نه وه ش ريبايه و حرامه.

چواره مينيان: بريته له شاردنه وهى که لويه ل (احتکار)، نه وه که له وتاريکدا به دووړو دريژى باسما ن کردوه، نيحتيکار: بريتي به له هه لگړنى که لويه لى بازار، بازارگانىک (تاجر) که لويه لى بازار هه لبرگړى، جا هه نديک له زانايان ده فرمون: ته نها {قوت} بو نيحتيکار حرامه، هه نديک ش ده فرمون هه موو مه سله حيتيکى مسولمانان حرامه ده ستى به سر دا بگيرى، بزيه هه موو نهو که لو په لانه ي که هه لده گيرين به مبه ستى به قيمه ت بوون، دوايى له گرانيى دا له کاتيکى وادا که له بازار کم ده بيت، دواى نه وهى که به قيمه ت ده بيت، نهو ديت شته کانى خړۍ ده خاته روو، له مالى و له مه خز نه کان ده يه نيته ده رى و ده يفرؤشيتوه، نهو د ش حرامه و نيحتيکار، پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فرموى: (لا يَحْتَكِرُ إِلَّا خَاطِي)^{٨٨} واته: نه وهى که نيحتيکار ده کات - شت هه لده گړى به مبه ستى گرانسون و به قيمه تبون، دوايى به قيمه تىکى گران بيفرؤشيتوه - نه وه گونا هبارو تاوانى کردوه.

پينجه ميان: بو برا شوفيره کاغان، له که سابه تى حرام بريتي به له که لويه لى حرام بارکردن، ماده ده سپکرو بيته وشکه ره کان، نه وه که نينسانىک شوفيره نازانى چى بارکردوه، ناپرسى هه لاله يان حرام، مه شروب بيت همر بارى ده کاو مه وادى بيته وشکه رو سپکر بيت همر بارى ده کات، هه تا که سانىک که بو شويى خراب ده چن، بو کارى خراب ده چن، همر باريان ده کاو ده يانبات،

^{٨٨} صحيح مسلم، كتاب المساقاة، باب: تحريم الاحتكار، رقم الحديث ١٦٠٥

نوهش حهړامه، همموو نهو گوناهاش که نهوانه دهیکه که سوارى نهو سهاريه دهن بڼ نهو شوينه، له همموو گوناهاکان شوفيره که بهشدار دهبيت، چونکه نهو هوکاره و بر دوونى بڼ نهو شوينه؛ خواى په روهردگار (جل جلاله) دهفرموى: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (۲) المائدة، واته: هاوکارى يه کترى بکه نه سهر چاکه و پاريزى، هاوکارى يه کترى مه که نه سهر گوناهاو تاوانکارى، که سيک بڼ کارىکى خراب دهروات بڼ شوينىک، ناييت بيگيه نهى، که سيک شتيکى حهړامى پييه، بڼ شوينىک دهيات ناييت بيگيه نهى، نه گهرنا توښ له هه موو قوم ه مشروبيکى نهو کابراى مه شروبخوره که ده بخواته وه، گوناها بار دهبيت، تو گه ياندووته نهو شوينه؛ چونکه پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) فرموى: (لَعَنَ اللَّهُ الْخَمْرَ)^{۸۲} واته: خوا له عنه تى له مه شروب -خمر- کردو وه، (وشاريها): نهو که سى که نه بخواته وه، (وساقيها): نهو که سى که دهگيرى بڼ نهوانه ي که نه بخواته وه، (وبائعها): نهوه ي که نهيفروشى، (ومبتاعها): نهو که سى که پيى ده فروشرى، (وعاصرها): نهوه ي که دروستى دهکات، (ومعتصرها): نهو که سى که بوى دروست دهکرى، (وحاملها): نهوه ي که ه لیده گرى و دهگوازيتته وه، (والحمولة اليه): وه نهوهش که بوى دهگوازيتته وه نهقل دهکرى و له دوکان دانه نرى، نهوانه هممويان نهعله تيان ليکراوه.

شه شه مينيان: کرين و فروشتن له مزگهوت، زور جار موعامه له له مزگهوت دهکرى، نهوهش حهړامه، موعامه له کردن له مزگهوت حهړامه، له سهر پاى زوربه ي زانايان حهړامه، چونکه پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) فرموى: (أَإِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَبِيعُ أَوْ يَشْتَعُ فِي الْمَسْجِدِ فَقُلْ: لَا أَرِيحَ اللَّهَ تِجَارَتَكَ)^{۸۳} واته:

^{۸۲} المستدرك على الصحيحين، كتاب البيوع، رقم الحديث ۲۲۳۵

^{۸۳} المستدرك على الصحيحين، كتاب البيوع، رقم الحديث ۲۳۳۹

نه گهر بينيتان که سيک موعامه له دهکات له مزگهوت، شتيک ده فروشي يان شتيک ده کړي، پتي بلين: خوا قازانچ نه خاته ناو بازارگانیه که و بهر که متي ليه لگري، ده بي واي پي بليني!، چونکه مزگهوت بو نه وه دروست نه کراوه!، هره وه کو چو دروست نيه له مزگهوت بو شتيک که ون بووه بانگ بکري، پيغه مبر (عليه الصلاة والسلام) فرموي: (مَنْ سَمِعَ رَجُلًا يَنْشُدُ ضَالَةً فِي الْمَسْجِدِ فَلْيَقُلْ: لَا رَادَّهَا اللَّهُ إِلَيْكَ)^{۸۴} واته: نه گهر بينيتان که سيک له مزگهوت بانگ دهکات، بلت فلان شتم لي ون بووه خه لکينه کي دوزيوه تيه وه؟، يان هر که سيک دوزيه وه بيهيتي ته وه مزگهوت، پتي بلين: ياره بي خوايه نه يدوزيه وه، چونکه مزگهوت بو نه وه شته دروست نه کراوه.

حه و ته مينيشيان: سه ياره ي دزياري و بي ژماره، که نه مړو زوره له بازاره کاند، کړين و فروشتني پيده کړي، که نه گهر بزاني نه وه سه ياره يه نه صلي نيه و بنچينه ي نيه، له کوټو هاتووه؟ چو هاتووه؟، نه وه بهراستي نه وه موعامه له يه راست نيه و خو له موعامه له بپاريزن چونکه دروست نيه، مادام نازاني نه وه له کوټو هاتووه گوماني له سره، مادام نازاني نه وصل و بنچينه ي چيه؟، دروست نيه نه وه سه ياره يه بکړدري و بفروشي.

هه شته له موعامه له و که سابه تانه ي که دروست نين: فروشتني بهروبومي کشتوکالي پيش نه وه بهر که ي ده رکوي، نينسانتيک زهويه که کردويه تي به گه نم بيفروشي بهر له ودي که گهغه که بگاتي و بزاني بهروبومه که ديته بهرهم يان نا، نه وه حرامه، تنه به مخرجي نه وه نه بيت که شينايي و گيا بو حيوانات بپريته وه به کاري بهيتي، نه وه جيايه يان فروشتني بهروبومي باغيک، که هيشته بهروبومه که ي نه هاتوته بهر، نه گه يوه يان پيش گه يشته

^{۸۴} صحيح مسلم، کتاب المساجد، باب: النهي عن نشد الظالة في المسجد، رقم الحديث ۵۶۸

نه گەشتو ته قوناغی پېش گەشتن، نه گەشتو ته تام وەرگرتن و مزره مه نی،
 فروشتنی هر بهروبومیک لهو حاله تانه دا، پېش نه وهی بگاته نهو واده ی که
 خه ریکه ده گاته بهر، نه وه دروست نییه و حه پامه، چونکه پتغه مبه ر (علیه
 الصلاة والسلام) به یه کتکی فهرموو: (أَرَأَيْتَ إِنْ مَنَّ اللَّهُ الثَّمَرَ)^{۸۵} نایا نه گه ر
 خوای گه وره (جل جلاله) بهروبومی نهو باخچه یه، بهروبومی نهو زهویه
 نه هیئتیه بهرهم (بِمَ يَأْخُذُ أَحَدُكُمْ مَالٌ أَخِيهِ)؟ فهرموی: باشه به هو ی چیه وه نهو
 پاره یه وهرده گری؟ نه گه ر بهروبومه که خوای گه وره (جل جلاله) نه بهیئت نهو
 پاره یه له بهرام بهری چیدا له برایه که ی خو ی وهرده گری؟ که وابه هتا
 بهروبومه که دیارو روون نه بیئت دروست نیه، نه وه نهو بهروبومه ناییت بکړد ری.
 تینجا کارکردن و نیشته چی بوون و مانه وه له ولایتی کی بی باوهر و له ولاتی
 کافراندا، تنه ا بۆ نه وهی که خو ی و خا و خیزانی له و ی بیئت. له ژیر سایه و
 سیبه ری قانونی کافراندا، نه وه دروست نیه، به لام له حاله تیک ی زه ورودا بۆ
 نه خو شی ده چی یان له حاله تیکدا که ده نیردری بۆ جیه جیکردنی کاریک و
 بگه رپته وه، یان له حاله تیکدا که بۆ خویندن ی ده چی که ته و خویندنه له ولاتی
 تیمه نییه، بۆ زانست وه دسته یان تیک ده چی، له حاله تیکدا که لیژنه یه که و ده چی
 و مه به ستیک ی هیه، بۆ مه سه له حه تی میلله ته که ی ده چی نه وه جیا یه، وه
 نه وانه ش که خه لکی به قاچاغی ده بهن، پاره یان لیوه رده گرن، نهو که سابه ته ش
 دروست نییه چونکه سه فهره که مه ترسی تیدایه و زۆربه ی نهو خه لکه شی که
 ده روا بۆ هه نده ران له و ی سه رگه ردان ده بیئت! هه مو نهو گونا هه ی که خه لکیک
 ده یکات له ده ره وه، نهو که سه ی که خه لک ده بات لیروه بۆ نه و ی
 له گونا هه کانیا ن به شدار ده بیئت، چونکه نه ویش هۆکاره به وه که نهو خه لکه
 ده روا بۆ ده ره وه، ری ئاسانیان بۆ دکات، پتغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام)

^{۸۵} صحیح البخاری، کتاب البیوع، باب: إذا باع الثمار قبل أن یبدو صلاحها. رقم الحدیث ۲۰۸۶

ګولډبرېک له وتاره کانی شهید ماموستا عبدالله قهسرين

دده فرموي: (مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ)^{۸۶} واته: هر که سيک بپيښه مایه ی چاکه یه ک، وهکو نو که سې چاکه که ده کات خیرې بؤ ده چیت، وه هر که سيک بپيښه مایه ی خراپه یه ک وهکو نو که سې که خراپه که ده کات خراپه ی بؤ ده چی (که مفهومی موخالفه ی فرموده که وایه) (مَنْ سَنَّ سُنَّةً حَسَنَةً فِي الْإِسْلَامِ فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمَلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِ هِمَّ شَيْئاً)^{۸۷} واته: هر که سيک کارو ړتگایه کی چاک به که سيک یان به خه لکيک نیشان بدا، وهکو نو که سانه ی چاکه ده که ن خیرې بؤ دیت، به لام هر که سيک ړتگایه کی خراپ به خه لک نیشان بدا، نو وه وهکو نو وانه ی خراپه ده که ن نویش ګونا هه کی بؤ دیت.

جا که سيک بپيښه ری نیشانه ر بؤ نو وهی خه لک بیات بؤ هه نده ران، خه لک له ګه ل خوی بیات و له ولاتاندا له ناو خراپه و خراپه کاری (فسق و فجور) دا به جیان بهیلي، نو وه هه موو ګونا هیک که له وی ده یکه ن نو لیږه له هه موو ګونا هیکیاندا به شداری ده کات که هاوکاری کړدوون، ته نانه ت نو باوک و دایکانه ش که پشتگیری کوره کانیان ده که ن پړون بؤ نو وی نو ګونا هانه بکه ن، نه وانیش له و ګونا هانه دا به شدار ده بن.

خالی ده یه م: نو وانه ی به دوا ی شتی مه تر سیدار دا ده ګه رین، بؤ نمونه: وده سهیته نانی مه وادی تی نین تی (TNT) و هه لگرتنه وهی لوغم و نه وانه، که به مه به سستی پاره په یدا کړدن بیت، له کاتیکدا چاکي لی نه زانیت، هه روا له خوی وه بهیته ناو بابه ته که و بهیته ناو کاره که و لی نه زانی مه ترسی فو تانی خوی و سهرو مالی خوی زیاتر بیت، نو کاته هه رانه نو وه زیفه یه بکات وه نو پاره یه ش له و شوینه دا وده ست بهی نیت.

^{۸۶} صحیح مسلم، کتاب الأمارة، باب: فصل إعانة الغازي،، رقم الحديث ۱۸۹۲

^{۸۷} المسند المستخرج على صحيح مسلم، کتاب الزکاة، باب: الصدقة ووجوبها، رقم الحديث ۲۲۷۷

خالي يانزه: دروستكردنى هېكېل و موجهه مات {شپوه كارى}. نه وه ش
وه زېفه يه كې حېرامه، جا هې ئېنسان بېت يان هې حېوان، كه به داخه وه زور
كهس ته نانه له ماله كانيشدا هليده واسن، پيشانگانا نيان پى دېرازيننه وه بوز
جوانى مال و رازانده وى مال، نه و موجهه ماتانه، نه و هېكه لانه، نه گهر
هېكه لى كه وېكه، كوترېكه، نه سپېكه، شتيكه كه له شويينېكدا دايدنه يت، بوز
نه وى كه ماله كې پى برازينتېه وه، نه وه ش حېرامه، نه وه ش كه دروستى
دهكات خوى توشى حېرام دهكات، پېغه مېرېش (عليه الصلاة والسلام)
ده فېرموى: نه و كه سى كه نه وه دروست دهكات، له رېژى قيامت داواى
ليده كريت روحي به بهردا بكا به لام ناشتوانى!

زانايان (خوا لېيان رازى بېت) كه لويه لى يارى پيكردى منداله كانيان
جيا كړو ته وه، كه يارى پيده كېن له ماله وه، به لام نه وى كه بوز جوانى له سر تاق
و ديوار هلبواسرى، نه وه ش دروست نيه: دياره مېه ستيشمان ره سى
فوتوگرافى نيه، كه نه وېش هېنديك له زانايان ده فېرمون هر حېرامه، به لام
نه و شخيلافى تېدايه، هېنديك ده فېرمون كېشه تېدا نيه، به لام ره سى
به سېهرو به هېكېل، نه و دياره خيلافى تېدا نيه و دروست نيه.

كه سابه تيكي ترى حېرام برتييه له فروشتنى جگېره، كه زانايان ته فېرمون:
جگېره كيشان حېرامه و كرين و فروشتنېشى دروست نيه، جا هېنديك كهس
نه گهر عوزر و بيانوو (مېرر) به و بوزى بېتېه وېلى: نه و ماموستا فلان
جگېره ده كېشى، نه و عوزر نيه، نه و ده قى راي زانايان و قسه زانايان با
ئېنسان ته ماشا بكات، نه و فلان ماموستا له بهر نه وى جگېره ده كېشى، -
حاشاى ماموستايان و زانايانى ئايىنى - زور ماموستا هيه كارى پېنجه وانه
دينى خوا نه غام نه دات، به لگه نيه له سر نه وى نه و كاره چاكه له بهر نه وى
ماموستا دهيكات! جگېره هم زهره رى گيانى ئېنسانى تېدايه و هم زهره رى
مالى ئېنسانى تېدايه و هم زهره رى خلكيشى تېدايه، جا چ شتيك كه

پيغه مېر (عليه الصلاة والسلام) زهره رې تيدا بينييت بؤ خه لک و بؤ مال و مندالي، قه ده غې کردووه؟، ناي ته گهر نهو جگهر يه له سرده مي پيغه مېر (عليه الصلاة والسلام) بويايه قه ده غې نه ده کرد؟، ناي نهو که سانه ي قه ده غه نه کرد که شتي بؤن ناخوش ده خون بينه مزگهوت؟، مه گهر جگهره بؤني ناخوشر نيه؟، له بهر نه وه مو عامه له کرديش به جگهره، ته نانهت کردي توتن له زهوي و زاردا، له سره راي زور له زانايان دروست نيه، چونکه دروست کرديته و هوکارن بؤ نهو که سانه ي که جگهره نه کيشن، پيوسته خو ي لپباريزن، پيغه مېر (عليه الصلاة والسلام) ده فرموي: (لا ضرر ولا ضرار).

خالي چواره: فروشتني شتيک له سره فروشتني که سيکي تر، نه وه که نينسانيتک شتيکي فروشتووه به که سيک، يه کيک بجي به و که سه کړپاره بلتي ليتي مه کړه من به هر زانتر ده تده مي، نهو مو عامه له يه ش هر امله، يان کړپن له سره کړپني که سيکي تر، نه وه که نينسان بجي به فرو شياره که بلتي که شتيکي به فلانه کهس فروشتووه، پتي مه فرو شه من به پاره يه کي باشتر ليت ده کړم، نه وه هر دوکيان هر امان، شريعه تي نيسلام به جواني روني کردونه ته وه له ده قه کاني شرعدا.

خالي شانزه: تومارگاو قيديو خانه کان به داخه وه نه مړو زوريان ده وري خراپيان هيه، بؤ بلاو کردنه وه ي فلمي پرووت و قوت و بهر لايي و بيتا بروبي تافرهت، نافره تاني نه وروپا دتنن ليره بومان ده خنه روو و دتنن له بهر امله مندالي مسولمانان و عائيله ي مسولمانان ده خنه روو، زور که سي رهوشت نرمن به داخه وه که له زور شويتان فلمي خراپ ده خنه سر سي دي، به لکو له ده ورو بهر و درې گري و خه لک ته ماشاي بکات، بوخوي بي نه خلا قه و ده يه وي خه لکيش توشي رهوشت نرمن و بي نه خلا قی بکات، خوي په ورو دگار (جل جلاله) بؤ نهو جوړه که سانه سزاي داناوه له دونياو له قيامت، خوا ده فرموي (جل جلاله): ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ

گولډېرېک له وتاره کانس شهيد ماموستا عبدالله قهسري

أَلَيْمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ النور، واته: نهوانه ی که ده یانه وی خراپه له ناو مسولمانان بلا ویتنه وه سزای به نیش و به نازاریان هیه له دونیاو له قیامت، ریسواییان بۆ هیه، ریزو حورمه تم بۆ هه موو نهو تو مارگاو هه موو نهو قیدیو خانانه ی که کاری چاک ده کهن و له خزمه تی ره وشتی باش دان، به لام هندیکیان به داخوه؛ له شاره کانداهوریان دهوری خراپه گیرانه، به وه که فیلمی خراپ و فیلمی خیلای و گورانی و هه لپه رکی و ره قس و سه مای تافره تان تو مار ده کهن و به ناو خه لکیدا بلاوی ده که نه وه، نازانن هه ر نه زهری که له هه ر مالی که هه ر که سی که بیکات گونا هی که ده که ریتنه وه بۆ نهو که سه که تو ماری کردوه.

خالی هه قده: وه زیفه ی تافره تی که یاخود وه زیفه ی کاری تافره تی که له ناو شوینی که داییت شونی نهو نه بیته، له ناو کو مه له پیاوی کی خراپ. وه زیفه ی تافره تی که مسولمان که له دینی خوی نه مین نه بیته، له نه خلاق و ره وشتی خوی نه مین نه بیته، نه وه شرعی نییه، نهو مو عامه له یه یاخود نهو که مابه ته شرعی نییه، وه به هه مان شیوه پیاوی کی دیندار له ناو کو مه لی که تافره تی سافیره به ره لا کارو وه زیفه و مو عامه له که ی خوی به رتوه به ری، نهو مو عامه له یه ش لهو شرتنه دا دروست نییه و پتویسته نهو پیاوه له وی نه بیته.

هه ژده یه م: فروشتنی چه ک و که لوه لی شه ر به که سانیک ی خراپ و نا ژاوه گیر، سیلاح دووسه ر (ذوالحدین) ه بۆ چاکه به کاردی و بۆ خراپه ش به کاردیت، تو خه نه ریک یان سیلاحیک، چه قویه ک یان هه ر که لوه لی که تری شه ر به رفروشی به که سی که که خراپه گیر بۆ، فیتنه گیر بیت، شه رانگیر بیت، نهو هه رانه پتی ده رفروشی، پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) نه ی لی کردوه.

خالی نوزده یه م: کرین و فروشتن له کاتی بانگی نوژی هینی دا، خوا ده فرموی (جل جلاله): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (٩) الجمعة، واته: نه گه ر بانگی

نورې جومعه درا وهرن بؤ نورېو کرین و فروشتن به جیبهیلن، خوا دده رموی (جل جلاله) ﴿وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾: کرین و فروشتن به جیبهیلن، به لآم لهو کاته دا که نینسانه کان هر واز له کرین و فروشتن ناهینن، نهوه خویان توشی حه رام کردوهو له سر رای زوری زانایان نهو موعامه لانه حه رامیان تیده کهوی و دروست نین.

خالی بیست: پېش لیگرتن، نهوه که نینسانیک له هه ولیره ده بیت که لویه لیکي پتیه بؤ بازاری شار که مان، که سیک بیت له ده روازی شار یان پېش نهودی بگاته ده شار ریگای پتېگرت، پتی بلې: وهره من به وهنده لیت ده کرم!، نهو کابرای که ده پتیتیه نهو نازانی چ باسه له بازاری نیره به چه نده، نهوه ش که لیره ددروا له سر ریگا لیتی ده کړی ده زانی به چه نده، به قیمه تیکي هرزان لیتی ده کړی بؤ نهوه دی بؤ خوی بیت لیره له بازار به قازانچیکي زور بیفروشتیه ده، نهوه ش حه رامه.

بیست و یه که م: (بیع العین)، نهوه ش له شرعدا که باسکراوه دده رموی: جوری که که که سیک پتویستی به پاره یه، پاره شی نییه شتی پتېکړی، پاره یی نییه بؤ نهو مه به سته ی که هیه تی به کاری بهیتنی، پاره یی پتی دهوی، هله ددستی له مه جلیسی که شتیک له کابرایه که ده کړی بؤ غوونه به ده هه زار دینار، هر لهو مه جلیسه دا پتی ده فروشتیه نهو به نو هه زار دینار، بؤ نهوه ی نو هه زاره که ی وهرگرتی، نهوه ش حه رامه.

بیست و سیهم و کوتایی: وه زیفه ی که سیک -پیاو بیت یان نافره ت- له گهل که سیکي زالم و سته مکاردا، که نازانی نهو زالم و سته مکاره چ ده کات، له گهلیدایه بهس بؤ مه به سته ی پاره وهرگرتن و مووچه، سمری مانگ مووچه که ی لیوره ده گری و نیدی له هه موو گونا هه کانی نهو نینسانه شدا که زالم و سته مکاره، خراپه کاره، به شدار ده بیت، نهو وه زیفه یه ش دروست نییهو شریعه تی نیسلام نه هی لی کړدوه، نایه تی قورنان دده رموی: ﴿وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ (۱۱۳) هود، واته: مهیل به لای نینسانی زالم دا مه کن، نه گهرنا ناگرتان تووش ده بیت.

به لې خۆشه ويسته كانم: نهوانه بيست و سې حالت و كهسابهت و موعامه له بوون كه شهريعتي نيسلام ريگاي پينه داون: نه هي ليكردوون، پتويسته مسولمانان دهرسي لي وهرگرن و لهوانه دووركه ونه وه، وه ههرودها زوري تر...، وه كو: به شداريكردن له يانه سيب كه پاره ي نه داو به حيسابي خوي شتي بو دهرده چي، نه وهش ههرا مه، وه زوريك كه نيتمه باسي ناكه ين ليتره، وه كو فروشتني مه شروبات و كهسابهتي ريگري و كومه ليك مه ساتيل، فرقه ي موسيقاو زورنا ليدان و ته پلي و شانندن و... هتد.

له خوي پهرودردگار (جل جلاله) ده پاريينه وه و ده لتيين: ياره بي خوايه له هه موو نه و كارو موعامه لانه بمانپاريزي كه ههرا من، ياره بي خوايه خومان و مال و مندالمان له پاره ي ههرا م و له مالي ههرا م بپاريزي، ياره بي خوايه خومان و مال و مندالمان وه مسولمانان به گشتي له ههرا م بپاريزي، خوايه بو ههري حه لاله ته و فيقمان بده ي بو نه وه ي وده هستي بيتين، وه ههري ههرا مه ته و فيقمان بده ي بو نه وه ي بيناسين و خوماني لي دوور بگرين، ياره بي خوايه به مالي حه لال ده و له مهنده مان بكه ي، ياره بي خوايه به مالي حه لال پهرودرده مان بكه ي، بمانپاريزي له پاره ي ههرا م، له موعامه له ي ههرا م، له كهسابهتي ههرا م، امين، خوايه شيفاي نه خو شيه كانمان بيتني، خوايه له مردوي هه موو لايه كمان خوشبي، رهحم به دايك و باوكمان بكه ي، خوايه رهحم به مال و مندالمان بكه ي، هيدايه تمان بده ي زياتر بو نه وه ي بتوانين زياتر خواپه رستي بكه ين، يارب العالمين. اقول قولي هذا واستغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين، فاستغفروه إِنَّه كان غَفَّاراً ،

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

{ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ } آمين.

سویندخواردن و شایه دی دانی به درؤ

سویندخواردن و شایه‌دی دانی به‌درۆ

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكِرُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهِدِيهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَّلَ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَنَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،
هَذَا الرَّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ
جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ
صَلَاةَ اللَّهِ وَسَلَامَهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
...، أَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ. فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ
الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ، بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ
وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) النساء.

نیمانداره به‌ریزه‌کان، نه‌ی ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ری محمد ﷺ، سه‌لآت و سه‌لامی
خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ری، ڕه‌حه‌مت و به‌زه‌بی و میه‌ره‌بانی خوای په‌روه‌ردگار (جل
جلاله) برۆی به‌سه‌ر ئیمه‌و هه‌موو مسوڵمانانی دنیا له‌م ڕۆژه‌ پیرۆزه‌دا، له‌خوای
گه‌وره‌ ده‌پاریشه‌وه‌ ده‌لێن یاره‌بی خواجه‌ ناخیری عومرمان خیر بکه‌ی، خواجه
ئاخیری کرده‌وه‌ کافمان پیتش ده‌رچووگان له‌دنیادا له‌سه‌ر خیر بی، خواجه
به‌مسوڵمانی بامغرتنی نه‌و ڕۆژه‌ی که‌ نه‌جه‌لمان دیت، خواجه‌ نیتشه‌ش و هه‌موو
مسوڵمانانی دنیا له‌ناخوشی و ده‌رده‌سه‌ریه‌کان پیاریزی، له‌مردووه‌ کافمان
خوشی، وه‌ شیفای نه‌خوشیه‌ کافمان بی، یاره‌بی خواجه‌ ڕه‌حم به‌نه‌خوشه‌ کافمان

بكهې، يارهېبې خوايه هيدايتي خومان و مال و مندالمان زياتر بدهې، خوايه هيدايتي گهغه كانان زياتر بدهې، رهم به پيره كانان بكهې، آمين.

به پرتزه كان، ناييني پروزي نيسلام دابهش بووه بؤ چهند به شيك، كه بريتي يه له عه قيدهو باوهړ و عيبادهت و خواپه رستي، به شي سييه ميان بريتي يه له نه خلاق، كه ته واو كهري ههردوو به شه كه ي تريانه كه عه قيدهو عيباده ته كانن، له ناو عه قيدهو، وه له ناو عيباده تدا، وه له ناو به شي نه خلاقدا كومه ليك بنه ماو بنچينه هن كه خوي په روهردگار (جل جلاله) هيدايتي نيمانداره كاني داوهو نينسانه كاني رينموني كروون بؤ شو بنه مايانه، كه نه گهر هر نينسانيك دهستي پيوه بگري ريگاي سه عادهت ده گريته بهرو دهروا بؤ به ههشت!

هر نينسانيكش فهاوموشيان بكات نهوه نوباله كه ي له ملي خويه تي و توشي سزا دديت، جا نيمه له وتاري نه مروي هيني دا باس له دوو خهسلهت ده كه مين له به شي نه خلاق و خو روهشتدا كه ههردوو كيان پيچه وانه ي روهشته چا كه كانن! به داخوه نه مروي له كومه لگه ي كورده واري خوماندا دوو ديارده ي ناشرين و خراب زور ههستيان پيښه كړي، دوو سيفه تي زورخراب له ناو مسولماناندا دهينرين، نهوه ي كه خوشيان لي ده پاريزي زور كه مه!، شو دوو سيفه ته خراپه ش يه كيكيان سويند خوارده به درو، دووه ميشيان شاهيدي دانه به درو، دياره ههريه كه له مانه گوناھي گوره ن به لام پيش نهوه ي بچينه سر شو دوو خاله گرنگه، پتويسته ههنديك شت بزاني:

“ گوماني تيدا نيه زمان كه نيمه تي خوايه (جل جلاله) و داويه تي به نينسان، شو زمانه ش نينساني بؤ به ههشتي راده كيشي يان بؤ جهه ننه مي!، وهكو زانايه كي عه رب دهلي: (سَلَامَةُ الْإِنْسَانِ فِي حِفْظِ اللِّسَانِ) سه لامه تي نينساني له پاراستني زماندايه، كورديش وتهني: زمان به لاي سره!، به راستي زمان به لاي سره له دونياشدا زورچار وه له قيامه تيشدا، چونكه زوركه س به هوي زمانه وه له دونيا توشي به لاي موصيهت و كيشه و درده سهري دهبي،

به هژي قسه يه که وه که له زماني دهرده چي و بيري ليتاکاته وه، که غه مي بږ ناخوا، قسه يه که ده يکا فکري ليتاکاته وه چ ده لي؟، بږ کي ده يکا؟، بږ چي ده يلي؟، وه له قيامه تيشدا سرگرداني نه وه ده بي که کومه ليک قسه ي کردوه له دونيا له سر نه و قسانه موحاسه به ده کړي که له قسه کردنه کاني دا په چاوي شرعي نه کردوه، به هژي نه و قسانه وه که له دونيا دا کردوني، نه و زمانه ي لي بووه به به لا له پوژي قيامه ت، دروي پي کردوه غه يبه تي نه وي کردوه جويني به نه و داوه بوه تاني بږ نه و هه لبه ستوه، جاسوي له سر نه و نه و کردوه قسه ي هيناوه و بردوه نه ميمه ي کرده، شاهيدي به دروي داوه سويندي به دروي خواردوه و لغوي پي کرده به زمانه!

نه و زمانه خيري زور پي وه!، به لام شه ريشي زور پي وه!، بږ يه که سانيک که زمانيان له شهر ناپاريزن سوود له خيره کاني شيان وهرناگرن، وده کو زور له ثايه ته کاني قورسان و زور له فهرموده کاني پتغه مبر (عليه الصلاة والسلام) ده ماتر سين و ناماژه به وه ده که ن. هر قسه يه که له و زمانه دهرده چي خوا ده ينوسي: ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ (١٨) ق، واته: نينسان هيچ قسه يه که ناکا مه گهر چاوديري کي به سره ويه و ناماده ي نووسينه: هر قسه يه که له زمان دهر چي ده ينوسي، خوا نه فهرموي مور اقيبتي کي له سره، جا ده بي نينسان پوژي چهند قسه بکات؟!، مانگي چهند قسان بکات!، سالي چهند قسان بکات!، له عومري دا چهند قسه ي کردبن!!، نايه ده بي چهند قسه ي خيري کردبن؟ وه چنده ي شهري کردبن؟، چهند قسه ي باش و چنده ي خراپ؟، خو نه گهر خوا په حمان پي نه که قه ت له بر نه و زمانه رزگارمان ناييت!، بږ يه پتغه مبر (عليه الصلاة والسلام) به يه کيک له صه حابه کاني فهرموي: (كُفَّ عَنْكَ هَذَا)^{٨٨}

^{٨٨} فيض القدير، جزء ١، صفحة ٤٨٨، يقول الطيبي في شرح حديث (وليحفظ البطن وما حوى):

..جعل الرأس وعاء وظرفا لكل ما لا ينبغي من رذائل الأخلاق كالغم والعين والأذن وما يتصل بها وأمر أن يصونها كأنه قيل كف عنك لسانك فلا تنطق به إلا خيرا.

فەرموى ئەو (زمان) بياريزه؛ زمانت بياريزه، سەرکەوتن و نەجاتى تۆ، دواى عىبادەتە کانت بە زمانەودى، بەلام ژيړکەوتنت دواى عىبادەتە کانش بهوئى زمانەودى نه گەر له شەر به کاري بيئى، کهواته هرچەنده زمان زۆر کاري چاکهئ پى ددکړين بهلام چەندين گوناھيشى پتدەکړين که زۆرەيان گوناھى گورەن.

خۆشەويستە کاتم: هەروەکو چۆن پيغه مېەر (عليه الصلاة والسلام) دەمانترسينئ لەوە که نه گەر نينسان بهرژوو بى، بهلام واز له قسەى خراپ و له درۆ نه هينئ رۆژووى بۆ قەبول نابى، هەروەها باقى عىبادەتە کانش بههەمان شپوون، پيغه مېەر (عليه الصلاة والسلام) فەرمووى: (مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزَّوْرِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ)^{۸۹} واتە: هەرکەسيك واز له قسەى درۆ زمان شري نه هينئ، خوا پتويستى بهو نيهه ئەوکەسه واز له خواردن و خواردنەوه بيئى و خوئ برسى و تينوو بکا، ماناى وايه نه گەر کهسيك بهرژووش بى، بهلام زمانى سەلامەت نه بى، خوا رۆژووه کەئ لى وەرناگرئ چونکە دەبى تينسان هەموو ئەندامەکانى بهرژوو بن، نەک تينسان هەر مەعیدەى بهرژووبى له خواردن و خواردنەوه، بەلکو دەبى چارويشت بهرژوو بى و دەستويشت بهرژوو بى و قاچە کانش بهرژوو بن بۆ شوئى خراپيان پى نه پۆى، وه دلويشت بهرژوو بى بهرنامەى خراپى پى دانەئى و، وههروەها زمان و گوئچکەو هەموو ئەندامەکانى تر...، بۆيه پيغه مېەر (عليه الصلاة والسلام) نه فەرموئ: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكَلِّ خَيْرًا أَوْ لِيَصُمْتُ) واتە: هەر کهسيك باوهرى بهخواو به رۆژى قيامەت هەيه يان با قسەى خير بکات يان با بيتدەنگ بى، لەناو کوردهوارى خۆماندا نه گەر کهسيك قسە نەکات يان بيتدەنگ بى سەرزنشتکراوهو خەلک رقى ليههتئ، دەلئين تينسانىکى مۆنه!، بهلام کهسيك زۆر قسە بکات مەدحى دەکړئ!، شانازى

^{۸۹} صحيح البخاري: كتاب الصوم، باب: من لم يدع قول الزور، رقم الحديث ۱۸۰۴

پټوه ده کړې ده لټن مه جلیسی خوښه!، به پټچه وانه یی نه و فهرموده ی پټغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) که نه فهرموی: هر که سیټک باوه ری به خواو به رږژی قیامت هیه، باوه ری به مو حاسه به ی رږژی قیامت هیه که له سر هه مو قسه کان لټی چانه وه هیه، با یان قسه ی خیر بکات یان بیده نگ بی، نینسانیش که م وایه هه مو کاتیک قسه ی خیری به دهم دایت!، بویه زور جار بیده نگي باشتره له وه که نینسان قسه ده کات و بیری لټنا کاته وه و نازانی سر نه نجامه که ی بۆ کو ی ده بی؟، زورن نه و که سانه ی مه جلیس خوښ ده که ن، شه وانه، رږژانه، خه لکیان لی ده ئالی بۆ نه وه ی قسه ی خوشیان بۆ بکات، بۆ نه وه ی حیکایه ت و سرگوزده شته یان بۆ بگټر ټه وه و فخر و شانازی شی پټوه ده کات، حیکایه ت هه لده به ستی، درؤو ده له سه هه لده به ستی، په ند هه لده به ستی، کومه لټیک قسه هه لده به ستی بۆ نه وه ی خه لک پټی پټبکه ن، نه و جوړه که سانه مان زورن، وه نه وانه شمان زورن که پټیان بیده که ن، ته ماشا که ن پټغه مېهر ﷺ ده فهرموی: (وَيْلٌ لِلَّذِي يُحَدِّثُ بِالْحَدِيثِ لِيُضِلَّ بِهِ الْقَوْمَ فَيُكْذِبُ وَيَيْلٌ لَهُ وَيَيْلٌ لَهُ) ^{۹۰} نه فهرموی: (وَيْلٌ) که سزایه کی جهه ننه مه، بۆ نه و که سانه ی که قسه ده که ن، حیکایه ت ده که ن، له ناو خه لک داده نیشن و مه جلیسی به قسان خوش ده که ن، بۆ نه وه ی خه لکیان پټی پټبکه نی، له کاتیکدا قسه کان یان درویه، فهرموی: (وَيْلٌ لَهُ وَيَيْلٌ لَهُ) سی جار فهرموی: نه و شوینه ی جهه ننه م، نه و عه زابه ی جهه ننه م بۆ نه و که سیه که له ناو خه لک دانه نی شی، قسان ده کا، قسه ی راست و خراپ ټیکه ل ده کات، حیکایه تی پرو پوچ و بیسه رو شوین ده گټر ټه وه، به سه ره اتی بی مه عنا ده گټر ټه وه، بۆ نه وه ی خه لکی پټی پټبکه نی، مه جلیسی پټخوش کات، وه نه وانه ش که پټی پټه که نن بیگومان

^{۹۰} المستدرک علی الصحيحین، کتاب الايمان، رقم الحديث ۱۴۲

گوناهبار دهن و شریکن لهو تاوانه‌ی که‌نمو نینسانه دهیکات، نم فرموده‌یه داوودو ترمذی و نسانی و بهیه‌قی گیراویانه‌توه، وه خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) نه‌ونده نه‌فرینی له درو و دروژنان کردوه، نه‌فرموی: ﴿إِلَّا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (٦١) آل عمران، واته: ناگادارین نه‌وانه‌ی که دروژنن بی‌بشن له ره‌چی خوا، له‌عنه‌تی خوا له‌وانه بی که‌درو ده‌کن، که دروژنن، نه‌گهر نه‌وه حالی نه‌وه که‌سانه بی که درو ده‌کن، نه‌ی ده‌بی حالی نه‌وه که‌سانه چو‌ن بیت که‌سویند به‌درو ده‌خو‌ن!!، ده‌بی حالی نه‌وه که‌سانه چو‌ن بی که‌شاهیدی به‌درو دده‌ن!!، پیش نه‌وه‌ی بچینه سهر نه‌وه دوو خاله‌وه به‌تابیت باسیان بکه‌ین پیوسته نه‌وه بزاین که سویند ته‌نھا به‌ناو و سیفته‌کانی خوا ده‌خوری، به‌داخه‌وه تا نیستاش خه‌لکی نیمه مسولمانانیش هه‌تا زانایه‌کانیش به‌داخه‌وه که هه‌ندیکیان خو‌ن‌پاریزن له سویند خواردن به‌غیری خوا!! سویند یان به‌زاتی خوا یان به‌سیفته‌کانی، به (الله)، (الرَّحْمَن)، (الرَّحِیم) جل جلاله، هه‌تا نه‌وه‌دو نو‌ناوه‌که‌ی...، نینجا قورنانش یه‌کیکه له‌سیفته‌کانی خوا، چونکه وته‌ی خوا (کلام الله) یه، نه‌گهرنا سویند به پیغه‌مبه‌ر ﷺ، سویند به‌که‌عبه، سویند به‌سهری شیخ، سویند به‌گوری شه‌یدان، سویند به‌سهری فلان یان به‌سهری نه‌ولاد یان به‌سهری باوکم، نه‌وانه هه‌مووی هه‌پامه!!، هه‌مووی ناره‌وا (باطل)ه، نه‌که ههر نینسان خیری ناگاتی به‌لکو گونا‌هی ده‌گاتی، هه‌پامه، هه‌پامیکی کردوه، چونکه هیچ شتیک نایه‌ته ریزی خودای گه‌وره تا سویندی پی‌بخوری، سویندن خواردن مانایه‌که‌ی نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که‌نه‌وه شته‌ی سویندی پی‌ده‌خوی، شتیک گه‌وره‌یه، چو‌ن ده‌بی خوای په‌روه‌ردگار بیتیه ریزی مه‌خلوقات!!، که‌سویندی پی‌بخوری، بویه ته‌نھا سویند به‌خواو به‌سیفته‌کانی ده‌خوری، هه‌رکه‌سیک بلی به‌سهری پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام) نه‌وه گونا‌هی کردوه!!، هه‌پامیکی کردوه، یان به‌سهری شیخ یان به‌سهری حاجی یان

بەسەرى كورم يان بەسەرى باوكم يان بەگژېرى شەھىد فلائى، ئەوانە ھەمووى
 ھەرامە، تەنانت (كَعْبَةُ اللَّهِ) لەسەر پرووى زەوى لەھەموو شوئىنېك پېرۆزترە
 بەلام دروست نىيە سوئندى پى بخورى!.

جۆرەكانى سوئند: سوئند چەند جۆرىكن، پېويستە بزائىن، پېش نەودى كە
 باسى سوئندى بەدرۆ بكەين. يەكەمىيان: سوئندى (لغو) ھەيە، كە زانايان
 دەفەرمون ئەو كە بەسەر زمانى نىنسان دادىت، نىنسان ناگاي لى نىيە، وەكو
 كەدەلى: وەلا نايەم، وەلا ناچم، وەلا ناخۆم، ئەو كە بەسەر زمانى نىنسان دا
 دىت و ناگاي لىنە، بەدل ئىرادەى نەكردوود، ئەو سوئندى (لغو) د، خواى
 پەروەردگار لى ناگرى، خواى پەروەردگار (جل جلاله) دەفەرموى: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ
 اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾
 (۲۲۵) البقرة، واتە: خودا لىتان ناگرى كەسوئندىك بەسەر زمانتان دايىت
 ئىرادەى دلى لەگەلدا نەبى و ناگاتان لىنەبى و تەنھا زمانتان بىلى، بەلكو
 سوئندىك حىسابى بۆ دەكرى كە بەدل و مەبەست بخورى.

جۆرى دووھى سوئند: سوئندى دامەزراو (مُتَعَقِدَةً) پىندەلەين ئەو كە
 سوئند بەخوا بى لەسەر شتىك كەلە داھاتوودا بتەوى بىكەى يان لەسەر شتىك
 كە لە داھاتوودا بتەوى نەيكەى، ئەو دەش نەگەر بىشكىنى دەبى كەفارەتى
 بەدى، ئەگەر سوئندەكە نەگەيەنيە سەر دەبى كەفارەتى بەدى، جا زانايان
 دەفەرمون شكاندى ئەو سوئندە چوار جۆرى ھەيە: يەكەمىيان: شكاندى
 واجبە، واتە پېويستە سوئندەكە بشكىنى، ئەو كە سوئند بخۆى بلىنى ئەو
 واجبە جىبەجى ناكەم يان ئەو گوناھە دەكەم، ئەو واجبە سوئندەكە بشكىنى
 و كەفارەتەش بەدى! دووھىيان: ئەو ھەيە كە واجبە بىگەيەنيە سەرو سوئندەكە
 نەشكىنى، ئەو كە نىنسان بلى، وەلاھى ئەمن نوئۆى عەسەر دەبى لە وەختى
 خۆيدا بكەم يان مانگى رەمەزانى بەرۆزۆم، ئەو دەبى بىبەيە سەرو نابى
 سوئندەكە بشكىنى چونكە عىبادەتەو واجبە، سى يەمىيان: ئەو ھەيە كە شكاندى

باشره له گهياننده سهرې، نهوه كه نينسان بلي سويند به خوا له گهل فلاته
كه سي مسولماندا قسه ناكهم، نهوه پيوسته سوينده كه ت بشكيڼي چونكه قسه
نه كردن له گهل مسولماندا گوناوه، بويه پيوسته بيشكيڼي و كه فاره تيش
بدهي، چواره ميشيان: نهوه يه كه له سهر شتيكي ري پيدراو (مباح) سويندي
بخوا، بلي نهو خواردنه ناخوم يان نهو سهر دانه نه مړو ناكهم، نهوه به كه يفي
خويه تي نه تواني بيشكيڼي و نه تواني بيباته سهر، نهو چوار جوړه سوينده
پيوسته نه گهر سوينده كه ي شكاند كه فاره تي بدا.

كه فاره ته كه ي چي يه؟: خوي پوره دگار (جل جلاله) ده فرموي: ﴿فَكَفَّارَةٌ
إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ (۸۹) المائده، واته: هر كه سيك سويندي
خواردو سوينده كه ي نه برده سهر - سوينده كه ي شكاند - كه فاره ته كه ي نهوه يه
يان خواردني ده كه سي فقير بدات، ژه ميك ده كه سي فقير به خواردنيكي
گونجاو نان بدا، يان جليكيان بو بكا له جياتي خواردنه كه، يان بهنده يه كه نازاد
بكات، عه بديك نازاد بكات، هريه كيك لهو سيپانه به كه يفي خويه تي، نه گهر
نه وانه شي پينه كرا نهوه سي رږژان به رږژو وي، له جياتي هر سوينديك كه
خواردو ويه تي به لام نه يگهيانندو ته سهر و ده يه وي بيشكيڼي. تايا نيمه ي مسولمان
چهنده خومان پاراستوه لهو سويندانه!، چهنده سويندي وا ده خوښ و ناگاشان
له كه فاره ته كه ي هر نيه، خو نه گهر رږژي يه كه سويندمان خواردبي مانگي
ده كاته سي (۳۰) رږژ!، نه گهر هر رږژيكي سي رږژاني بو به رږژو بين، ده كاته
نهوه د (۹۰) رږژ، واته مانگي نهوه د رږژوومان ده كه ويته سهر كه به رږژو بين،
نيمه مانگي رږه مزانيتمان به زحمت بو ده گري، هه تا رږه مزان ته واو ده بي
نارږه حمت ده بين، نه ي بوجي خومان لهو سويندانه ناپاريزين كه كه فاره تيان
له مړه؟!، نهوه نده سويند ده خوښ و نهوه نده كه فاره تمان ده كه ويته سهر ي كه
دوايي به سهر و مالمان لي ده رناچين، بويه خوي گه مړه نهو عقوبه يه ي داناهه.

خاوهنى زهكات و جهيش بى بهلام باوك و دايكى خوى نهزيت دابى، دهبى بزاني كه گوناھيكي گهزى نهغامداوه، بهداخوه زوركەس پىنى ثيغتياديه نهزيتى دايك و باوك بدات و گوى ناداته پهنى دايك و باوكى و دليسان، نهزيتيان نهذات، بويه دهبى بزاني كه نهزيتداني دايك و باوك گهزهره له زور گوناھى ديكى گهزهره.

نينجا كوشتنى نهفسيك بهناهق، نهفسيكي مسولمان بهناهق بكورى نهودش گوناھيكي گهزهره، كه پتغمبەر (عليه الصلاة والسلام) لهريزي نهواندا هيناويهتى، خوى گهزهرش (جل جلاله) ثايهتى لهسر هيناوتهوه كه شهو كهس بهناهق مسولمانيك بكورى دهچيته جههنهم، وهتييدا دهمنيتهوه!، فرموى گوناھى چوارهميان: سويتند خواردنى بهدرو لهسر حالتيك يان نهمرىكى رابردوو، بهلام دروييت كه نهوه نقومى گوناھى دهكات، نهودش بهچمند جوريكه بزندهوى زياتر لىي حالى بين:

يهكهميان: مهسەلى وهكو نامادهبون و نامادهنبون، وهك شهوى نينسان بلى: وهلاھى نهمن لهفلان شوپنهى لهكاتى پرودانى شهو حاديسهيهدا من ناماده بووم، لهويش نهبويى، نهوه پىي دهگوتري (اليمين الغموس) نهويه كه گوناھى گهزهرهوه لهريزي شهو گوناھه گهزهرانهدا باسكراوه، بلى وهلاھى من ناماده بووم لهوى، بهلام لهويش نهبويى و درو بكات، يان بلى وهلاھى نهمن لهوى نهبووم، لهكاتيكدا لهوى بوويى يان بلى وهلاھى فلائه كهس لهوى بوو، لهكاتيكدا لهوى نهبويى، يان وهلاھى لهوى نهبوو، لهكاتيكدا لهوى بوويى، نهوانه پتيان دهگوتري (سويتندى بهدرو)، يان لهكرين و فروشتندا، بلى وهلاھى به شهوندهم كړيوه، كه ههمويان پهيوندهيان بهربردووه ههيه، سويتندى بهدرو شهو كهپهيوندهى بهربردووه بيت، بلى وهلاھى بهشهوندهم كړيوه، كهچى به جوريكى تر كړيى، يان به شهوندهم نهكړيوه، كهچى به شهوندهى كړيى، يان فلائه كهس بهشهوندهى كړيوه يان فلائه كهس بهشهوندهى نهكړيوه، يان

حاديسه يه ك روويداوه، بلتي وده لاهي بينيم بهو شتو بوو، به لام به شتو ديه كي تر بوو!، نه وانه هه مووي به سويندي به درو دهميردرين و گوناهاي گهوره ن، جا وه سفي كاريك بكات، وه سفي شتيك بكا له رابردوو، سويندي له سر بخوا، واش نه بي، يان بلتي وده لاهي ناگام لهو شته هه يه، ناگام لهو شته هه بوو، به لام له راستيدا ناگاشي لي نه بوي، نه ودهش بينگومان دياره سويندي به درويهو له گوناهاي گهوره يه .

جا خوشه ويسته كاتم، نهو سويندي كه گوتان لهو گوناخانه گهوره تره، وه نه گوناخانه گهوره كانه، پيوسته نيمه مسولمان خوي لي پياريزين، چونكه به راستي جاري وا هه يه سوينديك كه به دلمان داديت، به سر زمانان داديت، به گوناهاي گچكي ده زانين، مالتوراني دونياو قيامت ده بين!، قهبري خومان پر ئاگر ده كين!، بويه ده بي خومان پياريزين و نه وانهش كه خوياني ليناپاريزين پتيان بلتين.

مه سه له يه كي ديكه كه باسي بكه ين، بريتيه له مه سه له ي شاهيداني

به درو:

دياره نه ودهش يه كي كه له گوناخانه گهوره كان، پرياريان له پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) كرد له باره ي گوناخانه گهوره كان، فرموي: (الشرك بالله، وقتل النفس، وعقوق الوالدين، وكان منكناً فجلس وقال الا وقول الزور وشهادة الزور)^{٩٢} واته: له گوناخانه گهوره كان: هاوبهش برياردان بخوا، نه زيه تداني باوك و دايك، كوشتني مسولمانيك به ناهق يان كوشتني خوت به ناهق، چونكه پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فرموي: هه ركه سيك خوي به شتيك بكورتي به ناهق- كه خو كوشتن بينگومان حرامه - نهو بهو شته له جهه نه مدا به به رده وامي خوي ده كورتي نهو!، جا به هه رشتيكي خوي كوشتي له دنيا!، وه كو نهو وايه كه سيكي مسولماني كوشتي، مادام نه فسيكي كوشتوه، نه فسي

^{٩٢} صحيح البخاري، كتاب الادب، باب: عقوق الوالدين، رقم الحديث ٥٦٣١

خوې بې يان كه سيكي تر بيت، نهوه بيگومان له قيامه تدا ناوا پتي نازار دهرېتهوه، نهوه ش له گوناوه گوره كانه.

پيغمبر (عليه الصلاة والسلام) پالي دابژه كه شو سييې ژماردن، هلساوه دانيشت فرموي: ناگدارين وه قسه درؤ شهاده تي درؤ، شهاده ت به درؤ نهوه ش له تاوانه گوره كانه!، شو صحابيه ده فرموي، به ردو ام دوبارې ده كرده وه شو قسيه هه تا خوژگه مان خواست دده مانگو ت خوژگه پيغمبر ﷺ بيدنگ ده بو!!، هر دوباره ي ده كرده وه ده يفرموو: شاهيدي به درؤ، شاهيدي به درؤ، نهونده به گوره ي ده زاني چند جار ان دوباره ي كرده وه، هه تا ته نكيدي له سر بكا ته وه بؤ مسولمانان.

جا شاهيدي به درؤ چند جورېكه:

يه كه ميان: نهوه كه نينسان بؤ خوې شاهيدي به درؤ بدات، دوو ميان: نهوه كه ته نيدي كه سيك بكات كه شاهيدي به درؤ ته دات، نهوه يه كه ميان چند حاله تيكه:

حاله تي يه كه ميان، كه پيناسه ي خه لكيتك ده كات يان ليې ده پرسن سه باره ت به دوو كه س، سه باره ت به دوو دي يان دوو جه ماعه ت، ليې پرسن كامه كه س باشته، فلا ته كه ست پي چا كتره يان فلا ته كه س، شو نينسانه شاهيدي بدات بلې فلا ته كه سم پي چا كتره، له كاتي كدا كه نهويان خراپتر بيت له نهوي تر، نهوه شاهيدي به درؤيه، نهوه كه نينسان كه سيكي خراپه كار به رز بكا ته وه به سر كه سيكي چا كه كاردا، كه سيكي گونجاوتر به خه راپتر ته ماشا بكات به سر كه سيكي خراپه كاردا، نهوه شاهيدي به درؤيه كه ده زاني وانيسه، نينساني مسولمان ده بي هق بلې، خاوه ني {هق بيژي} بيت، نابي ده ست بؤ كه ساني خراپ و خراپه كار له سينگ بداو به پياوي چاك له قه له ميان بدا، بؤيه ده بي نيسلام هقي داوه ته كي تهوكه سه ش نهوه بلې، هه تا نه گهر خاوه ن كي شه ش بن، دوو كه س خاوه ني كي شه بن يه كيان خاوه ن هق بي و نهوي تر خاوه ني

ناهق بې، دهبې بلې ټوډيان خاوهن هقهو ټوډشيان خاوهنې ناهقه، ټوډيان پراستی کردووهو ټوډشيان هلهې کردووه، ټوډرنا شاهیدی به دروډیه له سهرې ټوډر به ناهقه و پیچه وانهې هقه شاهیدی به که بدات، وه له سهرې به گوناوه گوره کان دهنوسریت.

حالتی دووه: ټوډیه که شاهیدی ټودات له سهر شتی که ناگای لی نییه، پیچ خۆشه سهرنج بدنه که دوو حالت هیه به پراستی به تاییه تی له مه حکمه کاند خه لک زور تیدا به سه هور چووه زوریش تیدا تاوانبارد! که سیک ده چته مه حکمه عه قدی زهواجی هیه، شاهیدی له ماله وه له گه ل خوی نه برودوه، له وی داوی شاهیدی لیده که نه ویش ههر له نار مه حکمه چاوی خوی ده گپری و دوو که سی خزم یان دوو که سی ناسیار ته دوزیتووهو ده لی سلام علیکم و چون چاکن، چاکه نیوه لیرون و ورن کاکه شاهیدیم بو بدنه حال و قه زیه کی وایه، ټوډویش به بی ټوډی ناگایان لی بی ټوډ نینسانه رنی هیناوه یان نه هیناوه، به بی ټوډی بزانه ټوډی که له گه لی دایه خیزانیه تی یان نا، به لی ده یانسن، به لی له وانه یه خه لکی به کی دی بن، به لی له وانه یه ناسیارو براده رو جیرانه تی بیست سالیان پیشت پیکه وه بو بی، به لام نیست نازان که ټوډ خیزانیه تی له گه لی دایه، به کسهر ده چن ده لی ن ناسانه شاهیدی بو ټودنه که ټوډ خیزانیه تی و له گه لی دایه، ټوډهش به کی که له جوړه کانی شاهیدی به درو، بوچی؟! به لی سیکه مان بهو که سه هیه که له گه لی دا رویش تووین، له وانه یه کابرا بلې ټوډر بلنی کاکه نایم شاهیدیت بو ناده م، بلې کاکه جا سیکه به من نیه که ټوډ خیزانه؟! به لی کاکه من سیکه پیچ هیه به لام نه من نازان ټوډ خیزانته یان نا، کی ده لی ټوډه نافرته کی تر نییه؟!، کی ده لی تو ژنت هیناوه من نه مزانیوه، له بهر ټوډه با سیکه شم پیچ هیه، مادام ناگام له زهواجی تو نییه، مادام ناگام له ژن ماره کردن و گواسته وهی تو نییه، مادام ناگام لی نییه تو مالی خوت داناوهو خاوهن خیزانی نایم

شاهيديت بډ نادم، با براشم بډ، چونکه شاهيديه کهت له سر حاله تيکه که ناگام لي نيه، زانياريم دهر باره نيه، شاهيدي چيم پنده دهی؟!، بلیم چی؟! بلیم نه وه خيزانيه تی ناگاشم ليی نيه، چون دهبی شتی وا؟! له کاتيکدا هی وا هديه شارو مهمله که تيکيشيان له يه که جياوازه، به لام همر له بهر نه وهی ناسياريه تی شاهيدي بډ نادات، نه وه حه رامو دروست نيه، نه وه شاهيدي به درزيه نه گهر بی عيلم شاهيدي بډ بدا، نه وه جورتيکه له شاهيديه کان.

جورتيکی تر همر له شوینانه دا به دی ده کړی، نه وه که کابرايه کی کيشه يه کی هيه له گهل که سيک، يان دهيه وی زهويه کی تاپو بکات يان خانوه کی تاپو بکات، يان کيشه کی له گهل که سيک بپړنيته وه، پتويستی به دوو شاهيدان هيه، ديتته دهر وه دوو که سان ده کات به شاهيد، نه وانهش به بی عيلم له سر سيقه کی کابرا ده چن شاهيدي بډ نه دن يان له وه خراپتر به پاره ده چن شاهيدي بډ نه دن، نازان هقه يان ناهقه!!، به لام پاره ی ليو ده ده گرن و شاهيديه کی به ناهه قيش ده دن، نه و پاره ش و ده ده گرن، نازان به و پاره يه خونان مالویران ده کهن له قيامت.

به لي خۆشه ويسته کاتم: حاله تيکی تر نه وه که نينسان بچی شاهيدي بدا له سر بابه تيک که زانياری دهر باره نه بيت يان زانياری دهر باره هيه به لام به نه نقه ست ناهق ده کات به هق، وه هه قيش ده کات به ناهق!!، دوو کهس به شپ هاتون، مه حکه مه يان ده کړی، يه کيان دوو شاهيدان ده با يان نه وی تريان دوو شاهيدان دیني، نه و شاهيدانه به ناهقه کی ده لين هقه، به هقه که ش ده لين ناهقه!!، يان ناگاشيان لي نيه به لام شاهيديه کی نه دن و يه کيان به هق ده زان و نه وی تريش به ناهق ده زان!!، نه وه بيگومان هه موويان له و به شه دانه رين که (شهادة الزور) ه، که گوناھی گوره ن.

خۆشه ويسته کاتم، جوری دوو مه يان: نه وه که نينسان ته نيیدی که سيک بکات شاهيدي به درو بدات، که سيک له مه جليسيک دانيشتوه شاهيدي به درو

نهدات، باسي بابتهټيكي رابردوو دهكات، له ناكاو ناوړيټك نه داتمه به لاي چهپ و به لاي راست و دهلي فلانه كهس وانه بوو؟، نهو يش به بي نهوهي بزاني و ابوو يان وانه بوو، دهلي: به لي و ابوو!، نهو به لي يه شاهيدي به درويه له سر بابتهټك كه ناگاي لي نيه، ته نييد كړدني كه سيكه كه شاهيدي به درو نه دات، جا نه گهر شاهيدي به دروشي نه بي، به لام نهو ناگاي لينه بي بو نهو هر ده بيته شاهيدي به درو!، چونكه با نهوهي كه قسه دهكات ناگاشي لي بي و شاهيديه كي به درو نه بي، به لام نهوهي كه راسته وخو دهلي به لي وايو ناگاشي لي نيه، نهوهي بو دده بيته شاهيدي به درو!، نايا چند كه سمان نيتم له مه جليسه كان كه دانه نيشين و خه لټيك قسان دهكاو قسه ده گيرپته وهو له فلان كار هساتيك و ابوو له فلان شوينه ي يان له سافري فلاني و ابوو، له فلان بابته ي و ابوو، له ناكاو ناوړيټك ده داتمه وهو دهلي، وانه بوو فلانه كهس؟، كه گوايه نهو يش له سافري له گه لي دابووه، له كيته كي له گه لي دابووه، خو له وانه يه له گه لي دابووي به لام ناگاداري بابته كه ي نه بي، بويه دهلي به لي و ابوو!، نهو به لي يه گوناوه و زوري له سر حيسابه!، نهو به لي يه قه بري پر له ناگر دهكات نه گهر ناگاي لينه بي و نه گهر شاهيديه كي له سر نه زانين بيت!، نهو به لي يه ناسان نيه!، وشه يه كه به لام (شهادة الزور)ه!، به لام نهو گوناوه يه كه خوي پروه ردگار (جل جلاله) مهنعي كرده و وه سفي مسولمانان بهوه دهكات كه خويان لهو گوناوه دده پاريزن، ده فهرمي ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ (٧٢) الفرقان، وات: مسولماني راسته قينه نهوه يه كه شاهيدي به درو نادات و نهوهي كده يلي هقه، نه گهر شتيك ناگاي لينه بي قسه له سر ناكات.

به لي خو شه ويسته كام، حاله تيكي تريشي هر له شاهيدي ناراسته وخو نهوه يه، كهوا ته نيد كي سيكه دهكات كه شاهيدي به درو نه دات، سهر ي بو دهله قيني، زور جار له مه جليسيك پياويك قسه يه دهكات، قسه ده گيرپته وه بو مه جليسيك، نهوي به رامبه ريشي سهر ي بو دهله قيني!، كه نه نه ما تو راست

ده كهي، فكري ليته كړو ته وه نه وه ته نښده!، ماناي وايه فلان كه س راست ده كات، نه وه رازيبيونيكي نيقارايه!، چوڼ له فرموده كاني پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) سوننه تي پيغه مېهر سى جوړه: يان گوفتاري (قولى) يه، يان رډفتاري (فعلى) يه، يان ناماژه يي (اقرار) يه، واته پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) سى جوړ سوننه تي هيه، قسه يه كه خوى فرمويي تي نه وه سوننه ته، نيشي ك كه خوى كړدي تي و صحابه كان ته ماشايان كړدې نه وه سوننه ته، شتيك كه له بهر چاوى نوډا كرابي و بډه نكي ليكړدې، نه وه سوننه تي نيقارايه و نيقار پيكر د نه و پي رازيبيونه، جا تو كه كه سيك قسه ده كات له مه جليسي و سهرى بو دله قيني ماناي وايه پتي رازي، جا نه گهر گوناهې له گوناهه كهي به شداري، نه گهر راستيش بي له راستيه كهي و له خيره كهي به شداري.

خوشه ويسته گانم، بويه نه وانه هم مووى حساباتيان له سهره، سويندي به درو، شاهيدي به درو، پتويسته خومانى ليپساريزين، له گوناهه گوره كانيشن كه به داخوه زور جار كه مته رخه ميمان كړدوه له قهزيانه دا، به تايه تي له مه سله ي شاهيدياندا، بويه ده لتي: نه گهر كه سيك داواي شاهيدي ليكړدى بو هر بابه تي ك، با نزيك ترين كه سيشت بي، با خوشه ويسترين كه سيشت بيت، نه گهر ناگات له بابته كهي نه بو، مه چو له گه لي دا شاهيدي بو مده با ليت عاجز بيت به لام خوا ليت توره نه بيت، چونكه ناگات له قهزيه يه كه نه بيت شاهيدي بو بده ي، شاهيدي له سهر بده ي، نه وه شاهيدي به درويه.

هر بو ترساندنان له وه پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) ده فرموي: (لَنْ تَزُولَ قَدَمٌ شَهِدَ الزُّورَ حَتَّى يَرْجِبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ)^{۹۳} ده فرموي: رزوي قيامت نه وه كه سهي كه له دونياي شاهيدي به درو داوه پتي له مه يداني محشهرى لاناچن دواي زيندوبونه وه، هتا خواي گوره ناگري بو واجب نه كات!، ده بي به نه ندازه ي نه و

^{۹۳} سنن ابن ماجه، كتاب الاحكام، باب: شهادة الزور، رقم الحديث ۲۳۷۳

تاوانه ناگر بچيږي، چونکه هه قی کرده به ناهه ق!، نینسانیک هه ق بکا به ناهه ق، سزای جهه ننه مه، پیای چاک به خراب له قه له م داو پیای خراب به چاک له قه له م بدا، دهست بۆ پیای خراب له سینگی بدا، بلی تۆ پیای چاک و ناوړش له پیای چاک و فقیر نه داته وه، نه وه جهزاکه یه تی!، شاهیدی به درۆ بدا له سر نه وه که تاگای له بابا یتک نه بووه، عیلم و خه بهری به شتیک نه بووه، بۆخوی بۆ ره زابونی خه لکیک بۆ وه دهسته یتانی مالی دنیا، بۆ وه دهسته یتانی مه نسه ب و مه کسه یتک، شاهیدی به درۆ نه دات، نه وه جهزاکه یه تی!.

جا کو تای و تاره که م به فرموده یه کی پیغه مبه ر ﷺ دهینه که تا که ریگای نه جاتی تیمی نینسانی مسولمان ته نها له وه دایه، و دهگه شت نمان به مه نزلتی هه تا هه تای لای ره زابونی خوی گوره (جل جلاله) که به هه شته ته نها نه وه یه!، نه وه که زمانان بیاریزین له درۆ، له ناراستی، پیغه مبه ر ﷺ فرموی: (انا زعيمٌ ببیتِ فی وَسَطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْکِذْبَ وَهُوَ مَازِحٌ)^{۹۴} فرموی: من که فیلی نه وه م، زامنی قه سرتکی ناوه راستی به هه شتم بۆ نه وه که سانه ی له بهر خاتری خوا زامنی خویان له درۆ ده پاریزین با به گالتهش بیت!، واته درۆ به گالتهش نابیت، جا بانیمهش زامنی خومان بیاریزین، که زمان پاراستنمان ده بیت مه ی پاراستنی سرمان، پاراستنی سیمان، پاراستنی سومعه مان له دونیاشدا، وه ده مانگه یه نی به به خته وه ری قیامت و ره زابونی خوی پروه ردگار (جل جلاله).

یاره بی خواجه راستیمان پیببه خشی، یار به بی خواجه (صدق و صفا) مان پیببه خشی، خواجه له درۆ مانپاریزی، له بو هتان مانپاریزی، له غه یهت مانپاریزی، له جاسوسی مانپاریزی، له قسه هیتان و بردن مانپاریزی، له شاهیدیدانی به درۆ مانپاریزی، له سویتد خواردنی به درۆ مانپاریزی، خواجه له جوین و قسه ی خراب

^{۹۴} معجم الأوسط للطبرانی، باب: من اسمہ ابراهیم، رقم الحدیث ۸۷۸

گولڈبریک له وتارمکانی شهید ماموستا عبداللہ قہسری

بمانپاریزی، یارہیبی خواجه نیمو ہموو مسولمانانی دونیا، یارہیبی خواجه
ہیدایہ تی مال و مندالمان بدهی، خواجه شیفای نہ خوشیہ کافمان بیٹی، یارہیبی
خواجه عاقیہ تی عومرمان خیر بکھی، خواجه ژیانہ ہموو مسولمانان لہ دونیا
لہ دہرہ سہری و بہ لاؤ نہ گبہ تی و نارہ حہ تی یاریزی، یارہیبی خواجه
بہ مسولمانی بمانژی تی، وہ بہ مسولمانی بمانژی تی، نامین.

أقول قولي هذا وأستغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين، فاستغفروهُ إِنَّه كان
غَفَّاراً ،

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

{رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ} آمين.

نیشانہ بچووکہ کانی قیامت

(۱)

نیشانې بچووکه کاني قیامت

(۱)

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكِرُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهِدِيهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلِيلَ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَنَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،
هَذَا الرَّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ
جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْمَحْجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ
صَلَاةَ اللَّهِ وَسَلَامَهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
...، أَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيَكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ
الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ، بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ
وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

برایانی بهرېز، مسولمانانی خوښه ويست، شونښکه وتوانی پټغه مېرې پېښه و
حه زه ته محمد المصطفی ﷺ، نه مړې له پوژگاري ژيانی ناده مېزاد دا، له بهر
مه شغه له ت و خهريک بوونمان به کاروباری ژيانی دونیا، خهريک بوونمان
به کړکړدنه وې سامان و به کاروباری مال و منډال و کيښمو گرفته کاني دونیا
وپيداويستېيه کاني دونیا زور شتی گرنگمان له بهر چوته ووه، زور شتی ناديارو
غه يې که چاوه پيمان دهکات ناگامان ليی نيه، به داخو ده! نيتمی ټينسان بې
ناگاین له پرووداوی ترسناک، له پرووداوی گه وړه که پوژ به پوژ ليی نزيک ده بېښه و.
يه کيک له پرووداوه گهورانه ټيکچوونی دونيايه، که نيتم ناگامان ليی نيه،
نازانين و بېری ليټاکه بېښه و، ثم دونيايه ته مېنيکی هميه، سه رده تاو کوټاييکی

ههيه، نو دونيایه هروانابې، نو سهياره قهسرو پاره و سهروهت و سامان و مال و مندال و خرم و عهشيرهت و هه موو نو پيداويستيانه ی ژيان هر بهردهوام نابن، رږږيک دى نو دونيایه تيک دهچى، نو دونيایه ناميڼى، خواى پهرودگار پيمان دهرموى: ﴿اَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مَّعْرُضُونَ﴾ (١) الانبياء، حسابى خه لک نزيك بوتهوه، نو خه لک ش غافل، نو خه لک به ناگايه و نازانى و بى خه بهره، (مَعْرُضُونَ): پشتيان له نيسلام کردوه، پشتيان له دينى خوا کردوه، بى خه بهر له وهى حسابيان زور نزيکه!.

بهريزان دياره ژيانى دونيا کوټايى ههيه، قيامه تان له پيشه، حسابان له پيشه، نو ژيانه دونيا هروكه كو خوى نابى رږږيک دى نو دونيایه تيک دهچى و عومرى تهواو دهبى، ناسمانه كانيش ده پيچرينه وه، وه كو خواى گه وړه دهرمويټ: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ﴾ (١٠٤) الانبياء: ناسمانه كان ده پيچرينه وه وه كو سيجلى كتاب، نو نه رزه ش ناميڼى، نو چياو دهشت و بهرو به حره ناميڼى، نو نينسانه ناميڼى، رږږيک دى خواى پهرودگار دهرموى: ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ (١٦) غافر، نو مولكه هى كييه؟! كهس نييه وه لام بداته وه!! هر خوى دهرمويټ: ﴿لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (١٦) غافر، تنها بوخوايه كى خاوهن دهسته لاته، ناسمانه كان و زهوى كهسى تيډا ناميڼى، بيجگه له خوا (جل جلاله)، مه لانيكه ته كانيش نامينن!، نينسان و جنوكه هيچيان نامينن، جا بابزانين نو پروداوه گه وړيه له پيشمانه، چاوه پيمان دهكات، نازانين بهيانى يه يا مانگيكي تر، يا ساليكي تر، يا دهسالى تر، يا هزار سال و زياتر له وه... بهريزان، هاتنى قيامهت كومه ليك نيشانه ي هه، نيشانه ي گه وړه، وه نيشانه ي بچوك، به نيزنى خواى پهرودگار، له وتارى نه مړوډا هه ندى له نيشانه كانى - دونيا تيكيچوون و - قيامهت باس ده كهين، نيشانه بچوكه كان، وه خوا پشتيوان بى له دوو وتاراندا نيشانه بچوكه كانى قيامهت تهواو ده كهين و، نه گهر خوا عومر بداو باقى بى،

له وتارېكې تريشدا دهچينه خزمه تي نيشانه گه وړه كانې رږږي قيامت، بډينه وې هندی بېدارينه و، هندیك ناگامان له خومان بې، هندیك وشيارينه و و بزاین قيامت مان له پيشه، قيامت نزيك بوو، هندیك عهلاماتي قيامت هاتوون و به سرچوون ناگامان لييان نيه!، به كورتي به سر ياندا تېده پيرين بزاین نه و عهلاماته گچكانه چين، كه هاتوون و تېپه رپون يان نه هاتوون و نيستا چاودرېمان ده كهن.

خوشه ويسته كام، يه كي له نيشانه بچو كه كان هاتني پيغه مېره ﷺ، پيغه مېره ﷺ ده فرموي: (بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةَ كَهَاتَيْنِ) ١٥ فرموي: من و قيامت ناوا به يه كه و هاتووين، (وَضُمَّ أَصْبُعِي السَّابَةِ وَالْوَسْطَى): هه ردوو په نجه كانې شاهه تان و په نجه ناوه راستي به يه كه و نهان و فرموي: من و قيامت ناوا به يه كه و هاتووين - به جووت -، كه و ابو قيامت، له گهل هاتني پيغه مېره ﷺ و زور نزيكه، چونكه پيغه مېره ناخير زه مانه، دنيا ناخير زه مانيه تي، ئيمه ناگامان ليي نيه، نه و له فرموده يه كدا كه موسليم و بوخاري رپوايه تيان كردوو، خوشه ويسته كام: له پيغه مېره ﷺ ده پرسن: بو پيناكهنې؟، فرموي چوون پيېكه نم ته ماشانه كم نه و فرشته يه دانراوه فوو بكا به كه نه ادا بو دنيا تيكچوون كه مهنمووري خواي پروه ردگار، ناوا ده مي پتوه ناوه، چاوي به رز كردوته و ته ماشانه كات كه ي خواي پروه ردگار فرماني پيده دات!، ناوا قيامت نزيكه له گهل هاتني پيغه مېره ﷺ!!.

دوو ميان: له عهلامته بچو كه كان، وه فاتي پيغه مېره ﷺ، نه و شيان له فرموده يه كي صحيح دا كه فرموي: (يَا عَوْفُ ابْنُ مَيْكٍ احْفَظْ خَلَا سِتًّا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ احْدَاهُنْ مَوْتِي) ١٦، فرموي: نه ي عه و فني كورې ماليك، شهش شان بزانه له بهريان بكه و ناگات لييان بې پيش نه وې قيامت بې نه و شهشه

١٥ صحيح البخاري، كتاب التفسير، باب: تفسير سورة (النازعات)، رقم الحديث ٤٦٥

١٦ صحيح ابن حبان، باب: ذكر الأخبار عن فتح انسلمين بيت المقدس، رقم الحديث ٦٦٧٥

گولډبريک له وتارمکانې شهيد ماموستا عبدالله قهسري

دینه پېش و پرووده ده، په کي له وانه مردنی منه، به لي هاتنی پيغه مېر عليه السلام له نيشانه کانی قیامت ته، وه وه فاتې پيغه مېر عليه السلام له نيشانه کانی قیامت ته! سيه مينيان: فه تحکردنی {بَيْتُ الْمَقْدَسِ}، که پيغه مېر عليه السلام له دريژدهي فمرموده که دا فمرموي: (ثُمَّ فَتَحَ بَيْتَ الْمَقْدَسِ) فمرموي: -له پاش مردنی من- فتح کردنی {بَيْتُ الْمَقْدَسِ}، که به لي له سالي ۱۸ کوجيدا عومري کورې خطاب {خواليني رازيبي} فمعي کردوه، به لي نه وه سي له نيشانه کانی بچوک له نيشانه کانی روژي قیامت هاتون و تيپهريون.

چواره: نيشانه له نيشانه بچوک که کانی روژي قیامت، په يدا بونی که سانيکن که به دروځيان ده که نه پيغه مېر، خويان ده که نه نيردراوی خوا، که پيغه مېر عليه السلام له هديسيکی صه حيدا که نيمامي بوخاري رپوايه تي ده کا ده فمرموي: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَبْعَثَ الدَّجَالُونَ كَذَّابُونَ، قَرِيبٌ مِنْ ثَلَاثِينَ، كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ)^{۹۷}، نه فمرموي: قیامت دانايي هتا تريکي سي (۳۰) کهس په يدا نه بن که هه موويان ده جالن و زور دروژن، نه وانه تريکي سي کهس ده بن له هر زه ميني که ده که به که په يدا ده بن و، نه وانه هريه که يان پييان وايه پيغه مېري خوايه، به لي هر له دواي پيغه مېر عليه السلام موسه يله مهي کذاب په يدا بو که پي و ابو پيغه مېري خوايه، هتا نه بوبه کري صديق {خواليني رازيبي} جهنگي له گه ل کردن، به لي دواي نه وهش زوريتر په يدا بووه، ده کري بلين له و جوړه که سانه زوريکیان هاتون و زوريکیان ماون!

خو شه ويسته کانم: نيشانه ي پينجه م نه وه يه: نومه تي نيسلام پارچه پارچه ده بي، پيغه مېر عليه السلام فمرموي: (سَفَرَتْ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثَةِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدًا)^{۹۸}، فمرموي: نومه تي من پارچه پارچه ده بي ده بيتنه هه فتاو

^{۹۷} صحيح البخارين كتاب الفتن، باب: خروج النار...، رقم الحديث ۶۷۰۴

^{۹۸} معجم الأوسط للطبراني، باب: من اسمه عمود، رقم الحديث ۷۸۴۰

سې (۷۳) فېرقه، همموويان بؤ دۆزه خن تهنها يه کيان نه بې، فهرموويان نهى پيغه مبهري خوا نهو فېرقه ي که ده چې بزيه هشت کتيه ؟، نهو حه فتاو دووه ي که ده چن بؤ دۆزه خ، نهوانه ناتوانين له بهر بکه مين، به لآم بابزانين نهو ديان کامه يه که ده چې بزيه هشت !! فهرمووي: (... مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي): نهوانه نهو که سانهن له سهر نهو ريپهن که من و هاو ده له کانم له سهرين، نهوانه ده چن بؤ به هشت!، فېرقه بهو مانايه نايي کۆمه ل کۆمه ل، فېرقه به ماناي بيرو بؤ چوون دى، بزيه ده بى نيمه بزاني روهشت و ريپازي پيغه مبهري ﷺ چؤن بووه، رده شتي نه صحابه به ريژه کان چؤن بووه ده ستيان پيوه بگيرين، چونکه پيغه مبهري ﷺ فهرمووي: (عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ)^{۹۹}: ناگاتان له سوننه ته کاني من و ري و شويني من بى، وه ناگاتان له ري و شويني خهليفه کاني راشيدين بى، (عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ): به ددانه کانتان چاک بيگرن. برابه ريژه کان، مسولماناني خو شهويست: رزگار بووني نينسان له دونياو له قيامت ، به گرنتي ريپازي پيغه مبهري ﷺ، ريو شويني پيغه مبهري ون مه که ن، (مَنْ أَحْيَى سُنَّتِي فَقَدْ أَحْيَى) ، فهرمووي هر که سيک سوننه تي من زيندو و کاته وه له وه ختيکا که ده مري، نهوا مني خوشده وي: (وَمَنْ أَحْيَى كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ)، هر که سيکيش مني خوش بوى له گهل مندايه له به هشت،

^{۹۹} استدرک على الصحيحين، كتاب العلم، رقم الحديث ۳۲۹

^{۱۰۰} ((حدثنا مسلم بن حاتم الانصاري، قال: حدثنا محمد بن عبدالله الانصاري، عن أبيه، عن علي بن زيد، عن سعيد بن المسيب، قال: قال أنس بن مالك: قال لي رسول الله (صلي الله عليه وسلم): ((يا بُنَيَّ إِنَّ قُدْرَتَ أَنْ تُصْبِحَ وَتُمْسِيَ لَيْسَ فِي قَلْبِكَ عِشْرَ لَأَخِذٍ فَاغْلُ)) ثُمَّ قَالَ لِي: ((يَا بُنَيَّ وَذَلِكَ مِنْ سُنَّتِي، وَمَنْ أَحْيَا سُنَّتِي فَقَدْ أَحْيَى أَخْبَنِي وَمَنْ أَخْبَنِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ))، وفي الحديث قصة طويلة، هذا حديث حسن غريب من هذا الوجه وضعفه الألباني.

سنن الترمذي، كتاب العلم عن رسول الله (صلي الله عليه وسلم): باب: ما جاء في الاخذ بالسنة واجتناب البدع، صفحة ۶۰۳، رقم الحديث ۲۶۷۸.

جانه گهر ده مانه وې بچينه به هه شت، ده بې پيغه مېرمان ﷺ خوش بوي، بوته وې بزاني پيغه مېرمان خوش ده وې ياننا !! ده بې شوين پيغه کاني هه لگرين، سوننه ته کاني جي به جي که ين، بوته وې راست که ين که پيغه مېرمان خوش ده وې، به لي فرموي: (كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن أَبَى)^{١٠١}، هه مو نوممه تي من ده چي ته به هه شتي ته نها که سيک نه بې که رېگر (مانع) ده بې !!، فرمويان: (وَمَنْ يَأْبَى يَارَسُولَ اللَّهِ؟) ، کي هه يه مانع بې نه ي پيغه مېرې خوا؟؟ فرموي: (مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى): که سيک گوئ رايه لي من بکا ده چي ته به هه شت، وه که سيکيش گوئ رايه لي من نه کا نه و هه يه مانع ده بې !!، جا با گوئ رايه لي پيغه مېر بکه ين ﷺ، که رږږي قيامت دلسوزي نه ويغه مېره خوشه ويسته بو نيتمه درده که وې، کاتيک که قيامت دادې هه موو نينسانيتک راست ده بيته وه له مه يداني مه حشر، هاوارده کا (نفسى .. نفسى): نه ي هاوار بوخوم، نه ي هاوار بوخوم، ته نها پيغه مېر نه بې ﷺ، که زيندوو ده بيته وه هاوارده کا (أُمَّتِي .. أُمَّتِي): نوممه تي خوم، نوممه تي خوم...، نه گهر نا هه موو نينسانه کان بوخويان هاوارده کن، نه وه ره حم و به زه ي پيغه مېره ﷺ بو نوممه ته که ي، به لام نوممه ته که ي زور بې ناگايه !!، نيتمه زور بې ناگايين، زور غافلين، زور دوورين له رېه وشته کاني پيغه مېر ﷺ، زور دوورين له سوننه تي پيغه مېره وه ﷺ، نه گهر نيزيک بين ده بې ليتي لانه دين و خوشه ويستمان نه وې، به لي خوشه ويسته کام، ده بې وريابين سوننه تي پيغه مېر ﷺ به رنه دين.

^{١٠١} صحيح البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب: الاقتداء بسنن رسول الله، رقم الحديث

خالي شه شهيم: كوشتنى بهى هؤ زور ده بى!، خه لك زور ده كوژى و نازانى هؤكار (سبب) چيه!، گوى بگرن له فهرمووده پيغه مبه رﷺ كه بوخارى ريوايه تى كرووه، فهرمووى: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَأْتِيَ عَلَى النَّاسِ يَوْمٌ لَا يُدْرِي الْقَاتِلُ فِيمَ قَتَلَ وَلَا يُدْرِي الْمَقْتُولُ فِيمَ قُتِلَ)^{١٠٢}، فهرمووى سويندم به وزاتهى گيانى منى به دهسته، دونيا ناروات ههتا رږڅيك به سر خه لكدا نه ييت قاتل نازانى كه سيكي له بهرچى كوشتووه!، وه كابر اى كوژ راويش نازانى له بهرچى كوژ راوه!، ده ييت نه ورږڅه ييت!، نه ورږڅه ش نه توانين بلينين نيستايه كه زور كهس خه لك ده كوژى نازانى له بهرچى دهيكوژى، نه گهر له بهر پاره دهيكوژى زور هه رزانه، وانه زانى چوله كه يه كى كوشتووه!، نه گهر له بهر مه سله خه تيكي دونيا بى، نه گهر له بهر هه واو هه وهسى خوى بى، نه گهر له بهر هه ر مه به ست وغه رڅيك بى، خه لك كوشتن زور ناسان بووه!، به لى خو شه ويسته كانم نه وه ش يه كيكه له علاماتى قيامت.

هه وه ميان: زه مه نريك ده يته وه، پيغه مبه رﷺ فهرمووى: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَتَقَارَبَ الزَّمَانُ فَتَكُونَ السَّنَةُ كَالشَّهْرِ، وَالشَّهْرُ كَالْجُمُعَةِ، وَالْجُمُعَةُ كَالْيَوْمِ)^{١٠٣}، فهرمووى: قيامت دانايى، ههتا واى لى نه يى زه مانه كان لىك نريك ده بنه وه، به جوړيك سال وه كومانگى لىدى، مانگ وه كو جومعه لىدى، جومعه وه كو رږڅيكى لىدى، زور چاك ديقه ت بگرن و فكرى لى بكه نه وه، نيستاش ده بينين زور جار ان كه ته ماشانه كه ين سال زور به سر يعى ده روات، جومعه زور به سر يعى ده روات، هه رواده كه ين ده ليين جومعه هاته وه، هه رواده كه ين ده ليين فلانه كهس عومرى پانزه ساله، پانزه ساله له فلانه شوينه يه، يان نه وه نده ساله مالى له فلانه شوينه يه، يان ته ماشاده كه ين رږڅ

^{١٠٢} صحيح المسلم، كتاب الفتن، باب: لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل، رقم الحديث ٢٩٠٨

^{١٠٣} سنن الترمذي، كتاب الزهد، باب: ما جاء في تقارب الزمان، رقم الحديث ٢٣٣٢

به سهریعی ده گاته نیواره، یان ته ماشاده کین گه نجه کان زوو پشیان سپی ده بی!، سهریان سپی ده بی!، نهوه هه مروی له علاماتی قیامته، زه من زور سهریعی بووه، زه من زور زور بهرو پش ده چی و نیمه ناگامان لیتی نیه، هه رواده کین کابرا پرده بی، واده کوی کابرا سالتیک ته و او ده کات، هه رواده کوی کابرا ده گاته و هه جومعهی داهاتوو و ناگای لیتی نیه و وا چاوه پیتی ده کات، نهوه له لایه ک... له لایه کی دیکه شهوه هه ندیک له وانهی شهرحی هه دیس ده کین ده لیتن: نهو مانایه شی هیه که زه من له یه ک نزدیکه پیته وه واته نهوهی جارن به سالتیک ده کرا نیستا به مانگیک یان زور که متر ده کری، عیلم و ته کنه لوژیا پیشکه وتوو، فرۆکه و نه نترنیت و مزیایل و ده یان شتی دیکه شته کان نریک ده که نهوه و زه من کورتبوتوه .

به لیتی خو شه ویسته گانم، نیشانهی هه شته م له نیشانه بچو که کانی قیامت: دونیا به دین و درده گیری، دین به دونیا ده فروشری، نینسان ناماده یه دونیا و ده هست بیتی دینی له پیتاو دابنی، نهوه که پیغه مبرمان ﷺ هه مروی: له پش هاتنی رژی قیامت هه ندیک شت ده بن، (فَتَنُ كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلَمِ)^{۱۱۴} کۆمه لیک فیتنه و ناشوب و موسیبه ت په ی داده بن و ده کو شهوی تاریک وان - نهوه نده ره شن-، نهو فیتانه نهوه نده گه ورن، نهوه نده نالوزن، وه کو شهوی تاریک وان، (يُصْبِحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا وَعُيِّي كَافِرًا)^{۱۱۵}: کابرا به یانی له خه وه هه لده ستی مسولمانه نیواری کافره!، زه مانیک وادی، به یانی هه لده ستی له خه وه مسولمانه نیواری کافره، نهوه نده ناماده یه دینی خو ی له سهردونیا دابنی!، به یانی که هه لده ستیته وه به شایه تمان هه لده ستیته وه، که له خه وه هه لده ستی {بسم الله} ده کات، به لام کاتیک که ده چیته به روبازار، کاتیک که ده چیته

^{۱۱۴} هي قطعة من الحديث: سنن الترمذي، كتاب الفتن، باب: ستكون فتن قطع الليل، رقم الحديث ۲۱۹۷

^{۱۱۵} المستدرک على الصحيحين، ذكر الضحاك بن قيس، رقم الحديث ۶۲۳۴.

گوئیو پریک له وتاره کانی شهید ماموستا عبدالله قهسری

مهیدانی نیش وکار، کاتیک که ده چپته ناو خه لک، له بهر دنیا دینی له یاد نامینی، ناماده به له پیناوی وه ده دست هینانی دنیا و ره زابوونی هه واو هه وه سی نه فسی خوی نهودینهی خوی به قوربان کات، به لئی (بیع أقوام دینهم بعرض من الدنيا القلیل)^{۱۰۶}، نه فرموی: هه ندیک له قه ومه کان- هه ندیک له خه لک- دینی خویان به به شیک له دنیا ده فروشن، نه مرو ده توانین بلین جوریک له وخه لکانه هه و هاتون، زورن نه و که سانهی که دینی خویان له پیناوی دنیا دا داده نی و دینی خویان ده فروشن.

به لئی خوشه ویسته کام: نیشانهی نویه م له نیشانه کانی قیامت: عیلمی دین له لای که سانی که م ته مهن و گنج ده ست ده که ویت، نهود یه کی که له عه لاماتی قیامت، پیغه مبه ره ﷺ ده فرموی: (إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُلْتَمَسَ الْعِلْمُ عِنْدَ الْأَصَاغِرِ)^{۱۰۷} فرموی: یه کی که له عه لاماتی قیامت نهویه عیلمی دین له لای که سانی گنج و که م ته مهن ده ست ده که ویت، به لئی نینسانی گنج خوشه ویستی خواجه نه گهر بگه ریته وه سهر دین، بگه ریته وه لای خوا، بگه ریته وه لای نیسلام، میشکی سافه، چاک دین و ره ده گری! نهود یه کی که له عه لاماتی قیامت که گه نجه کان به ره نیسلام ده گه ریته وه، به ره مزگهوت ده گه ریته وه، عیلم و زانستی نیسلامه تی پهیدا ده که ن.

نیشانهی دهیه م: حوکم و فرمانه وایی ده که ویت دهستی که سانی ناشیاو، به لئی پیغه مبه ره ﷺ فرموی: (إِذَا وُسِّدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَاتَّظَرُوا السَّاعَةَ)^{۱۰۸} فرموی: کاتیک به ریته بردنی کاروبار و فرمانه وایه تی درایه غهیری نه هلی خوی نهوا چاوه ری قیامت بکه ن.

^{۱۰۶} المستدرک علی الصحیحین، کتاب الفتن والملاحم، رقم الحدیث ۸۳۵۴ و ۸۳۵۵

^{۱۰۷} المعجم الکبیر للطبرانی، أبو أمیه اللخمی، رقم الحدیث ۹۰۸

^{۱۰۸} صحیح البخاری، کتاب العلم، باب: من سئل علماً وهو مشغول فی حدیثه، رقم الحدیث ۵۹

بهريزان، په کيکي تر له علاماته کاني قيامت: زيناو داوړن پيسي زور دهيت، به شيويه که په پتغمه مبر ﷺ له فهرمووده په کدا که نيمامي بوخاري رپوايه تي کردووه ده فهرمويت: (إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ): له علاماتي قيامته: ... -کومه لتيک شت ده ژميړي- ، دوايي ده فهرموي: (وَيُظْهَرُ الزُّنَا) ^{۱۰۹}، زينا زور دهيت، زينا ناشکرا دهيت، به ناشکرا زينا ده کريت!!، زينا به عديب دهرناچيت و به عديب ته ماشا ناکريت، نانه وهش نيستا له ولاتاني روژتاوا دهينين چنده ده ولتان -نمريکا به تاييه تي- چنده تووشي نو نه خوشيانه دهن که به هوي زيناوه په يدا بووه، نه خوشي (نايدز) ^{۱۱۰}، که ناماده به هموسه هروت و ساماني له پيتاوي نه وه دانسي که نم نه خوشيه بنه بر بکات، به لام! ناتانيت، نو نه خوشيه که له داوړن پيسي بلاو دهيتته وه له يه کتري ده گره وه.

به لتي خوشه ويسته کاتم، نيشانه ي دوانزه: نافره تان خويان روت و قروت ده کهن، پتغمه مبر ﷺ فهرمووي: (صِنْفَانِ مِنَ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرُهَا) ^{۱۱۱}، فهرمووي: دوو صنف -پول- همن، له نه هلي دوزه خن من نه مبينيون: (صِنْفٌ يَبْدِهِمْ سِيطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يُضْرَبُونَ بِهَا النَّاسُ وَنِسَاءُ كَاسِيَاتٍ عَارِيَاتٌ مَا نِلَاتِ مُمِيلَاتٌ رُؤُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِجْعَهَا)، فهرمووي: کومه لتيک نافره تان په يدا دهن جليان له بهر دايه له بهر دانيه!، جليان پوشيوه به لام پروتن!، (کاسيات): جليان پوشيوه، (عاريات): به لام پروتن، يه عني چي؟! يه عني يا زور تنکه، له شي له ناودا دياره، يا زور تنگه و جهسته ي بويه که دهيتته وه، جهسته ي له ناودا دهرده کهوي، به لتي، له نجو لار ده کهن، له پيش چاوي گه نجو کان له نجو لارده کهن، له پيش چاوي پياوه کان، بوي نه وه ي سه رنجيان راکيشن، (رُؤُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ)، پرچي سهريان وه کو به رزايي سه

^{۱۰۹} صحيح البخاري، كتاب العلم، باب: رفع العلم وظهور الجهل، رقم الحديث ۸۰ و ۸۱

^{۱۱۰} کو نيشانه ي که مبي بهرگري ودهسته اتوو (AIDS): Acquired Immune deficiency syndrome

^{۱۱۱} صحيح المسلم، كتاب الاثريه، باب: النساء الكاسيات، رقم الحديث ۲۱۲۸

پشتي حوشر وايه، پرچی سريان دهرآزیننه وه، دهیکه نه پړیکه، (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدُن رِيحَهَا): نه وانه ناچنه بهه شت، (ولا يجدن ريحها): وه بزنی بهه شتیش ناکه ن!، جا دهی خوشکاني ئیمه له وه زور ناگادارین، خوشکی وامان ههیه طاعت و عباد دتیشی ههیه به لآم جلی زور ته نک له بهر دهکات!، یان جلی زور ته نگ له بهر دهکات: بۆسه فهری، بۆمالی دراوسیتی، بۆمالی خزمه کانی، بۆدهه چوونی بۆ نهو شوینانه ی که ریگای پینده دریت که پروات، دهییت وشیاری و ناگاداریت نه وه که بهر هه ره شه ی پیغه مبه ر ﷺ بکه ویت!.

نیشانه ی سیانزه هم: سیله ی رهم نامییت!، خه لک رقی لهیه کتر دهییت وه، هاتوچوی خزمایه تی نامییت، نهو عیلاقه کۆمه لایه تی یه له نیوان خزمه کان و دراوسییه کانه نامییت، خرمی واهیهه پتی ناخۆشه خزمه که ی به سال هاتوچوی بکات!، پتی ناخۆشه کمس بیته مالیان، جا رق و قینه زور دهی، کینه بوغز زور دهییت، وهک پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: (مِنْ اَشْرَاطِ السَّاعَةِ الْفُحْشُ وَالتَّفَحُّشُ وَقَطِيعَةُ الرَّحْمِ)^{۱۱۲}، فهرمووی: خراپه و خراپه کاری - داوین پیسی -، وه خه راپه به زمان و خه راپه به کردوه له عه لاماتی قیامه ته، وه یه کیک له وانه فهرمووی: وه قه تعی سیله ی رهم، سیله ی رهم ده پچری و نامییت، بی ره حمی دروست دهییت له نیوان خه لکه که دا.

نیشانه ی چوارد هم: نینسان خۆزگه به مردن ده خوازیت، یه کیک له عه لاماته کان نه ویه، نینسان به سهر قه بری یه کیکدا تیده په ری و ده لای خۆزگه له جینگای تۆ بوومایه!، نهو فهرمووده یه که نیمامی (مسلم و بوخاری) ریوایه تیان کردوه و ده فهرمویت: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ، حَتَّى يَمُرَ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي مَكَائِهِ)^{۱۱۳}: قیامه ت دانایی، تا پیاو به سهر قه بری پیاویتکدا

^{۱۱۲} المستدرک علی الصحيحین، کتاب الایمان، رقم الحديث ۵۵۳

^{۱۱۳} صحيح البخاري، كتاب الفتن، باب: لا تقوم الساعة حتى يغبط، رقم الحديث ۶۶۹۸

گولڤڤرېښک له وتاره کانی شهید ماموستا عبدالله قهسرين

نەرواو نەلې څۆزگه له جېنگای تۆ بوومايه! کابرا ده لې څۆزگه من بام له جېنگای تۆ، بډجې؟! له بهرنه وهی فیتنه زۆرده یت، له بهر نه وهی موسیبهت زۆر ده بن له دیندا، له بهر نه وهی ناخوشتی و نارېحه تی زۆرده بن، کابرا ته مه نناي مردنې ده کاو ته مه نناي ژيان ناکات.

عه لامه تی پانزه: قهسرو بینایه ی بهرز بهرز دروست ده کریڼ، به لې پیغه مېرېښک له وهلامی حه زره تی جو برائیلدا، که پرسایاری لیکرد، عه لامه تی قیامه تی چين؟ فهرمووی: (أَنْ تَرَى الْحُفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالِ رِعَاةَ الشَّاةِ يَتَطَاوُلُونَ فِي الْبُنْيَانِ) ^{۱۱۴}، فهرمووی: یه کیڅک له عه لاماته کانی قیامه ت نه وهیه، کهسانی شوان و کهسانی فقیر و هه ژارو خاوهن عانیله که زۆر فقیر بوون، له تاخیری زده ماندا، ددست به دروست کردنې بینایه و قهسری بهرز بهرز ده کهن، ته ماشا نه که ین هیچی نه بووه له ناکاو قهسری گه وره گه وره دروست ده کات، زۆر هه ژارو ددست کورت بوود، له ناکاو له خو ی بایې ده بی، یا هه رکه سیکی تر که به هو ی قهسرو بینایه وه، به هو ی عیماړه و بینایه ی بهرز بهرز وه، له خوا یاخی ده بی و دینی له بیر ده چیته وود، به لې دروست کردنې قهسری گه وره گه وره بهرز یه کیڅکه له عه لاماتی قیامه ت.

خو شه ویسته کاتم، عه لامه تی شانزه هم: باران زۆر ده بی و بهر ده کت نامیڼی، ته ماشای حه دیسی پیغه مېر بکه ن ﷺ فهرمووی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ، حَتَّى يُمَطَّرَ النَّاسُ مَطْرًا عَامًّا وَلَا تَنْتَبِثُ الْأَرْضُ شَيْئًا) ^{۱۱۵}، نه و حه دیسه که ئیمامی نه حمه دی کورې حه نبه ل ریوایه تی ده کات، ده فهرموویت: قیامه ت دانایې هه تا بارانی زۆر نه بارې به سر خه لکیدا، وه نه رزیش هیچ شین ناکات، هیچ ناروینې، بارانی زۆر ده بارې به لام نه رز ناروینې، له سه رده می خو شاندا نه گه ر دیکه ت

^{۱۱۴} صحیح المسلم، کتاب الایمان، باب: بیان الایمان والإسلام، رقم الحديث ۸

^{۱۱۵} مسند أحمد بن حنبل، جزء ۳، صفحة ۱۴۰، مسند أبي سعيد الخدري، رقم الحديث ۱۲۴۵۲

دهين و تى بڼکړين، ددزانين له زورتيک له ولاتان بارانى زور ددبارى و لافاو (فيضان) هله دهستى، شارى واهديه بن ناو ده که وى، همومومان ناگادارين که چنډ سالتک باران ليرانه نه ددبارى به لام له شوي نيکى وهکو مؤزدمبيق يا له شيمالى شمريکا يا له شهرقى ناسيا، له وشوينانه تماشامان ده کرد، شوين واهدبوو به شار به بن تاوى ده که وى! نه وه خيرو بيړى ولايتش ناهيتلى نه وبارانه چونکه نه و بارانه بارانى به ده که ت نى يه، يه کيکه له عه لاماتى قيامت که باران ددبارى به لام نيقتصادى ولات زياد ناکات و به لکو ويرانى ده کات، مالش ويران ده کات، گزو گياش هموموى وه بن خول و قورى ده خات له بهر نه وى نه و بارانه بارانى ناسايى نيه.

نيشانى ده قده هم: که ساني فاسق و بى دين خوشه ويست ددبن و مه دحيان ده کريت له ناو کومه لگادا، نه ها پيغه مبه رﷺ له فهرمود ديه کى صه حيدا که نيمامى مسلم و بوخارى پيوايه تيان کردود دد فهرمويت: (فَيُصْبِحُ النَّاسُ حَتَّى يُقَالَ لِلرَّجُلِ مَا أَجَلُهُ، مَا أَظْفَرُهُ، مَا أَعْقَلُهُ وَمَا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ) ^{۱۱۶} ده فهرموى: به نينسانى ددگوترى چنده پياوى باشه!، چنډ به شان و شه وکته!، چنډ زيرک و چاونه ترسه!، چنډ نينسانى باشه!، له کاتيکيشدا نه و نينسانه توسقالتک نيمانى له دلدا نيه و تاواش مه دحى ده کريت.

علامه تى هه زده: نه مانه ناميتى و خيانهت زور ده بى، نه وه که به جورتيک پيغه مبه رﷺ له ه ديتکدا که (الشيخان: مسلم و بخارى) پيوايه تيان کردود دد فهرمويت: (فَيُصْبِحُ النَّاسُ يُتَابِعُونَ لَا يَكَادُ أَحَدٌ يُؤَدُّ الْأَمَانَةَ حَتَّى يُقَالَ إِنَّ فِي بَنِي فُلَانٍ رَجُلًا آمِنًا) ^{۱۱۷}، نه فهرمويت: وای ليتى خه لک

^{۱۱۶} صحيح المسلم، كتاب الايمان، باب: رفع الامانة، رقم الحديث ۱۴۳

^{۱۱۷} صحيح البخاري، كتاب الرقاق، باب: رفع الامانة، رقم الحديث ۶۱۳۲

ده گهړې ته ماشا نه کات که سيک نابینتته وه نه مانه تېپاريزې و نه مانه تی له لا دابنې، هتا وای لیدی ده گوتري له تیره و بنه مالې فلانې یان له شاری فلانې یان له عه شیره تی فلانې فلانه کسی (نه مین) هه یه!، (حَتَّى يُقَالَ اَنْ فِي بَنِي فَلَانَةَ رَجُلٌ اَمِينٌ) له بنه مالې فلانې یا له تیرو هوزی فلانې پیاوړکی نه مین هه یه، وای لیدی خیانه ت ناوا زور دهبی، بویه پیغه مبه رﷺ فهرمووی: (اِنَّ مِنْ اَشْرَاطِ السَّاعَةِ وَتُخْوِنُ الْاَمِينَ وَائْتِمَانُ الْخَائِنِ)^{۱۱۸}، نه فهرمویت له عه لاماتی قیامت کومه نیک شت هه یه له وانه نه وه یه که نینسانی نه مین به خاتین دادهنریت وه نینسانی خانیش به نه مین دائهنری، بویه به راستی نیستاش زور شت ناله وچوره به چاوی خومان ده بینین.

به لې عه لامه تی نوزده - که عه لامه تی کوتایه له م خوتبه یه دا باسی بکه مین-: رپیا زور دهبی، نه و رپیا بهی که نیستا له بازاره کانی دنیا بوته شتیکی ناسایی. نه گهر له ولاتی خوماندا هه ندیک پرسیار بکری مسولمانان بین پرسیار بکه ن، رپیا چونه و چ شتیکی رپیا به و چون پاره ده بیت به رپیا، لای ماموستایانی نایینی، به لام له شوتنان که س له وه ناپرسی، به سهدان هه زار بانکی رپیا هه یه حساباتی دنیا هه مووی نیستا له سر کاروباری رپیا به، فروشتن و کرینی به رپیا و جوریک رپیا به له موعامه له دا، بویه پیغه مبه رﷺ له فهرمووده یه کدا که نیمامی طبرانی ریوايه تی کردوه فهرمووی: (بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ يَظْهَرُ الرَّبُّ وَالزُّنَا وَالْخَمْرُ)^{۱۱۹}، فهرمووی: له پیش قیامت یدا رپیاو زیناو خواردنه وهی عه رقی زور دهبی، به کیک له عه لامه کانی قیامت نه وه یه رپیا زور دهبی، نه و رپیا بهی پیغه مبه رﷺ ده مانترسیتی له فهرمووده یه کدا که فهرمووی: گچکه ترین به شی رپیا وه که نه وه وایه که پیاوړیک زینا له گهل

^{۱۱۸} معجم الأوسط للضرائي، باب: من احمه ابراهيم، رقم الحديث ۱۳۵۶

^{۱۱۹} المعجم الأوسط للضرائي، باب: من احمه محمد، رقم الحديث ۷۶۹۵

دايکي خوی بکات!، ثاڼه وڼده گه ورهيه نهو رېبایه یی نیستا خه لک خوی لینا پاریزی!، پرسیاری لیناکات نهو خاوهن قهرزانه نهو خه لکه یی که پاره به قهرز نه دا له موقایبیلدا قازانجیک بۆ خاوهن پاره که ددگه ریتسه وه له پاره که، نه وه رېبایه، برایانی به ریز، مسولمانان، پیویسته له وده دا پرسیار له ماموستایان بکه، قاعیده یه کی فقهی هیه نه فهرموویت: {كُلُّ قَرْضٍ جَرٌّ مَنَفَعَةٌ فَهُوَ رِبَا}؛ هر قهرزیک منفعه عه تیک بۆ خاوهنه که یی رابکیشیت نه وه رېبایه؛ جگه له پاره یی به قهرزی نه ده یی، همرشتیک یی تری زیاده له سه ری ودرگری نه وه رېبایه، بویه پیویسته خوتی لی بپاریزی برای به ریزو خوشه ویستم.

جائیڼم له و تاری نه مړودا نیکیفا ده که یی به وکوڼمه له نیشانه بچوکانه یی رۆژی قیامت، به پشتیوانی خوی په روه ردگار له و تاری داهاتوودا کوڼمه لیک یی تر له نیشانه بچوکه کان باس ده که یی، نه گهر خوا پشتیوان بی و عومر باقی بی، له وتاریکی دواتریشدا باسی عه لاماته گه وره کان ده که یی، بونه وه یی وریابین و ناگامان له خۆمان بی، زۆر تیک له و نیشانانه تپه ریون و نیمه ناگامان لییان نیه، زۆر تیکش تییدا ده ژین، با ناگامان لینبی نه وه که رۆژ تیک له رۆژان قیامه تمان به سه ردابی و نیمه ش ناگامان له خۆمان نه بی و مالویرانی دونیابین و ده ست به تال و خه جاله تی رۆژی قیامه تیش بین!، یاره بیی خواجه عاقیبه تی عومرمان خیرکه یی، خواجه به مسولمانی بمان ژینبی، خواجه له سه ر پاسته شه قامی نیسلام رامن بگری، خواجه دینی خۆت له لامان زیاتر شیرین بکه یی، خواجه له سه ر سوننه ت و سیره تی پیغه مبه ر ﷺ رامن بگری، خواجه سوننه ت و سیره تی پیغه مبه رمان له لا خوشه ویست بکه یی، خواجه نیمانان له دلدا برازینیه وه، خواجه خراپه و خراپه کاریمان له لا ناشیرین بکه یی، خواجه خوشه ویستی (موده) و په حه تمان له نیواندا زیاد بکه یی، خواجه بوغزو قین و ناخوشتی و ناره حه تیمان له نیواندا هه لگری، یاره بیی خواجه هه رچی خوشه بۆمان بنیری و هه رچی ناخوشتی و ناره حه تی یه له سه رمان هه لگری.

گولڈبرٹیک له وتاره کانس شهید ماموستا عبدالله قهسری

أقول قولي هذا وأستغفر الله لكم ولسائر المسلمين، فاستغفروه إِنَّهُ كَانَ
عَفَّاراً ،

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم
{رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ} آمين.

گولڈنبرگ له وتاره کانی شهید ماموستا عبدالله قەسری

نیشانه بچووکە کانی قیامت

(٢)

نیشانه بچوکه کانی قیامت

(۲)

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَغِيثُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلْلَ لَهُ وَمَنْ يَضِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ،
وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ
وَرَسُولَهُ، هَذَا الرُّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ
حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ،
صَلَاةَ اللَّهِ وَسَلَامَهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
...، أَمَا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ
الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ، بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ
وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) النساء.

ئيماندارانی بهرێز، خۆشه‌ويستانی خواو پێغه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌ی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی
بۆخوا ئه‌ژین و بۆخوا ئه‌مرن، ئه‌ی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی دونه‌ياتان له‌خزمه‌تی قیامه‌تی
خۆتاندا داناوه، ئه‌ی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی نامانج و هه‌ده‌فتان له‌ماندر بوونتان
له‌پۆژانی ژياندا په‌زابوونی خوايه‌(جل جلاله‌)، په‌حه‌تی خواتان لیبیت، سه‌لامی
خواتان لیبیت له‌م پۆژه په‌پۆژه‌دا.

به‌پۆژان: له‌وتاری رابردودا باسی هه‌ندیک له‌نیشانه‌ بچوکه‌کانی پۆژی
قیامه‌تمانکرد، هاتنی پۆژی دوايی، ئه‌وه‌ قیامه‌تی وتمان هه‌موومان لیستی
ناگاین! ئه‌وه‌ پۆژه‌ی که‌زۆر نزیکه‌وه‌ چاوه‌پێمان ده‌کات، ئه‌وه‌ پۆژه‌ی که‌بیری
لیناکه‌ینه‌وه، ئه‌وه‌ پۆژه‌ی که‌خۆمان بۆی ناماده‌نه‌کردوه، ئه‌وه‌ پۆژه‌ی

كهنايهينينه بهر چاوى خۆمان، پوژتيكى زور ترسناك، پيچانهوهى دونيا، هه‌لگرتنى نه‌و به‌رو بازاره، نه‌مانى زينده‌وه‌ر به‌گشتى، هيجره‌ت و كوچكردن له دونيا بۆدواپوژ، نه‌و پوژده‌ى كه‌بىرى ليناكه‌ينه‌وه!، هاتنى پوژى دوايى، پوژى موخاسه‌به، پوژى لپيچانه‌وه، پوژى پاداشتى چاكه به (به‌هه‌شت)، وه پاداشتى خه‌راپه به (دۆزه‌خ)، ودعدماندا كه‌له‌وتارى داها‌توودا باسى هه‌ندىك له‌و نيشانه بچووكانه‌ى تر بكه‌ين كه‌پيش پوژى قيامه‌ت دادين، له وتارى رابردوودا نۆزده نيشانه‌مان باسكرد، كه زۆريك له‌و نيشانه‌ى باس‌مان كردن هاتوون و تيپه‌ريون!، هه‌نديكيشيان ماون، له‌وتارى نه‌مروژدا نه‌وه‌نده‌ى كه‌فريا بكه‌وين كوومه‌ليكى تر له‌ونيشانه باسده‌كه‌ين به‌و ئوميد‌هين كه وشيارمان بكه‌نه‌وه، بان هه‌ژنين، ته‌كانيكمان پي بدەن و هانده‌رمان بن بۆ خو‌ثاماده كردغان بۆ نه‌و پوژده، بۆ نزيك بوونه‌وه‌مان له خوا، بۆ حالى بووغان زياتر له دينى خۆمان له داها‌تووى ژيانى خۆمان.

به‌پيژان، بيسته‌مين نيشانه له نيشانه‌كانى پوژى قيامه‌ت: نه‌وه‌يه مال و سامان زور ده‌بيت، خه‌لك ده‌وله‌مه‌ند ده‌بيت، پيغه‌مبه‌ر ﷺ له فەرمووده‌يه‌كدا كه نيامى مسلم رېوايه‌تى كردووه ده‌فرمويت: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُكْثَرَ الْمَالُ وَيَفِضَ حَتَّى يَخْرُجَ الرَّجُلُ بِزَكَاةٍ مَالِهِ فَلَا يَجِدُ أَحَدًا يَقْبَلُهَا مِنْهُ) ^{١٢٠} واته: قيامه‌ت هه‌لئاستيت، قيامه‌ت دانايى تا مال زور نه‌بيت، سه‌روه‌ت و سامان زور نه‌بيت، به‌جوړيك كه واى ليديت نينسانى ده‌وله‌مه‌ند به زه‌كاتى ماله‌كه‌يه‌وه وه‌ده‌رده‌كه‌وى كه‌سيك لى وه‌رېگريت كه موسته‌حه‌قى نه‌وه‌بيت كه‌س نيه لى وه‌رېگريت!، كه‌س نيه لى وه‌رېگري به‌و مانايه‌ى كه موسته‌حه‌قيك نيه كه زه‌كاتى پي بشى، مالى زور ده‌بيت، (ويفيض): ده‌پوژى، مال زور ده‌بارى به‌سه‌ر نه‌و نينسانه‌دا!.

^{١٢٠} صحيح مسلم، كتاب الزكاة، باب: الترغيب في الصدقة، رقم الحديث ١٥٧

به لى خوښه ويسته گانم، ماڼ ته مړو پړاوه، باريوه، له شويتنيكي وهكو نيره كه كوردستاني خومانه وه لهو ولاثانهى كه مسولمان نشين دهبينين!، خاوهنى قهسرى زور، خاوهنى سهارى زور، خاوهنى مولك و مالى زور، خاوهنى پارهوپول و سهرود و سامانى زور!، له دهوله ته كانى عهريه يوه بگره تاشو شويتانهى كه به زورى مسولمانى تيدايه، مخرج نيه هموو مسولماننيكيش خاوهن مال بيت، به لام دهوله مهندو خاوهن مال زورده بن، هر له فرموده يه كي تردا له وبابه ته دا ده فرمويت: واى ليدى (تكون ابيلى للشيطان ويبوت للشيطان)^{١٢١}، كبرا نه سپيكي هيه خوشتر يكي هيه بوخوى سوارى ده بيت يه كيكيانيشى هيه كه شيطان سوارى ده بيت، يه عنى زياده يه له خوى!، (ويبوت للشيطان) كومه له خانويكيشى هيه كه شيطان تيدا نيسته جى ده بى، يه عنى زيده، هى وا هيه قهسرىك دروست دهكات پتويستى به دووژوور هيه ده پانزه ژوورى به تالى بوده مي نيته وه هه مووى چوله و شيطان تيدا نيسته جى ده بى، يه كيكه له نيشانه كانى روى دوايى: خانوبه رى زور، وه ژوورى زور، كه خويشى نهو هموو ژوورانهى پتويست ناكات!

نيشانهى بيست و يه كه له نيشانه بچووكه كانى روى قيامت نه وده كه: بازارو فروشگاكان له يه كتر نريك دهنه وه، نه گهر له سهرده مى پيغه مبه رويى، مه عناو ته فسرى نهو حديسه نه زانرابى وهك پتويست كه به چاوى خويانى ببينن، تيستا زور چاك ده زانري، يانى چى: بازاره كان له يه كتر نريك دهنه وه؟!، نايا نه رز له يه كتر نريك ده بته وه؟!، نه خير، بهلكو هاتووچو و گه يشتنى شينسانه كان به بازاره كاندا زوربه نريكي و زور به ناسانى ده بى، بازاره كان وهك

^{١٢١} عون المعبود شرح سنن أبي داود، جزء ٧، صفحة ١٧٠، باب: في الجنائب، فيه عن الحديث: .. وقال في الأشراف ليس في الحديث ما يدل عليه بل نظم الحديث دليل على أن جميعه الى قوله فلم أرها من قول النبي ﷺ ... وأما بيوت الشيطان فلم أرها، فإن النبي ﷺ لم ير من المواجد والحامل التي يأخذها انترفون في الأسفار كذا في المرقاة.

له لای په کښ وایه، به هوی چی؟، به هوی وه سانیلی هاتو وچو، نه گهر سه دساڼ
پیش نیستا یه کیڅ بیویست بایه لیږهوه بچیته که رکوک ده بوايه به لای کهم پینج
شش رږزی پیبچی به پیان تاوه کو ده چی و دیته وه!، به لام نیستا به سیه یاره
نه توانی به یانی زو و پروات و بږ نیوه رږ بیته وه، نه وه لیک نریک بوونی
بازاره کانه، لیږه کهل و پهل ناکړی له سلیمانی دهیکړی!، له هه ولیر نایکړی
له که رکوک دهیکړی!، خاوه نی سیه یاره یو بازاره وه له یه کتر نریکه نه گهر
سیه یاره یه یا نه گهر ته یاره یه یا نه گهر قیتاره... نیستا یابان قیتاری دروست
کردووه له یه که سعاددا چوارسه کیلو مته تر ده پروات!، له یه که سعاددا چوار
سه کیلو مته تر ده پروات، به جوړیک له یه که رږزدا شانزه هه زار کهس
ده گوازیته وه، نهو بازاره چو نریک نریک نابنه وه!، لهو بازاره بو نهو بازار،
بوکارو که سابهت، (صدق رسول الله ﷺ)!!

به ریزان: گوتمان زه مه نه کان لیک نریک ده بنه وه، هرواش بازاره کان لیک نریک
ده بنه وه، له و تاري رابردو گوتمان (فتكون السنة كالشهر، والشهر كالجمعة،
والجمعة كاليوم)^{۱۲۲}، ساڼ و ده کومانگی لیدی!، مانگ و ده کو هه فته می لیدی!،
هه فته و ده کو رږزیکی لیدی!، زه من زور سریع ده پروات، نه وه ش به هه مانشیوه
نه وه ده گه یه نی که نه وهی سالانی زو به سالیک ده کرا نیستا به مانگ یان
که مته ده کړی و به خیراتر نه نجامده دری.

بیست و دوو هه من نیشانه ی بچووک نه وه یه: شهریکي گه وره له نیوان دوو
کو مته لی مسولاندا دروست ده بی که هه ر دوو کیان بانگه وازه که یان یه که!، نه وه
که هه ندیک له موفه سرین و میژوونوسانی هه دیس ده فهرموون: نه وه نهو
جهن گه یه که له نیوان هه زده تی علی و موعاویه دا رویداوه له جهن گي (صفین)
دا، و دیاخود ده شبی هیشتا نه هاتبی!، نه گهر نه هاتووه خوا بمانپاریزی نه وه که

^{۱۲۲} سنن الترمذي، کتاب الزهد، باب: ما جاء في تقارب الزمان، رقم الحديث ۲۳۳۲

يه كيك بين لهو كومه له، خوا بمانپاريزي له ودي كهله گه له كومه ليك مسولماندا پروويه روو بيينه وود!

بيست و سى همين نيشانه: چيايه كى زير له ناو روبرارى فوراتدا دهرده كه وى!، نهو روبراره دى فورات كه نيستا به روتناواى به غداد دا تى دپه رى و سه روچاوده كى له تور كياوه هله ده قولى، پيغه مبه روى كه فهرمووى: (لَاتَقُومُ السَّاعَةَ حَتَّى يُحْسَرَ الْفُرَاتُ عَنْ جَبَلٍ مِنْ ذَهَبٍ)^{١٢٣} واته: قيامت دانايى تا تافورات نه گيرتته وود له نه جامدا چيايه كى زير دهرده كه وى له ناو نهو روبراره دا، (يُقَتَّلُ النَّاسُ عَلَىٰ فَيْقَتْلُ مِنْ كُلِّ مِثَّةٍ تِسْعَةً وَتِسْعُونَ)، دد فهرمووى: له سر نهو چيايه زير خه لكى به شهردين و شهرده كن له هر سه د كه سيك نه وودو نو دى ده كوژرى و يه كيان دهميى!، به لى زور نزيكه!، نيستا تور كيا خه ريكى دروست كردنى چهندين (به نداو) سه دده له سر روبرارى فورات كه هيشتا نه گيرتوتته وود، گه وره ترين سه دده له روتنه لاهى ناوه راست به نيستى رافى نه ندا زياره كان، عيراق تاى نهو روتنه لايه كه نهو روبراره بگيرتته وود نهو ناوه كه وه كو به ره هميكي زيندو وايه بو عيراق نه ميى، به لى خوشه ويسته كانم زور نزيكه، نه وه يه كيكه له عه لامه ته بچو كه كانى روتنه قيامت كه ده بى حه تمن هديسى پيغه مبه روى كه فته جى كه هزارو چوار سه د سال پيش نيستا فهرموويه تى!

به لى به ريزان، بيست و چواره مين له نيشانه بچو كه كانى روتنه قيامت: پياوانى چاك غه ريب دهن و به سه ير ته ماشاده كرين له ناو خه لكدا!، گوى بگرن له فهرمووده ي پيغه مبه رمان روى كه فهرمووى: (إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرْبًا وَسَيَعُودُ غَرْبًا)^{١٢٤}، نهو نيسلامه هات زور غه ريب بوو - له ناو نه هلى مه ككه -،

^{١٢٣} صحيح مسلم، كتاب الفتن، باب: لاتقوم الساعة حتى يحسر الفرات على جبل من ذهب، رقم

الحديث ٢٨٩٤

^{١٢٤} صحيح المسلم، كتاب الايمان، باب: بيان أن الإسلام بدأ غرباً، رقم الحديث ١٤٥

به غهريبي هات و زور عه جيب بوو، زور جينگای سهر سورمان بوو، وه ختيك كه پيغهمبر ﷺ له ناو مه ككه دا ده عوهی ده كرد بؤ نيسلام خه لكيتك گالتهيان لي ده هات و زور به سهر ته ماشايان ده كرد، تنها چند كه سيك بوون، كه متر له ده كه س!، پاشان بوه زياتر له سي كه س و نيعلاني نيسلام كراو، دواي سيژده سال هيجرتهيان كرد له مه ككه ده بؤ مه دينه و ناوا له بچووكي به ره و گه ورديبي هات و له غهريبي پرزگاري بوو، به لام پيغهمبر ﷺ ده فهرموي (وسيعود غريباً): نيسلام هه ره و كوچون به غهريبي په يدا بوو له كوټايي زه مانيشدا هه روا به غهريبي په يدا د بيتوه!، رڼگه يه كيك شهرحي نهو هه ديسه به هه له بكا به ومانايه ي كه نيسلام به غهريبي هاتووه و به غهريبي ده روا ته وه، نهوه غه له ته، نافه رموي (يرجع)، ده فهرموي (يعود): ده گه پي ته وه بؤ مه يداني ژيان، چون به غهريبي هاتووه ناواش به غهريبي په يدا د بيتوه و له ناخيري زه ماندا، به لي (وسيعود غريباً) خه لك پتي سهر ده بي، جا ده فهرموي: (فطوبى للغرباء) مزگيني بؤ نهو غهريبانهي كه له كوټايي زه ماندا هه لده ست به هينانه وه ي نيسلام و خه لك پتي سهر ده بي، مزگيني خوشحالي بؤ نهو كه سانه ي هه لگري مه شخه لي هينانه وه ي نيسلام له و روژده دا، جا نهو كه سانه كين؟: (أناسٌ صالحون)^{۱۲۵} خه لكيتكن صالح و پاك، پيغهمبر ﷺ فهرموي: (أناسٌ صالحون في أناسٍ سوءٍ كثيرةٍ)، له ناو خه لكيتكي خهراپي زور دان، (مَنْ يَعْصِيهِمْ أَكْثَرُ مِمَّنْ يُطِيعُهُمْ) نهوانه ي كه به قهسيان ناكه ن زور زياترن لهوانه ي به قهسيان ده كه ن!.

نهوانه كومه له خه لكيتكن هه ولده دن بؤ هينانه وه ي نيسلام له ناخيري زه ماندا، صالحن، وه نهوانه ي كه بي فهرمانيان ده كه ن و سهر پيچيان ده كه ن زياترن لهوانه ي گوټر ايه لتيان ده كه ن، (صدق رسول الله ﷺ)!

^{۱۲۵} انجم الأوسط للطبراني، جزء ۹، صفحة ۱۴، من اسمه مقدام، رقم الحديث ۸۹۸۶

به لى خوښه ويسته گانم، بيست و پينځه مين له نيشانه کان: مسولمانان دوژمنيان زور ده بى، گوى بگرن له فخر موده ي پيغه مېهر ﷺ كه چوڼ نمونه مان بو دينيته وهو ده فرموى: (يُوشِكُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ الْأُمَمُ) ^{۱۲۶} زورنزيكه كه دهوله تان -تومت و قوم و جماعه ته كان- به سهر تاندا بدن، داتانبيتنى: (مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ)، له هموو بهر زاييهك بژتان بينه خوارى، (كَمَا تَدَاعَى الْأَكَلَةُ إِلَى قَصْعَتِهَا)، ههروه كو حهيوانه درنده كان بو سهر نيچيره كه يان دينه خوارودو گوشتي بخوڼ كه نه وننده موشتاقى گوشته خوار دنى نيچيره كه ن، ناوا نوممه تان و قهومسه كان و دهوله ته كاني نه وكات بژتان داد ده بزن!

به لى بهر يزان به چاوى خومان ده ييښين نيستا له روژه لالت و روژ تاوا چ دوژمنايه تيه كى نيسلام و مسولمانان ده كړى!، هموو شتيك نازاده جگه له نيسلام!، نمونه مان زورن كه له وتارى جومعه دا بايان ناكه ين، هه رنه سوزمال و سودان و ميصر و فله ستيني خويناوى كه روژانه يه كه م دنگو باسى نيزاعه و ته له فزيوڼ دنگ و باسى فله ستينه، كى وايان ليد دكات!!، مه گهر هر جووله كه نيه؟!، مه گهر دوژمن ترين كه س نيه له سهر رووى زهوى بو مسولمانان، ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ (۸۲) المائدة، واته: گه ودره ترين دوژمنى نيسلام و مسولمانان جووله كه (يهود) ن، ﴿وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾: وه نه وانن كه له گه ليانن و موشريكن، به لى ده يښين له شيشان چيان پيښه كړى، له بو سنه، له كو سؤفو، له كشمير، له كوى و له كوى، نمونه مان زورن...، هر عه بيتك يان هر ره خنيه كه يان هر شتيكى عه ييدار بيان هوى ده ستى خه ن بو ناشرين كردنى مسولمانان و نيسلام دروستى ده كهن، به لام و دلاهى خوى په وهرگار نوورى خوى هر پيښه گيه نى!، ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مِتُّمُ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ (۸) الصف واته: ده يانه وى به فووى ده مى

^{۱۲۶} مسند احمد بن حنبل، جزء ۵، صفحه ۲۷۸، ومن حديث الثوبان، رقم الحديث ۲۲۴۵۰

خوځان نووری نیسلام بکوړتنه د به لآم خوانووری خوځی همرته واو دهکات با کافرانش پښان ناخوځ بیت: ﴿وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ (۸) الصف.

به لآی خوځه ویستام، بیست و شهه مین نیشانه: ته قلیدکردنی بیباوهران و خوانه ناسان له کارو کرده وه کاند، پیغه مبهروﷺ فرموی: (لَشَرَكَبْنُ سُنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ شِرْبًا بِشَرِّ حَتَّى لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ جَامَعَ امْرَأَتَهُ بِالطَّرِيقِ لَفَعَلْتُ مَوْه) ^{۱۲۷}، نه فرموی: ټیوډ به دواى شوینی بی باوهران دهکون له کرده وه، ته نانه ت نه گهر یه کیټک له ناوهراسی ریگا له گهل خیزانی خوځی کویتته وه ټیوډش به دواى دهکون و ده تانه وى وابکمن!، نه مړو غهرب چى دهکات نیتمهش ته قلیدی دهکین، خانوبه رهمان هم مووی بوته غهربی، ناومان لیتاوه غهربی، جل و بهرگمان هم مووی نیستیراد (هاورده) یهو ته قلیده و عاده ته و له وټو بهرمان دى و نه مړو له وى عمرز ده کړى به یانی له بازاره کانی خوځمان دهییین، ته نانه ت خواره ده منى و شیوازی دروستکردنیشی، ته نانه ت موعامه لاتی بازارمان، ته نانه ت له نیداردو ده ستلا تیش زور ته قلیدی غهرب ده کړى، به لآی رڼوژیک دى مسولمانان وایان لیدى ته قلیدی نه وانه ی پتش خوځان دهکمن - پتش نیسلام هاتون-، ته قلیدی خه لکیتکی بی باوهر دهکمن، به راستی نه گهر له سه داسه دیش نه بی به لآم زور ته قلیدی رڼوژناو او غهرب و ولاتانی بی دینمان کردووه که زهره رى دونیاو قیامه تی لى دهکمین.

به لآی خوځه ویسته گام، بیست و هموته مین له نیشانه بچو وکه کانی رڼوژى دواى نه وده: خه لکى خوځی له حهرام ناپاریزى!، هه لآى بی یا حهرام بی ټیکه لى ده کاو وهرى ده گرى!، پیغه مبهروﷺ فرموی: (يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ مَا يُبَالُ الرَّجُلُ مِنْ أَيْنَ أَصَابَ الْمَالَ، مِنْ حَلَالٍ أَوْ حَرَامٍ) ^{۱۲۸}، فرموی زه مانیتک دى به سه رنومه تی مندا پتش نه ودى دونیا ټیکبچى، له نوممه تی من خه لکى پاره

^{۱۲۷} استدرک على الصحيحين، كتاب الفتن والملاحم، رقم الحديث ۸۴۰۴

^{۱۲۸} سنن النسائي الكبرى، كتاب البيوع، باب: اجتناب الشبهات في الكسب، رقم الحديث ۶۰۴۱

كۆدەكاتەو بەكى نىيە لەمەى ناخۆ لە حەرام كۆى دەكاتەو يالە حەلال كۆى دەكاتەو، ئەوەش يەككىكە لەنیشانەكانى رۆژى قىامت، كەدىارە ئەوەش زۆر بەناسايى دەيىنين، لە سەداسەد پىچەوانەى سەردەمى پىغەمبەرەو ئەسحاب، كە ئەبوبكرى صديق يەك لوقمە نانيان بۆھىنا پرسیارى نەكرد لەكۆيتان ھىناوہ گومانى لىتى ھەبوو حەلالە يان حەرام، پەنجەى لەناو دەمى خۆى پاكرەد خۆى برىشىنىتەو تەخواردنەكە بەيىنىتەو، زۆرھەولیدا نەيتوانى، زۆرخۆى نەزىيەتدا پاشان گوتيان سەتلىك ناوى بۆ يىنىن باھەر ناوہكەى بخواتەو كەناوى زۆر خواردەو دەتوانى برىشىتەو خواردنەكەى يىنىتەو ئەو ەمەلىيەى چەندجار دووربارە كردهو تە ئەو خواردنەى ھىناوہ و زۆر خۆى نەزىيەتدا، يەككىك لىتى پەرسى: (كُلْ ذَالِكَ مِنْ أَجْلِ لُقْمَةَ يَأْأَبَابَكَر) ^{۱۲۹}، ئەوھەموو خۆ نەزىيەتدانە لەپىناوى يەك لوقمە نان ئەى ئەبوبەكر، ئەویش فەرمووى (وَاللّٰهُ لَوْلَمْ تَخْرُجْ إِلَّا مَعَ نَفْسٍ لَّا تُخْرِجُهَا)، فەرمووى وەلاھى ئەگەر نەھاتبا دەرى، تەنھا لەگەل نەفسى - روھى - خۆم نەبوايە، روھى خۆم بۆ دەنيايە دەرى ھەردەبوايە يىتە دەرى!، چونكە مەن گويم لى بووہ لەپىغەمبەر ﷺ فەرمووى ^{۱۳۰}: ھەرگۆشتىك بەھەرام قەلەوبى ئاگر باشترە بۆتەو، ئاگر لايەقە بۆتەو!، (النَّارُ أُولَى بِهِ)، وەھەرەوھا ئەگەر يەككىك لوقمەنانىكى حەرام بخوا چل رۆژ دوعاى قەبوول نابى!، بۆ دەبى ئىنسان لەھەرام خۆى نەپارىزى؟!، كەدەزانى فلانە شتە حەرامە، حىسابى لەسەرە، موھاسەبەى لەسەرە، جا زەمەنىك دى خەلك حەلال و حەرام پىكەوہ دەبەستى و پەرسىارى لى ئاكاو گەنگ ئەوہىە كۆيىتەوہ.

^{۱۲۹} كنز العمال، جزء ۱۲، صفحہ ۲۳۶، مسند الصديق، عبادتہ رضي الله عنه، رقم ۳۵۶۹۵

^{۱۳۰} (كل جسد ثبت من سحت - أي من حرام - فالنار أولى به) أوردہ الترمذی.

بيست و هه شتمين: دهست گرتن به ديني نيسلام زه حمت دهبي،
 فهرمووده پيغمبره ﷺ که دهفهرمووي: (يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ الصَّابِرُ
 فِيهِمْ عَلَى دِينِهِ كَالْقَابِضِ عَلَى الْجَمْرِ)^{١٣١} واته: پوژيکدي به سهر نوممته مندا،
 نهودي که دهستی به دينه که يهوه گرتووه وهکو نهوه وايه که دهستی به پشکووه
 گرتبي!، پشکزي ناگزين!، نهونده زه حمت و ناره حته!، له بهر چي؟! له بهر
 فيتنه و ناشووب!، له بهر ناخوشي و ناره حته، له بهر فسادو بي نه خلقي،
 له بهر نهوه دين زه حمت دهبي، دوژمنايه تي مسولمانان ده کري، بويه نهوه
 که سهي دهست به دينه وه ده گري، وهکو نهوه وايه دهستی به پشکووه گرتبي، جا
 پشکو عاده تيکي هيه يا دهست دهسووتيني، معنائی وايه نه گهر دينه که ت
 بگري، دهست دهسوتي، نازار دهيني، ناره حته دهبي له دونيا، نه گهر توشي
 ناره حته تيايش نه بي ماناي وايه به باشي دهست به دينه وه نه گرتووه، جادهست
 بسوتي باشتره نهوه که دينه که ت له دهست چي، چونکه نهوه دينه دينيکه
 سهر بهرزي دونياو قيامه تي توي تيدايه وه نهوه دونيايه ش دونيايه کي کاتي يه و
 دهروات: نه گهر دينه که شان بهر دهين هه تاسهر نازين و عومريکه و تاييه ته وه
 هه رده مرين، خوي پهروه ردار به يه هوود دهفهرمووي: نه گهر هه زار ساليش
 برين هه رده بي برن، ﴿لَوْ يَعْمُرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْجَحٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعْمَرَ
 وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ (٩٦) البقرة.

بيست و نويه مين نيشانه: نافرته تان زورده بن و پياوان کهم ده بن،
 پيغمبره ﷺ له فهرمووده يه کي صه حيدا که نيمامي بوخاري پيوايه تي
 دهکات فهرمووي: (مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَقْلَّ الْعِلْمُ وَتَكْثُرُ النِّسَاءُ وَيَقِلَّ
 الرِّجَالُ حَتَّى يَكُونَ لِخَمْسِينَ امْرَأَةً الْقَيِّمُ الْوَاحِدُ)^{١٣٢}، فهرمووي: له نيشانه کاني

^{١٣١} سنن الترمذي، جزء ٤، صفحه ٥٢٦، كتاب الفتن، باب: ماجاء في النهي عن سب الرياح. / باب،

رقم الحديث ٢٢٦٠

^{١٣٢} صحيح البخاري، كتاب العلم، باب: رفع العلم و ظهور الجهل، رقم الحديث ٨١

قيامته كه عيلم-ى دين- كه د دېبې، عيلميش به نهمانى عالمان كه د دېبې،
 وه ژن زور دېبن، وه پياوان كه د دېبن، هه تا وای ليدى: (لِخْمَيْنِ اِمْرَاةُ الْقِيَمِ
 الواحد) بۆ په نجا نافرته يهك پياو بهرپوهيان د دبات، وای ليدى نافرته نه وندده
 زور د دېبن په نجا نافرته يهك پياو بهرپوهيان د دباو سهرپهرشتيان د دكات.

جا د دتوانين بلتين شوينه واري نهو زياد بوونهش نيستا د دېبين! بؤغونه:
 له شوييتكي وهكو شاري سليمانى نافرته چوار بهرام بهرى پياوه^{۱۳۳}. هه روا
 له شاره كاني تر، وهه روه ها له دونيا به گشتى، له وانه يه شوينى واهميه نيتمه
 هه ستى پيناك مين، زور زور له وه زياتره، به لى بۆ په نجا نافرته يهك پياو
 سهرپهرشيان د دكات!، نه وهش يه كيكه له عه لاماتى قيامته.

سى يه مين نيشانه: شاهيدى دانى به درؤ زور د دېبې و سويند خواردن زور د دېبې،
 پيغه مبهرو^ﷺ فهرمووى: (إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ شَهَادَةُ الزُّورِ وَكُتْمَانُ شَهَادَةِ
 الحق)^{۱۳۴} واته: له نيشانه كاني روى قيامته كه شايتيدان به درؤ زور د دېبې و
 شاردن وهى شايتى حق زور د دېبې!، كبرا شاهيديه كى حقه له لايه د ديشيرته وه،
 به لام له سر مه سته له يهك شاهيدى به درؤ د دبا بؤ كه سينك و شاهيدى حه قيش
 د ديشيرته وه، يان به شيويه كى گشتى شاهيديدان به درؤ زور د دېبې و وه شاهيديدان
 به حقه زور كه د دېبې و د شاردن ته وه، له فهرمووده يه كى تر دا فهرمووى: (خَيْرُ
 النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ)^{۱۳۵}، فهرمووى باشتين خه لك نه وه يه
 له - سهرده مى - قهرنى مندا بڑى، كه {قَرْنِ} يه عنى سه دسال!، باشتين خه لك
 نه وه يه كه له قهرنى مندا يه، پاشان نه وانه ي دواتر دين، وه پاشان نه وانه ي دواتر
 دين، (ثُمَّ يَحْيَىٰ أَقْوَامٌ) پاشان قهوميكي تردين سويند د د خون (تَسْبِقُ شَهَادَةُ

^{۱۳۳} - دياره بهيتى نامارد كاني نهوكاته بووه، كه په ننگه نيستا زياتر ش بوويت!

^{۱۳۴} المسترك على الصحيحين، كتاب الأحكام، جزء ٤، صفحة ١١٠، رقم الحديث ٧٠٤٣

^{۱۳۵} صحيح البخاري، كتاب الشهادات، باب: لا يشهد على شهادة الجور إذا أشهد، رقم الحديث ٢٥٠٩

گولډېرېنک له وتارمکانې شهيد ماموستا عبدالله قهسرين

أَحَدَهُم يَمِينَهُ وَيَمِينَهُ شَهَادَتَهُ^{١٣٦}، ده فرمووي: قهومي وادي دواي نهوسي سدهديه، شاهيديدانيان وهپيش سويندهكهيان دهكهويتهوه و سويندهكهيان وهپيش شاهيديدانيان دهكهويتهوه، يهعني چي؟، يهعني نهونده شاهيدي دهدهن و نهونده سويندي دهخون خوريكه سويند خواردهكه و شاهيديدانهكه وهپيش يهكزي دهكهونهوه!، نهوند بهسهرعي بهدهميان دادي شاهيديدان وه سويندخواردن، كهئهوهش يهكيكه له نيشانهكاني روري قيامت، وهلهسيفهته ناشيرينهكان كهناجي نينساني مسولمان سويندي زور بخوات، تهنانت بهراستيش نهكه هرهبردو، چونكه سويندخواردن بهدرو بهسوك تهماشاكردني خوايه جل جلاله!!، كهئهوه هرهگيز لهنينساني مسولمان ناوهشيتهوه خوابكات به وهكيلى خوي لهموعامهلهي خوي بونهوهي رهواجي تيجاردهكهي زياترېي يان خهلكيك ليتي رازيبي -خوانهخواسته-.

سي و يهكهمين نيشانهي بجوكي قيامت: مزگهوتهكان دهرازيندريتهوه، گوي بگرن لهفرمودهي پيغهمبهر ﷺ كه فرمووي: (مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَتَّبَاحِيَ النَّاسُ بِالْمَسَاجِدِ)^{١٣٧}، فرمووي: لهنيشانهكاني روري قيامت يه خهلك مزگهوتان دهرازينتتهوه، نه مرو چاك دهبينن كه مزگهوتهكان پارو پول و سهرودت و ساماني زوريان لي سهرف دهكري!، لهولاتي خومان و لهولاتاني ديكهش دهبينن مزگهوتيك كه شويني هزار كهسي تيدا نابيتتهوه كهچي پارهيهكي يهكجار زوري تيدا سهرف دهكري!، نهوه هه موو رازاندنهوهو هيلكاري (تخطيط) و جوانكاريه ي كهله مزگهوتدا دهكري جا له ژوروهو يا له دهرهويه يا له مناره كهيدا نهوه هه مووي له نيشانهكاني روري قيامت.

^{١٣٦} هه مان فرموده ي پيشرو.

^{١٣٧} ((أَخْبَرَنَا سُوَيْدُ بْنُ نَصْرٍ قَالَ أَنْبَأَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ عَنْ هَمَادِ بْنِ سُلَيْمَةَ عَنْ أَبِي يُرَيْبٍ عَنْ أَبِي قَلَابَةَ عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَتَّبَاحِيَ النَّاسُ فِي الْمَسَاجِدِ))، سنن النسائي، كتاب المساجد، باب: البهاة في المساجد، رقم الحديث ٦٨٩.

نېشانه ی سى و دووه مین: مزگه و ته كان دېن بهرېنگا، خلك به لای مزگه و تدا تېده په ری تنه نا نهو ديه لاده داو و هكو نه مړو له زور شوین وایه ده چیته ناو ده ست و پاشان ده رواو به جتی دېلی؛ پیغه مبه روي ﷺ فرمووی: (مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَمْرَأَ الرَّجُلُ فِي الْمَسْجِدِ لَا يُصَلِّي فِيهِ رَكَعَتَيْنِ) ^{۱۳۸}، نه فرمووی: له نېشانه كانی پوژي قیامه ته زده مېنك دی پیاو به لای مزگه و تدا تېده په ری و نویژی تیداناكات، مزگه و ت دې بهرېنگا، قهزای حجه تی خوی ده كاو گوی نادا بهو دی كه نهوه مزگه و تهو بو طاعت دروست كراوه!، به راستی نیستا زور مزگه و ت له زور شوینان تاوان.

نېشانه ی سى و سییه مین: فیتنه و كوشتن زور دېبی؛ نهو د كه له و تاری رابردوودا نیشاره تان به كوشتن كرد، كوشتنی بی هو زور دېبی؛ (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَقْبُضَ الْعِلْمُ وَتُظْهَرَ الْفِتْنُ وَيُكْثَرَ الْهَرَجُ) ^{۱۳۹}، فرمووی: قیامت دانایي هه تا عیلم نه میني (عیلم كه م دېبی)، و د فیتنه زور دېبی، (وَيُكْثَرُ الْهَرَجُ): و ده كوشتن زور دېبی، (هَرَجٌ) یه عنی كوشتن، كوشتن زور دېبی به شیوه یه کی گشتی له ته واوی سر پرووی زهوی.

سى و چواره مین نېشانه ی بچوكی قیامت: زیاد بوونی پرووچونی زهوی و بومه له رزه (زلزال)، و كه فرمووی ﷺ: (يُقْبَضُ الْعِلْمُ وَتُكْثَرُ الزَّلَازِلُ) ^{۱۴۰}: قیامت دانایي هه تا عیلم كه م نه بی و بومه له رزه (زلزال) زور نه بی؛ ته رز پروو ده چی له زور شوینان، كه نیمامی بوخاری نه و حه دیسه ریوایه ت ده كات، نیستاش له ولاتان ده بینین زور شوین چوړ پروو ده چی، نهو ديه كېكه له نېشانه كانی قیامت.

^{۱۳۸} صحیح ابن خزيمة، كتاب الصلاة، باب: كراهة المرور في المساجد من غير أن تصلي فيها والبيان أنه

من أشراف، رقم الحديث ۱۳۲۶.

^{۱۳۹} صحیح مسلم، كتاب الفتن، باب: إذا تراجعت المسلمان، رقم الحديث ۱۵۷

^{۱۴۰} صحیح البخاري، كتاب الاستسقاء، باب: ما قيل في الزلازل، رقم الحديث ۹۸۹

نیشانهی سی و پینجهم: مردنی کت و پر زۆردەبێ کەنێستا زۆرەستی
پێدەکەین!، پێغەمبەر ﷺ فەرموی: (مِنْ إِقْتِرَابِ السَّاعَةِ ... وَأَنْ يَظْهَرَ مَوْتُ
الْفَجَاءَةِ) له نیشانهکانی نزیک بوونەوهی رۆژی قیامت کۆمەلیک شت دەژمێرێ
پاشان دەفەرموی: (وَأَنْ يَظْهَرَ مَوْتُ الْفَجَاءَةِ)^{١٤١} وه مردنی کت و پر زۆردەبێ و
وهدەدردهکەوی، نێستا ئەومەسەلهی مردنی کت و پرە زۆر بووه کەزۆرمان
هەستی پێ دەکەین؛ فلانەکەس جەلتە لێداوه، فلانەکەسی تر جەلتە لێداوه
لەپر دەلێن فلانەکەس کت و پر مردووه!، جارێ زۆریه کەمی ئەوهمان دەبیست،
بەلام نێستا ئەوجۆره مردنه زۆردەبێ، جاهۆیه کەمی چیه؟ دیاره خوای
پەروەردگار سەبەبی بۆ رێکدەخا!.

سی و شەشەمین نیشانه: نەزانین لە کاروباری دین زۆردەبێ، هەموو خەڵک
کاروباری دنیا دەزانێ، بەلام نەزانین بە کاروباری دین زۆردەبێ وەک
پێغەمبەر ﷺ فەرموی: (إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ أَيَّامًا يَنْزَلُ فِيهَا الْجَهْلُ وَيُرْفَعُ
فِيهَا الْعِلْمُ)^{١٤٢}؛ لەپیش رۆژی قیامتێ یه کەجەهل زۆردەبێ، وەعیلم بەرز
دەبێتەوه، عیلم نامیێ و هەلدەگیرێ لەناو خەڵک، وە جەهل زۆردەبێ،
مەعنای وایه عیلمی دین ورده ورده بەرهو نەمان دەچی، وەنەزانینیش (جەهل)
بەدین ورده ورده زۆردەبێ، ئەوهش یه کێکە له عەلاماتی قیامت، خۆشان
هەستی پێ دەکەین، کەزۆرکەم خەڵک بەرهو دین و بەرهو مزگەوت و بەرهو لای
ماموستا دەچی، بۆدەرس خۆیندن، بۆفێربوونی دین، بۆشارەزابوون، تەنها
ئیکتیفا بەرۆژی جومعه دهکا.

^{١٤١} کنز العمال: جزء ١٤، صفحة ٩٩، تنمة الفصل الثالث في أشرار الساعة الكبرى...، رقم الحديث

٣٨٤٧٠، وفي حديث آخرى يقول ﷺ: .. أن النفس المؤمن تخرج رشحاً ولا أحب موتاً كموت الحمار

وقيل وما موت الحمار قال موت الفجاءة.

^{١٤٢} صحيح البخاري. كتاب الفتن، باب: ظهور الفتن، رقم الحديث ٦٦٥٣

گولپڙينک له وتارمکانې شهيد ماموستا عبداللہ قەسەم

گوناهمان زوره، خوايه بهرهمه تي خوت له گهلان بکهي، به کرده وي خومان له گهل نيمه نه کهي، يارهببي خوايه حالي مسولمانان له ههموو دونيا چاک بکهي، يارهببي خوايه هرچي خيرى ده وي بونيسلام و مسولمانان ته و فيقي بدهي، وه هرچي خهراپه ي ده وي بونيسلام و مسولمانان خوايه ريگهي نه ده ي وېشتي بشکيني، يارهببي خوايه حالي مسولمانان له نيستاو له زهمه ني داهاتو وشدا له و فيتنامه بپاريزي که به سر نومه تي نيسلام دادين، خوايه نيمه ش له فيتنه ي ده جال و له فيتنه کاني تر بپاريزي. نامين.

أمين

أقول قولي هذا وأستغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين، أعوذ بالله من الشيطان

الرجيم

{رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ} آمين.

کولېژ پریک له وتاره کانی شهید ماموستا عبدالله قهسین

نیشانه گه وره کانی قیامت

نیشانه گهوره کانی قیامت

تیبینی: نیشانه گهوره کان به دوو وتار باسکراون، نیمه به ده ستکارییهوه
هر دوکیانان له یهک وتاردا کوکړدوتموه.

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكِرُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَغِيثُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَنَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،
هَذَا الرَّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ
جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحُجَّةِ الْبَيضَاءِ، لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ
صَلَاةَ اللَّهِ وَسَلَامَهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
...، أَمَا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيَكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ
الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ، بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ
وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) النساء.

برایانی به پرتز، مسولمانانی خوښه ویست: سه لام و په همه تی خوی
په ورو دگارتان برژیتته سر، نیوهو هه موو مسولمانانی دونیا، خوی گه ورو
به په همی خوی و به لوتفی خوی عاقیبه تی عومرمان خیریکا و له به هه شتی
به ریندا به یه که وه کو مانکاته وه.

به پرتزان، له دوو وتاری پابردوودا، باسی هندیک له نیشانه بچو که کانی
هاتی پوژی دوايمان کرد، نهو پوژهی که هه موو که سیک لیتی نه ترسی، که
باوهری پیته تی و ده زانی له وشوینه دا لیتی ده پر سریتته وه، نهو پوژهی که نه مړو

خەلکی سەر پووی زهوی لیتی بێ ناگایه و له کۆپو مه جلیسه کانیشدا زۆرجار به عهیهه باسی ده کړی و ناوی ده هیئری!، به داخه وه!، نهو پوژهی خوای په روهردگار به ته نکید له قورنانی پیرۆزدا بۆمان ده رده خاو پروون ده کاته وه، ئیته لیتی ناترین: ﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا﴾ (٥٩) غافر، نهو قیامه تهی که دیت و هیچ گومانی تیدانییه، خوا (جل جلاله) ده فهرمووی: ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ (٧٧) النحل، واته: هاتنی قیامهت وهک چاونوقانیک وایه، ﴿أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾: به لکو نزیکتر!!، خوا (جل جلاله) ده فهرمووی: ﴿اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مَّعْرُضُونَ﴾ (١) الانبیاء، پیغه مبه رﷺ له فهرموودهی صه حیحد که بوخاری ریوایه تی ده کا، نه فهرمووی: (وَلَتَقْرَمَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ رَفَعَ أَكْلَتُهُ إِلَى فِيهِ لَا يَطْعُمُهَا) ^{١٤٤} نه فهرمووی: پوژهی قیامهت له کاتیکی وادا دیت نینسان دهستی بهرز کردۆته وه پارووه نانه کهی له بهر دهستدایه، لوقمه نانه کهی له بهر دهستدایه و بهرزی ده کاته وه بۆ زاری دهیهوی بیخوات، بیخاته ناو ده می (لا یطعمها): نایخوا، ناتوانی و پی پاناگا!، که قیامهت هات هه موو کرده وه کانی نینسان پاده وه ست!، هه موو حه ره کاته کانی راده وه ست، نه فهرمووی: هه واهیه کوتالی لیکردۆته وه دهیهوی بیفرۆشی کهسیان موعامه له که تهواو ناکه، نه کړیارو نه فرۆشیار.

به پێزان: نیشانه به چو که کاغمان باسکردن، بابێن بزاین نیشانه گه وره کان چین، نهو نیشانه گه ورانهی که پیش هاتنی قیامهت ده بی بیتن، به لئی نیشانهی گه وره کۆمه له شتیکن روو نه دهن که له ژیا نی مروڤدا وه له ته ریخدا نه و شتانه نه هاتوون!، شتی زۆر سه رسوپهینه ر زۆرعه جیب!، له میژوووی ئینساندا نه بهیئراوه شتی و!، نهوانه یه که له دوا ی یه که دیتن، بۆیه نهوانه هه ریه کهی به کورتی

^{١٤٤} صحیح ابن حبان: جزء ١٥، صفحه ٢٥٩، ذکر بیان بأن الساعة تقوم والناس في أسواقها، رقم

له شويتني خويدا باس ده کهين، دياره له وتاري نه مړوډا ناتوانين هه موويان باس بکهين، به پشتيواني خوي پوره ردگار نه وهی که فريای نه که وتين له وتاره کانی داهاتوډا ده توانين باسی بکهين، به لئی نه وانه هيچيان نه هاتون به لام که دتين وه کو حله قهيدک - پرسته يک - وان نه گمر يه که ميان هات نه وانيتر هه موويان به دوايدا دتين، نيشانه گوره کان نه گمر يه که ميان هات نه وانيتر هه موو به دوايدا دتين، له نيتوانياندا فاصيلو نيتوان نييه.

به لئی خۆشه ويسته کاتم: حوزه يفه ی کورې نه سه د صه حابه ی پتغه مبه ر ﷺ،
 فهرمووی: (اَطْلَعَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَيْنَا) ^{۱۴۰} فهرمووی: روژتيکیان نيتمه قسه مان
 ده کرد پتغه مبه ر ﷺ ليتمان هاته ژوورې، (فَقَالَ مَا تَذَكَّرُونَ؟) فهرمووی نيته
 باسی چی ده کهن؟، نه فهرمووی: نيتمه ش گوتمان باسی قيامه ت ده کهين: (قَالُوا
 نَذَكُرُ السَّاعَةِ)، (قَالَ إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْا عَشْرَ آيَاتٍ) فهرمووی: قيامه ت
 دانايی هه تا ده نيشانه ی گوره نه بينن، نه فهرمووی: (فَذَكَرَ الدُّجَالُ وَالدُّخَانُ،
 وَالذَّابَّةُ، وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنُزُولُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، وَيَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ
 وَثَلَاثَةُ خُسُوفٍ: خُسْفٌ بِالشَّرْقِ وَخُسْفٌ بِالمَغْرِبِ وَخُسْفٌ بِالْجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ
 ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ اليمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ)، نه فهرمووده يه نيمامي
 موسليم له گهل نيمامي ترمذي ريوايه تی ده کات {خوا لييان رازيبي}،
 فهرمووی: هه تا ده عه لاماتی گوره نه بينن قيامه ت دانايی، حوذه يفه
 نه فهرمووی: بۆی باسکردين و فهرمووی نه وانه ن: يه کیان (ده ججال) ه، نه ویت
 دوکه ل(دخان) ه، نه ویت (دابّة الارض) ه که دواتر ده گهينه سه ری و باسی
 ده کهين، روژه لاتن له روژئاواو شاوايوونی له روژه لات، پاشانیش هاتنه
 خواره وهی حه زره تی عيسا (عليه الصلاة والسلام)، يه تجوج و مه تجوج، وه سی

^{۱۴۰} صحيح مسلم، جزء ۴، صفحه ۲۲۲۵، كتاب الفتن، باب: في الايات التي تكون قبل الساعة، رقم

گولڊبريک له وټارمکانې شهيد ماموستا عبدالله قسري

پوچوون: پوچوونیک له پوځهلات، يه کيان له پوځتاوا، يه کيان له جهزيره
عمره ب، که نيسټا پټي ده گوتري (المملكة السعودية)، وه پاشانيس ناگريکه که
له يه مهنه وه دهرده چي وه خه لکي کډه کاته وه له شويتنيک...، نه وانه هه مويان
له شويتني خويان به پشتيواني خوي پروه ردگار باس ده کين.

جا له نيشانه گه وړه کاني پوځي قيامت وه که له هه ديسه که دا باسکراوه:

يه که م، هاتني ده جبال:

پيغه مبه روي عليه السلام ده فرموي: له وه تي که ئاهم (عليه الصلاة والسلام)
دروستکراوه له سهر زه وي يه هتا دنيا تیکده چي هيچ فيتنه يه که گه وړه تر
نه بوه له فيتنه ي ده جبال که بو به شريعت دي!. ده جبال کابرايه کي
يه هوو ديه، زور به ي نه وانه ي که وه دواي ده که ون يه هوو دين و نافرته تن!
کابرايه کي کورته بالايه، سور که لايه، نيوچاواني پانه، قري لولو له، وه جار جار
ده شلي، سينگي به رزه، چاوي راستي کويره، چاوي چه پي تارمايه کي ره شي
به سهر داهاتووه ^{١٤٦}، له نيواني همدوو چاوه کاني نوسراوه: کافر!، له فرموده ي
صه حيي پيغه مبه ردا هاتووه (عليه الصلاة والسلام) که له نيواني همدوو
چاوه کاني دا نوسراوه (کافر) يان (ك. ف. ر.)، هر چي نيمانداري نهو نوسراوه
ده خو نيتته وه!، به لام هر چي کافري ههستي پينا کاو ناييبي!، خوي گه وړه
نهو ده جباله ده نيري بو تايکردنه وي به شهر، کومد ليک شتي پييه که نينسان
تييدا سهری سور ده مي ني به تاييبت نه گهر نيماندارو مسولمان نه بي يه کسهر
وه دواي ده که وي و باوه ري پيده کا!، زور سهر يع ده روا! پيغه مبه روي عليه السلام فرموي:
وه کو هور دپروات و به نه رزدا ده سور پيته وه، چونکه له پيغه مبه ريان پرسى
(عليه الصلاة والسلام): چه ند پوځان له زه وي دا ده مي نيتته وه؟، فرموي:

^{١٤٦} (الدجال مسح العين، مکتوب بين عيني (کافر) ثم تهجاها (ك ف ر) يقرؤه كل مسلم)، رواه

البخاري (١٠١٨) في الفتن، باب: ذکر الدجال.

چل(۴۰) روزه: (يَوْمَ كَسَنَہٗ وَيَوْمَ كَشْهَرِ وَيَوْمَ كَجُمُعَہٗ، وسائر اَيَّامِہٖ كَاَيَّامِكُمْ) واته: روزه كيان وهكو ساليك وايه، يه كيان وهكو مانگيك وايه، يه كيان وهكو ههفته يهك وايه، باقي روزه كاني تری وهكو روزه كاني نيونه... له ونډه روزه داو لهو كاته دا هه موو زهوی ده گهړی تنه ها دوو شوین نه بی كه خوی گه وړه لی تی مه نع كړدوون كه بزيان بچی نه وانی ش هه ردوو شاری مه ككه و مه دینه نه! ده ججال ناتوانی بچی له بهرنه وهی مه لانیكه ته كانی خوا له سر هر رینگایه كه له رینگایه كانی مه ككه و مه دینه راوه ستاون و باله كانیان لیک كړدو ته وه و هه راسه تی ده كهن و ده ججال ناوړی لیان نريك بیت هوه! نه وهی كه ده ججال پی ته تی كومه لئی شتن كه عاده تی نین و (خارق العاده)ن! له ته ریخی نینسان دا نه بوون بویه فیتنه یه کی زور گه وړه یه! بو غوونه: مردوو زیندوو ده كاته وه! یان نینسانی زیندوو له بهر چاوی خه لك ده مرینی و پاشان زیندووی ده كاته وه! كابرایه ك دینن به مشار شقی ده كهن به ناو هه ردوو له ته كانی تی ده پهړی و پاشان پیی ده لی: هه لسه وه، زیندوو به وه، یه كسر زیندوو ده بیت هوه له بهر چاوی خه لك! له بهر چاوی خه لك به خه لكی ده لی: باوهرم پی ده هیتن كه من خوی نیوهم نه گهر وا بكهم دایك و باوكتان زیندوو بكه مه وه؟ كابر ا ده لی به لی، تاقی كړدنه وه یه کی زور گه وړه یه! وهكو له وتاری را بردو دا باسان كړد... به ناسمان ده لی بباره، ده باری! به گیای زهوی ده لی پروی، ده وړی! خوی گه وړه وهكو تاقی كړدنه وه یه ك پيشانی نیمانداران ده دات، پيشانی خه لكی سر پرووی زهوی ده دات، به هه شت و ناگری پییه، وهكو پیغه مبه ر(عليه الصلاة والسلام) فهرمووی: (مَعَهُ جَنَّةٌ وَنَارٌ، فَنَارُهُ جَنَّةٌ وَ جَنَّتُهُ نَارٌ)^{۱۴۷} واته: له شیوهی به هه شتدا شتی کی پییه پيشانی خه لكی ده دات و له شیوهی ناگریش شتی کی پییه وهكو جهه ننهم پيشانیان ده دات! بویه فهرمووی: به هه شته كه ی ناگرو و ناگرو كه یشی به هه شته! یانی

^{۱۴۷} صحیح مسلم، كتاب الفتن، باب: ذكر الدجال وصفه وما معه، رقم الحديث ۲۹۳۴

ګولښېړنیک له وتارمکانی شهید ماموستا عبدالله قهسری

که سیک که به قسه ی بکات گوايه ده چټه نهو به هه شته پیته تی نهو ده چټه ناو جه هه ننه م!، به لام نه گهر به قسه ی نه کات و به قسه ی نه ویی بچټه ناو ناگر نهو ده چټه ناو به هه شت!، وه فمر موی: (إِنَّ مَعَهُ مَاءً وَنَارًا) ناوو ناگری پیته! ناوه که ی ناگره وه ناگره که یشی ناوه! بویه پیغه مبه ر ﷺ فمر موی: نه گهر هات مه چونه نیو نهو ناوه ی که له پروو پیشانتان ددهات: (فَإِنَّهُ مَاءٌ عَذْبٌ طَيِّبٌ) ^{۱۴۸} نهو ناگره ی که پیته تی ناویکی ساردی شیرینه، بویه نه گهر توشی ده جبال بوون ناگاتان لیټی مه چونه لای نهو ناوه ی که پیته تی و ناگره که هه لټیړن.

به لټی خوشه ویسته کاتم: به درټی باسی ده جبالمان کردو ناچینه وه سهری به لام ده جبال فیتنه ی کی گهره یه که بو سهر نومته تی پیغه مبه ر دى ﷺ له کوتایى زه مان دا، له وکاته دا که نومته تی پیغه مبه ر ﷺ زور نار په حهت ده بی له وکاته دا هه موویان کوډه بنه وه له مه که وه مه دینه که ده جبال ناچټه ناویان، وه له ده ورو به ری بیت المقدس - له شام - ناله وکاته دا موږ ده یه کی خوش دیت که نیشانه ی پیته نه مه: هاتنه خواره وه ی پیغه مبه رى خوا حه زره تی عیسا (علیه الصلاة والسلام)، نهو موږ ده یه زور خوشه! له وه ختیکی وادا که مسولمانان زور ته نگاو بوون، له شهر قی دیمه شق له سهر مناره ی سپی (بیضاء) ناله وى حه زره تی عیسا که ده ستی له سهر شانی دوومه لاتی که تی خوا داناون دټه خواره وه ^{۱۴۹} بو سهر پرووی زه وى، حه زره تی عیسا په نگی جوانه، قژی درټرو به نیو ملی دا هاتو ته خوارى، پیاو یکی چوارشانه ی مام ناوه ندیه، وه هه وه کو تازه له حه مام

^{۱۴۸} صحیح مسلم، کتاب الفتن وأشراط الساعة، باب: ذکر الدجال وصفه وما معه، رقم الحديث ۲۹۳۵

^{۱۴۹} يقول ﷺ: (.. فينزل عند المنارة البيضاء شرقي دمشق بين مهر و دتين واضعا كفيه على أجنحة ملكين).

صحیح مسلم، کتاب الفتن وأشراط الساعة، باب: ذکر الدجال وصفه وما معه، رقم الحديث ۲۹۳۷

هاتېته دهرهوه ناوا جوان و نوې يه!، خه لك سهره تا باوهري پېناكهن كه بانگ ده كا ده لي خه لكينه بو ناچن وه دوا شه دروزنه بكهون و بيكوژن، شهوانيش ده لين: ده بي شهوه جنوكه بي؟! كه ده چن لي لي نزيك ده بنه وه ته ماشا ده كه ن هزره تي عيسايه (عليه الصلاة والسلام) بهو وه صفانه ي كه كراوه.

ده جبال كه هه والي هاتنه خواره وي هزره تي عيسا ده زاني راده كات و هزره تي عيسا به دواي دا ده چي له گه ل مسولماناندا له شوي نيكدا كه پتي ده وتري (باب لد) ^{١٤٠} شوي نيكه ناوه داني يه كه له نيوان ديمه شق و بيت المقدس ناله وي ده يگه ني، له وي كه چاوي به هزره تي عيسا ده كه وي ده ست به تونه وه ده كات! پتغه مبهرو عليه السلام فرموي: (يَبْدَأُ بِالذُّوبَانِ كَمَا يَذُوبُ الْمَلْحُ) كه ته ماشاي هزره تي عيسا ده كات ده ست به تونه وه ده كات و ده كو خوي ده توپته وه! بهرله وي بتوپته وه هزره تي عيسا به هره به كه ي خوي په لاماري نه دا و ده يكوژي، وه كو پتغه مبهرو عليه السلام فرموي: (يَقْتُلُ عَيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ الدَّجَالَ بِبَابِ لُد) عيساي كوري مهريم ده جبال له درگاي (لود) ده كوژي -له وشوينه ي كه ناوي هيناوه-، پاشان هزره تي عيسا له گه ل مسولمانان دا به يه كه وه شهر له گه ل جوله كه كاندا ده كه ن، به دواياندا ده نين، نا لهو روزه دايه كه داروبهرد بانگي مسولمانان ده كه ن و ده لين: مسولمان وهره شهوه جوله كه له پاش نيمه خويان شاردوته وه وهرن بيانكوژن، پتغه مبهرو عليه السلام فرموي: (حَتَّى يَقُولَ الْحَجَرُ وَالشَّجَرُ تَعَالَى يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ خَلْفِي فَأَقْتُلْهُ) داروبهرد بانگ ده كه ن: شهي مسولمان شهي عه دي خوا وهره شهوه يهوديه كه له دواي من خوي شاردوته وه وهره بيكوژه!، (إِلَّا الْغَرْقَدَ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرِ الْيَهُودِ): ته نها داري غه رقه ده نه بي كه شهوداره داري يه هووده، هه موو دارو دره ختيك، هه موو بهرديك بانگي مسولمانان ده كه ن: وهرن شهوه جوله كه له دواي نيمه خويان

^{١٥٠} المستترك على الصحيحين، كتاب الفتن، رقم الحديث ٥٨٠٨

شاردۆتهوهو بیانکوژن، تهنه دارێك نه‌بێ که پێی ده‌گوتری (غەرقەد) که نه‌وداره بانگی مسولمانان ناکاو جوله‌که‌کان سودی لی ده‌بینن و خوی له‌پاش ده‌شارنه‌وه بۆیه نه‌و داره نیستا جوله‌که‌کان ده‌یچینن له‌ فه‌له‌ستینی داگیرکراو، چونکه جوله‌که‌کان چاوه‌ڕێی نه‌و پۆژه ده‌که‌ن که ده‌جبال دیت و یه‌هوود پشتگیری ده‌که‌ن و یارمه‌تی ده‌ده‌ن، وه باوه‌ریان به‌وه هه‌یه که هه‌زه‌تی عیسا دیته‌ خواره‌وه ده‌جبال کوژی و له‌گه‌ڵ مسولماناندا به‌سه‌ر جوله‌که‌کان دا ده‌ده‌ن و نه‌وانیش نیستا نه‌و داره‌ی ده‌چینن بو‌ته‌وه‌ی نه‌گه‌ر نه‌وه‌ پویدا خویانی له‌پاش بشارنه‌وه! نیستا نه‌وداره‌ی زۆر ده‌چینن له‌وشوینانه‌ی که ناوه‌دانی ده‌که‌نه‌وه.

خۆشه‌ویسته‌کاتم: هه‌زه‌تی عیسا جیا له‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کان دیته‌خواره‌وه، با ئیمه‌ی مسولمان نه‌وه‌ش بزانی که جیا له‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کان هه‌زه‌تی عیسا نه‌مردووه له‌سه‌ر زه‌وی و خوا به‌رزێ کردۆته‌وه بو‌ ئاسمانه‌کان و دوا‌ی له‌ ناخیری زه‌مانی دیته‌وه خوارێ و یارمه‌تی ئومه‌تی موحه‌مه‌د ده‌دات (صلی الله علیه وسلم)، ده‌ججالی‌ش ده‌کوژی و پاوی جوله‌که‌کانیش ده‌نی و قات و قریان ده‌کات، نه‌و عیسا‌یه‌ی که له‌ناو لانه‌دا قسه‌ی کردووه! نه‌و عیسا‌یه‌ی که به‌ مندایی قسه‌ی کردووه (صلی الله علیه وسلم)؛ نه‌و عیسا‌یه‌ی که نه‌یفه‌رموو: ﴿إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ (٣٠) مریم: من عه‌بدی خوا، خوی په‌روه‌ردگار که ﴿عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (٦) السجده، زۆر چاکی ده‌زانی له‌ ناخیری زه‌مانی دا به‌ سه‌دان ملیۆن که‌س سه‌ری لی ده‌شیوی و گومرا ده‌بی پێیانوا‌یه هه‌زه‌تی عیسا خوا‌یه؛ پێیان وا‌یه (مه‌ریه‌مه‌ی دایکی) خوا‌یه؛ پێیانوا‌یه هه‌زه‌تی عیسا هه‌ل‌واسراوه‌و کوژراوه! بو‌تی سه‌لیبان دروستکردووه! سه‌لیب نه‌و زانیده‌ی که سه‌لیبییه‌کان و -به‌حساب- مه‌سیحیه‌کانی نه‌مرۆ له‌ جیهاندا وه‌خوێانی هه‌ل‌ده‌واسن و وه‌کو مه‌دالییه‌یه‌ک به‌ گه‌ردنیانه‌وه‌یه، له‌ که‌نیسه‌کان هه‌مووی هه‌ل‌واسراوه، شیوه‌یه‌کیان دروستکردووه گوا‌یه نه‌وه هه‌زه‌تی عیسا‌یه‌و له‌سێداره‌یانداوه، بو‌ته‌وه‌ی

نیسپات بېی بۆ هه موو عالمی مه سیحیه ته که هه زره ته عیسا عه بدی
خوایه و خوا له قورنان فهرمویه ته له سه ر زویانی هه زره ته عیسا: ﴿إِنِّي عَبْدُ
اللَّهِ﴾ (۳۰) مریم: من عه بدی خوام، ﴿آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ (۳۰)
مریم: کیتابی بۆ ناردووم که نینجیله، ﴿وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾: وه منی کردوه به
پیغه مبهری خوی، وه دیتته وه خواری بۆنه وهی نه و درویه که بۆ هه زره ته عیسا
کراوه نه و بوته نهی که پیی کراوه هه لېوه شیتته وه.

به لئی خوشه ویسته کاتم: بویه خوی گه وړه ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ (۱۵۹) النساء،
واته: دواي هاتنه خواره وهی عیسا هه موو خاوه ن کتیبه کان پیش مردنی باوه ری
پی دین، وه عیسا له رۆژی قیامه تدا ده بیتته شاهد له سه ریان که په یامی پی
راگه یاندوون.

به لئی به ریزان: نه گه ر هه زره ته عیسا خوا بوايه چۆن قبولی ده کرد بجیتته نیو
په حمی نافره تیک؟، چۆن له خوايه كه ده وه شیتته وه له ناو په حمی نافره تیکدا بیت؟
له دامینن نافره تیک بیت ده وه! خوايه كه چۆن قبولی ده کات بیکوژن و
له سیداره ی بده ن؟! به راستی نه زانینه نه مړو که سه جده ی بۆنه به ن! له عالمی
مه سیحیه ته دا نه مړو سه جده ی بۆ ده به ن له که نیسه کان دا، به راستی نه وه
تاقیر کردنه وه کی گه وریه که به سه ر عالمی نه مړو دا هاتوه و رۆژیکدی
هه زره ته عیسا دیتته خواره وه وه حوکم به دینی موحه مه دی پیغه مبهری خوا
ده کات ﷺ، هه زره ته عیسا پیغه مبهری خوايه و خاوه نی کتیبی خوايه که
نینجیله به لام حوکم به قورنانی موحه مه د ﷺ ده کا! پیغه مبه ر فهرموئ
(عليه الصلاة والسلام): (يَكْسِرُ الصَّلِيبَ) ^{۱۵۱} خاچ ده شکینن!، نه و
خاچ (صلیب) دهی که نه مړو له ملی ده که ن ده شکینن!، نه و خاچه ی که له

^{۱۵۱} انسند المستخرج على صحيح المسلم، كتاب الأيمان، باب: ذكر قوله (ليوشكن أن ينزل فيكم ابن

مریم)، رقم الحديث ۳۹۰

ديواره کاني که نيسه کانيان هليانواسيوه و سوجهي يو ده بهن و په مزي مدهحيه تي عالمي يه نه مړو...!، (وَيَقْتُلُ الْخَنزِيرَ): بهراز ده کوږي، (وَيَضَعُ الْجِزْيَةَ): جزيه لاده بات له سمر نه هلي کيتاب، کاتي خوي جزيه له سمر نه هلي کيتاب دانراوه که دهبي پاره بدن به لام دوايي جزيه يان لي قبول ناکات به لکو حقه من دهبي نيمان به ديني موحه محمد بينن ﷺ، به لي فهرموده ي پتغه مبه ره که حوکم به ديني موحه محمد ده کات (عليه وعلی نبينا الصلوة والسلام).

خوشه ويسته کاتم: حمزه رتي عيسا حموت سالان له زهوي دا ده ميتي ته وه، پاشان دواي نو حموت ساله حمزه رتي عيسا وفات ده کات، له ته مهني چل سالي دا وفات ده کات بويه زانايان و تو ويانه کاتي پتغه مبه ره ﷺ ده فهرموي چل سال له زهوي ده ميتي ته وه همدليک ده فهرمون: ماناي وايه نو کاتي که خوي پهروردگار به مزي کرد ته وه يو ناسمان ته مهني سي و سي سال بووه، حموت سالان ش دواي هاتنه خواره وي حوکم ده کات نه وه ده کاته چل (٤٠) سال، چونکه جوله که کان پتيان وايه که عيسا کوږاوه، به لام وانيه و خوا نه فهرموي: ﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ﴾ (١٥٧) النساء، واته: که ده ليتن نيتمه عيساي کوږي مهريم که پتغه مبه ري خوايه کوشتومانه، وانيه نه يان کوشتووه هه ليشيان نه واسيوه، ﴿وَلَكِنْ شَبَّهُ لَهُمْ﴾ (١٥٧) النساء: به لکو کاتي خوي خوي گموره په ننگي که سيکي تري هيتايه سمر شيوه ي پتغه مبه ري عيسا و جوله که کان کاتي خوي که دژايه تي حمزه رتي عيسايان کردو ويستيان بکوږن، نو کابرايه يان گرت و وايانزاني حمزه رتي عيسايه له سيده رياندلو کوشتيان و وايانزاني حمزه رتي عيسايان کوشتووه، ﴿وَمَا قَتَلُوهُ﴾: نه يان کوشت، ﴿وَمَا صَلَبُوهُ﴾: هه ليان نه واسي و له سيده ريان نه دا، ﴿وَلَكِنْ شَبَّهُ لَهُمْ﴾: به لکو خوا شيوه ي يو خسته سمر که سيکي ديکه، به لي: ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾ (١٥٧) النساء: وه بيگومان نه يان کوشت.

به لې حمزه رته عيسا له تمه مني چل سالي دا وفات ده کات، پيش نه وهی
وفات بکات نيشانه يه کی دیکه ی گه وړه ی قیامت دیت که بریتیه له یه نجوج و
مه نجوج، کی هیه ناوی یه نجوج و مه نجوجی نه بیستی؟ زور جار له کورده واری
خومان ده لې: {ناجوج و باجوج}، به هر شتوهارو شتوهارو بی ناوی یه نجوج و
مه نجوجمان بیستوه! که ده زانین یه نجوج و مه نجوج خه لکینکی زور سرلشیتواو و
درنده و خراپه کارو گیره شیتوینن، یه نجوج و مه نجوج دین وه کو ده فرمون: نه وانه
له نه وهی (یافت) ی کوری پیغمبر (نوح)، له شهرقه و دین و نیشانه کانین
نه مانن: چاویان بچوکه، لوتیان بچوک و باریکه، قریان سووری تیدایه، دم و
چاویان پانه... دیاره که له شهرقه و دین و نه بی نیستا نه بوین که له راستیدا له
نه وهی ناده من و وه کو نیمه نینسانن، یه نجوج و مه نجوج له شهرقه و دین و
نیستا هن، وه له میزه هن! وچه یان ورده ورده زیاد ده کات، ژن و ژغوازیان
هیه، ناو ده خونه و نان ده خون، مه عیشه تیان هیه، به لام له کوین؟! نیستا له ژیر
سیه ری نهو ثایه ته قورناییه دا بوتان باس ده که م:

خوای گه وړه له سوره تی (الکھف) دا ده فرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ
وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾ (۹۳) الکھف، کاتی خوای
پیاویتیکی صالح هه بووه، سرکرده یه کی گه وړه که هه مو جیهانی به دست بووه،
جا هندیکی له موفه سیرین ده لېن نه وه نه سکه نده وړه، هندیکی ده لېن نه وه
پیاویتیکی صالحی تر بووه به هر حال هه کی بووه ناوی به (ذوالقرنین) هاتوه،
(ذوالقرنین) روژه لات و روژناوای کردوه و ده ستلاتی به سردا هه بووه و هه کو
نیستا نه و دوله تانه پارچه پارچه نه بوون، وختیک گه یشتوته شوتیک چیاو
دهشت و دول بووه: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾ (۹۳) الکھف، قومیتیکی بینوه که هیچ له قسه حالی نه ده بوون
و زمانیتیکی زور تایه تیان هه بووه، ﴿قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَا جُوجَ وَمَا جُوجَ
مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾

(۹۴) الکھف، د هوروبری (ذوالقرنین) گوتیان: نهی پاشای گموره مان یه نجوج و مهنجوج خراپه کارن له زهوی دا وه زور لیان دهرسین، خه لکینکی زورن، بوتچی نه گهر نیمه یارمه تیت بدهین و هندیك پارهو پول و پیدایستییه کانت بو سازیکهین سهددیک له نیوان نیمه و نهوانیشدا دروست بکهی بوتوهی که زهره مان لی نه دن، نهویش گوتی: ﴿قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾ (۹۵) الکھف، نهوی که خوا به منی به خشیوه زور چاکترو دهستلاقم هیه، پتویست ناکات نیتو یارمه تیم بدن، ﴿فَاعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾ (۹۵) الکھف: بیتن هاوکاریم بکهن به هیتر و نه فهرم بدنې و پیدایستیم بو دابین بکهن هتا له نیوان نیتو نهوانیشدا سهددیک دروست بکه، ته ماشا بکهن نهو سهددهی چون له بهردهم یه نجوج و مهنجوج دروست کردوه: وه کو خوا فهرمووی ﴿أَتُونِي زَبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا﴾ (۹۶) الکھف، واته: گوتی پارچه پارچه ی گموره ی پارچه ناسنم بو بیتن، که بو یان هینا نهو جار هه مووی له سهریک دانان هتا له ناستی چیا یه که به رزبووه نهو بهرو نهو بهری چیا یه کان پرپو، نهو جار فهرمووی: ﴿قَالَ انْفُخُوا﴾ فووی ناگرینی پیدابکهن! وه کو چون کوری ناگرین هیه کاتیک که ههوا به ناگری دا ده کری و سووری ده کاتهوه نهو ناسنه ی هه مووی ناوا سوور کردهوه به هو ی نهوی خه لک ناله تی فوولیکردنی نهو ناگره ی بو دروست کردن، ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا﴾: وه ختی که ناسنه کان هه مووی که له سهر یه کی دانا بوون و بهقه دهر چیا یه که ناوا به رزی کردبوونهوه و ده کو ناگریان لیها ت، نهو جار فهرمووی: ﴿أَتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا﴾ ناسنی تراوه (مس) م بدنې با به سهری دابکه م بوتوهی بجیته هه موو کون و که له بهره کانی شی و ببیته سهددیک ناسنی گموره، ﴿فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾ (۹۷) الکھف: نه یانتوانی به سهریدا بکهون، ﴿وَمَا اسْطَاعُوا لَهُ نَقْبًا﴾ (۹۷) الکھف: وه نه شیانتوانی کونی بکهن، خوا فهرمووی (جل جلاله): ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّي﴾ (۹۸) الکھف، واته: نهوه ره حمتی خوا یه، ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾

(۹۸) الکهف: وهختی که وهعدی خوی پدروهر دگار هات شو سدهده تهخت دهکړی و له بېرده میان نامینۍ.

شوانه نهونده زوړن وهکو پیغه مېرمن عليه السلام دهفرموی: ههريه کيکيان ههزار کس له نهوه کانی خوۍ دهبینۍ!! بویه خه تهرن له سهر به شهريهت، پیغه مېرمن عليه السلام ههرنه وکاته ناماژه پيداوه فرموويه تي: (وَيَلِّ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ) ^{۱۴۲} وهيل بؤ عه رب شهرېک نزيکيو ته وه شېري يه شجوج و مه نوجوه.

به لۍ بهرېزان: وهختيک که خوی گه وره وهعهده کمي به جۍ دهگه به ني نهوانه دینه خواره وه: ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (۹۶) الأنبياء، اته: وهختيک که خوی گه وره سدهده کيان بؤ تهخت دهکات له هه موو بهرزياتکه وه دینه خوارۍ! نازاني نه وه اته نه خواره وهۍ نهوانه چنده گه وره يه! چيان پييه؟! چه کی قورس و توپ و صاروخيان پۍ نييه به لکو شپرو تيريان پييه! له هه موو بهرزيابه کی دنيا دینه خواره وه نهونده زوړن! ههرچی ناوه نايه تلن! کانيا وه کان هه موو وشک دهکن و نهوهۍ که دینه سهري بيخوته وه ناوی له بهر ناروات! گزوگيا ناهي تلن نهوندهۍ بيخون! دانه و تلوه سوزه وات و ميره جات ناهي تلن! حه يوانات بنه بر دهکن و دینه خواره وه ته ناتهت پیغه مېرمن عليه السلام نه فرموی: دینه سمر دهرياجهۍ (طَبْرِيَّة) که نهونده گه وره يه نهونده ناوی لی دهخوته وه تاخير کس که دیت ده لۍ: ئيره کاتي خوۍ ناوی لی بووه!! هيچ ناوی لی نه صاوه ته نها شوينه واري نه بۍ! حه زره تي عيسا و مسولمانه کان زوړ نارې حهت دهبن و دوعا دهکن و له خوا ده پارينه وه خوی گه وره نهو به لايه يان له سهر هه لگري! به لۍ خوی گه وره دوعا که يان قبول دهکات و هه موويان له کيوي (طور) کوډه بنه وه له نيوانی فله ستين و ميسر، که خوی گه وره له سهر نهو کيوه قسهۍ له گهل حه زره تي موسا کردووه: ﴿وَتَأْتِيَنَاهُ

گولڊبريک له وتارمکانې شهيد ماموئنا عبدالله قديم

مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ ﴿٥٢﴾ مريم، خواي گهوره لهوشوينه به لاو نه خوښييه کيان بوډه نيرئ که کرميکه پتي ده لئن: (النَّغْف) ^{١٥٣}، نهو کرمه له قورگيان پهيدا ده بي، کاتي که نهو نه خوښييه ده يانگري هموويان به يدهک شو بوگن دهن و ده مرن نهو جار زهوي بوگن دهي به هوئ نهو هموو تهرمه يان!، نهو جار مسولمانان دوعا ده کن و له خوا ده پارينسه وه بوئنه وي زهوي بوگن نه بي خواي گهوره بالنده يه کيان بوډه نيرئ که پيشتر نه بينراوه، پيغه مبه روي ^{عليه السلام} ده فرموي ملي وه کو ملي حوشر وايه نهو بالنده يه!، وه ختي که هه ليانده گرن کهس نازاني بو کويان دهن نهو تهرمانه، به جوړيک که هيچ تهرمي کيان ناميني و خواي گهوره نهوانه لاد ه بات و نهرزيان لي پاک ده کاته وه.

به لي خوښه ويسته کاتم: نا لهوکاته دا که خوشي و راحت دروست ده بيته وه حه زره تي عيسا خوشي ديني ته وه سهر رووي زهوي، خواي په روه ردگار واده کات ده يکاته هوکاري خيرو خوشي و ناسايش و رزقي زور تنانته پيغه مبه روي ^{عليه السلام} ده فرموي: (لَيْسَ بَيْنَ اثْنَيْنِ عَدَاوَةٌ) له زه مه ني حه زره تي عيسادا له نيواني دوو که سان دوژمنايه تي ناميني!، تنانته له فرموده يه کي دي که دا شه فرموي: (يَلْعَبُ الصَّبِيَانُ بِالْحَيَّاتِ) ^{١٥٤} مندا ل ياري به ماري ده کات پتيه وه نادات!، ناوا له وزه مانه ماوه يه که ده ميننه وه دوايي حه زره تي عيسا وه فات ده کات نهو جا به لاو موصييه ت دروست ده بيته وه دواي نهو نيشانه يه کي دي که گه وره ي قيامت دي:

^{١٥٣} (... فيرسل الله عليهم النغف في رقابهم فيصبحون فرسي كموت نفس واحدة).

صحيح مسلم، كتاب الفتن وأشراف الساعة، باب: ذكر الدجال وصفة وما معه، رقم الحديث ٢٩٣٧
^{١٥٤} صحيح ابن حبان، جزء ١٥، صفحة ٢٣٣، ذكر البيان بأن عيسى إذا نزل يقتل...، رقم الحديث

سى پوژان خه لك چاوه پي ده كات پوژ هه لنايي!! نم پوژه بو هه لنايي خه لك نازاني!! پوژي چوارم ته ماشانه كهن پوژ له پوژناواوه هه لات!، واقيعيكي زور گه وړه كه كهس نه ييښيوه نو حالته به سهر ئينسان دا دي، همو ئينسانيتك نهوكاته تهويه ده كات!، له خوشي نيه!، پيغه مبهرو ﷺ فهرمووي له صهحيحي بوخاري دا: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، فَإِذَا طَلَعَتْ فَرَأَاهُ النَّاسُ أَمَنُوا أَجْمَعِينَ)^{۱۰۰} نه فهرموي: قيامت دانايي تا پوژ له مه غريبه وه هه لني، پوژ له مه غريبه وه هه لدتي تا ناوه راستي ناسمان ديت هه موو خه لك ده ييښي دوايي له ناوه راستي ناسمانه وه ده گهرتته وه بو شويني خزي، پيغه مبهرو ﷺ فهرمووي وه ختي خه لك هه موو ده ييښي (أَمَنُوا أَجْمَعِينَ): هه موويان مسلمان دهن به لام نايا ئيمانيان لي وهرده گيري لهوكاته دا؟ نه ختر، پيغه مبهرو ﷺ فهرمووي: (فَذَلِكَ حِينَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمَنَتْ مِنْ قَبْلُ) نا نو پوژه وه كه هيچ نه فسيك ئيمانه كي به كه لك نايي چونكه پيشتري ئيمانن نه بووه، نه وه موصيه تي گه وړيه بوژه پيغه مبهرو ﷺ فهرمووي: تهويه له عهبد قبول ده كړي هه تا پوژ له پوژناواوه هه لدتي، جا نالهوكاته وه ده رگاي تهويه داده خري و تهويه له كهس وهرنا گيري، كرده وي چاك له كهس قبولنا كړي، نيه تي چاك له كهس قبولنا كړي، صولح و چاكيي و ناشتيي له كهس قبولنا كړي دواي نه وي پوژ له پوژناواوه هه لدتي.

به لي به پريزان: نالهوكاته دا كه خه لك تهويه لي وهرنا گيري ئيدي پوژ ناسايي ده بيتته وه پاش سي پوژان پوژ وه كو جاران هه لدتيته وه، نه و جار نيشانه ي شه شم پيدا ده بي كه گيانداري زه وي (دَابَّةُ الْأَرْضِ) ي پي ده لني، گيانداري زه وي چيه؟: خوي گه وړه (جل جلاله) باسي ده كات له قورئاندا:

^{۱۰۰} المسند المستخرج على صحيح مسلم، جزء ۱، صفحة ۲۲۳، كتاب الايمان، باب: في ذكر طلوع الشمس من مغربها، جزء الثاني من المستخرج.

ګولڼډیریک له ونارمکانی شهید ماموستا عبداللہ قسری

﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (۸۲) النمل، واته: وهختیک فهرمانی سزایان بؤدرا نهوه له ناو زهویدا گیانداري زهوی(دَابَّةُ الْأَرْضِ) یان بو دهنیرین، خو گیاندار زورن له زهویدا! نهی بوچی خوا نه فهرموی (گیانداري زهوی) دیاره نهوه تایبه ته.

نهو گیانداره قسه له گهل خهلک دهکات به ههمو زمانیک وهکو خوا ده فهرموی: ﴿تُكَلِّمُهُمْ﴾ (۸۲) النمل، واته: قسه یان له گهلدهکات، پییان دهلی: به راستی زوری نهو خهلکه باوهریان به نایه ته کانی خوا ناهینن، سرزه نشتیان دهکات، نهوه نه قسه له گهل خهلک دهکات هتا پتزارو بیتاقه تیان دهکات، هتا وای لیدی دهن وهختی که یه کیک مامهلای شتیک دهکات حوشتریکی پییه دهلی: کاکه نهوه له کیت کریوه؟ دهلی: له لوت به موره کم کریوه! نهو گیانداره گیانداري زهوییه که نیشانه یه که له نیشانه کانی هاتنی قیامت له کاتی چیشته نګاودا پهیدا دهی.

به پرتان: نیشانه ی هه وته م دوای گیانداري زهوی(دَابَّةُ الْأَرْضِ) که بریتی یه له دوکهل(دُخَان)یک که دوای نهو دوکله مسولمان له سر زهوی نامینن! خوا دهرباره ی نهو دوکله له سوردهی (الدُّخَان) دا ده فهرموی: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۱۰ - ۱۱) الدخان، واته: - نهی موحه مد - چاوه ری بکه وهختیک که دوکله کی ناشکرا له ناسمان پهیدا دهی ههمو خهلکی داده پوشتی: ﴿يَغْشَى النَّاسَ﴾، نهو دوکله له ناوچه کانی یه مه نهو دیت که ههمو دنیا ده گریته وه، ههمو شارو گوندیک ده گریته وه، پیغه مبر(عليه الصلاة والسلام) فهرموی: نهو مسولمان بی توشی هه لامه تی دهکات، نهو کافر بی له ههمو کونه کانی ده چیته ژووری و دهیثاوسینی و نه ستووری دهکات!، خوی گه وره بهرجه نایه وی مسولمانان چیر له زهوی دا نازارو نه شکجهو نهو عذابه سه ختانه ببینن، خوی گه وره بایه که دهنیری

گوئد بزرگ له وتاره کانس شهید ماموستا عبدالله قهسری

(ههروه کو له خوتبهیه کی پێشودا باسانکرد) بایه کی بۆنخۆش دهنیری هه رچی
مسولمانه و نیمانی به قه دهه میسقاله زه رپه یه ک له دل و دهروونی دا هه بی
ده مری، هه موو مسولمانان به و هه ناسه خۆشه ده مرن؛ تنه ا کافره کان ده میتن،
پێغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: (تَقُومُ عَلَيْهِمُ السَّاعَةُ)^{۱۵۶} قیامه تیان له سه ر
هه لده ستی؛، ته وانه ده میتنه وه که دونیا یان له سه ر خه راپ ده بی!

پاشان سی پووچوون (خسف) ه گه وه که دی که ته و سی پووچوونه گه وه یه:
پووچوونیک له پوژه لات و یه کیکه له پوژناوا و نه ویتیان له جه زیره ی عه ره بی،
که نه رز پوژده چی له وکاته دا و دیاره نه وکاته مسولمانان نه ماون، پێغه مبه ر ﷺ
ده فهرموی: (يَخْرِبُ الْكَعْبَةَ ذُو السَّوِيقَتَيْنِ مِنَ الْحَبْشَةِ)^{۱۵۷} نا له وکاته دایه
کابرایه کی حه به شی به ناوی (ذو السَّوِيقَتَيْنِ) که عبه ده پوخی نی؛، قیبه لی
مسولمانان ده پوخی نی؛، که (ذو السَّوِيقَتَيْنِ) له وشه ی (ساق: قاچ) وه هاتوه
چونکه نه وکه سه ژیر چوکی واته لاقی گچکه لۆکه و باریکن، بۆیه پێغه مبه ر ﷺ
ناوی ناوه (ذو السَّوِيقَتَيْنِ) که ده ست له تداریکه له کاتیکدا که مسولمانان نه ماون
له حه به شه وه دیت په رده ی که عبه لیده کاته وه له بنه وه خشتی دیواره کانی
ده پوخی نی؛، به لی دوا ی هه موو ته مانه کوتاهه مین نیشانه چییه؟: (وَأَخِرُ ذَلِكَ
نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ)^{۱۵۸} ناگریکه له یه مه نه وه پهیدا ده بی و ورده ورده فراوان
ده بی و کافره کان کو ده کاته وه: (تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ) ورده ورده
کو یانده کاته وه بو مه حشه ر؛ کو یانده کاته وه له ناوچه کانی شام، ته و ناگره
کو تاهه مین نیشانه ی قیامه ته که ناله وکاته دا وه ختی مه حشه ر دیت و خوا ی
په روه ردا ر ته مر ده کات به ئیسرائیل (مه لائیکه تی خوی بو دنیا تیکدان) که

^{۱۵۶} تهذیب الآثار، جزء ۲، صفحه ۸۳۲، مسند عمر بن الخطاب، رقم الحديث ۱۱۷۶

^{۱۵۷} صحيح البخاري، كتاب الحج، باب: قول الله تعالى (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ...)، رقم الحديث ۱۵۱۴

^{۱۵۸} صحيح المسلم، جزء ۴، صفحه ۲۲۲۵، كتاب الفتن، باب: في الآيات التي تكون قبل الساعة، رقم

دوو فوو زیاتر- به پيی راجیایی و نیختیلاfi موفه سیرین- ، له فووی یه کهم همووی دنیا تیکدهچی و هرچی زینده وهره تییدا نامینی! ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعَقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (٦٨) الزمر، پاشان فوویکی تر ده کاته وه به (صُور: کهړهنا) دا و همو وکه سیک زیندوو ده بیته وه، یه کهم کهس که زیندوو ده بیته وه پیغه مبهری خوایه (علیه الصلاة والسلام)، پیغه مبهری خوی ده فرمووی: یه کهم کهس که زیندوو ده بیته وه منم، به لآم وه ختی که زیندوو ده بمه وه تهماشا نه کهم حمزه ته موسا دهستی به پایه کانی عه پشی خواوه گرتوه (جل جلاله)؛ که نه وه فرموده دیه کی دوو دریزه و ناچه سهری... نیوانی نه دوو فووه چنده؟ نه بو هورهیره ده لی: گویم له پیغه مبهری ﷺ بوو فرمووی: چله، لییان پرسی: چل سال؟ فرمووی نازام! فرموویان: چل مانگ؟ فرمووی نازام! فرموویان: چل پروژ؟ فرمووی نازام! نیوانی نه دوو فووانه یان چل ساله یان چل مانگه یان چل پروژ یان چل هفتیه... خوا ده زانی!

لیردها کو تایی به و تاره دینین، نهو کو مه له نیشانه گهورانه نیشانهی هاتنی قیامه تن و واقعین و قورنان و فرموده ی پیغه مبهری ﷺ باسیان ده کا، نیمهش ده بی به یقینه وه باوهرمان پییان هبی و لییان بترسین و خوشمان ناماده بکهین به تاییه له فیتنه ی ده جبال، دوعا بکهین و یپارینه وه که خوا له فیتنه ی ده جبال بمانپاریزی، چونکه زور نزیکه به راستی!، پیغه مبهری ﷺ فرمووی: له دوا ی هموو ته حیاته کانی نوژیذا دوعا بکهین و بلین: (اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ).

یاره بی خوایه له فیتنه ی ده جبال بمانپاریزی، خوایه له ناخوشی و نارپه حه تییه کانی ناخیری زه مان بمانپاریزی، خوایه له سهر دینی خوت رامان بگری، به مسولمانی بمانییتنی و به مسولمانی بمانییتنی، نامین.

گولہزیرنگ له وتاره كانى شهيد ماموستا عبد الله قهسرين

أقول قولي هذا وأستغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين، فاستغفروه إِنَّهُ كَانَ
غَفَّاراً ،

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم
{رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ} آمين.

گولڈنڈینک له وتاره کانی شهید ماموستا عبدالله قەسری

تیکچوونی دنیا و هاتنی قیامت

تیکچوونی دنیا و هاتنی قیامت

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكِرُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهْدِيهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلِيلَ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، هَذَا الرُّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحُجَّةِ الْبَيضَاءِ، لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، صَلَاةً وَسَلَامًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ...، أَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيَكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) النساء.

ثیماندارانی بهریر، خوشه ویستانی خواو پیغه مبهر ﷺ، سه لامی خوی پوره دگارتان له سر بیت، په جمه تی خوی گوره بریته سر نیمه مسولمان و هم مو مسولمانانی دنیا له روژه پیروزه دا، بهریران: نهو دنیایه کی که تهر و نیمه به چاوی گه شان دهیینین، خه لک له سهری به شمر دیت و یه کتری ده کوژی، وه خه لکی مونافه سهی له سهرده کات، ململاتییه کی توندو بگره و بهرده کی زور له سهر داریک، له سهر ناویک، له سهر سنووریک، نهو دنیایه کی که نیمه دهیینین، نهو دوکان و بازارو دائیره و نهو میوه جات و زراعت و شهریکات و هم مو نهوشوینه ناوه دانکراوانه کی دنیا ...، روژیک دیت ده پیرینه وه !، وه روژیک دیت نهو روژه روونا که نامینیت، روژیک دی دینار و

دولار ناميتي!، پوژنيك ديت قهسرو سهياره ناميتي!، پوژنيك دي وهزيفه دانيرو دهوامي شهريكو شويته گشتي يهكان ناميتي، دووكان و بازار ناميتي، همروي دهپيچريتهوه بو ژيانتيكي تر ، وهكو خوي پهرودردگار دهفهرموي: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (٤٨) ابراهيم. واته: پوژنيك دي نو نهرزه بهدل دهبي ، دهگوږي به نهرزيكي تر ناسمانيش هروا.، نو نهرزه چون دهگوږي؟!، دنيا چون ويران دهبي؟!، كي و چون تيكددهچي؟! نينسانهكان لهكاتي دنيا تيکچوون دا چيان ليدى؟ چ دهقهومي؟ ،، با لهوتاري نه مړوي جومعهدا له خدمت نو بابتهدا بين بو نهوهي نيمه مسولمان بزاني نو دنيايه هروا گهش و جوان نابيت لهبر چاومان لهبرامبر هست و شعورمان كه تييدا دهژين، شهو پوژ خومان تييدا ماندو دهكين، شهو دهخينه سر پوژو پوژ دهخينه سر شهو، خومان لهسري بههياك دهدهين و دهفوتيتين!، بابزاني نهم دنيايه دهروات و بو كهس ناميتي!، بابزاني نهم دنيايه چي بهسهرديت و چون تيكددهچيت؟، لهژير روشنايي قورناني پيروز و فهرموده پيروزهكاني پيغهمبر ﷺ باسي دهكين:

بهريزان: بهگشتي نينسان زور بيناگايه، زور نهمانه كه غافله لهروژي قيامت، كه خوي پهرودردگار پتي دهفهرموي: ﴿اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مَّعْرُضُونَ﴾ (١) الانبياء، واته: حيسابي روژي قيامت بو خهلك نزيك بوتسه بهلام خهلك بيناگايه، با گوييگرين له نايهتيكي قورناني پيروز بزاني خوي گهوره چون باسي ژياني دنيا دهكات، وهكو لهسورهتي (يونس) نايهتي ٢٤ دهفهرموي: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ﴾ (٢٤) يونس، واته: نمونهي نو دنيايه وهكونهوه وايه ناويك له ناسمان بنيرينه خوار پاشان لهزهوي دا گياوگوئي پي سوز سبي و برويت، ﴿مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ

وَالْاَنْعَامُ ﴿٢٤﴾ يونس، نهو پرووك و گياو ګول و بهرهمه مې كه لهزه ويډا دهرېو
 لهوې كه خه لك ده بخوا، وه لهوې مالائيش ده بخوا به چاوي خوتان ده بينن، ﴿حَتَّىٰ
 إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا
 أَوْ نَهَارًا﴾ (٢٤) يونس، واته: هه تا واي ليديت، نهو نه رزه و ګزوگياكه مې نه وهنده
 جوان ده بيت، سهوزهوات و ميوه نه وهنده جوان ده بيت، باخچه و بيستان نه وهنده
 جوان ده بيت و دهرارزتهوه، خه لكه كه واده زانې ده توانې بهرېوومه كه مې هه تاسه ر
 بخوات، هه تا فرماني نيمه ي بوديت كه كوتايي بهو بهرېوومه و ژياني دنيا
 ديني: ﴿أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا﴾ (٢٤) يونس، واته: به رزوييت يا به شو برياري
 نيمه ي بو ديت، نه يفرمووه بهرېو فهران دهرده كه مين وه نه يفرمووه به شو،
 به لكو فرموويه تي به شو يا بهرېوژ چونكه هه موكاتي لايه كي زوي شه وه
 لايه كه مې ديكه ي روزه، بهوشپوه به فرموويه تي بو نهوې هه موو زوي بگريته وه،
 ﴿فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبِ الْأَمْسِ﴾ يونس (٢٤)، واته: نيمه واي لي ده كه مين
 كه هه مووي وشك بيت، به تاوو به داره وه وه به دره ختمه وه، به سهوزهواته وه،
 به دانه ويته وه، به هه موو جوړه زراعتي ك و گياو ګوليكه وه كه سهوز بسوه له سه ر
 روي زوي، هه مووي وشك بيت هه روه كوو دويني هيچ نه بووي، خوا نه فرموي:
 ﴿كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (٢٤) يونس، واته: نيمه نايه ته كاني خومان
 تاوا بوتپوه رپون ده كه مينه وه بو قهوميك و ميلله تي ك و به ني ناده مي ك كه
 بيربكاته وه له حالي خوي: (لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ)، بير بكاته وه له م دنيايه كه بزاني دنيا
 ناوايه، به لي خوشهويسته كان: دنيا ناوايه جا نه گهر دنيايه كي بي ناوا خوي
 په روه ردار به كاتي و به كه مي ته ماشاي بكات، نيمه چون ده بيت هه موو
 ژياني خوماني له خزمه تدابنين، ژيانيكي به رزو بهرېزو ژيانيكي هه تاهه تايي له
 خزمه تي دابنين و بيگورينه وه به ژيانيكي كه م كه دنيايه و به چهند ساليكي كه م
 به سهري ده بين.

بابزانين نهو خوږه جوانهۍ که به يانيان له پوږه لاتوه هه لډۍ و دښته دهر و له پوږتاواوه ون ده بۍ و دهر و ات و، نهو مانگه جوانهۍ که نه يينين، شهوان پرووناکيمان پښه به خشي به فزلي خوا خواي گه وره کردو ويه تي به پر جهت بو نيمه، وه نهو نه ستيره جوانانهۍ که له ناسمانه کاندا نه دره وشينه وه، نهو هه ساره (کوکب) انهۍ که له ناسمانه کاندا هه ن و نيمه نه مانينينون...، نهوانه هه موويان ناميتن!، نهو چياو شاخانهۍ که نيمه ده يانينين ناميتن!، چيان به سهردي؟، نهو دهر ياو زهريايانهۍ که هه ن له دونيا (که له چوار به شي زهوي سي به شي ناوه) نهو هه مووي ناميتن! چو ن ناميتن؟ چي به سهردي؟ چو ن ويران ده بۍ؟ بابزانين بچينه خزمه تي قورثاني پيرو ز بزانين چو ن و به چ شيويه ک ويران ده بۍ به لکو په ندو عيره تي لي وهر بگري ن و به خو ماندا بچينه وه و دهسته لاتي خواي گه وره مان زياتر بو پروون بيسته وه!

خوشه ويسته گانم...، ناخيرين نيشانهۍ قيامت که هات برتي يه له وه که هر چي نيمانداره له سهر رووي زهوي ناميتن، خواي گه وره ته قديري وايه دواي نه وهۍ نيشانه گه وره کان يه ک له دواي يه ک هاتن پيغه مبه ر ﷺ نه فرموي: نيشانه کان زور به سهر يعي به دواي يه کدا دين، هر له ده جالوه هه تا ده گاته نه وه که پوږ له پوږتاواوه دښته دهر بو پوږه لات، نهوکاته که ته ويه له هيچ که سيک قه بول ناکريت، مسولمانان هه موويان ده مر ن به هوۍ نه وه وه که بايه کي نه رم ديت، نهو بايه نه رمه به ژير لووتي هه موو مسولمان يکدا ديت، هر چي که نهو بايه هه ستيتيکات رووچه کهۍ ته سليم به (ملك الموت) ده کات و ده مر يت، نه وهۍ ده مي نۍ شيراري خله قه، وه کو له فرموده يه کي صه حيي پيغه مبه ر ﷺ که نيمامي بوخاري رپوايه تي کردو وه ده فرموي: خه لکان تيکن له سهر رووي زهوي ده ميتن وه ختي که دونيا خراپ ده بيت و نهوان ده بينن، بيتاوه ران ده بينن

که د دنیا ټيکه ده چې نه وېش له پرېحه ټي خوايه!، خوی گه وره نيمانداران هم موی بولای خوی ده باته وه وه بېباوېرېان ده هیلېته وه بو نه وهی کاتي که دنیا ټيکه ده چې نه و بارود وڅه ناخوښه بېنن به چای خویان!.

به لې خوښه ويسته کاتم... زور به کتوپړ و سهریعی نه و بارود وڅه پروښه دات به جوړی که خوی گه وره ده فرموی: ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ...﴾ (۷۷) النحل، واته: هاتنی قیامت له چاو نووقانديک دایه یان له خیراییدا له وېش زیاتره!، خوا (جل جلاله) ده فرموی: به یه که له حزه چی پروښه دات له و که ونه دا، له نه رزدا له ناسمانه کاند، با ته ماشا بکه یین: خوی په روه ردگار ده فرموی: وه ختی که نه و بارود وڅانه پروښه دهن نینسانه کان هره یه که له شوینی خویان، هی واهیه له سر دوکانه، هی واهیه له سه فرده، هی واهیه له دائیره یه، له راستیدا بېباوېره و ماوه!، ده یو ی بگه پرېته وه مالی خوی وه زعیکی گه وره پروداویکی گه وره له و که ونه پرویداوه، که پیشتر که س نه ییښیوه به چای خوی، ده فرموی: ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ﴾ (۵۰) یس، واته: نه نه توانن وه سیهت بکه ن، وه نه نه توانن بگه پرېته وه ناو مال و مندالی خویان، نه که سیک نه توانی به یه کیک بلای برولای مال و مندالمنندالنه کاتم به ته نهان، یان نه وه سیهتت بده که م برو پتیان بلای: ﴿وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ﴾ (۵۰) یس، وه نه ده ستوانن بولای نه هل و مال و مندالیان بگه پرېته وه بو ناو مال و مندالیان، له وه زیفه یان له دائیره یان له دوکانی یان له هر شوینی که هیه.

ناسمانه کان چیان به سر دیت؟، خوی گه وره (جل جلاله) ده فرموی: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ (۱) الإنشقاق، وه ختی دنیا ټيکه ده چې که ناسمان شق شق ده بیت!، ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾ (۱) الإنفطار، واته: نه و ناسمانه له له ده بیت!، له نایه تی تردا نه فرموی: ﴿وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ﴾

(۱۶) الحاقه، واته: ناسمان پارچه پارچه ده بېت؛ له وړوژدا بې کله لک ده ميټته وه، نو نيزامه ي ناسمانه کانيش ټيکده چې.

نه خوږه چې به سهردي؟!، نو وړوژي که نيټه ده بېنين، خواي گه وره ده فرموي: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ (۱) التکویر، واته: نو ناسمانه وړوناکي په کمي لي ده ستيرن ته وه و ده پېچر ته وه و ده گوړيت، نو خوږه که نيټه لي به هره مه ندين وړوناکي نه داته سر هم مو زه وي، تيشکي خوږ که نينساني پي ده ژبي، وه گيانه وهر و وړه کي پي ده ژبي، نو وړوناکي لي ده ستيرن ته وه، نو دونيابه تاريخ ده بېت.

نه ستيره کان چيان به سر ديت؟!، له ناسماندا نه ستيره کان دوو جوړن: نه وانه ي که وړوناکي نه دهن پيان ده گوتري نه ستيره (نجم) که وړوناکي ده به خشن و تيشکيان هيه وه کو خوږ، وه نه وانه ش که وړوناکي نادهن پيان ده گوتريت هه ساره (کوکب)، له باره ي هه ردو وړيان خواي په وړه دگار ده فرموي: ﴿وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾ (۲) التکویر، وه ختيک دنيا ټيکده چيت که نو نه ستيرانه هه موويان ده کوړنه وه وړوناکيان لي ده بري، نو ناسمانه تاريخ ده بېت، ﴿وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ﴾ (۲) الإنفطار، نو هه مو نه ستيره و هه سارانه که له ناسمانه کان هه هه مو ده که ونه خواره وه؟! خوږ و مانگ و نه ستيره کان به وانه ش که وړوناکي ده به خشن، وه به وانه شه وه که وړوناکي نابه خشن هه موويان ټيکه له دهن؟!، وه هه موويان ليک نزيک ده بنه وه، وه کو خواي په وړه دگار ده فرموي: ﴿وَجُمُعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ (۹) القيامة، واته: نه ستيره و مانگ هه مووي کو ده کوړنه وه، وه ختي که ليک نزيک بوونه وه: ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَقَرُّ﴾ (۱۰) القيامة، واته: نينسان ده لي بوکوي بروم؟!، له کوټوه خوږ وړگار بکه م؟!، هاوار بو کي ده کات و بو کوي بروات؟!، ﴿كُلَّا لَا وَرَرَ * إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ﴾ (۱۱-۱۲) القيامة، واته: نه خير، هيچ په ناو پتي

ده ريارزون نيه، نهی ټينسانه بهرهو خواى خوت دهبى بړوى، له ورژدهدا نيسته جنى بهنده کان بړ خوايه.

به لى خوشه ويسته کام...، شتيكى روون و ناشکرايه که خور ۹۳۰۰۰۰۰۰ نه و د دوسى مليون ميل له زهوى نيمه دووره!، پاشان تيشكى خور به هشت دهقيقه دهگاته نيمه!، واته هشت دهقيقه نه و د دوسى مليون ميل د بريت، به لام با نه و بزانين که نه ستيره ي واهديه يک مليون سال تيشكى به پړويه. نينجا ناگات به نيمه!!، يک مليون سال تيشكى نه و نه ستيره به پړگاويه هتا دهگاته زهوى، نه و که نينسان به نزيک کراوډي ده رکی کردووه نه گهرنا زور شت هديه که نينسان نيازنى، وهکو خواى گوره ده فرموي: ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۸) النحل، واته: خواى گوره شتى وای دروست کردووه که نيوه نازيان!، ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۶۶) آل عمران.

به لى خوشه ويسته کام، نه گهر هاوینان صاف بيت و شو سر نجتان داييت له سهربانیک ته ماشای ناسمان بکې، ده بينى شتيكى سپى له ناسمان راکشاده، نه و پنى ده گوتري پتى کاکيشان که به عهړه بى پنى ده گوتري (درب التبان)، وهکو که سيک که چون کای ده کيشته وه له پړيگا کای لى ده پړي و ده که وى، نه و پړيگايه سپى ده کات، ناوا نه و پړيگايه له ناسماندا دياره وهک کای لى پړابى وايه، نه و هه مووى نه ستيره، له بهر دوورى نه و نه ستيرانه وه کوو سپيايه تيهک دياره، زانايان ده لى: ۳۰ مليار نه ستيره له م ماهرپه (مه جهرپه پتى کاکيشان) هديه، که هر نه و زانايانه ده لى: (۵۰۰۰۰۰) پينج سده هزار ماهرپه له وشيوه له ناسماندا هديه!، که هريه کيکيان ۳۰ مليار نه ستيره تيدايه، که نه ستيره واهديه سهدان و هزاران جار له و دونيايه گه وره تره که نيمه له سهرى ده ژين!، که تيشكى نه ستيره واهديه سهدان به لکو هزاران سالى رووناکى به پړويه تا دهگات به نيمه!، وه هيانه يک مليون سالى رووناکى تيشكى به پړويه تا دهگات به

نیمه!!، له کاتیکدا که تیشکی خوږ به هشت دهقیقه دهگات به سهرزهوی...، جا با ته ماشابکهین نهو نهستیرانه که نهکهونه خوارهوه، نهو ههموو نهستیرهو هسارهو مانگ و پوژیش، که هریهک مانگ و خوږ نییه بو زانیاریتان چونکه نهو خوږهوی که خوږی نیمهیه خوږی زهوی پیدهلین، بهلام زوږ خوږی تر له ناسمانهکانداهیه که دووره له نیمه نایبین...، تیشکی به زهجهت دهگات به نیمه، زوږ مانگی تریش هدی بهلام نهو مانگهی که نیمه نهیبین پنی دهوتری مانگی زهوی، خوی گهوره وهکو نیعمهتیک بو نیمه داناهو، جا نهوههموو هسارهو نهستیرهو خوږو مانگه که دهکهونه خوارهوه و پتیکدهکهون دهبی چی رویدات؟! نهو واقعیه گهورهیه! نهو قیامته، هاتنی نهو وهزعه، چوږ نینسان تهحهمولی دهکات بمینی؟، بویه خوی گهوره پهحمی کردوه به نینسانی مسولمان لهوکاته دا نهمیني و بولای خوی گهوره بجیتتهوه، نهوهش فزلی خوی گهورهیه (جل جلاله).

له زهویدا چی روونه دات؟!، خوی پهروهردگار دهفرمویت: ﴿وَحَمَلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً﴾ (١٤) الحاقه، اته: وه زهوی و شاخهکان هه لگیان و بهرزکرانهوه یهک جار پتیکدهکهون و ههپرون به ههپرون دهبن، لیکدهدرین و پتیکدانهدرین، نهوچیاپانهی سهرزهوی نامینن، نهو شاخانهی که خویان داکوتاهو لهسهر پرووی زهوی: ﴿وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا﴾ (٧) النبأ، اته: چیاکافان وهکو سینگ داکوتاون، نهوانه نامیني، چیا بهسهر دیت؟ خوا (جل جلاله) نهفرموی: ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾ (٥) القارعه، اته: نهو چیاپانه نهونده سووک دهبن وهکو خوری لیکهلهو شاهو، چوږ نهو خوریه لیک جیا دهکریتتهوه و داو داو دهبیته، نهو چیاپانهش ناوا سووک دهبن و ههلهوههشتین بهشپوهیهک که نهفرموی: ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ﴾ (٣) التکویر، اته: وهختی که زنجیره چیاپهکان بهپی دهکرین و دهرون!، نهو زهویه تهخت دهبی!، نهو دهریاو زهریا گهورانه...، نهو زهریایانهی که چاو حوکمی ناکات و نایبیني چی بهسهر دیت و

نمو هممو ناوه يو کوي دهچیت؟!، ته ماشابکهن خوی پوره دگار (جل جلاله) چي دهفرموي: ﴿وَإِذَا الْبَحَارُ فُجِّرَتْ﴾ (۳) الانفطار، واته: دهریاکان، زهریاکان هممويان بهتیکړا دتهقنهوه!، هر دلپه ناویک لهو بهحرا نه وهکو زهرپه دتهقنهوه!!، نیمه نیستا دهینین دهلین: بهشهریهت قونبهلهی (نوی) دروستکردوه، یاخود هایدروجینی و نایتروجینی و جرثومی ...، نهوانه ی که همن نه مرو، یان که نه مریکا نهوه ی له جهنگی دووه می جیهانی به کارهیتاوه دزی یابان له سالی ۱۹۴۵ز دا بزانه کاریگری چه ند بسوه!، نیستاش باس دهکریت له هیروشیما و ناکازاکی که لیسان در به چه ند چرکه یهک زیاتر له ۲۵۰۰۰۰ دوسه دو په نجا هزار که سی کوشت!، جا ده بی نیستا نهو قونبهله زهرپه ی که به کاردی و له لایه ن به شهر دروستکراوه چه ند که س بکوژی!، به لام نهو بهحرا نه ی که تهقنهوه هر دلپه ناویک ده بیته قونبهله یه کی زهرپه!، وهکو سید قوتب (ره جمتی خوی لیبت) له تفسیری (في ظلال القرآن) دا نهفرموي: نه گهر بهراوردی تهقنهوه ی به حره کان له کاتی دنیا تیکچوون و له گهل قونبهله ی زهرپه به شهر دا بکهین وهکو یاری مندالان دپته بهرچاو!

جا ته ماشا بکه نهو بهحرا نه ناوا نه تهقنهوه که هر دلپه ناویک له شوینی خوی دتهقنهوه وه هممو نهو ههوا یه دتهقنهوه، پاشان هه ربه وه خوی پوره دگار لیي ناگه رپت، دهفرموي: ﴿وَإِذَا الْبَحَارُ سُجِّرَتْ﴾ (۶) التکویر، پیشت نهفرموي: (فُجِّرَتْ) دتهقنهوه، به لام نهو جاره نهفرموي: (سُجِّرَتْ) ناگریشی تیبه رده دپت!، هر دلپه ناویک لهو دلپه ناوانه له گهل تهقنهوه که ی گریش ده گرت!، نهو گرگرتنه له حزه یه کدا که ناسمانه کان (بهو هممو نه ستیره وه هه ساره و مانگ و روه وه) هممويان دهکونه خواره وه ، هممويان لیک نریکده بن و خو لیکده دن، ...، ده بی چ مه شه دیک بیت!!، ده بی چ وه زعیک بیت؟، ده بی چو ن نیسان بهرگهی بگریت ته ماشای بکات؟! ، خوا ره می به نیمه کردوه .

به لّی خوشه ويسته گانم، نا لهو وه زعانه دايه که به حره کان ټيکړا ده تفنه وه و
دو نيا ده بيته يه ک پارچه ناگر: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ﴾ (٤٨)
ابراهيم ، واته: نا نمو نهرزه به دل ده بي به نهرزيکي تر، شم نهرزه خراپه ي
له سرکراوه: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ﴾ (٤١) الروم،
واته: گراني و ناخوشي و نانه مني له وشکاني (البر) و دريا (والبحر) ده رکه وت
به هوي کرده وي نينسانه کان، نمو نينسانه نمونده بي وه فايه، نمونده بي نمکه،
نمونده سپله و خراپه کاره، نمونده جاهيله که نک هر وشکاني پيس کردوه
به لکو ناو به حريشي پيس کردودو! ﴿بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ﴾ به هوي خراپه کاري و
تاواني خه لکي، جا هه مووي ده سوتي و ده گوړي به رويه حر!!

نيمه زور جار ده بين له تله فزيوته کاند ا که بورکانيک له شونتيک دروست ده بي
چنده پيمان سهيره و تيزوومان به له ش داديت!، ته ماشاکه ين نمو ناگره له و نهرزه
ديته ده روه جاري واهيه نمو ناگره له ناو دريا ديتته ده روه چنده گوره بيت نمونده
مه شهه ديکي بچوکه خوا پيشانمان نه دات!، نه ي ده بيت چون بيت نه گهر نمو هه موو
که ونه بيته ناگر... سبحان الله پاکي بو نه وخوايه که تاک و ته نيابه تاکه
ده ستالات که ده ميتي نه وکاته هر ده ستالاتي (رب العالمين)ه!.

نمو نهرزه ، نمو ناسمانه، نمو نه ستيرانه، هه موويان نامين، که س
ناميني!، هچ شتيک ناميني که فخر و شانازی پتو بکريت!، نمو قه سره جوانه
که نيتاکه له بهر چاوي خو مان ده بينين، نمو مال و سه ياره و پنگاويان و
باخچه و بيتانه جوانه!، نمو دينار و دولاره، نه وهه موو پيشکه وتنهي که نه مړو
له سر پروي زه وي هه يه، وه کو پتغه مبه ر ﷺ ده فرمويت: بينايه ي بهرزه بهرزه
دروست نه کړين ، له نيشانه کاني ناخيري زه مانه و، له نيشانه کاني دوتيا
تيکچوونه، نه وانه هيچيان نامين!، جا کاتي که که س نه ما ته نانه ت (ملک
الموت) فريشته ي گيانکيشانين ناميني، دواي مردني هه موو فريشته کان
جوبرائيل و ئيسرافيل و ميکائيل و ملک الموت...، نموه ي که هه ميشه وجودي

دهبى تنهها زاتى {الله} يه (جل جلاله)، بويه خواى گهوره نهوکاته دهفرمويټ: ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ (١٦) غافر: نهو مولکه نهمرؤ هى کييه؟، نهو دونيابه تا دوينى لهسهرى بهشپردههاتن، نهو نهرزى تا دوينى شهرتان لهسهرى نهکرد به روژهلآت و روژناوا ، باکور و باشور ... باخچى نهو و بيستانى نهو ، سنورى نهو ديبهو سنورى نهو ديبه، نهو قهوم و نهو عهشيرهته، نهو حيزبهو نهو حيزبه... هيچى نهما!، خوا نهفرمويټ: ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ (١٦) غافر، نهمرؤ مولک و دهستلآت هى کييه؟، کهس نييه وهلامى بداتهوه، دوايى ههربوخوى دهفرمويټ: ﴿لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (١٦) غافر، واته: بهتניה هى نهو خوايهيه که تاکه دهستلآنداره، تاکه زاته که خاوهنى لى ترسان و کرنوش بو بردنه، هه نهو خودايه خاوهنى دونياو قيامته، هه نهوه که دهژيبنى و دهمرينى، هه مو شتيک هه به دهستى نهوهو خاوهنى هه مو سيفه تيکى بهرزو په سنده.

بهلى خوشه ويسته گانم، دواى نهوه وه کو پيغه مبه رښتيا فرمويټ: چه ند ساليک - هه نديک نهفرمويټ چل سال يان که متر له نيوان نه فخي يه که م و دووم، هه نديک نهفرمويټ نيسرافيل سى جار نه فغ دهکات، فوو دهکات به (که په نا) دا، وه هه نديک نهفرمويټ دوو جار، جارى نه خير خواى په روه دگار نه مرده کات نيسرافيل زيندويکاته وه بوته وهى جاريکى تر فووبکاته وه به که په نادا نهوکاته هه رچى رووح له بهره له مديدانى مه حشر زيندوو دهبيتته وه به نه مري خوا (جل جلاله).

يه که مين رووح له بهر که زيندوو دهبيتته وه (نيسرافيل) ه، دواى نهوه هه موو خه لکه که ته نانه ت گيانله بهر انيش له مديدانى مه حشر هه مويان زيندوو ده کرينه وه!، به ريده کرين بو نه وشوينه ي که حه شريان ليده کرى، بويه خوا نهفرمويټ: ﴿وَأَتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (٢٨١) البقرة، واته: پاريز بکن له وروژى که هه مويان

تييدا ده گهړينه وه بولای خودا!، نهو کهونه ناوا ده گورې نهو نينسانه ش همووی زيندوو ده کرېته وه، جا خياليان خاوه نهو که سانه ی که نه لېن: به دونيا نه جاتمان نه بې!، نهو که سانه ی که نه لېن: سزای خرابه کارو پاداشتي چاکه نيه!، نهو که سانه ی که نه لېن: دونيا هر نهو دونيا يه که نه مړو هيهو، ژيانی تر نيه...، خياليان خاوه!، خوی پوره دگار نه فرموي: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ﴾ (۳-۴) القیامة، واته: نينسان وا گومان دهبا که نيتمه زيندوی ناکه ينه وه ئيسکه کانی کونا که ينه وه، به لي نيتمه دهسته لاتمان هيه که سهره په نجه کانيشيان وه کوخوی دروست بکه ينه وه!، (بنان) يه معنی: سهره په نجه کان نهو خه تانه ی که له سهری په نجه هيه که بو موزکردن به کار ديت، چونکه هی هيچ که سيک وه هيچ که سيک ناچيت!، خوی گه وړه وه چو ت توانای دروستکردنی سهره په نجه کانی بهو شيويه هيه ناواش مردووان زيندوود دکاته وه، وه کو کابرای بيباوه ر گوتی: ﴿مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (۷۸) يسس: نهو ئيسکه رزيوه کی زيندوی ده کاته وه له دوی مردن؟، خوی پوره دگار وهی نارد بو پيغه مبه ر ﷺ فه مووی پي بلې: ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ (۷۹) يسس، واته: پي بلې نه وه زيندوی ده کاته وه که يه کهم جار دروستيکرووه که خوايه، وه دهشتوانی دروستی بکاته وه، خوايه که نهو کهونه ده گوريت و دروستی ده کاته وه نينساني زه عيفی بی دهسته لات چييه جاريکی ديکه دروست نه کرېته وه؟! ﴿لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۵۷) غافر، واته: دروستکردنی ناسانه کان و زهوی گه وړه تره له دروستکردنی نينسانه کان، نه گهر نينسان بزانی و ليتي ناگادارييت، که واته دروستکردنه وی نينسانه کان ناسانه تره له دروستکردنی ناسانه کان و زهوی.

جا که فووی ناخير له لايه ن ئيسرافيل لي درا، نهو هه موو زينده وړه بو مهيدانی مه حشر ددرون و راده و دستن، نهو کاته چی پرونده ات؟ چ ده قهومی؟ چ

گوئېږېړېك له وتاره كاني شهيد ماموستا عبدالله قهسرين

به سهر نهوځه لكه دېت؟ نهوه لهو وتاره دا باسي ناكهين ، بو وتاريكي تر كه ان شاء الله خواي گه وړه پشتيوان بيت و موله تمان بدات به خزمه تي نيوه ي به پرتزه گهينه وه .

ياره بي خوايه هيدايه تمان بده ي بوته وه ي بتوانين به راستي عياده تي تو بكهين بهرله وه ي برين ، ياره بي خوايه ناخيري عومرمان خير بكه ي ، ياره بي خوايه لهو كه سانه مان حساب بكه ي كه به مسولماني ده مانژييني ، وه به مسولماني ده مانژييني ، كه به مسولماني زيندوومان ده كه يه وه ، كه له سهر ناوي كه وسهر به ده ستي پيغه مبه ر ﷺ ناومان ده دري تي ، خوايه به به هه ستي به رينمان شاد بكه ي ، خوايه له دوزه خ بمانپاريزي ، ياره بي خوايه شيفاي نه خوشيه كاغان ييني و ، له مردووه كاغان خوشبي ، په حم به پيره كاغان بكه ي ، هيدايه تي گه نجه كاغان زياتر بده ي ، خوايه په حم به مال و مندالمان بكه ي ، له دايك و باوكان خوشبي (يارب العالمين) ، ياره بي خوايه په حم به نيمه و ته واوي مسولماناني دونيا بكه ي ، خوايه نيمه و هه موو مسولماناني دونيا له ده ردوبه لائي زه مانه بپاريزي .

أمين

أقول قولي هذا وأستغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين، أعوذ بالله من

الشیطان الرجيم

{ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ } آمين.

گولڈن ٹریک له وتاره کانس شهيد ماموستا عبدالله قەسرین

ئەو کەسانەى له قیامەتدا بە کویری حەشردە کرین

ګولډېټريک له وتاره کانس شهيد ماموستا عبدالله قهسري

نډه وکسانه ی له قیامه تدا به کویری حه شده کریڼ

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَغِينَهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُسْتَعِذُّ بِهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلْلَ لَهُ وَمَنْ يَضِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، هَذَا الرِّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ، صَلَوةَ اللَّهِ وَسَلَامَهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، وَمَنْ تَبِعَهُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ...، أَمَا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيَكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) النساء.

سوپاس و ستایش بو خوی پوره دگار، درود و سلام و بارانی په همت
بوسه گیانی پاکی پیغه مبه رمان موحه محمد ﷺ، وه بوسه گیانی هه موو
شونیکه وتوانی تا روژی قیامه ت.

نیماندارانی به پرتز، له روژی قیامه تدا که سانیک هه که خوی پوره دگار به
کویری حه شریان ده کات و له مهیدانی مه حشه ردا کویرن؛ له کاتی
موحاسه به کردن دا کویرن؛ له کاتی وه گرگرنه وهی شهادهی خویاندا کویرن؛
نهوانه چ که سانیکن؟ وه بوچی وایان لیها توه؟... به کورتی له وتاری نه مړوی
جومعه دا نهو بابه ته باس ده کهین، خوی پوره دگار له قورنانی پیروز فرموی:

﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ (٧٢) الإسراء ،
 واته: هر كه سيك له د دنيايه دا كوړيښت له قيامه تيشدا به كوړي حشري
 ده كړيټ!، عه بدولاي كوري نوم مه كتوم كه بانگيږي پيغه مېر بسووي ﷺ كه
 گوښي لهو نايه ته بوو گريا چونكه كوړ بوو!، فرموي جامن چوڼ له د دنياشدا
 چاوم نه بووه له قيامه تيشدا چاوم نايټ؟! به لام پيغه مېر ﷺ به وه حسي خواي
 په روږدگار ناگاداري كړده وه: ﴿فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي
 فِي الصُّدُورِ﴾ (٤٦) الحج ، واته: مه به ست كوړي چاو نيه، كه سيك له د دنيادا
 كوړ بووي له قيامه تيش به كوړي حشري كړيټ! كوړي چاو نا - بهو مانايه كه
 چاوي نه بيني- مه به ست نه وديه نه گهر چاوي دل كوړ بي ، نه وكه سي كه به دل
 كوړ بي نه وكه سي له قيامه تدا به كوړي حشري ده كړيټ!، بوټه نه توانين بلين:

يه كيك له وكه سانه ي له قيامه تدا به كوړي حشري ده كړيټ نه وكه سيه كه
 به ديني خوا رازي ني يه! ، ديني خواي كه نيسلامه قېبول نيه، راستيه كاني
 نيسلام نابيني و له ناست راستيه كاني ديندا كوړه، يا به شيويه كي گشتي
 نيسلامي قېبول نيه يان به شيكي له نيسلام قېبول نيه، ره خنه ي له هم مو
 نيسلام هيه يان له نايه تيكي قورټان هيه، يان له فرموده به كي پيغه مېر
 هيه ﷺ، پي وايه كه نهو نايه ته له جي خويدا نيه، نهو فرموده به كه
 فرموده ي پيغه مېر ﷺ راست نيه، نهو نينسانه كه ره فزي نايه تيكي يان
 فرموده به كه ده كات، ره فزي نيجماعي نيتي فاقاي زاناياني نيسلام ده كات،
 نهو يه كيكه له وكه سانه ي كه له قيامه تدا به كوړي حشري ده كړيټ!، جا
 به دل ره فزي بكات يان به زمان ره فزي بكات، خواي په روږدگار ده فرموي:
 ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾
 (١٢٤) طه، واته: هر كه سيك پشت له نيسلام و قورټان بكات و شويني
 نيسلام نه كه ويټ، ره خنه له نيسلام بگريټ، له د دنيادا ژيانتيكي ته نكي
 ده د ديني، ژياني لي ته سلك و ته ننگ و تاريك ده كه ين، نار هه تي ده كه ين

له دونیادا، به لآم هریمو هوش لیناګه پرې ده فهرموې: له قیامه تیشدا به کویری
 حشری ده کهین! ﴿قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا﴾ (۱۲۵) طه ،
 نهو ینسانه له قیامه تدا پرسیار ده کات، ده لئې: په روه دگارم خو من چاوم
 هه بوو له دنیا، دنیام ده بینې!، چاوم ساغ بوو، بو به کویری حشرم ده کهی؟!
 دیاره هوکار هیه بهی حکمت نییه، خوا کار به جی (حه کیم) ه له بهر نه وه
 ده فهرموې: ﴿قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى﴾ (۱۲۶) طه،
 واته: ناوا نایه ته کانی نیمه ت له دنیا بو ده خو یرایه وه، نیسلامت له پیش
 دانرابوو، ناموژگاریت کراو بو ت پروونکرایه وه {فَنَسِيتَهَا}: توش له بیر خوت
 برده وه و ملت لی لا دا!، پشتت تیی کرد و به قسه ت نه کرد، ناموژگاریت ده کرا
 به قسه ت نه کردن، پیغه مبه رانم ناردن {عليهم الصلاة والسلام}، ناموژگاریان کردن و
 وه چی خویان بو خو یندنه وه، دنیاو قیامه تیان بو پروونکرده وه. به هشت و
 جه هندنه میان بو پروونکرده وه، چاکه و خراپه یان بو پروونکرده وه. حه لال و
 حه رامیان بو پروونکرده وه، به لآم به قسه تان نه کردن، له بیر خوتان برده وه
 {وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى}: ناوا نه توش نه مرو له بیر ده کری، به کویری حشر
 ده کری! ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
 وَأَبْقَى﴾^{۱۴۹} (۱۲۷) طه.

به لئې خو شه ویسته کاتم، خوی گه وړه له قیامه تدا قسه له گه ل سی نه ندانمان
 ده کات به رله وهی قسه له گه ل نه ندانه کانی تر بکات، ینسان چاوی هیه ده ست
 و گو یتچکه و دل و زمانی هیه، قاچی هیه... نه وانه هه مووی به پرسیارن له
 پروژی قیامت به لآم پیش نه وان له قیامه تدا پرسیار له سیان ده کریت: له گو
 ، له چاو، ینجا له دل، نهو سی نه ندانه پیش نه وانی تر پرسیاران لی

^{۱۴۹} واته: نا بو شیوه توله ده که ینده له که سی که له سنور د تراژیت و باور به نایه ت و
 فرمانه کانی په روه دگاری ناهیتیت، ینگومان سزای قیامت زور سخت ترو به رده و امتره (له سزای
 دنیا).

ده کړی!، بویه خوی پوره دگار له سوره تی (الإسراء) ده فرموی: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (۳۶) الإسراء، واته: ګوټچکه و چاوو دل، پيشوخته بهرله نندامه کانی تر بهرپرسيارن، بوچی؟ چونکه نه وانه مەرکهزی قه بولن، نه وانه سرچاوهی قه بولکردن یان رڼه فرکردن!، چونکه ده ست نامیری جیبه جیټکړدنه، هه تا ګوی قسه یه ک وهرنه ګړی و نه چیتته ناو دل، وه دل بریاری له سر نه دات نه ودهسته جووله ناکات!!، نه بو چاکه جووله ده کات، نه بو خهراپه جووله ده کات...، له بهرته وده ده ست نامرزی جیبه جیټکړدنه، ده ست ته نفیز ده کات به لām دل بریارده دات!، دل پایتهخت (عاصمة) ی نینسانه، مه لېندی ممله که تی نینسانه، هه تا دل بریار نه دات له سر چاکه ده ست حره که ناکات!، وه زمان حره که ناکات!، وه قاجت حره که ناکات بو شونینک جا له سر چاکه بیت یان له سر خراپه بیت! ده بی دل بریاربدات، ده بی ګوټچکه قسه یه ک بیستی وه دل فیکری لیبکاته و نه یجا به زمان وه لامي نه داته و نه که نه و زمانه نامیری جیبه جیټکړدنه، بویه ګوی و چاوو دل بهر له هه موو نه دامه کان بهرپرسيارن له روژی قیامه ت!، به و ګوټچکه یه ت ګوټ له چی ګرتوه؟ چیت وهر ګرتوه؟ و نه وچاوه چیت پی بینیره؟ وه نه و دل چ بریارت له سر داوه؟ نایا نه و دل هت له پیتناوی هه زم کردنی دینی نیسلام به کاره پتاوه یان باوهشی له دنیا داوه؟!، بویه ده لیتن: کاتیک که خوی ګه وره مو حاسه بهی نه دامه کان ده کات زمان له روژی قیامه تدا وه لām ناداته و نه و جار خوی پوره دگار خه تم له سر زمان ده دات: ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ﴾ (۶۵) یس، خه تم له سر زمانی ګونا هباران و بی با وهران و سته مکاران ده دات، زمانیان لا دل ده بی!، ﴿وَتَكَلَّمْنَا أُبْدِيهِمْ﴾ واته: نه و جار ده سته کانیان قسه مان له ګه ل ده کمن!، وه ختی که زمان شاهیدی نه داو خوی که رو لا دل کرد نه و کاته ده بی ده ست قسه بکات ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۲۴) النور، به لی ده ست قسه ده کات، قاجه کان

قسه ده کهن، زمان قسه ده کات، نه وانه هم موويان قسه ده کهن و شاهيندي له سر نهو نينسانه نه دهن، وه گوي و چاوو پيستان شاهيديان له سر ددهن، بويه نه فسي نينسان دپته قسه به پسته کانيان ده لين: يو شاهيديان له سر ددهن؟ ﴿وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا﴾ (٢١) فصلت، نه وانش ده لين: ﴿قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (٢١) فصلت، اته: نه ووايه به قسه هينانين که هم موشتيكي به قسه خسته، به ده ست نيمه نيه، ته نانه ت پستي نينسانيش قسه ده کات له سر نه ووي چي کردوه له دنيا!!، بويه خوشه ويسته کاتم: وه ختي که زمان مانيع ده بي نه وچار ختم له زمان ددري و دوايي ده ست و قاچ و شوينه کاني تر دينه قسه قسه ده کهن، بويه ده توانين بلين مه سولي ته يه کهم ده که ويته سرشاني دل!!، نه وچار گويچکه و چاوو نه ندامه کاني تري نينسان.

که واته نه وانه له قيامه تدا به کوي ري هشريان ددري نه وکه سانه که چاويان کوي ره که گويان کوي ره، وه دليان کوي ره!!، خوي پهره ردگار له سوره تي (الأعراف) دا ده فرموي: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ (١٧٩) الأعراف، اته: يو دوزه خان دروست کردون و ناماده کردون (که سوته مهني جهه نه من) زور له جنو کهو نينسان که دليان هيه و پتي تيناگه ن، حق وهرناگرن، بير له حق ناکه نه وه، حق و ناحق لينک جيانا که نه وه!!، ﴿وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾: چاويان هيه به لام به چاو حق نابين و حق و ناحق لينک جيانا که نه وه، به يدک چاو ته ماشاي حق و ناحق ده کهن، ﴿وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾: گويچکه يان هيه به لام به گوي حق وهرناگرن و گوي له حق راناگرن، له ناحق به کاري دينن، حق و ناحق تي که نه ده کهن، ﴿أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾: نه وانه وه کو نازل و مالات وان به لکو سرليشيو او تريشن!!، نه وانه بيناگان!!.

چون دل کویر دهبي؟، نایا دل چاوی همیه همتا کویربی؟!، بهلئی دل کویر دهبي: ﴿فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ (٤٦) الحج، دلئی کویر نمو دلهمیه که نیمانی تیدا نییه، که خواناسینی تیدانییه، که داهاتووی خوئی نازانی، دلئی کویر نمو دلهمیه که قورنان کاری تیناکات!، قورنانی بهسهردا دهخویندریتتهوه کاری تیناکات، نمو قورنانهی که بهسهر بهردو شاخ و چیاکاندا لهدونیا بخویندریتتهوه نازل ببی پارچه پارچه دهبن!، ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ (٢١) الحشر، واته: نهگمر نمو قورنانه نازل بکهین بهسهر شاخ و چیاکاندا، نمو چیاپانه لهترسی خوا پارچه پارچه دهبن!، خوا نهفرموی: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنُظْرِبَهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ (٤٣) العنکبوت، واته: نمو غوونانه بو خه لک دتینینهوه بهلام عاقل و بیرمهندهکان نهبی تیناگن و بیری لیتناکه نهوه!، بهلئی نمو قورنانهی که بهسهر شاخدا نازل ببی پارچه پارچه دهبی بهلام نمو دلهمیه کاری تیناکات!، نمو دلهمیه که قورنان کاری تیناکات له بهرد رهقتره!، بوته کاری تیناکات!.

بوچی قورنان بهرد پارچه پارچه دهکات بهلام تهسیر له دل ناکات؟! نمو دلهمیه که قورنان تهسیری تیناکات له شاخ و بهرد و چیاکان رهقتره! نایا دهبی دل له بهرد رهقتر بی؟ بهلئی خوا غوونه مان بو دهیتیتتهوه لهسهردهمی یه کیلک له پیغه مبه راندا که حهزرتی موسایه که بهنویسپرائیل چون دلان رهق بووه؟ وهختی که له دهشتیکدا بوون داوای ناویان کرد، داوای خواردنیان کرد، داوای سیبهریان کرد...، خوا هه موو نهوانه ی بوتاردن: هه وری بو ناردن سیبهریان لهسهر بکات، خوا ی پروهردگار فرهمانی به حهزرتی موسا کرد که به گوچانه که ی له بهرد بدات نهویمه رده شق بوو دوانزه کانیاوی لی هاته ده رهوه، دوانزه تیره بوون هه تیره که چویه سهر کانیاوه که ی خوئی و ناوی لی خوارده وه و مپرو مالاته که میان تیر کرد، نیحتیاجیاتی خویان پیکرد، نینجا داوای خواردنیان کرد خواردنیان له ناسمانه وه بو هاته خواره وه، داوای سیبهریان

کرد هورپان بوهات سېبهرپان له سهريکات ټينجا نهوان هر مانيع بوون و ناسوپاسگوزار بوون بويه خواي پورهردگار غهزهبي ليگرتن!، نهفه رموي: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ (٧٤) البقرة، واته: دلشان پهق بوو (نهي بهني نيسرايل) له بهرد په قتر!!، دليک له بهرد په قتر بيت دهبي چون بيت؟! ﴿أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾، ﴿وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْقَقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ﴾ (٧٤) البقرة واته: بهردی واهيهه پرووباري لي ديتهدره وه وه کو شو بهردی که هه زه تي موسا شهقي کردوه!، بهردی واهيهه شق دهبي و ناوی لي ديتهدره وه! بهردی واهيهه له ترسي خوا لهت لهت دهبي و دهوتيه وه ﴿وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (٧٤) البقرة، واته: بهردی واهيهه له ترسي خوا دهوتيه وه!، نهی بو دلي نينسان قورنان کاري تيناکات؟! نهی بو دلي نينسان که نايه تي به سهردا نه خویندرتيموه ناله رزی؟!، دلي نيماندار شو دلته يه: ﴿إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ (٢) الأنفال، واته: وه ختي که خواي پورهردگار باسکرا دلي دهله رزی و ده ترسي! وه که نايه ته کاني به سهردا خویندرانه وه نيمانپان زياد دهبي، بهلام دياره نهوانه ي که قورنان ته مسيرپان تيناکات دليان له بهرد په قتره!.

به دلي خوشه ويسته کاتم، بويه خواي پورهردگار دهفه رموي: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ﴾ (٣٧) ق، واته: شو قورنانه ناموزگار به بو که سانتيک که دليان ههبي، واته دليکيان ههبي بيري لي بکاته وه وه وري بگري، بويه خوشه ويسته کاتم زور جار نهوکه سانه ي که ههزيان له گوپگرتن له قورنان نييه، ههزيان له گوپگرتن له ناموگاري نييه، به گوپگرتن له نيسلام ناره حهت دهبن و تیکده چن! خواي پورهردگار دهفه رموي: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ (٤٥) الزمر، واته: وه ختي که باسي خوا کرا، باسي دين کرا، نهوانه ي که باوه رپان به خوا نييه، باوه رپان به روي قيامهت نييه يان

زه عيفه... دليان ده گوسري و تېکده چي و نارې حهت ده بن!، نه تو نه تواني ته جروي به بکې که سيک که باسي نيسلام و دينت بو کرد و پتي خوشبو نه وه دياره نه و نينسانه مسولمانه، وه کو چون مسولمان پتي خوشه، خوا نه فرموي: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ﴾ (٢٨) الرعد، واته: دليان به زيکري خوا نارام ده بي، وهختي که باسي خوا کرا دليان مطمئن ده بي و ده کرېته وه.

به لام نه گهر دلي به نيسلام تېکچو، دلي به ناموزگارېه کاني نيسلام و گوږگرتن له قورنان تېکچو و نارې حهت بو، نهوا نه وکاته بزانه که نه و نينسانه دلي رهق و کوږه!، زورجار بينيومانه زورکهس که کاتيک ماموستايه ک وتار ددهات و ناموزگاري ده کات هي وا هه يه هزي له ناموزگارېه که نيه هله ده ستې له مه جليسه که ده روات و ده چي ته ده روه!، مه جليسه که به جيده هيلي يان خوي مه شغل ده کات به ته نيشتي خوي بوته وهی که گوږي له قسه کاني ماموستا نه ييت!، نه وه دلي رهش بووه، دلي رهق بووه، ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (١٤) المطففين، واته: به هوتي نه وهی که زور گونا هي کردوون دلي موري ليدراره و دلي رهق بووه، که مره و ژهنگي لي نيشتووه، دلي رهش بووه: ﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ (٧) البقرة.

به لي خوشه ويسته کانه: جا نه گهر دل رهق بوو نيسنان واي ليدې گونا ه بکات يان نه يکات، گونا ه بيني يان نه بيني پتي ته بيعي يه!!، به داخوه زورجار نيمه مسولمانيش و امان ليدې، به لاي شافره تي پرووت دا تيده په رين پيمان شتيکي زور نيعتيادي يه!، شتيک به دلماندا نايه و نارې حهت نابين!، به لاي مه شروياتدا تيده په رين دلمان هيچ ناکات و نارې حهت نابين!، به لاي زولم دا تيده په رين ده بينين زولميکه و ده کري پيمان شتيکي ته بيعي يه!، به لاي گونا هدا تيده په رين پيمان ته بيعي يه، نه هي له خراپه ناکهين و فرمان به چاکه ناکهين!، به لاي سوکايه تيکردن به دين تيده په رين پيمان ته بيعي يه!!، نه وه هه موي هوکاره که ي چي يه؟ هوتي که ي نه وه يه دلمان رهق بووه!!، دلمان

نیماني تېدا لاواز بووه پېوېستی به شه جن کړدنه وه ههیه، چونکه شو نیمانه زیاد ده کات و کهم ده کات؛ به نه ندازه ی نه وه ی ګوئ له قورشان بګری، ګوئ له ناموژګاری دینی بګری و هاتوچوئ مزګهوت بګری عیبادهتت زیاد بګری نیمان زیاد ده کات، به نه ندازه ی نه وه ی که له قورشان دوور بیت و له مزګهوت و مسولمانان دوور بیت، وه له ناموژګاری مسولمانان دوور بیت و عیبادهتت کهم بیت یان ګوناها بګری...، شو دل ډه ډه بی، شو نیمانه زه عیف و لاواز ده بیت وه شو هیتانه زیاتر کاریګه ی خوئ ده کات له سهر دهر وونی نینسان.

جا نه گهر دل ډه ډه بوو بېګومان شوکری خوا ناکات، نه گهر دل کویر بوو قهنا عه تی نایت، صه بری نابی له سهر به لا و موصیهت، نه گهر هه به لایه کی بو هات تووشی ګونا ه ده بی؛، زمانی قسه ی ناشیرین ده کات و ناشکور ده بیت، به نه خوشی وه لا ناشکور ده بی، ناتوانی سه بر بګری له سهر عیبادهت و نه کړدنی ګونا ه، وه هره وها تووشی نیفاق ده بی، جاری واهیه دل درو له گهل زمان ده کات دل شتیکی تېدایه زمان شتیکی تر ده لیت؛، خوا سه بارهت به وکه سانه ده فهرموئ: ﴿يَقُولُونَ بِأَفْوَاحِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ (۱۶۷) آل عمران، واته: به زمان شتیکی ده لیت به لام شتیکی تریان له دل دایه؛، له بهر نه وه کاتیک که دل کویر بوو واده کات که له گهل زمانیشدا موافیق نه بی و درو له گهل زمانی خویشی ده کات.

خوشه ویسته کانم، شو نه گهر دل کویر بوو، نه ی نه گهر چاو کویر بوو؛، ﴿وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾ (۱۷۹) الأعراف، واته: چاویان ههیه به لام حق به چاوی خویران نابین؛، حق و ناحق تیکهل ده کات، شو چاوه بوته ویه نینسان ریګای هیدایه تی خوئ بدوژیتته وه، خوائه فهرموئ: ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ (۱۰) البلد، واته: ریګای راست و خراپان بو نینسانه کان روون کړدو ته وه، ده ی شو چاوه بوته ویه نینسان ریګای راست بزانی و ریګای چهوت بزانی نه که ویتته هه لدیره وه، نه که ویتته ته لان و هه له مروه ووه هه لته دیر؛، بوته وه ی بوخوئ به ریپی خوئ بیپی و به ریپی خه لکیش روون بکاته وه، ده ستی خه لکیش بګری،

به لآم كه سيك بوځوۍ ريځگای خوۍ نه زانۍ به ته نكيد ناتوانۍ ريځگا به خه لكيش
 نيشان بدات چونكه كوږير بوځوۍ كوږيره وهری هه يه چوڼ نه توانۍ خه لكی
 هيدايهت بدات، ژيانی نه وكه سانهش كه شويني ده كه ون توووشی كوږيره وهری
 ده كات، دياره مه به ست كوږيری دلّه، كوږيری به و مانايه كه نيلتيزام به دينی
 نيسلامه وه ناكات، به لۍ وه ختۍ كه چاو كوږيروو به يه ك چاو ته ماشای حلال و
 حرام ده كات، قسهی چاك و خراب وه حق و ناحق و پياوی چاك و خراب ليك
 جيانا كاته وه، له يه ك ته رازوويان داده نۍ!، نالۍ نه وه پياوی چاكه و قسهی چاكی
 كړدو وه كړدو وهی چاكی كړدو وه به پيۍ شريعتهی نيسلام پتويسته من مه دحي
 بكهم، نا له به رنه وهی كه خزميه تهی يان دوستيه تهی يا خود مه سلحه تهی
 پاراستوه، يان له به رنه وهی كه مو عامه لهی له گه لدایه و وه زيفه كهی پاراستوه و
 ديفاعی ليكړدو وه ديفاعی ليده كات، نالۍ نه وه چنده له نيسلام نزيكه يان
 دووره!!، له به رنه وه نينسان نه گهر حق و ناحقۍ به چاو ليك جيا نه كړدو وه
 به پيۍ شريعتهی نيسلام نه و نه و نينسان به كوږيری ناو ده بريست و به كيكه
 له وكه سانهی كه به كوږيری حشر ده كريت، نه وه كوږيری چاوه.

نينسانی چاوساغ نينسانيتك كه چاوی كوږير نه بۍ ده بۍ عيږهت له ده ورو بهری
 خوۍ وه ريگري، ده بۍ عيږهت له نيعمه ته كانی خواۍ په ورو ردگار وه ريگري و
 ته ماشای نيعمه ته كان بكات، دلۍ به نيعمه ته كانی خوا بكريته وه، ته ماشای
 خوۍ بكات نه و نيعمه تانهی خوۍ بهينه بهر چاو، نه و نيعمه تانهی خواۍ
 په ورو ردگار كه پيۍ دا ون: چاو، ده ست، زمان، دل.. نه وه هه مووی نيعمه تهی
 خوان، بو چاو نابيني!! ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ (۵) الطارق، واته: با نينسان
 ته ماشا بكات له چي دروست بو وه؟! له سه حیحی بو خاری دا هاتوه
 پتغه مبهرو ﷺ بو مان ده گير پته وه ده فرموي^{۱۶۰}: رَوَّيْتُكَ خَوَاۤی پَهرو ردگار ويستی

^{۱۶۰} شعب الايمان (الطبعة الأولى - بيروت)، فصل/ ما جاء في كراهية رد من جاء سائلاً رقم الحديث

سې کهسان تاقې بکاته وه، سې کهس هه بوون: يه کيان کوير بووه، يه کيان که چهل بووه (سهرې پروتاوه ته وه)، يه کيکيشيان جسمي به له ک سووه؛ خواي گه وړه يه کيک له مه لانيکه ته کان دهنيري بوته وه ي که تاقيان بکاته وه، نه و مه لانيکه ته ده چيته لاي هدرسيکيان... ده چيته لاي کويره که پتي ده لي: ته مه ننای چي ده که ي له دنيا؟ نه و يش ده لي: ده مه وي چاوم هه بيت، نيعمه تي دنيا م هه موو لي حرام بووه، که چاوم نه بي پتم وايه دنيا م نييه؛ پتم خوشه چاوم هه بي، نه و مه لانيکه ته دوغاي بو ده کات و خواي په وړه ردگار چاوي نه داته وه، وه دوغاشي بو ده کات مالتيشتي بداتي بوته وه ي که پتي بزي، ده چيته لاي کابراي به له ک به هه مان شيوه لي دهرسي: ته مه ننای چي ده که ي؟ نه و يش ده لي: خه لک گالتم پي ده کات به له کم جسم ته و او نييه، پيسته که م باش نييه ده مه وي پيستم وه کو هي ناده ميزاده کان بيت، دوغاي بو ده کات و چاک ده بيت ته وه خواي په وړه ردگار (وه کو تاقيرکړدنه وه) مالتيشتي ده داتي؛ وه هه وړه ها نه وه تريشيان که که چهل بووه و سهرې پروتاوه ته وه به هه مان شيوه... پاش چهند ساليک خواي په وړه ردگار نه و مه لانيکه ته دهنيريته وه بولاي هدرسيکيان که ده له مه نديبوون، ده چيته لاي کابراي به له که که پتي ده لي: نه و من هاتووم موسافيرم لي م قه و ماوه هاتوومه له و مه رو مالته ي شتي کم بده بي، نه تو خواي په وړه ردگار نيعمه تي له گهل کردووي کاتي خو ي ناوا ناوا بووي به لام نيستا خوا چاکي کردوويته ته وه... نه و نينسانه ده لي: نه خير من له باب و باپيرافه وه هر ده له مه مند بووم و، نه و نازو نيعمه ته ش که هه مه هي خومه و به خوم پيدام کردووه، به هه مان شيوه ده چيته لاي کابراي سهر پروتاو نه و يش به هه مان شيوه هر نه و ده لام نه داته وه... ده چيته لاي کويره که و پرسياي لي ده کات ده لي: هاتووم نه گهر خيري کم پي بکه ي موسافيرم، نه و يش پتي ده لي: راسته خواي په وړه ردگار نه و چاوه ساغانه ي به من دانه وه که پيشتر کوير بووم، نه و نازو نيعمه ت و مه رو مالته ش که نه ييبيني هه مووي نيعمه تي خوايه و خوا به مني به خشي که هه ژار بووم، بره هه رجي

ده ته ویت هه لېږږه و چندهی ده ته وی بیبه!، نهو ټینسانه به چاوی راس ته قینه وه ته ماشا ده کات، به لئی نهو مه لایکه ته ده لئی: نهو من ته نها هاتوم بز تا قیرکړنه و تان، نهو نه تو خوت و نیعمه ته کانت به رد هوام بی به لام نهو دوانه ی تر وه کو خویان لیټیته وه، خوی په روه ردگار وای کرد که نهو کویره خوا چاوی ساغی دایه وه بهو نازو نیعمه ته ی شاد کرد به لام نهو انیتر وه کو خوی لی کړنه وه مالیشی لی سندنه وه و توشی نه خوشیشی کردنه وه!.

نهو فرموده ی پیغه مېره علیه السلام که ټینسان نه گړ نازو نیعمه ته به چاوی خوی نه بیني و ته ماشای خوی نه کات، شوکر نه کات له سړ نیعمه ته کانی خوی په روه ردگار خوا ده سته لاتی هیه له دونیا شدا لیمان بسیټیته وه بهرله وهی له قیامه تدا مو حاسه به مان بکات.

به لئی خوشه ویسته کاتم: چاوی کویر نهو چاوه یه که به بینینی مسولمان و سرکه وتنی نارې حمت بی، وه به موقه دده ساتی ټیسلام نارې حمت بی، چاوی به مسولمان هه لنه یه ت!، چاوی به حق هه لنه یه ت!، نهو چاوه کویره له قیامه تدا به کویری حشری ده کریت، بویه ټینسانی مسولمان ده بی به بینینی مسولمانان بگه شیته وه، وه به بینینی سوننه تی پیغه مېره علیه السلام دلخوش بیټ، که نه بیني که سیټک راستی ده لیت زور دلی پی خوش بیټ، که نه بیني که سیټک نویژده کات دلی پی خوش بیټ، که نه بیني مسولمانیټک له خوشیدایه یان دهوله مهند ده بی دلی پی خوش بیټ، به پیچه وانه وه دیاره نهو چاوه کویره!.

به لئی خوشه ویستاتم، نهی نهو گوی یه ی که کویره!، نهو گویچکه یه کویره وه ختی که گویی له قورنات ده بی یان وه ختی که گویی له حق ده بیټ پی پی نارې حمت ده بی!، وه ختی که ناموژگاریه کی ده کریت پی پی نارې حمت ده بی، خوا نه فرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾ (البقرة، ۲۰۶) واته: نهو که سه نه هلی نیفاقه و دوپرووه که کاتیټک پی پی ده گوتری له خوا بترسه و پاریزی لی بکه خویه زل ده گری! همرکه سیټک ناموژگاری

کړا پټی ناخوښ بوو، قسه ی حق ی پټ گوترا پټی ناخوښ بوو نهوا یه کټک له صیقاتی نیفاقی تیدایه که خوږه زلزانینه (خوا بمانپاریتیت).

برای بهر پټرم: هر مسولمانیک ناموزگاریت بکات پټ خوش بیت! وه لاهی له گهوره ترین نیعمه تی خوا که به تو ببه خشری له دنیا ناموزگاری خیر و چاکه یه! مالی دنیا راسته نیعمه تی خوا به لام نیعمه تی گهوره نی یه، یه کټک له گهوره ترین نیعمه ته کان نه وه یه له دنیا دا که سیك ناموزگاری چاکه ت بکات نه وه نیعمه تیکی گهوره ی به تو داوه! ریڼگای به هه شتیت نشان بدات نه وه له گهوره ترینی نیعمه ته کانه! نیمانت له دلدا بچه سپینی و قسه به کی خیرت بو بکات جا بتناسیت یان نه تناسی نه وه باشتین چاکه ی له گهل تو کردووه! خوی گهوره هیدایه تی داوه له سر دهستی نه وه نیعمه تیکی گهوره به تو ببه خشری چونکه ریڼگای به هه شتی نشانداوی، نه گهر له هر امینکت دوور خاته وه نیعمه تی باشی له گهل تو کردووه، چونکه توش نه گهر نه وه نیعمه ته گهوره یه قهبول نه که ی بی وه فاو سپله ی، جاهیل و نه فامی! له بهر نه وه نه وه نیعمه ته گهوره یه قهبول بکه خو نه گهر قهبولی نه که ی و خوږه زل بگری یه کټک له صیقاتی نیفاقت تیدایه، له بهر نه وه پټ خوش بیت هر که سیك ناموزگاریت بکات، وه هر که سیك ناموزگاریت بکات له سر چای خوتی دابنی و بلنی زور مه منون، زور سوپاست ده که م مادام له بهر خاتری خواته خوا خیرت بنوسیت!، وه نه وه که سه ش که ناموزگاری ده کات به راستی ده بی زور دلی به وه خوش بیت که ناموزگاری مسولمانیک کردووه... پیغه مبر ﷺ به نیمامی عملی ده فهرمویت: (لَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِهَذَاكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَّكَ مِنْ حَرِّ النَّعَمِ)^{۱۶۱} واته: نه گهر خوی گهوره له سر دهستی تو که سیك مسولمان بکات، تو بکاته هوکاری نه وه ی له هر امینکی بگری پته وه، بو تو له دنیاو له هر چی تیدایه باشته!، جا به راستی

^{۱۶۱} حلیه الأولیاء (الطبعة الرابعة - دار الكتاب العربی) / علی بن أبی طالب، جزء ۱، صفحه ۶۲

نیعمه تی گه وره نه وډیه که نینسان بهرهمه ند بیت له ناموژگاری خه لک وه گوئی
له ناموژگاری خه لک بگریټ و خوڼه گه وره زانین (تکبر)ی نه بیت که نه گهر
ماموستایه ک ریځای ناموژگاری پی نشان بدات.

له کوتایی دا ده لیم: با نیمه دلان به نووری نیسلام و قورنات زیاتر روشنا
بکهینه وه، هه تا گوئی له قورنات بگرین زیاتر نیمانان زیاد ده کات، هه تا
هاتوچوئی مزگهوت بکهین نیمانان زیاد ده کات و دلان زیاتر به نووری نیسلام
ده دره وشیتته وه، به نه ندازه ی هاتوچوکردنی جومعه و جه ماعت و گوئی گرتن له
وتاری جومعه، گوئیگرتن له وتاری ماموستایان، نزیکه بونه وه له مه جلیسی
ماموستایان و پیاوچاکان نینسان نیمانی زیاد ده بیت و دلای مطمئن ده بیت، وه
نینسان له کویری دل ده پاریزیت، نینجا هه تا گوئیگرین له قورنات نه
گوئییه مان زیاتر واده کات به هوئی دلوه که به یه که وه په یوه ستن و په یوه نندیان
پیکه وه هیه بتوانن چاکه بکهن و فرمان به چاکه بکهن، چونکه نه گهر دل
نیمانی تیدا چه سپا وچاک بو نه وکاته ده ستیش باش ده بیت، قاچ و زمان و
چاوش باش ده بن: وه به چاودکانیشمان عیبهت وهریگرین له دوروبه ری
خومان نینسان که ته ماشای مه خلوقاتی خوا ده کات نیمانی پی زیاد ده بی
به هوئی چاوه وه! ته ماشا کردنیکی ورد به چاو پاشان بیرکردنه ویه کی چاک به
می شک و، پاشان بریاردان به دل نیمان زیاد ده کات!، نه وکاته هه موو
نه ندانه کاغان سه لامهت ده بن و هه موو نه ندانه کاغان له خیر کارده کهن و خو یان
له گونا هان ده پاریزن.

جا له خوی پهره ردگار داواکارین و ده پارینه وه ده لیم: یارپه بی خوابه
نیمانان له دلدا زیاتر بچه سپینی، نیمانان زیاتر له دلدا جوش بده ی، خوابه
خوشه ویستی خوټ و خوشه ویستی پیغه مبه ره کت و دینه کت زیاتر له دلماندا
بچه سپینی، خوابه هرچی که تو پیت ناخوشه له دلان بیبه یه ده ره وه، یارپه بی
خوابه هیاده تمان بده ی بوته و دی به زمان و ده ست و گوئیچکه مان، به ده ست و

گولڈنبرگ له وتاره کانس شهید ماموستا عبدالله قهسرين

قاچمان چاکه بکهين يا رب العالمين، خواجه شيفاي نه خوشيه کانمان بهيتي، خواجه له مردووه کانمان خوش بي، خواجه هيدايه تي هه موولايه کمان بدهي، خواجه خويمان و ميلله ته که مان له ژير نالو سي بهري ئيسلام بجه سينيه وه، ياره بيبي خواجه خويمان و ميلله ته که مان له دهر دو به لاو نه هامه تي نه و زه مانه بياريزي، ياره بيبي خواجه هه موو مسولماناني دونيا له دهر دو دهر ده سهری بياريزي، رزگاريان بکه ي له ده ستي زولم و ستم يا رب العالمين، خواجه له مردووه کانمان خوش بي، خواجه هيدايه تي گه نجه کانمان بدهي، خواجه دوعاي پره کانمان قه بول بکه ي، ياره بيبي خواجه له مردووه کانمان خوش بي، خواجه شيفاي نه خوشيه کانمان بهيتي، خواجه به مسولمانی بمانژيتيني و به مسولمانی بمانژيتيني.

ثامین

أقول قولي هذا وأستغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين أجمعين،

وبعد أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

{رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ} آمين.

سوپاس و پيژانين

جيئي خويه تي سوپاسيكي گهرمي هه موو نهو كه سانه بكم كه هاريكارو يارمه تيدهرم بوون بو به جيگهيانلني نهم كارو پروژديه نه گهر به سهرنج و پيشنياريكيش بي، به تاييه ت سوپاسي جه نابي ماموستا علي باپير و ماموستا حسن بابكر ده كم كه نهركي پيدا چونه وه و رپروونييان گرته نه ستو.

وه ههروه ها دستخوشي له كاك موسليم ي برام و كاك سه لاهه ديني پورزام ده كم كه نهرك و ماندوبووني باشيان كيشا له تاييكردي وتاره كان، وه ههروه ها ماموستا شاخهوان كه ديزايني ناوه وه ي كتيبه كه ي جيبه جي كرد، خواي كارزان (سبحانه وتعالى) پاداشتي به خيري هه موان بداته وه.

ناماده كار

کولتیرتوبک له وتاره کانس شهید ماموستا عبدالله قهسری

شهید ماموستا عبدالله قهسری له چند وینه یه دا

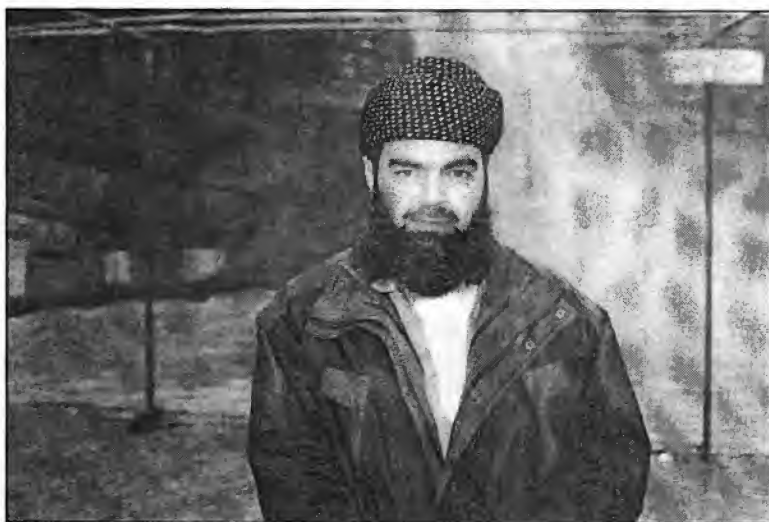
گولرپرېك له وتارمكاني شهيد سامونځا عبداللہ قەسرى

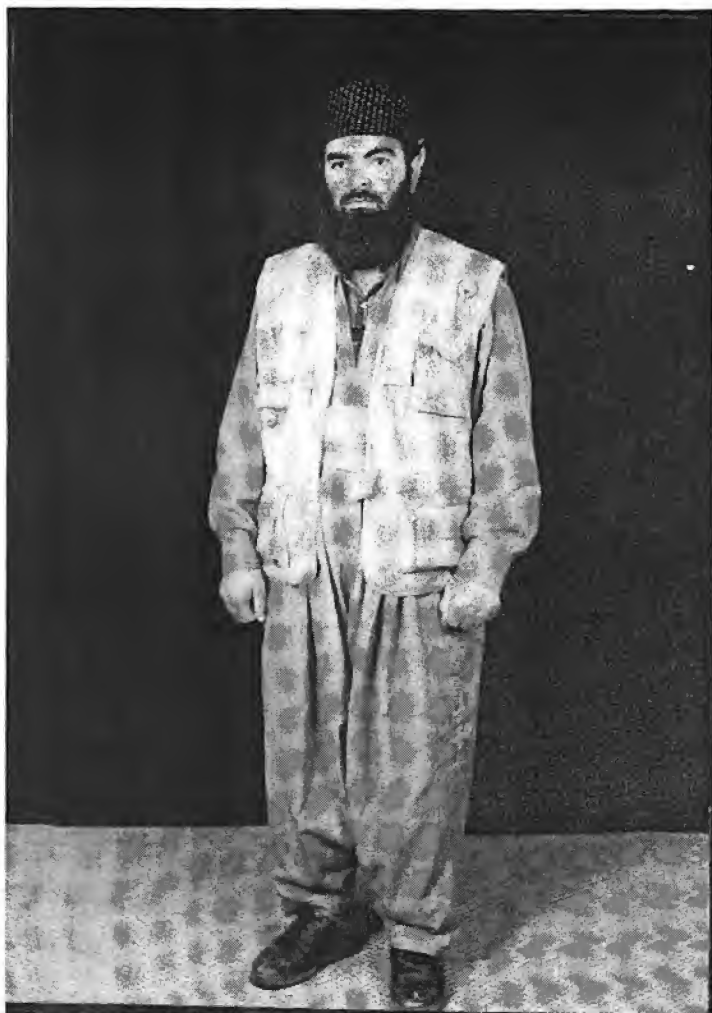
گولپڑیتریک له وتاره کانی شهید سامونځا عبدالله قاسم

گولښتيرېک له وتارمکانس شهيد ماموستا عبدالله قاسم

کولچیریک له وتارمکانی شهید ماموستا عبدالله قەسری

کولمبیریک له وئارمکانی شهید ماموستا عبدالله قەسەم

گولڈزبرېك له وتارمکانی شهید ساموئلا عبدالله قوسون

گولڈن پرنک له و تارمکانی شهید ماموستا عبدالله قاسم

په راویز

بابه ت	لاپه ره
پیشکەشه	۲
کوشتنی به ناهه ق	۱۱
برایه تیی مسولمانان	۳۱
نیسلام ته مانه ته	۵۳
پاکیی و ساغیی دل و دەر وون	۷۷
روڼی گهنج له نیسلامدا	۹۷
شاردنه و دی عیلم تاوانه	۱۱۷
به پرسیاریه تی و چهند رینموونیه ک بو خوشکان	۱۳۵
کرین و فروشتن و خوږاستن له کهسابه تی حه رام	۱۵۷
سویندخواردن و شایه دی دانی به درؤ	۱۷۷
نیشانه بچو و که کانی قیامت	۱۹۷
نیشانه بچو و که کانی قیامت	۲۱۵
نیشانه گه و ره کانی قیامت	۲۳۳
تیځچوونی دنیا و هاتنی قیامت	۲۵۵
ته و که سانه ی له قیامه تدا به کویری حشرده کرین	۲۷۱

شەھید مامۇستا (ئابدۇللاھ قەسرى)

شەھید مامۇستا ئابدۇللاھ قەسرى لە چەند دېرىگدا:

• ناۋى (ئابدۇللاھ رسول احمد) لە سالى 1968 لە گوندى (ناوخان)ى
دۆلى (بالەپيان)ى سەر بە پارىژگای (هەولير) لە دايك بووہ .

• زۆربەى زانستە شەرعىيەگانى لای مامۇستايانى دەورووبەرى هەولير
تەواو کردوہ و وتاربېژىكى لىھاتوو بووہ .

• لە سالى 1990 تىكەل بە کارى سياسى ئىسلامىي بووہ و لە
بزووتنەوہى ئىسلامىي پېشوو ماوہيەك بەرپرسى مەلبەندى هەولير و
دواتر بەرپرسى مەلبەندى رانيە بووہ .

• لە سالى 1998 پروانامەى بەكالۆريۆسى لە كۆليژى شەريەى دھۆك
بە دەستھيئاوہ .

• لە كۆمەلى ئىسلامىي كوردستاندا ئەندامى مەكتەبى سياسى بووہ و
رۆلى بەرچاوى هەبووہ .

• لە 1ى محرمى 1424ى كۆچى بەرامبەر 4/3/2003ى زايىنى
خۆى و چوار لە پاسەوانەگانى لە بازگەى (تاسلوچە)ى سلىمانى شەھيد
کرا.